

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДЕСЕТО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ
Други дан рада
24. септембар 2018. године

(Седница је почела у 10.15 часова. Председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Даме и господо народни посланици, настављамо рад седнице Десетог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 72 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали молим да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице.

Хвала.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 98 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Седници данас неће присуствовати посланици Душко Тарбук и Гордана Чомић, по њиховом личном обавештењу.

Настављамо са расправом.

Прелазимо на тачке 1–33. дневног реда (наставак заједничког начелног и јединственог претреса):

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ,

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2018. ГОДИНУ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРОФЕСИЈАМА ОД ПОСЕБНОГ ИНТЕРЕСА ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ И УСЛОВИМА ЗА ЊИХОВО ОБАВЉАЊЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ХОНГКОНШКЕ МЕЂУНАРОДНЕ КОНВЕНЦИЈЕ О БЕЗБЕДНОМ И ЕКОЛОШКИ ПРИХВАТЉИВОМ РЕЦИКЛИРАЊУ БРОДОВА, 2009,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О РАЗМЕНИ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ ТАЈНИХ ПОДАТАКА,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ОДЛУКЕ МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ БРОЈ 1/2018 О ИЗМЕНИ ПРОТОКОЛА Б УЗ СПОРАЗУМ О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ДЕФИНИЦИЈИ ПОЈМА „ПРОИЗВОДИ СА ПОРЕКЛОМ“ И МЕТОДАМА АДМИНИСТРАТИВНЕ САРАДЊЕ И ОДЛУКЕ МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ БРОЈ 2/2018 О ИЗМЕНИ АНЕКСА IV СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ОЛАКШАВАЊУ ТРГОВИНЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ КИРГИСКЕ РЕПУБЛИКЕ О МЕЂУСОБНОМ УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ОБИЧНИХ ПАСОША,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ТУРИЗМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И САВЕТА МИНИСТАРА РЕПУБЛИКЕ АЛБАНИЈЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ДОДАТНОГ ПРОТОКОЛА 5 УЗ СПОРАЗУМ О ИЗМЕНИ И ПРИСТУПАЊУ СПОРАЗУМУ О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ У ЦЕНТРАЛНОЈ ЕВРОПИ И ОДЛУКЕ ЗАЈЕДНИЧКОГ КОМИТЕТА СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ У ЦЕНТРАЛНОЈ ЕВРОПИ БРОЈ 3/2015 УСВОЈЕНЕ 26. НОВЕМБРА 2015. О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ ЗАЈЕДНИЧКОГ КОМИТЕТА СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ У ЦЕНТРАЛНОЈ ЕВРОПИ БРОЈ 3/2013, У ВЕЗИ СА АНЕКСОМ 4 СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ У ЦЕНТРАЛНОЈ ЕВРОПИ (СЕФТА 2006), ПРОТОКОЛ О ДЕФИНИЦИЈИ ПОЈМА „ПРОИЗВОДИ СА ПОРЕКЛОМ“ И МЕТОДЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ САРАДЊЕ ИЗ ЧЛАНА 14. СТ. 1. И 3, УСВОЈЕНЕ 20. НОВЕМБРА 2013. ГОДИНЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ САН МАРИНО О

ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊУ ПОРЕСКЕ ЕВАЗИЈЕ У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА I СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ И ПРОТОКОЛА III О ТРГОВИНИ УСЛУГАМА СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУНИС О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ИТАЛИЈЕ О ОЛАКШАЊУ ПРИМЕНЕ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУСОБНОМ ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА ОД 20. АПРИЛА 1959. ГОДИНЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ИТАЛИЈЕ О ОЛАКШАЊУ ПРИМЕНЕ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЕКСТРАДИЦИЈИ ОД 13. ДЕЦЕМБРА 1957. ГОДИНЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН О ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН О ИЗРУЧЕЊУ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА О ИЗМЕНИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О ИСПОРУКАМА ПРИРОДНОГ ГАСА ИЗ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ ОД 13. ОКТОБРА 2012. ГОДИНЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЕКОНОМСКОЈ, ТРГОВИНСКОЈ И ТЕХНИЧКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ДРЖАВЕ КАТАРА,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ АРГЕНТИНЕ О ТРГОВИНИ И ЕКОНОМСКОЈ САРАДЊИ,

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КИПРА О РАЗМЕНИ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ ТАЈНИХ ПОДАТАКА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУМУНИЈЕ О УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ РАЗМЕЊЕНИХ ТАЈНИХ ПОДАТАКА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ САВЕТА ЕВРОПЕ О КИНЕМАТОГРАФСКОЈ КОПРОДУКЦИЈИ (РЕВИДИРАНА),
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ГРУЗИЈЕ О ТРГОВИНСКО-ЕКОНОМСКОЈ САРАДЊИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ АКТА СВЕТСКОГ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ГРЧКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ТУРИЗМА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА ИЗ НАГОЈЕ О ПРИСТУПУ ГЕНЕТИЧКИМ РЕСУРСИМА И ПРАВЕДНОЈ И ЈЕДНАКОЈ РАСПОДЕЛИ КОРИСТИ КОЈЕ ПРОИСТИЧУ ИЗ ЊИХОВОГ КОРИШЋЕЊА УЗ КОНВЕНЦИЈУ О БИОЛОШКОЈ РАЗНОВРСНОСТИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ МУЛТИЛАТЕРАЛНОГ СПОРАЗУМА ЗЕМАЉА ЈУГОИСТОЧНЕ ЕВРОПЕ О СПРОВОЂЕЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ У ПРЕКОГРАНИЧНОМ КОНТЕКСТУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЏАНА О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ ПРЕВОЗУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О СОЦИЈАЛНОЈ СИГУРНОСТИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ВИЦЕГУВЕРНЕРА НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ.

Реч има посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице Народне скупштине.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани, када су у питању пензије, 24. септембра 2000. године су се догодили избори, избори који су преломили да ће Србија ићи ка Европи, да се неће затварати у себе и да ће онима којима је дуговала, све своје дугове вратити, да ће са својим суседима обновити односе и да ће поново постати део света.

Тадашња коалиција, коју је предводио Слободан Милошевић заједно са Српском радикалном странком, дуговала је 12 пензија пензионерима, 18 пољопривредних пензија и 24 социјалне помоћи. Оно што је суштина јесте да се након 24. септембра 2000. године и након победе Демократске опозиције Србије све вратило пензионерима, до последњег динара, са затезном каматом, као и са усклађеном стопом инфлације, све што се дотада дуговало.

Овде пред грађанима Србије и пред колегама народним посланицима дајемо обећање да ћемо поново вратити све што сте отели пензионерима у ове четири године са затезном каматом и са усклађеношћу са стопом инфлације, зато што је пензија имовина зарађена током радног века сваког од пензионера, који има право на њу.

Деведесетих година, и заиста ми је жао што нисам имао прилике да неке записнике и неке пријаве, личне пријаве пензионера из 90-их година донесем данас у Народну скупштину како бих вам показао колико десетина и десетина физичких напада и насртаја се дешавало и догађало на пензионере који су у редовима испред поштанских штедионица чекали на своју пензију током тих година. Када су добијали пензију, чекајући на њу, делили су је на три или четири дела. О томе сведоче записници. Стављали су је у три или четири џепа да, ако их неки разбојник сусретне на улици и покуша да им отме пензију и ако им нађе пензију, макар само један део дају, а да остатак пензије ипак некако сачувају. На разне начине су се довијали пензионери 90-их година да би сачували оно што су муком зарадили.

Од 2014. године до данас пензија им се на исти такав начин отима само у белим рукавицама, не физичком принудом, али непоштовањем закона и Устава и пензионери сада нису могли да један део своје пензије чак ни сачувају, већ се законом прописало како и на који начин ће им се та пензија умањити, односно отети.

Из тога разлога нема неке велике суштинске разлике између 90-их и данас и то је оно што је суштина мог обраћања. Али исто тако као што смо 24. септембра 2000. године, пре 18 година, обећали и испунили, и данас обећавамо да ћемо као прву ствар након смене режима Александра Вучића вратити пензије пензионерима зато што су то њихове зарађене пензије које представљају њихову личну и персоналну имовину.

Чему писмо пензионерима уколико сматрате да је та политика оправдана? Чему писмо за 1.700.000 пензионера ако мислите да сте урадили ствар онако како је потребно, и како треба, и како разум и правда налажу? И добио сам понуде од разних агенција које се баве доставом писама. Милион и седамсто хиљада писама које ће председник Републике написати кошта по једном писму минимум 18 динара. Ја претпостављам

да то неће радити као председник Републике Србије већ као председник СНС-а, пошто је Српска напредна странка та која је имућна у земљи, једина странка која има позамашне своте новца на свом рачуну, али тих 250.000 евра, ја вас питам, да ли смо могли да употребимо паметније. Да ли је то довољна количина новца за једно петоро или десеторо деце која се лече СМС порукама, да СНС тај новац искористи на тај начин?

Посебно питање је одакле спискови адреса оних којима ће се та писма слати, и то је једна веома важна ствар ако желимо да останемо у оквиру владавине права и владавине закона.

Помоћник министра Зоран Милошевић, претпостављам да данас није са министром Ђорђевићем у Скупштини, изјавио је пре неколико дана на одбору скупштинском како се 2014. године донео закон о умањењу, односно принудној исплати на начин такав да се тај новац никада не може вратити пензионерима. Понављам, 2014. године сте свесно донели закон такав да све оно што је у међувремену одузето пензионерима није по закону више да им се врати. То је својеврсна подвала коју сте причали и коју сте овде у скупштинским салама проносили као неку велику политику која ће препородити Србију.

Шта је препорођено од тог новца и шта смо добили од тог новца за који су пензионери били ускраћени? Ко се запослио од тог новца? Да ли постоји ћерка, син, унук или унука било ког високог функционера СНС-а да нема посао? Нема. А да ли постоје унуци и унуке пензионера којима су смањене пензије а који су се запослили? Ја, такође, мислим да нема, док су се неки одлучили да трајно и заувек напусте ову земљу. Мислим да је тај новац утрошен искључиво на врх државе и на врх СНС-а, јер је суштина ових шест година да само ви живите боље, и ваше породице, док породице пензионера, 700.000 њих су једва склапале крај са крајем и отимана им је имовина у ове четири године.

Нећу дужити, зато што ћу други део свог излагања посветити такође и законима из образовања, али оно што је забрињавајуће јесте да се данас чудимо разним феноменима у друштву. Један од тих је и приватизација ПКБ-а. Мислим да је најскандалознија приватизација ПИО фонда, који ће од данас водити Српска напредна странка на начин да ће по свом нахођењу и својој милостињи делити пензије од изборног циклуса до изборног циклуса, смањивати их и повећавати их онако како то ни Слободан Милошевић није смео да уради.

Нема више правне сигурности ни за једног пензионера, ни за оне пензионере којима нису смањиване пензије, 1.200.000 њих, ни за оне пензионере за које се хвалите да им пензије никада нису биле веће, то су оне испод 20.000 динара. Зато сматрам да ће та правна сигурност довести до тога, односно правна несигурност, да ће будуће генерације заобилазити

овако ојађени ПИО фонд и да ће доприносе уплаћивати у приватним пензионим фондовима.

Да ли сте свесни да сте ви овим предлогом закона заувек растурили један фонд који је постојао десетинама и десетинама година и у највећим кризама успевао да одоли свим искушењима и да пензије буду каква-таква извесност? Приватни пензијски фондови ће бити ти који ће зарађивати и бити ти који ће бити правно извесни, а ПИО фонд је постао фонд Српске напредне странке, који служи да се пред сваки изборни циклус нешто обећа а да се након завршених избора нешто, наравно, узме, односно отме.

Инвестиције којима се хвалите неће бити довољне да се обезбеди уредна исплата пензија из ПИО фонда у наредних 20 година. То, наравно, и ви знате али вас није брига, јер тада сасвим сигурно нећете бити на власти. Али не можете да имате политику да млади одлазе из земље, да имате инвестиције са платама од по 200 евра на неким тракама, а да сматрате да ћете на тај начин имати довољно средстава да исплатите пензије за 1.700.000 пензионера. На тај начин ће Србија постати кинеска менза, у којој неће бити ни пензија а плате ће бити толике да од њих неће моћи, наравно, да се живи.

Оно што је, за крај, остало више него срамота када је у питању овај закон, јесте то чувено достизање финансијске стабилности. Од финансијске стабилности зависе пензије, а не од тога колико је ко радио и уплаћивао у Фонд. То је оно што је највећа сметња за нас када је у питању овај закон. Финансијска стабилност зависи, као што знате, и од Јоргованке Табаковић, зависи делимично и од многих министара у овој влади, зависи, наравно, и од оних инвестиција којима сте се хвалили, попут „Ер Србије“, улагали стотине милиона евра а на крају смо добили лоукост компанију која наплаћује флашицу воде својим путницима. Дакле, финансијска стабилност у Србији није извесност, што значи да ни пензије одсада неће бити извесност.

Мислим да је веома важно да поновимо да су руке режима овим законом дубоко у џеповима пензионера и да ће се од изборног циклуса до изборног циклуса милостињом делити оно што је неко својом муком и својим мукотрпним радом зарадио.

Сасвим сигурно, и тиме завршавам, и Уставни суд и закони нису у складу са вашим предложеним решењем. Од тога ће, наравно, зависити и ваша политичка и свака друга судбина. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александар Мартиновић, реплика.

После њега Вјерица Радета.

Неђо Јовановић је тражио реплику?

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, посланици Драгана Ђиласа, једног од највећих тајкуна и криминалаца у новијој историји Србије, пре свега треба да врате грађанима Србије оно што су отели од 2000. до 2012. године.

Али немојте да заборавите да је тај исти Драган Ђилас, чијег смо посланика управо могли да чујемо, крао народни новац и за време Слободана Милошевића. Он је свој капитал стекао током деведесетих година, тако да њему није било баш лоше под режимом Слободана Милошевића, као што ни претходном говорнику није лоше у власти коју предводи Александар Вучић, јер ако је тако лоше, како је могуће да један млад човек, који сем што је народни посланик ништа друго у животу није радио, може да летује на Малдивима? Па није економија у Србији баш тако лоша кад један млад човек може то себи да приушти.

Ми тражимо да Демократска странка и сви они који данас следе Драгана Ђиласа врате грађанима Србије оно што су отели од 5. октобра 2000. године, све оно што су приватизовали, све оне шећеране које су приватизовали по три евра, све оне фирме од Суботице до Врања које су упропастили, да врате народни новац људима које су оставили без посла у време Бориса Тадића, када је за четири године преко 400.000 људи остало без радних места.

Вратите оно што сте отели, па онда можемо да причамо о томе да ли су потези које повлачи садашња Влада Србије добри или не.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Пре свега, помешали сте неколико битних ствари, али то ме и не чуди пошто немате добру намеру. Драган Ђилас деведесетих година није радио уопште у Србији, него све што је стекао, стекао је у иностранству. То можете да проверите врло једноставно и лако. И мислим да ризикујете да будете тужени. И већ сте неколико стотина хиљада динара исплаћивали казне, тако да мислим да вам се то не исплати. До 2004. године није био активни политички актер, тек након 2004. године, тако да нема везе са 5. октобром 2000. године.

Оно што је важно, да не одговарам на остале увреде које немају везе са животом, јесте да морате да знате и да будете свесни тога, ми знамо да вас боли то што сте ојадрили 700.000 пензионера, барем то тако кажете, али, са друге стране, нисте урадили ништа да им тај новац вратите. Ми смо предложили закон. Ја сам имао ту част да испред свих опозиционих група будем овлашћени предлагач закона да се тим пензионерима, 700.000 њих, врати све што сте им ви узели за ове четири године.

Па немојте за друге да говорите да су тајкуни када имате тајкуне у својим редовима.

Још једна ствар. Да ли је било од 5. октобра 2000. године до данас људи који су се на овај или онај начин обогатили? Јесте, и данас су функционери чланови Српске напредне странке, а не опозиције. Из тог разлога немате права да блатите пре свега неког ко није у овом парламенту, да износите неистине, а с друге стране, да нисте урадили ништа да вратите новац онима којима сте тај новац отели.

Ваша политика је – отимај док сам на власти, што више. То ће се завршити.

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, изгледа да је ова Ђиласова коалиција преширока, па нису баш сасвим синхронизовани ко шта треба да прича.

Ево, један од лидера те Ђиласове коалиције, господин Бошко Обрадовић, изјавио је – Драган Ђилас је ушао у посао са медијима у време режима Слободана Милошевића, када су то могли или страни агенти, попут његовог компањона са почетка Б92 Верана Матића или поуздани људи брачног пара Милошевић. Дакле, то је изјавио ваш коалициони партнер Бошко Обрадовић. Ви сте сад сви у једној великој коалицији. Ја вам саветујем, пре него што уђете у Народну скупштину, морате, пошто вам је јако широка коалиција, ту има и тајкуна и лопова, има и Љотићеваца, значи, прилично разнородна једна коалиција, морате редовније да се састајете, редовније да обављате консултације да бисте знали ко шта прича и ко кога брани.

Драган Ђилас, да вас подсетим, господине Божовићу, ви сте то, изгледа, заборавили, и те како има везе са режимом који је успостављен 2000. године, зато што је противно Уставу, када је Борис Тадић 2004. године изабран за председника Републике Србије, постављен за директора тзв. народне канцеларије која је служила за испумпавање пара, народних пара, државних пара, за кампању Демократске странке од 2004. године па све док је та народна канцеларија постојала. И ако је неко експерт за испумпавање народног новца, онда је то ваш стварни шеф Драган Ђилас.

Немојте да плачете и да кукате како не смемо да га помињемо јер он није ту. Ви сте ту. Ви сте његови посланици, сви овде на гомили, и нема никакве разлике међу вама. Једина ствар која вас занима је да поново заседнете на грбачу народа и поново да крадете.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Вјерица Радета, реплика.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Српска радикална странка је свој став о предлозима са данашње седнице изнела и износиће и даље, али Балша

Божовић је у свом историјском осврту поменуо да је Српска радикална странка крива за уништавање пензионих фондова. Ја подсећам да су српски радикали били део власти на републичком нивоу две и по године са Социјалистичком партијом Србије и веома смо поносни на тај део свог политичког и стручног деловања, моралног пре свега, за разлику од ових Балшиних, али ми смо у то време почели да решавамо проблем пензионера и пензије су враћане на начин на који је то тада једино било могуће и пензионери су били задовољни оним што је тада урађено, као и сви грађани Србије, али онда су они који су, Балша Божовић као дечкић од девет година али добро га сећање служи, мисли он, тада били у опозицији, представници ДОС-а, лидери ДОС-а, почели да призивају да се Србија бомбардује да би се на тај начин склонио Слободан Милошевић, и то бомбардовање је прекинуло све даље активности.

Хајде мало у ближу историју! Балша Божовић, односно они који су били пре њега у време ДОС-а од 2000. године су ти који су суштински уништили Србију у сваком смислу, и политичком, и економском, у сваком смислу. Пљачкашке приватизације – то вам је лична карта. Изручивање Срба Хашком трибуналу – то вам је лична карта. Оно што сте урадили у то време на Косову и Метохији, односно Борко Стефановић – ко је увео Врховни суд, ко је увео Уставни суд у лажну државу Косово? Ко је изместио катастар из Србије лажној држави Косово? Ко је прихватио њихове личне карте? Све то сте, господо, урадили ви и то је ваша лична карта.

(Председник: Време.)

Само још једну реченицу.

Што се тиче пензионог фонда, препоручујем господину Божовићу да мало мање летује на Малдивима, јер тамо пуни фондове. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

БАЛША БОЖОВИЋ: Дакле, поновићу само опет, не реагујем на увреде пошто сам навикао већ неколико година и заиста немам времена да се тиме бавим.

Дванаест пензија и хвала вам што сте рекли да сте били и да сте поносни на то, зато што ваше дојучерашње колеге из СНС-а ћуте на то. Не знам да ли су они поносни. Дванаест пензија сте остали дужни. Када су били избори 24. септембра 2000. године, 18 пољопривредних пензија, 24 социјалне помоћи, то смо ми вратили, а ви кажете да се поносите тиме. Дакле, после 2000. године, када се земља опорављала и када се пунио буџет државе, ви сте тада говорили да смо ми издајници, а данас говорите прво да сам тада имао девет година, а онда са тих девет година ме оптужујете да сам учествовао у пљачкашким приватизацијама. Дакле, то је све што ви можете да кажете, јер политику никакву немате.

Седамсто хиљада пензионера је остало без пензија зато што сте им ви пензије отели. Можете сада да ме вређате, али то је истина. Питајте њих, немојте мене. Седамсто хиљада људи је опљачкано. То је њихова имовина. Дешавало се да неко некоме нешто узме и у оном периоду комунизма, па вам то смета, а не смета вам када ви за ове четири године узимате људима оно што су мукотрпним радом стекли.

Дакле, можете да вређате колико год хоћете, можете да помињете те глупости о летовањима, можете да се бавите чиме год, али је чињеница да оно што сте урадили народу 90-их година, пре свега пензионерима, радите и данас, и то је иста коалиција, јер сте исти ви били и онда у Парламенту и онда на власти. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господин Божовић јесте имао девет или десет година у то време и нисам рекла да је он лично учествовао у тим плачкашким приватизацијама. Рекла сам да је то радила Демократска странка, у којој он са толико година није могао да буде, али тата му је био један од високих функционера.

Зашто причате о тим пензијама које смо остали дужни, које нису исплаћене? Зашто не кажете на који начин сте ви дошли на власт? Зашто нисте дозволили нормалне изборе, да се настави политика која је вођена дотада? Зашто сте звали да се бомбардује Србија и зашто су то ваши тадашњи пријатељи прихватили? Ви сте ти који сте пучом дошли на власт. Ви сте ти који сте палили ову зграду у којој ми сада седимо. Ви сте ти који сте палили документацију са тих избора када сте прогласили своју победу. Истина је, не знам зашто сматрате увредом то када говоримо о плачкашким приватизацијама. То је јавна тајна. То врапци на грани знају. Све што сте дотакли, све је било у оквиру плачкашких приватизација. Стотине хиљада људи сте оставили без посла. Ви сте ти, господине Балша Божовићу, који сте повећали број социјалних случајева зато што је од 2000. године велики број људи у најбољој снази, са педесетак година живота, остајао без посла, без могућности да се негде другде запосли. Ти људи и њихове породице су постали у то време, нажалост и до дана данашњег то траје, социјални случајеви.

Велика је одговорност свих тадашњих представника ДОС-а и свих оних који их сада следе и свих ових који су сада у овом новом ДОС-у или како ли се зове ова Ђиласова коалиција, велика је одговорност свих вас за све несреће које су се дешавале у Србији од 2000. године до данас. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика или повреда Пословника.)

ПРЕДСЕДНИК: Реплика не, пошто ви нисте Балша Божовић. Да ли се идентификујете, у то не залазим, али повреда Пословника може.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, замолио бих вас да се максимално поштује члан 104. Пословника о раду Народне скупштине који сте у неколико наврата прекршили. Више пута сам вам сугерисао јављајући се и преко електронског система и, да кажем, овако усмено и директно, да апсолутно имам право на реплику, односно на излагање представника Посланичке групе СНС Александра Мартиновића који ме је директно поменуо по имену и презимену, што је основ по члану 104. став 1. за добијање права на реплику.

Просто је невероватно да ми из опозиције не можемо да одговоримо на прозивке, увреде, клевете и непрестано етикетирање које долази од стране владајуће већине. Ваљда је то основно демократско и парламентарно право да можемо да одговоримо на нападе. Замислите колико је то проблематичан напад када Александар Мартиновић говори Бошку Обрадовићу, а ја немам право да му одговорим.

ПРЕДСЕДНИК: Да. Немојте улазити у реплику, већ у повреду Пословника.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле ја немам право да одговорим на нападе ни на помињање мог имена и презимена.

ПРЕДСЕДНИК: Само када добијете по члану 104. ст. 1, 2, 3. и 4. Нисте га добро прочитали, јер по ставу 3. постоји једна особа која одлучује о томе да ли има основа за реплику или нема.

Реч има Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Грађани Србије су могли да чују као и ко зна колико пута досада тако бесмислен говор, испразан и бесциљан, какав је био говор Балше Божовића. Невероватно је да неко без имало стида, без имало срама каже нешто и да остане на својим ногама са моралним кредибилитетом. Очигледно је да га нема.

Зашто ово говорим? Због тога што ни једна једина порука према грађанима није упућена. У ствари јесте једна, а то је да Демократска странка дефинитивно нема политику, а пошто нема политику и потпуно је безидејна странка, онда се на један крајње срамотан начин враћа у прошлост и потпуно бестидно копа по костима Слободана Милошевића. Постављам ја питање које ће поставити и грађани Србије на изборима, наравно, а одговор ће бити сасвим сигурно нестанак Демократске странке са политичке сцене.

Шта су то господа из Демократске странке урадили после 5. октобра? Која су то обећања грађанима испунили? Када се позивају на 12 пензија, нек не забораве да је и тог 24. септембра за Слободана Милошевића гласало безмало два милиона људи, да су сви избори до тада... И када су биле санкције и када је српски народ преживљавао

голготу, Социјалистичка партија Србије је неприкосновено добијала изборе.

Нека они објасне грађанима зашто су питање решења Косова изместили из УН и пребацили на ЕУ. Како су они то добили изборе 24. септембра ако нису новцем оних који су их финансирани, оних који су кројили геополитичку карту света и допринели и 1996. и 2000. године да се стимулишу они који говоре неистине и лажи?

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Идемо даље. Заиста, сат времена реплике, мислим да смо рашчистили све што је речено у претходном говору.

Наредни говорник др Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважена председавајућа, поштовани министри, колеге посланици, данас имамо на дневном реду врло актуелне теме које су од петка овде и покушај одређених политичких групација, пошто више не знамо да ли су то странке или појединци који подржавају одређене центре моћи, да ли финансијске или неке медијске, као што је на пример господин Ђилас, јер он је стожер медијске слике Србије у којој жели да промовише у иностранству како овде влада одређена врста недемократије, чак и када су у питању пензије.

Када су у питању пензије, морамо да кажемо да је усклађивање пензија један од најважнијих задатака сваке владе Србије и сваке земље и када причамо о томе да је власт до 5. октобра исплатила свих 12 пензија које је дуговала, онда се поставља питање у односу на шта се гледало усклађивање, када је девизни курс у то време био 60 динара за један евро, а усклађивао се на плате и пензије које су биле три евра. То је онај део који се односи на време Србије у оквиру Југославије, када је она пролазила кроз најтеже економске тренутке.

Када постављамо таква питања, онда можемо да поставимо и питање – зашто се нису враћале пензије од нивоа и времена Анте Марковића, када су биле 1.000 марака, односно 500 евра ако ћемо да рачунамо по данашњем курсу? Значи, политичка платформа одређених странака у то време је била да се смире све тензије које су владале од 2000. године и да се почне једна нова политика Србије у којој је, у ствари, 5. октобар представљао тренутак изгубљених надања која су грађани Србије у то време имали.

Сигурно да нису гласали за промене којима би оправдавали плљачкашке приватизације и одузимање радних места и затварање фабрика. Сигурно да нису гласали за платформе које су данас на политичкој сцени да се физички нападају жене, да се упада у куће политичких неистомишљеника као што то имамо у Шапцу, сигурно да нису за то да имамо малтретирања жена, поготово оних које имају

одређена мишљења, које подржавају садашње политичке странке, не само СНС, него све странке које подржавају политику Александра Вучића.

Оно што ми данас треба да кажемо то јесте – хвала пензионерима што су дали поверење и Александру Вучићу и СНС и коалиционим партнерима да спроведу економске реформе, да поднесу жртве које су пензионери највише поднели и да данас имају шансу да, доношењем овог закона, све то буде враћено у том делу када је у питању захвалност, да се нађе и кроз онај месечни чек на коме ће примити већу пензију него што је то било 2014. године.

Да би истина била и да би заиста пензионери знали о чему данас причамо, а не да слушају неке лажи и преваре, ПИО фонд се у свакој држави финансира из пореза и доприноса људи који раде. С обзиром на то да су они до 2012. године затворили 400.000 радних места, нормално је да нису имали одакле да исплате плате и пензије, па су из буџета давали 48,2% пара свих грађана Србије да би исплатили плате и пензије. Па кад су дошли до тога да су преко 200 кредитних линија отворили, узимали кредите по стопи задуживања од 8% месечно, онда су дошли до тога да су појели супстанцу и новац из буџета Србије и нису могли да исплате пензије и због тог економског колапса је дошло до тога да су и светске финансијске организације рекле – људи, ви сте на ивици пропасти. То је признао, на крају крајева, у децембру 2013. године, са почетком 2014. године, и тај Ђилас.

Према томе, оно што данас треба да кажемо, то је да су економске реформе спроведене од 2014. године захваљујући политичком утицају Александра Вучића, а на основу подршке грађана коју су му дали на изборима те године. И Српска напредна странка је заиста следила ту политичку платформу промена. Те економске реформе нису биле нимало лаке, поготово што је законе који су донесени овде требало спровести у пракси и стручна јавност је дала своје мишљење како спровести те реформе, а подразумевала је жртву не само смањењем плата државних службеника, већ одређеним степеном смањења пензија.

Када је све урађено, када су сви трошкови смањени у буџету Србије, када су продана сва основна средства која су трошила, као што су аутомобили, када су смањена давања која се дају по основу дневница, када су дневнице смањене на 15 евра за запослене који имају своје одређене пословне активности, када су продата сва средства Владе Србије која нису била коришћена а правила су велике трошкове, тек онда се посегло за тим да одређене реформе морају да се спроведу када су у питању пензиона давања из Фонда. То је показало да је свега 39% пензионера, значи 670.000 пензионера са пензијом изнад 25.000 је смањена пензија у односу од 10%.

Значи, шта смо добили као резултат свега тога? У међувремену је консолидован финансијски систем Србије, буџет Републике Србије је рационализован у том делу да може да функционише на одржив начин. Шта то значи? Колико приходујете, толико можете и да расходујете. Сваки пензиони систем усклађивање пензија и повећање пензија на оном чеку сваког пензионера врши на основу економске ситуације једне земље. Јесу пензије основно право које је неповредиво када је у питању давање од стране државе, али висина пензија је управо на основу могућности сваке земље. Најразвијеније европске земље данас усклађују пензије на основу цена на мало и зарада. С обзиром на то да су у Европској унији наступиле одређене околности економске кризе, зараде се смањују, тако да су многе државе избегле усклађивање пензија у односу на зараде, јер тог усклађивања не би било. Углавном се усклађују у односу на цене на мало и у односу на стопу раста.

Тако је од 2008. године усклађивање ванредно које је имала господа која нам сада држи придики о томе како треба исплаћивати пензије имала курс евра од 84 до 120 динара, а пензије су исплаћивали и усклађивали према коалиционим споразумима и према политичким жељама за добијање гласова на изборима. Па су имали усклађивања према закону, тај фамозни члан 80, који каже – у априлу у односу цена на мало, које су биле много веће него што је усклађивање било, и имали смо у октобру у односу на раст који је изнад 4%. То је тај члан на који данас имамо велике критике, јер они тада нису ни прогнозирали уопште да може држава да постигне раст од 4%. И онда су дали повећање од 6,97% 2008. године, па су дали 4,13% у октобру, а ванредно повећање на све то су дали још 10%.

Наравно да то у оном чеку у динарском износу изгледа много, али када погледате како се Народна банка тада односила при 10% инфлацији и према штицовању курса од 84 на 120, суштински, они су варали пензионере, јер у номиналном износу и снази оној економској тих пензија, пензионери нису ништа више добили.

Тако да је после тога тај члан 80. достигао то да је давање пензија из буџета у односу на раст БДП-а износио 13,4%, што је урушило комплетно буџетско финансирање свих грађана Србије. То је оно о чему ми данас причамо.

Значи, СНС на челу са Александром Вучићем је успоставила стабилно финансирање пензија у будућности, а не да долази до тога да се бринемо за будућност наше деце и да се на одређени начин задужујемо кредитним линијама за исплату пензија, него једноставно да обезбедимо приходе на основу којих имамо стабилно финансирање. Данас се у ПИО фонд даје 28% из буџета да би се надоместило за масу пензија за исплату пензионерима.

Према томе, тај однос од 48% до 28% давања из буџета да би се исплатиле пензије и повећале пензије у номиналном износу, показује управо резултат економских реформи које је СНС заједно са тадашњим премијером, данашњим председником државе, спровела, отворила преко 80 фабрика, преко 140.000 нових радних места, управо из чега можемо да имамо пуњење ПИО фонда да бисмо исплатили пензије.

Оно што је најважније јесте да смо као држава озбиљно схватили финансирање ПИО фонда управо стављањем у буџетски систем као једну од главних обавеза кроз члан 27е, да оно што је однос и праћење исплате пензија иде управо кроз раст БДП-а. Оно што је обавеза то је да 11% БДП-а може да буде укупно давање за пензије.

Е сад, шта се јавља као велики проблем када је у питању тумачење у јавности, рецимо Фискалног савета, кад су у питању пензије? Прво, оцена која је дата Фискалног савета на овај закон, односно измене и допуне закона, пре свега је политичке природе, а не економске. Зашто? Зато што је велика контрадикторност у анализи коју је Фискални савет дао. Прво, ако би се повећавале пензије на основу те њихове формуле, модела, тог фамозног члана 80. дошло би до два пута степенованог повећања пензија које би у номиналном износу износило много мање. Према томе, и степен повећања тих пензија ишао би много мањим темпом него онако како је дато у Предлогу овог закона.

Подсетићу вас само да је Фискални савет 2014. године тражио да се пензије умање за 15% и то прогресивно, да важи за све категорије. Значи, уопште није улазио у категорије оних најсиромашнијих, него номинално 15% и да бисмо тиме, у ствари, суштински, дошли до смањења јавног дуга. Јавни дуг се смањио управо због добрих економских реформи, због тога што сада јавни дуг имамо испод 60%, што је неки стандард за земље ЕУ, а биће испод 50% догодине, али Фискални савет је управо написао на страни 3, став 2. да усклађивање мора да буде са 11% БДП-а, у односу на буџетски систем Србије, и да је то законска обавеза. Значи то је оно где се ми сада налазимо са овим повећањем од 11,1%.

Ми се руководимо управо оним што је Закон о буџетском систему који доноси Народна скупштина Републике Србије. Не можемо да се руководимо формулом изнад 4% раста, зато што оно што нас обавезује јесте пре свега буџетски систем, и не желимо да угрозимо уопште буџет Србије прекомерним повећањима, већ ово повећање о коме причамо од 0,3% није ексклузивно право Владе Републике Србије, већ је накнада која показује да ће у следећим годинама високог економског раста Србије бити веће него што је повећање по оном фамозном члану 80, по формули.

Према томе, Фискални савет мислим да је овде сам ушао у своју контрадикторност. Друго, ставио је погрешне претпоставке уопште за

повећање, јер исплата новчаних износа не говори о висини пензија, ово од 0,3%, него говори управо о тим накнадама које иду уз повећање пензије.

Зашто то говорим? Зато што када смо 2015, 2016. и 2017. годину имали под овом уредбом, односно под изменама и допунама закона које говоре о смањењу, умањењу пензија, у том тренутку ишла су повећања, усклађивања са оним што су биле могућности буџета Србије. Имали смо 1,25% повећање, па имали смо 1,5% и 5% за прошлу годину. Али немојте да заборавите да су биле исплаћене и накнаде свим пензионерима по 5.000 динара. Тиме је Влада Србије хтела да заштити заиста најсиромашније, са најмањим пензијама и да негде успостави ту равнотежу када је у питању давање свим категоријама у друштву које примају одређене врсте пензија.

Оно што на крају треба рећи, када су уопште пензије у питању, то је да исплаћивање мора да буде увек у складу са могућностима економије једне државе. Тај који вам данас говори, пензионерима, да треба да се врати све са каматом, па ја вас питам – зашто онда они нису вратили 2000. године са каматом из времена Анте Марковића, заједно са каматом у нивоу од 1.000 евра, када је однос евра и динара био један према седам? Зато што то није реално, зато што таква политика нереалности не може једноставно да да резултате.

Ми се захваљујемо овде пензионерима који су заиста схватили, и са пуном својом одговорношћу, како се треба жртвовати за државу, за своју децу и за будућност Србије и поднети овакве мере штедње које сада дају резултате и које су економију Србије покренули у позитивном правцу.

Морам да кажем да на овој седници, поред онога што су пензије и плате и што су економски резултати Србије, на данашњој седници имамо велики број споразума који показују да је ова држава, ова влада Србије водила једну крајње одговорну и спољну и унутрашњу политику. Јер ми имамо сет споразума који су из области трговине, туризма, имамо и споразуме који говоре о томе да споразум са Русијом даје могућност за продају гаса, дистрибуцију гаса, не морамо само да вршимо између Русије и Србије, већ можемо да вршимо и са трећим земљама, што је и Енергетска заједница која је, као једна кровна организација из области енергетике, а у сарадњи са ЕУ и директивама, потврдила и дозволила. Значи, показује да је Србија заиста својом спољном политиком окренута и ка Истоку и ка Западу.

Али оно што данас имамо као тему јесте Предлог одлуке о избору вицегувернера којима 25. септембра истиче петогодишњи мандат и предлози гувернерке госпође Јоргованке Табаковић су магистар Драгана Станић за избор на четири године и др Ана Ивковић за избор на три године. Њихове биографије сте имали прилике да видите. Изменама и допунама закона о Народној банци Србије гувернер предлаже

председнику Парламента своје сараднике и као такви они једноставно буду бирани у Народној скупштини Србије.

Шта рећи данас на крају овако исцрпне дискусије оних који су нам до 2012. године оставили много тога да се боримо, оставили један ПКБ са годишњим дуговима од 10 милиона евра, а онда после тога подела бонуса које су, такође, у вредности од 12 до 15 милиона евра годишње, и то говори о томе како смо имали прилике да видимо оне који су водили Србију до 2012. године и на Граду и на Републици, да су били увек спремни да извлаче државне паре и да живе на грбачи грађана Србије. Велика је разлика између њих и нас, и никада се вероватно нећемо сложити у тој политици зато што они који данас нама држе овде моралне придики, имају имовину милионских износа и то можете да видите на сајту Агенције за борбу против корупције, њихове имовинске карте. То говори о томе колика је разлика између њих и нас, о томе ко мисли о грађанима Србија, ко мисли о будућности своје деце и ко крајње одговорно води једну државу.

У дану за гласање СНС сигурно ће подржати овакве законске предлоге, јер је она и учествовала у економским реформама државе и учествовала у томе да заиста помогне и пензионерима да преживе све тешке године због оних који су нас водили до 2012. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити после 18.00 сати, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Пошто нема више пријављених председника, односно представника посланичких група, прелазимо на дискусију по пријавама за реч народних посланика.

Реч има народни посланик Ана Караџић.

Изволите.

АНА КАРАЏИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри са сарадницима, народни посланици, поштовани грађани Србије, у свом излагању, с обзиром на то да имам мало времена, фокусираћу се искључиво на закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Ова тема је значајна за велики број грађана Србије. Актуелна је већ годинама и данас је пред нама. Веома смо задовољни због тога. Могли смо само да чујемо од опозиције негативне стране, шта је то што ми лоше радимо, а нико није рекао да је то што смо морали да умањимо пензије искључиво резултат њиховог односа према државној каси до 2012. године.

Чули смо и господина Мартиновића који је поменуо податак да је 400.000 људи остало без посла њиховим плљачкашким приватизацијама.

Но, треба се вратити на лепе теме и рећи да је незапосленост значајно смањена и да овај закон који је данас пред нама омогућава да пензионери имају веће пензије него 2014. године, за 9% до 13% веће него што су икада биле.

Такође бих истакла своје задовољство што је господин Мали важан део тима који се тренутно бави економским питањима, јер је важно да наставимо овај тренд, да се не бавимо политички ни пензијама ни платама, да то не радимо пред изборе, већ да је то један константан процес којим се бави искључиво економска политика и који ће омогућити даљи наставак суфицита у буџету, као што је било и претходне три године. То ће нам заиста омогућити стабилност исплате пензија коју нисмо имали пре 2012. године.

Ово је веома значајно, јер када говоримо о константном повећању пензија, говоримо о томе да су оне повећане искључиво на здравој основи и када кажемо да ће се пензије и плате даље повећавати у зависности од економских кретања и финансијских могућности, можемо позитивно гледати на ту чињеницу, јер значи да и следеће године, уколико наставимо са оваквим радом, можемо очекивати повећање и плата и пензија, као што је и најављено.

Значајне промене овог закона су и када говоримо о бенефицираном радном стажу, где ће се омогућити да се раније онима који имају највећи размак, односно за 12 година се обрачунава 18 година радног стажа, моћи ће за тај одређен период, односно шест година раније отићи у пензију.

Такође је важна измена и када говоримо о обрачунавању пензија последње године радног стажа. Ту користимо личне коефицијенте запослених, те ћемо имати значајно мање трошкове Фонда. На овај начин наставља се искључиво домаћински однос према државној каси. То наглашавам више пута зато што га они пре нас дефинитивно нису имали. Желим да наставимо да радимо као што смо и досада, заједно, да наставимо да радимо тимски. Грађани су јако задовољни што је овај закон данас пред нама и што ће пензионери коначно добити додатна повећања пензија.

Посланичка група Покрета социјалиста, Народне сељачке странке и Уједињене сељачке странке наравно да ће гласати за овај предлог. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Љупка Михајловска.

Изволите, колегинице.

ЉУПКА МИХАЈЛОВСКА: Хвала, председавајући.

Кратко ћу се само осврнути на Закон о пензијском и инвалидском осигурању, више ћу се бавити изменом Закона о високом образовању.

Волела бих само да министар Ђорђевић одговори, ако може, у вези са овим изменама које се односе на стицање права на помагала за слепа лица. Видим да ће овде уместо новца добијати директно помагала и каже се да ће детаљније министар то прописати. Сада, ја знам да постоји неки правилник о медицинско-техничким помагалима која се обезбеђују из средстава обавезног здравственог осигурања, па да ли ће та ваша уредба бити компатибилна, да ли ћете нешто мењати у вези са тиме? Ако може само кратко појашњење.

Не кријем, искрено, симпатије које имам према ономе што министар Шарчевић ради у Министарству, за већину ствари. Наравно, увек има места за критику. Осврнућу се овде на овај члан закона где ви у ствари исправљате грешку. Дакле, лапсус калами је у питању, да уместо стеченог „високог“ иде „средњег“ образовања, и занима ме да ли се то односи на тзв. бриџиз програме, јер негде сам и ја наивно веровала, у овом члану закона где кажете да практично неће студенту бити одузета диплома и бити проглашена неважећом ако је стекао по условима које није испуњавао. Мислила сам да се то надовезује на овај члан и те тзв. бриџиз програме, програме у високом образовању који служе да се премости када је неко запослен а нема диплому, па нека скраћена верзија, чак у неким земљама и за студенте из осетљивих друштвених група.

Такође, овај део где говорите о менаџерима, скинули сте одговорност да високошколска установа то уређује општим актом и кажете да ће се то уредити у складу са законом, али у закону и даље не пише које су надлежности менаџера и шта су њихова права и обавезе. Којим ће то законом бити регулисано? Ако може појашњење и у вези са тим.

На крају, наравно, оно што је најинтригантније у закону већ годинама јесу измене које се односе на студенте који су високошколске установе уписали пре 2005. године. Некако, и када неко хоће нешто добро да уради у било ком ресору, стално вуче неку брљотину из прошлости и не може да је се ослободи да кренемо напред. Заиста верујем да је ово решиво, трајно решиво, и негде нам и то показује како се цео јавни сектор који финансирају грађани и држава односи према својим корисницима.

Знате, ви када плаћате приватну услугу, ви очекујете одређени квалитет. Ако ја идем у школу страних језика и не прођем тест за који сам се спремала, мени нико неће рећи – глупа си, иди кући, него ће ме звати милион пута, покушавати да ми понуди додатне часове, неке погодности итд. Ми овде имамо ситуацију да имамо студенте који су низали деветке

и десетке током студија и да су у једном тренутку свог живота били приморани да паузирају студије, да ли је то смрт ближње особе, да ли је то болест, да ли је то брак, рођење детета, шта год. За мене је заиста, као неког ко верује да без квалитетног образовања нема напретка ни друштва ни појединца, несхватљиво како је могуће да нема живе особе у тој високошколској установи да позове тог студента и види због чега је прекинуо са студијама, да ли треба нека додатна подршка да се те студије заврше.

Једним амандманом сам то предложила и сада ћу покушати да објасним шта сам предложила. Молим вас да то погледате, јер не верујем да ћу учествовати касније у амандманској расправи. Стварно не могу да седим овде и слушах рецитације написаних, измишљених и бесмислених амандмана, из мог угла, наравно. Ограђујем се. Тим амандманом ја, заправо, предлажем да се високошколске установе обавезу да ступе у контакт са студентом у одређеном временском периоду, писаним, телефонским, усменим путем, да са њим направе индивидуални план завршетка студија, који ће, такође, бити дужни да испоштују и студент и високошколска установа и да се види да ли треба још нека додатна подршка, можда неко кратко предавање из одређеног предмета који је компликован и да ко не испуни те услове, на крају губи статус студента. Такође, ако се са студентом не ступи у контакт, што не верујем да је вероватно, такође престаје статус студента у складу са законом.

Мислим да је то заиста изводљиво. Има и студената који су напустили студије, неће да се испишу, воде се формално као студенти зато што то треба да плате. Има студената који су се одселили, који раде, који немају намеру да се враћају. Стварно мислим да би било лепо да са овом причом већ једном завршимо за сва времена. Хвала вам. Пријатно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Хвала вам на сугестијама.

Свакако ћу ово пренети, погледати тај ваш предлог, јер је у припреми и закон о студентском организовању. Значи, група увелико ради. Мислим да ће тај закон бити овде у Парламенту током новембра. Мислим да то тамо треба да стоји. Једна од примедби Европске комисије за квалитет била је и та да су студенти мало видљиви код нас и да се мало питају. Ово је нешто што заиста продекани за наставу и многи други не раде, а требало би. Ми се за те информације често боримо. Наравно, нећу да генерализујем. Има ко то ради боље, ко то ради лошије.

Питање менаџера није питање преписивања ни од Мађара ни од било кога. Имате неког ко се већ бави питањем финансија на сваком факултету, али имате и у закону о високом образовању могућност да

факултети и високошколске установе оснују своје компаније, као што неки и раде. Значи, улога менаџера ће бити регулисана законом о финансирању високог образовања, који је негде по плану у фебруару 2019. године. Ми интензивно радимо са универзитетом. Било је скоро саветовање поводом 210 година Београдског универзитета на ту тему. Заиста смо интензивно радили и у тимовима. Данас је био састанак једног од тимова за то, тако да ћемо ту причу поставити на ноге и дефинисати улогу те особе.

Значи, он није контролор државних пара, што се на први поглед свакоме чини. Он је оно што је потребно, јер имате прилику да се кроз процес интернационализације много тога уради. Што би Министарство радило каталоге? Што бисмо ми били присутни на сајму? Имамо сада позиве да пошаљемо две екипе у Кину, чак о њиховом трошку у Венџоу и Шангај, где добијамо десет пута већи штанд од било које земље. Значи, сада ми треба да јуримо да то организујемо, да скупљамо промо материјале итд. Мислим да има много других улога око кретања новца и око помоћи, пре свега универзитету. Наша намера је да у новој стратегији о образовању свакако у центру пажње буде студент и да им се на тај начин омогуће јефтиније и лакше студије. Слажем се са вама – ко је ефикаснији, паметнији, њему што више бенефита, али углавном сте одговорили на оно што бих ја рекао, тако да ћемо ово уважити у следећем претресу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Поштована народна посланице, у праву сте. Ми смо свакако препознали да треба да се нешто измени, поготову када је реч о слепим, слабовидим и о корисницима пензија, када су слепа деца корисници тих пензија. Ми смо видели да начини на које су њима давана помагала у прошлости су већ превазиђени и то јесте усклађивање у складу са неким новим нормама и са Законом о здравственој заштити.

Свакако гледамо и у договору са њима да та процедура буде и законска и најједноставнија за њих, тако да помагала добију брзо и да буду то најквалитетнија помагала. Управо овај члан закона је ишао у том правцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Жарко Обрадовић.

Изволите, колега Обрадовићу.

ЖАРКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, дозволите ми да кажем неколико речи о сету закона о којима Скупштина данас расправља.

Мој колега и председник Посланичке групе Социјалистичке партије Србије у Народној скупштини Републике Србије Ђорђе Милићевић у петак је говорио о већини закона који су предмет рада Народне скупштине Републике Србије, пре свега о закону о пензијском и инвалидском осигурању и изнео оне главне карактеристике измене и допуне закона и његову суштину, а то је помоћ пензионерима и онима који ће у будућности то бити.

Колега Милићевић је јасно показао да су мере које Влада Републике Србије предузела 2014. године дале резултате, дале су основа за измену и допуну овог закона. Наиме, у протеклих неколико година дошло је до значајног унапређења стања финансија у Републици Србији, смањења јавног дуга у БДП-у и смањења буџетског дефицита. Већ трећу годину заредом имамо вишак у буџету. Стране инвестиције су само у првих шест месеци у Републици Србији износиле 1,4 милијарду евра. Стопа незапослености је пала испод 12% – треба се подсетити да је 2013. била 25,9% – стопа раста је 4,9% и позитивна кретања су омогућила доношење оваквог једног закона.

Нема сумње да ће економска ситуација идућих година бити кудикамо боља. Гарант томе су не само реформске мере које је Влада Републике Србије предузела, него, усуђујем се рећи и део онога што се десило прошле недеље. Наиме, пут председника Вучића у Народну Републику Кину, уговори који су том приликом потписани, њихова вредност око три милијарде евра, послови који се очекују у Србији, пре свега преузимање „Бора“, тиме и велике обавезе за РТБ Бор, а тиме и једне велике обавезе за државу, али и отварање нове фабрике у Зрењанину са капацитетом отварања неколико хиљада радних места и чињеницом да ће та фабрика бити значајан снабдевач ауто-индустрије у Европи и све друге мере које се раде са Народном Републиком Кином.

Помињем, само тај аспект је несумњив показатељ да ће економска ситуација кудикамо бити боља што даје и реалне, апсолутно, основе за решења која су садржана у овом закону и за његову примену, па је стога логично да ће и наша посланичка група подржати овај закон.

Сада бих желео да кажем неколико речи о изменама и допунама Закона о високом образовању. Наиме, мислим да су министар и Министарство врло мудро, решавајући један проблем који траје већ јако дуго, у измени и допуни овог закона ставили неколико ствари које помажу и студентима и унапређују рад високошколских установа и унапређују систем високог образовања. Наиме, ако могу рећи, део терета који носи сваки министар просвете када преузме посао који ради јесте и да решава проблеме из прошлости. Ово решење којим се студентима који су уписали

по старом закону 2005. године даје, да кажем, прилика још годину дана да заврше студије је добро за њих.

Одговор на друго питање које је поставила моја уважена колегиница малопре – тешко се може решити док сами факултети не почну да брину о сваком динару који би требало да се слије на њихов рачун. Наиме, није тешко утврдити унутар сваког факултета да ли има тих студената, колико их има и, наравно, неко да окрене те људе ако већ они из разних разлога нису у ситуацији да контактирају факултете, а било би логично да то учине, али ако кажем, хипотетички, и то јесте нека препрека, сасвим је логично да они факултети који имају потребу за новцем, а има их много, било би логично да то учине. Знам када је прављена лична карта факултета, финансијска, рецимо, примера ради, Београдског универзитета, од тридесет и једног факултета, пре неколико година, свега осам или девет је био број факултета који су имали стабилну, ако могу тако рећи, финансијску ситуацију и додатни приход на основу пројеката које су урадили са привредом или броја студената који су уписали и да кажем кроз тај број самофинансирајућих студената су обезбеђивали средства. Знам да је код великог броја осталих студената био проблем са финансирањем.

Да није било Министарства просвете и да није господина Шарчевића и екипе која то ради, потпуно сам убеђен да многи од факултета не би, да кажем, били у ситуацији да ефикасно спроводе циљеве због којих су основани, али то њих не ослобађа обавезе да и сами траже резерве. Мислим да су ова решења која је закон предвидео и извођење студијских програма на страним језицима и ова могућност да је нешто што ће помоћи факултетима.

Поред продужетка рока за завршетак студија уписаних према професијама које су важиле до 10. септембра, а то је омеђено за 2018/2019, односно 2019/2020. годину због интегрисаних програма на Медицинском факултету, друго велико право и да кажем добро решење које утврђује закон јесте право студената који у последњој години студија имају статус буџетског студента да задрже право на финансирање најдуже још годину дана по истеку редовног трајања студија. И једна и друга мера ће повећати број високообразованих, а сасвим логично је да је основни циљ сваке државе да има велики број високообразованих људи јер они ће помоћи у развоју Србије.

Једна од мера која је предвиђена овим законом односи се на унутрашњу организацију високошколских установа. Уводи се тајно гласање. Сасвим је логично да се и ректор и декан, ако је реч о универзитетима и високошколским установама, односно председник академије струковних студија или директор високе школе струковних

студија да се бирају на тај начин. Морам вам рећи да је већина то и учинила, али онде где није било такво решење, добро је да Министарство предвиђа меру да то буде, да кажем, обавеза.

Има још једна ствар коју бих ја похвалио, коју нико, нажалост, није поменуо, а то је ова обавеза увођења савета послодаваца на факултетима. Поштоване колегинице и колеге, треба знати да ова мера не треба да остане само декларативног карактера. Она треба да чвршће повеже високошколске установе са привредом јер је то нешто што недостаје високом образовању Републике Србије и сада са овим економским параметрима и кретањима позитивним које смо имали протеклих неколико година, са овом мером, сасвим би било логично да веза између високог образовања и привреде буде јача и да се то искаже на један начин, пројектима заједничким, иновацијама у областима привреде, а додатним изворима финансирања за високошколске установе.

Има још један елемент који није поменут, а то је – на бројним листама рангирања високошколских установа, сарадња са привредом се узима као веома важан критеријум вредности високошколске установе и то је за многе земље у транзицији био хендикеп и мислим да је ово решење сјајно решење зато што даје могућност високошколским установама да се повежу са привредом.

Добро решење је и утврђивање услова и начина избора лектора српског језика на високошколским установама у иностранству. У образложењу овог закона је речено каква је постојећа ситуација. Добро је да Министарство преузима овај део посла, јер ипак је то остало негде или на матичном факултету са кога су одлазили лектори српског језика, па је онда опремање лектората било препуштено, да будем искрен, различитим деловима финансирања.

На овај начин се држава брине о судбини српског језика у иностранству. На овај начин се држава брине о афирмацији српског друштва и стицању угледа међу развијеним државама. На овај начин држава преузима тај важан посао и морам рећи да сам јако задовољан само, логично, волео бих да у 2019, 2020. па и 2021. години буде већи број лектора који ће бити изабрани, али то не зависи само од наше добре воље него и од интересовања, односно од начина на који будемо афирмисали високо образовање у свету.

Када смо код афирмације високог образовања у свету, поздрављам предлог да се Београдски универзитет прогласи установом од националног значаја иако је ова одредба декларативног карактера. Београдски универзитет апсолутно заслужује овакву једну квалификацију и мислим да неће ниједан колега из високог образовања из Републике Србије поставити питање зашто је то тако. Реч је о универзитету који траје

већ 210 година, који има преко 100.000 студената, 31 факултет, 11 института од којих су неки већ добили, да кажем, означени су као институти од националног значаја.

Оно што се помиње задњих неколико година, то је чињеница да је Београдски универзитет већ неколико година најзначајнији универзитет у региону, али не само то, него да је Београдски универзитет матица из које су настали сви или готово сви универзитети у Републици Србији, па и у Југославији, па и у региону, а посебно чињеница да је рангирање Београдског универзитета унутар, на пример Шангајске листе страшно важно за високо образовање Републике Србије иако су услови изузетно тешки. То се мало некако оставља по страни, ти услови. Наравно, срећом сада и Нови Сад и остали универзитети брзо корачају ка Шангајској листи међу првих хиљаду, али не треба заборавити да је реч о листи од 22.000 универзитета у свету.

Када имате универзитет који је између 250. и 400. места, у зависности од године и циклуса истраживања, односно начина објављивања радова и других критеријума, онда стварно има разлога да се и Београдски универзитет прогласи установом од националног значаја.

Желео бих да кажем да мислим да је важан део овог закона везан и за спољашњу проверу квалитета високошколских установа и та је некако одредба измене закона остала по страни. Мислим да је важно да се поред редовног акредитационог циклуса може ванредно, као и на захтев Министарства и Националног савета, утврдити квалитет високошколске установе.

На овај начин се високошколска установа држи у сталној фази преиспитивања свог квалитета и задовољавања потребних критеријума. Не оставља се празан простор од четири године, па да сачекамо до следећег циклуса. На крају крајева, уколико постоји било каква врста сумње или захтев да се провери квалитет високошколске установе, одредбом овог закона се може све уредити.

На крају, један важан детаљ везан за измене и допуне Закона о високошколском образовању, а то је ова одредба везана за дипломе докторских студија. Наиме, мало је остало, опет кажем, непоменуто оно што пише у образложењу овог закона, а то је да је Министарство, нажалост, али то је део система високог образовања... Имали смо ситуацију да су поједине високошколске установе, и приватне и државне, пролазиле процес акредитације, а неки програми, после смо видели, нису били задовољавајућег квалитета и онда су стечене дипломе на тим институцијама и онда се то поставило као отворено питање. Мислим да је добро ово решење Министарства да коначно стави тачку, али не треба заборавити оно што пише у образложењу овог закона, да је реч о оним

високошколским установама које су имале дозволу за одређене програме. То се, да кажем, некако ставља по страни.

Сасвим на крају, мислим да сам о закону о високом образовању, изменама и допунама, рекао доста. Желео бих да поменем само овај закон, односно Споразум о социјалној сигурности између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине.

Мало је земаља у свету као што је Србија, ми смо и уникат, а ми волимо да смо увек по нечему посебни, која може себе квалификовати да има тако добре односе са Народном Републиком Кином. Имати на међудржавном нивоу односе свеобухватног стратешког партнерства, бити главни сарадник Кине на простору Балкана и Југоисточне Европе, закључити овако велики број уговора, започети оволико велики број пројеката не само у области инфраструктуре, развијати сарадњу у тако широком пољу делатности, укључујући и просвету и науку, потписати ове уговоре који су били пре десетак дана у Народној Републици Кини је велика ствар.

Морам рећи да ту велику улогу игра председник Вучић, јер у Кини се просто зна, ти лични односи између водећих људи опредељују и међудржавне односе. Свако од светских државника ко има добре односе са председником Си Ђинпингом, то је добра основа и гаранција да ће и међудржавни односи бити добри. И нема шта, и то морам да поменем, и ми на нивоу овог парламента имамо сјајну сарадњу са колегама из кинеског Националног народног конгреса. Ми имамо највиши ниво сарадње двају парламената. Наша председница је прошле године била у посети свом колеги испред кинеског Конгреса, као што су и они били. У току једне године ретко се дешава у свету да два председника Парламента посете другу земљу.

Ми имамо и комитет за сарадњу. То је редак облик сарадње и ми смо се посланици обавезали, и чланови групе пријатељства са Кином, који су такође имали задовољство да буду гости Народне Републике Кине, да ћемо подржати сваки закон који унапређује сарадњу између Народне Републике Кине и Србије. Један од таквих закона је овај закон о социјалној сигурности. Наравно да ћемо ми, чланови СПС, односно посланици гласати и за тај и за све остале законе који су предмет разматрања ове седнице Народне скупштине Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Ја нећу дуго. Пре свега да се захвалим колеги Обрадовићу и као члану Одбора и уопште на Одбору је владала нека слична дискусија и атмосфера да сада и због ове прилике, ја се надам

последње, некако смо математички установили да је још ово било потребно тој групи да би се посао завршио.

Мислим да у том светлу треба гледати ово продужење, а опет не предуго да би се некакви педагошки циљеви продужавали и не остваривали. Мислим да је то било скоро једнообразно на Одбору, али ово што сте ви исправно и коментарисали и јесте намера, да се Савет послодаваца не формално, како је у закону било стављено, него у обавези формира, јер су јако важна и мишљења послодаваца о раду свршених студената који долазе. Тако да, у индикаторима квалитета свакако ће бити врло важно и мишљење око тога, тако да чак и уметност мора да има неку своју жицу и оне послодавце, јер и они на крају крајева продају своју робу кроз некакав вид уметничких и других испољавања.

Када су у питању лектори, јако је важно да ми обновимо државне уговоре са свим земљама као Србија. То је много битно, јер има СЦГ, СРЈ, чак ФНРЈ и ви немате онда право да тражите некакав континуитет или реципроцитет, што нама појефтињује причу, али где год ми сматрамо да је потребно одржати српски језик и појачати сарадњу са тим земљама, нарочито сада дајемо предност обнављању уговора. Ево, са Грчком смо то сад постигли да се тај реципроцитет уведе, да не морамо то буџетирати, али у сваком случају није то неки толики новац, наш је интерес свакако пречи, очување и традиције и културе српског језика. Значи, на свим другим универзитетима је јако важно.

Ово што сте исто рекли, рангирање установа, то је посебна једна филозофија којом се бави и Савет за високо образовање и Национално тело за акредитацију и посебан Савет који смо основали да би побољшао те мере и установио све индикаторе који су јако важни да бисмо ишли напред и да бисмо могли да сматрамо високо образовање једним ресурсом који је можда за државу Србију у овом тренутку и најјачи, али то треба да докажемо. Хвала вам, Жарко.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Реч има народни посланик господин Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Као и многе друге ствари, донета одлука пре четири године о отимању пензија је неуставна и незаконита, као и овај предлог закона који се доноси данас, јер је заснован на лажима. И то је политика лажи која траје јако дуго и која наноси велику штету овој држави.

Укидање, односно смањивање пензија је донето као образложење јер је, наводно, Србија у том тренутку била пред банкротом. Мислим да српска јавност зна да ја нисам ни миљеник тадашње власти, пре 2012. године, нити сам ја говорио нешто добро о њој, али тада Србија сигурно

није била пред банкротом. Банкротирала је два пута. Први пут 1993. године, а други пут 1999. године, уз саучествовање већине оних који сада седе у клупама власти и оних који се сада крију иза наводне опозиције. И то је факат.

Оштећено је 700.000 пензионера. Процене су од пола милијарде до милијарде, колико им је отето пара и то, наравно, треба вратити. Не верујем да је могуће уз затезну камату, али сигурно је да ће будућа, нормална, здрава власт наћи начин да обештети пензионере, као што се то десило и након 24. септембра 2000. године и 5. октобра 2000. године. Ја честитам грађанима Србије, онима који су гласали и онима који су касније помогли да се то гласање сачува, 18 година од пунолетства једне добре идеје.

Шта је лоше? Добро је што се укида то смањење пензија, али није добро шта се даље наставља са мењањем закона који омогућавају да се пензионери као и сви други грађани Србије ставе у милост и немилост Владе коју имамо последњих шест година, Владе која је практично политика једног човека, а рекао сам, цела та политика је заснована на чистим лажима.

По мишљењу Фискалног савета имамо два до три велика проблема у овом закону. Наравно, немам времена да говорим о другим законима који су стрпани у заједничку расправу, а то, напосто, и да имам времена, не би било пристојно, али времена немам.

Чланом 9, каже Фискални савет, том изменом се дефакто укида формула за усклађивање пензија и Влади се даје дискреционо право да одлучује о усклађивању пензија. То значи да ће Влада да користи то своје дискреционо право на то да се игра пред изборе, око избора, око тешке ситуације, око потписивања давања Косова на управљање ратним злочинцима са оне стране, значи увек кад нешто треба, биће неко мало повећање или неко мало смањење пензије, зависно од тога која лаж може у том тренутку најбоље да се упакује и да се прода грађанима Србије.

Укидањем формуле, каже Фискални савет, Србија би напустила добру европску праксу и деградирала свој систем на ниво најнестабилнијих пензијских система у државама Северне Африке и Блиског истока. И ја апсолутно подржавам све ставове Фискалног савета који су изнети везано за овај закон. То је, колико се сећам, и даље тело државе Србије и било би добро да Влада Србије и посланици власти буду пажљивији када читају то што им пише Фискални савет.

Друга тачка је члан 37. који даље дефинише то одокативно право Владе Србије, односно власти у овој држави, а зна се одакле долази та власт, да у односу на своје тренутне политичке и демагошке потребе укидају, смањују, повећавају пензије, динамику исплате итд. Мислим да

је то нешто што треба спречити и посланичка група којој припадам је дала амандмане који су везани за ту тему.

Има још једна ствар, а то је да се у члану 41. министрима надлежним за одбрану и унутрашње послове, као и шефу БИА, даје рок од 18 месеци – понављам, 18 месеци – да ускладе подзаконска акта везана за бенефицирани радни стаж. Наравно да радни стаж треба да постоји, наравно да треба да буду прецизни документи ко може да оствари тај начин обрачуна пензије, али 18 месеци, забога!

Ја сам сигуран да је предлагач, овде присутни министар Ђорђевић, то рекао уверен у неспособност министра одбране, министра унутрашњих послова и шефа БИА да било шта могу да ураде за краће време. Нашим амандманом се то време скраћује на шест месеци, мада ја мислим да је и то предуг период, али да то стварно има мало више смисла него тих 18 месеци. Можете свакоме у БИА, коме треба признати бенефицирани радни стаж, за 18 месеци свакоме можете плочице да замените у кухињи и купатилу, а камоли да донесете мишљење на ту тему.

Шта да се ради даље? Оно што је неопходно, то је да ова држава, а пре свега њени грађани, понове мудрост, снагу, одлучност и храброст коју су показали пре 18 година и да се тиме стави тачка на политику лажи. А да вам кажем шта су сигнали лажи – сушење уста, по Википедији, као последица страха тера онога ко лаже да језиком влажи усне чешће него што је то нормално или... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Истекло вам је време, господине Живковићу.

Повреда Пословника народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, повређен је члан 107, који говори о достојанству Народне скупштине, зато што човек који је стицајем несрећних околности постао председник Владе Републике Србије 2003. године, а пре тога, а можда и после тога је шверцовао бунде из Бугарске, данас је изговорио речи које не приличе овом парламенту. Рекао је да ми из Српске напредне странке и министри у Влади Србије лажемо, да смо лопови, па је онда рекао да смо пензије укинули, па се поправио, мало се поправио, па је рекао да смо их отели.

Све у свему, човек који је био отелотворење 5. октобра, један од људи који су нанели највећу могућу несрећу и економску и политичку штету држави Србији ево, има довољно храбрости да данас изговара најбезочније увреде у Народној скупштини Републике Србије и честита 24. септембар 2000. године свима онима који су, каже, гласали, између осталог и за њега. Он каже да су тог 24. септембра победили. Можда су победили, али то не може нико поуздано да вам каже, јер ја не знам да ли постоји негде једна држава у свету у којој победник на изборима запали

комплетан изборни материјал изборне комисије која, наводно, треба да прогласи његову победу. Ако ми кажете да постоји иједна држава у свету у којој је једна коалиција, како он тврди, убедљиво победила на изборима, а онда после неких десетак дана упадне...

(Марко Ђуришић: Време.)

Ваше време је прошло, господине Ђуришићу, давно, и никада неће да се врати.

(Председавајући: Приводите крају.)

... Па после 10 дана упадне у Савезну скупштину и спали комплетан изборни материјал Савезне изборне комисије, онда ја постављам питање – каква је то победа иза које не постоји никакав писани траг?

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Живковићу, немате право на реплику, пошто је била повреда Пословника.

(Зоран Живковић: Ово је била повреда Пословника?)

Јесте.

Господине Мартиновићу, да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Реч има министар господин Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Мени је жао, господине Живковићу, што јуче нисте били ту да чујете мој одговор, пардон, у петак, када је била седница, да чујете мој одговор на Фискални савет и на све оно што је... Па мене чуди да се ви сада слажете са тим, што значи да нисте улазили у суштину.

(Зоран Живковић: Чуо сам ваш одговор.)

Јесте? Па онда ме чуди ваше незнање, пошто кажете да сте економиста. Онда би требало да прочитате пажљивије то и да схватите колико лажи је све ту речено и да у суштини ништа од онога што је Фискални савет рекао није тачно.

Када сте већ набрајали то ко је враћао пензије и нешто што је по тужбама враћено, онда сте могли да кажете и за ову владу, да је похвалите, пошто је вратила управо оно што је Демократска странка украла пензионерима 2008. године, а то је усклађивање од 11,06% за војне пензионере, па је ту штету држави од више стотина милиона евра управо ова влада вратила. Претпостављам да ваша похвала иде и за ову владу која враћа оно што сте ви противзаконито урадили 2008. године, али ја ћу то да схватим да сте вероватно заборавили да кажете.

Када је у питању усклађивање, Влада себи не даје за право, већ Закон о буџету и буџетском систему дефинише како и на који начин ће бити увећана пензија. Оно што ја могу вама да обећам, то је да ми нећемо да усклађујемо као што сте ви усклађивали када је инфлација била 10%,

15%, а ви усклађивали 0,4% или 1%. Ми ћемо, колико год то вас боли, на инфлацију од 1% да усклађујемо 5% и пензије ће, када смо ми у питању, да расту, а не да опадају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Зоран Живковић, право на реплику.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Прво, господине министре, данас је понедељак, значи јуче нисмо радили. Друго, слушао сам шта сте ви причали као финансиста у петак о мишљењу Фискалног савета и верујте да и ја као економиста и ви као финансиста треба да слушамо шта каже Фискални савет. Овде су потпуно у праву.

Не сећам се да сам у ових шест минута и десет секунди, колико сам имао малопре, говорио о враћању пензија уопште. Реч нисам поменуо о томе. Наравно да их треба вратити, рекао сам, и ове које сте отели, као што су враћене и неке пре, али само да вас подсетим из опште културе, можете то и да нађете и на Википедији, ја немам никакве везе са политиком у овој држави 2008. године, 2009, 2007, 2006, 2005, 2010, 2011. Не сећам се ни да сам гласао тада, а камоли да сам био на било каквој одговорној функцији. Према томе, ја сам рекао шта мислим о некима који су били пре тога на том месту.

Коначно, похвале се стичу тако што вас забележи историја као некога ко је вредан дела неке странице или неколико страница у историји једне државе. Ти који себе кују у историју, ти који први пут у историји, највеће у историји, ти су били мали и остаће мали без обзира на то где мењају своје страначке боје и без обзира на то кога кад подржавају.

Према томе, ја вас молим да.. Не због мене, ја до пензије имам још седам година, ако се добро сећам колико имам година, а добро се сећам, ако не промените нешто у међувремену. Наравно да као опрезан човек, који је имао ту могућност као приватник од 1986. године, надам се да нећу да зависим од пензије, али то не значи да као народни посланик и као политичар са дугим стажом немам обавезу да свакодневно мислим о томе шта ће бити са људима који морају да буду ослоњени на државу у погледу пензија и ово што данас радите није добро, али доћи ће неки нови 24. септембар и доћи ће поново нека нормална власт која ће поново да поправља ваше грешке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић по Пословнику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 107, господине председавајући.

Због потребе да се овде говори истина, а наравно све је само не истина, ово дрско обраћање министру речима да је он нешто отео, или да смо ми нешто отели, а можда и због ових претњи које смо чули на крају, а

које нас толико потресају да просто не знамо шта ћемо са собом. Наравно да је познато да је неким једини начин који виде за сопствени долазак на власт неким пучевима, неким револуцијама, неким војним хунтама, све оне најлепше ствари, најдемократскије на свету којима прете већ месецима, а последњих дана онако интензивно будући да су сад најуверенији у снажну подршку коју имају од стране грађана, је л' тако.

Питање отимања и одговорности оних који сада кажу овде да немају ништа са тим што се зло и наопако дешавало 2009, 2010, 2011. године. Како може да нема везе са том пљачком, дефакто пљачком народа, онај који је учествовао у томе да се успоставе те структуре које су урнисале пензиони фонд, да се успоставе структуре које су довеле државу пред границу банкрота, а што је тврдио и сам Драган Ђилас коме се данас, је ли, препоручујете? И Фискални савет за који се данас каже да му се много верује, али изгледа у свему ономе што би можда могло мало да одговара овим паметнима и људима са пуно подршке, али се не верује том Фискалном савету који је рекао да је ова земља доведена у неиздрживу ситуацију 2008, па до 2012. године, зато што им то не одговара. Је л' немају никакве везе са тим пљачкашима који су то радили? Наравно, само су од тих пљачкаша добијали субвенције. Да ли то значи да никакве везе немају и да су пред милим богом и пред народом чисти? Мислим да то не значи. Ја мислим да не треба да дозволимо таквим људима да те ствари саопштавају овде.

На самом крају, када пореде своју земљу са земљама Африке и Азије и покушавају на тај начин да тамо неке земље понизе, нека буду свесни да говоре о народима који су нама пријатељски. Када покушавају да игноришу да оваква решења каква ми предлажемо постоје у европским земљама, нису ништа, већ пошто говоре овде ко је колико мали. Они којима је суштина бављења политиком било сопствени цеп и сопствена субвенција, били су мали и остаће мали колико год гласни били.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите, колега Орлићу, да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

Реч има министар Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Знате како, господине Живковићу, Фискални савет само време демантује и само треба сачекати да прође време. Мене чуди да један члан Фискалног савета, који је уједно и пензионер и члан Фискалног савета, себи допушта такве ствари, а поседује ту моралност да прима и пензију и надокнаду. Али добро, то више говори о том члану Фискалног савета.

Мене чуди кога ви цитирате а да пре тога и не прочитате слово закона, већ се априори придржавате тога и држите се Фискалног савета

као да је то Свето писмо. Као што каже овде један народни посланик, тога се држите овде само када то вама одговара.

Када говорите о јуче, ја сам јуче радио. Знам да ви нисте радили. Ја сам јуче радио, па сам зато вероватно сметнуо с ума да је јуче била недеља. Не читам из Википедије, а када поредите економисту и финансисту, посаветовао бих вас да читате Речник Матице српске.

То вам само желим и узмите прочитајте закон још једном и схватићете колико је добрих ствари рађено у закону, да је закон први пут стављен пред народне посланике и да нема ниједну негативну последицу по било кога, да се први пут дешава пред посланицима да један нацрт закона, измена и допуна закона ПИО фонда има такву карактеристику. Ја знам да то вас боли и, као што сам вам рекао, ми ћемо повећавати пензије, ми ћемо пензионерима давати колико год то вас болело, а вероватно вас боли чим имате условну реакцију на све то.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Живковићу. Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, постоји изрека да мудрост долази са годинама. Мом колеги Пољопривреднику изгледа иду само године. Када би се на злу памет, на безобразлук наплаћивали порез и акциза и то ишло у пензијски фонд, у ПИО, мислим да пензионери не би имали никакав проблем и да би аутоматски пензије могли да им повећамо пет пута. Толико о њему.

Подржавам ове законе, али морам вам рећи да убудуће, барем по мени, морамо смањити распон између највеће и најмање пензије. То је проблем старог система, то је проблем који смо наследили.

Ми смо се одрекли, као овај што је говорио, да пензије исплаћујемо из преваре, продаје капитала и кредита. Ми нећемо повећавати пензије за 14,3%, а онда пустити за три године инфлацију од 40%, да оно што су добили на друму, пензионери на ћуприји изгубе три пута више. Ако бисмо ми пустили инфлацију од 10%, као што је то било код њих, пензионери би били у дебелом минусу или бисмо ми могли да им повећамо за толико пензију, можда и нешто више, и онда да се играмо са њима. Они заслужују достојанствену старост.

Највећи проблем је са пољопривредним пензијама и ми системски то треба да решимо. Да бисмо смањили тај распон између, један према 13 ће бити сада, предлажем да се у промени система све што је уплаћено у ПИО фонд сразмерно уплатама дели пензионерима, а онај део који се уплаћује у буџет, а то је готово 30%, у њихово време 50%, да се тај део који сви грађани пуне из буџета равномерно подели свим пензионерима у том додатку. Тако би се распон између највеће и најмање пензије смањио

и приближиле би се најмања и највећа пензија зато што сви наши људи заслужују достојанствену старост и неки појединци имају далеко више, 13 пута више него што имају пољопривредни пензионери, и то је лоша порука за младе на селу.

Мој колега Пољопривредник је ћапио у једној активности, једне године 550.000 евра, односно 2.600 пољопривредних пензија и права је срамота да овде он, који ће имати када се пензионише, као што је рекао, седам пута до осам пута већу пензију од тих пољопривредника, права је срамота, не само што је тај новац ћапио, око 2.600 пензија, већ што се тиме овде поноси.

О квалитету мог колеге Пољопривредника З. Ж. најбоље говори гомила флаша испред кафана у близини Народне скупштине. Он је такав какав јесте, али живи доказ је да није баш дорастао ни да га приме у савез лопужа и превараната и љотићеваца који води рићокоси гусар. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо одборници...

(_____ : Посланици.)

Ево, данас говоримо о предлозима закона, о 33. тачке дневног реда, дакле наставља се тренд усвајања закона без расправе, и не треба да нас чуди што ти закони имају катастрофалне последице, као и овај који је недавно ступио на снагу везано за помоћ породиљама па се сада сви бунимо зашто је то тако, почев од министарке.

Што се тиче кључног закона који је на данашњој седници на дневном реду, закона о пензијском и инвалидском осигурању, нажалост, драги пензионери, ово је лоша вест за вас. Лоша је вест зато што овај закон ће у будућности и те како створити проблеме за редовно измиривање пензија и омогућиће политичарима да њихове судбине буду у вашим рукама, а не као што је досада био случај, да то функционише кроз један систем који је постојао, а то је био пензиони систем, какав-такав, али је постојао. Ви данас овим законом укидате тај систем који је постојао и дајете политичарима у руке да одлучују о судбини пензионера, односно висини њихових пензија које ће примати.

Друга ствар која је такође проблематична је што овај закон нигде не предвиђа да ће им се вратити оно што је отето пензионерима у претходне четири године противуставно, и то ћете морати да тражите на суду. Сигурно ће нека власт, нажалост, то морати једног дана да враћа, а рецимо, на примеру једног пензионера који је примао 35.000 динара пензију, за ове четири године узето му је 101.200 динара. Ако одузмемо оних 5.000 који

сте дали за божићно прасе, дође му на 96.200 динара. Укупно око 800 милиона евра је досада одузето пензионерима и нема најаве да ће се то вратити.

Овде слушамо о златном добу од министра финансија, о расту БДП-а, само су заборавили да кажу једну једину ствар, а то је – да није био на снази Закон о привременом умањивању пензија, пензионери би данас имали веће пензије за 9,2% него што су имали 2014. године, зато што би то било усклађивање са стопом инфлације, како је та формула и прописивала. Тако да те бајке да ће имати пензије веће него икада данас и да ће све бити боље откако сте ви дошли на власт, народ најбоље осећа. Ја вас позивам, министри, да сиђете мало међу народ, пошто сте се отуђили од њих и да видите како они данас живе. Као што сте узели пензионерима, тако узимате и пољопривредницима и свим осталим категоријама грађана, да бисте пунили државну касу.

Кад је реч о будућој стабилности и исплати пензија, хоћу вам рећи још једну ствар. Дакле, када поклоните ПКБ, када поклоните државно пољопривредно земљиште, када поклоните РТБ Бор, када своју економију заснивате на плетачима каблова, као најслабије плаћеној категорији у једној привреди и економији, наравно да ће и те како бити проблема да у наредном периоду исплаћујете пензије. Већ следеће године, уколико би ова формула коју овим закон укидате била на снази, не бисте могли да ускладите пензије и да повећате онолико колико треба, заједно са растом БДП-а којим се ви хвалите.

Такође, још једна ствар која ће доказати да све што радите ових година је једна велика лаж, јесте то да је данас у Србији однос пензионера и запослених један на једва 1,5. Дакле, на 1,5 запосленог имате једног пензионера. То говори о томе да све ваше приче и бајке о смањењу стопе незапослености падају у воду. Још једном сами показујете да лажете. Ваљда ако би се смањивала стопа незапослености, требало би да се повећавају запослени радници, а и овај однос пензионера и радника који својим доприносима треба да њима исплаћују пензије би био бољи.

Када говорите и о будућој предвидивости исплаћивања пензија, рећи ћу вам да је један од великих успеха ове власти за ових шест година и то што сте јавни дуг подигли за 10 милијарди, са 14 на 24 милијарде. Ако смо са 14 милијарди, како кажете, 2012. године били на ивици банкрота, онда смо данас вероватно банкротирали. Дакле, ту се неке ствари не уклапају једна са другом.

Што се тиче раста БДП-а, о томе нећу ни да говорим, јер је ваш просечан раст у последњих пет година ваше владавине, пет календарски завршених година, једва преко 1%.

Оно што је суштина свега, говорили сте пензионерима да су они заслужни за фискалну консолидацију, да су они ти који су спасли Србију од банкрота, ја ћу им рећи да за ових 800 милиона евра које сте им одузели противуставно, нажалост, нису урађене никакве реформе, нити било каква фискална консолидација, јер су те паре отишле на пројекте попут „Ер Србија“ 200 милиона евра субвенција, менаџмента на челу са Камарашом у „Железари“ 145 милиона евра, „Београд на води“ стотине милиона евра, не зна се тачно колико пара, на јарболе, фонтане, гондоле, а сада чујемо од председника државе и најаву летећих аутомобила. Дакле, узима се од грађана да би се паре узалуд бацале.

Оно чиме ћу да завршим јесте и то шта је Српска напредна странка обећавала пре него што је дошла на власт и писала чак и у „Белој књизи“ где је рекла да ће држава гарантовати исплату пензија, оне морају бити реалне и усклађене са платама и растом цена. Дакле, ништа се од тога није догодило, изузев лажи којима стално и сваког дана обмањујете све грађане Србије, па и саме пензионере.

Дакле, драги пензионери, жао ми је, али овај закон је јако лоша вест и улазите у један велики период неизвесности као и на крају...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, ево јавио се још један експонент Драгана Ђиласа, овог пута то је крило Вука Јеремића. Само да подсетим грађане Србије, пошто се овде стално прича о томе како је Српска напредна странка нешто некоме отела и завукла руку у џеп, Вук Јеремић је на своја службена путовања у иностранство, на авионе, на скупоцене хотеле, на скупочена вина, на разне врсте услуга у иностранству потрошио 3,7 милиона евра државног новца, а за то време је узео равно 50.000 евра дневница за службена путовања у иностранство. И онда се јави један од Ђиласових експонента, експонената Вука Јеремића, експонената политике у чије доба је Србија доживела свој економски крах и спочитава нам како смо ми некоме нешто украли.

Избори су били. Ја желим да подсетим овај нови ДОС, избори су били 2014. године, избори су били 2016. године, избори су били 2017. године и народ је своје рекао. Па, на крају крајева, рекли су своје и пензионери. Они нису рекли да им је Српска напредна странка завукла руку у џеп. Они су добро разумели оно што разумете и ви али нећете да кажете, да је то била неопходна мера да у економском и финансијском смислу оздравимо нашу државу и захваљујући, између осталог, и тој мери ми смо данас у ситуацији да можемо да укинемо овај закон о привременом уређивању исплате пензија зато што имамо већ другу годину заредом

суфицит у буџету. У ваше време имали смо једну празну рупу која никако није могла да се напуни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Мирослав Алексић: Реплика.)

Немате права на реплику, колега Алексићу.

Реч има министар Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу само да вам кажем како сте обманули јавност да нећемо имати пара за финансирање. Ми имамо из дана у дан све више запослених, а што се тиче дотација, у 2009. години којом се ви поносите, дотације у буџету од 462 милијарде, биле су 213 милијарди. Данас су дотације од 616 милијарди 178 милијарди и падају. И следеће године ће бити још мање. То говори о томе да имамо већу запосленост, стабилнији Фонд и да је финансирање како треба и иде у правцу управо онога што је Влада и обећала, а то је да ће пензије бити гарантоване и не постоји ниједна бојазан за било шта.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате права на реплику, колега Алексићу.

(Мирослав Алексић: Зашто немам право?)

Па немате право. Не можете ви да разговарате приватно.

(Мирослав Алексић: Не приватно. Имам право на реплику.)

Немате право на реплику и немојте да ме ометате у раду.

Извините, да ли вас је нечим увредио министар када је рекао да је износ...?

(Марко Ђуришић: Погрешно га је интерпретирао.)

Господине Ђурићу, немојте тако. Немојте да ме прекидате. Не додајте. Ја читам Пословник и знам га одлично. И ви га знате, само се правите да га не знате.

Не разумем шта је за вас, колега Алексићу, увредљиво ако министар каже да су недостајућа средства за Пензиони фонд мања данас, 2018. године, него што су била 2009. године. То је само податак. Податак не може бити увредљив. То је чињеница.

Реч има министар, господин Синиша Мали.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Искористио бих ово кратко време само за госпoду посланике који се нису бавили економијом пре, иако су, изгледа, завршили економски факултет, да укажем на неке ствари и неко елементарно знање које је веома важно знати када желите да коментаришете ствари из економије.

Дакле, стопа раста српске економије за првих осам месеци је 4,9% у односу на прошлу годину и нема никакве везе са висином пензија и исплатом пензија. Пензије се исплаћују из буџета. Да се исправим, има индиректне везе уколико бисте имали више пензије, самим тим би тражња била већа и претпоставка је да би и стопа раста била виша, али директне

нема с обзиром на то да се пензије исплаћују из буџета, а и у том погледу резултати рада ове владе су сјајни с обзиром на то да за првих осам месеци ове године имамо 41,1 милијарду динара суфицита у буџету. То се никада није десило и то је трећа година заредом и управо због тога идемо са законом који је пред вама, господо посланици, а који подразумева и исплату пензија и све веће и веће пензије у годинама које долазе.

Учешће јавног дуга у БДП-у Републике Србије и огромно повећање и задужење наше земље превасходно су последица неодговорне и катастрофалне економске политике од 2008. године па наовамо. И то неоправдано повећање пензија 2008. године било је један од узрока тога да учешће јавног дуга у БДП-у расте са 28,3% 2008. године на 32,8%, па 41,8%, па на 45,4%, па 2012. године прелази онај део који је дефинисан и законом, а то је 50% јавног дуга у БДП-у, на 45,4% па на 56% 2012, године, па на 59% 2013. године. Дакле, то је једна трајекторија јавног дуга коју смо великим напорима, уз велика одрицања, успели да зауставимо 2015. године.

Једноставно, грађани Србије морају да знају, када кренете у тако негативан тренд треба времена да се тај тренд заустави и од 2015. године, односно већ 2014. године одговорном политиком, уз програм фискалне консолидације, долазимо до тога да до краја ове године ми поново имамо учешће јавног дуга у БДП-у на око 50% нашег БДП-а, а већ од 1. јануара са пројекцијом БДП-а за 2019. годину идемо и испод 50%. То су сјајни резултати, који показују колико су одговорне и мудре политике биле које је спровео још тадашњи председник Владе Александар Вучић, сада председник Републике Србије, где имате прилику да имате и високе стопе раста у овом тренутку, где имате и суфицит у буџету, где имате стопу незапослености која је пала испод 11%, односно испод 12%, тачније 11,9%, где имате никада веће стране инвестиције у нашу земљу 14%, односно 1.400.000.000 евра, 15,6% више него прошле године.

Када погледате такву економију, то је економија која је на стабилним основама, брод који чврсто и сигурно иде у правом смеру и на основу тога управо и причамо о повећању плата у јавном сектору, причамо о повећању пензија у наредном периоду, дакле на основу онога што смо зарадили, што смо уштедели, а не на основу кредита. А да не причам о томе од 2008. године, то ћу можда неки други пут да се јавим, колико су скупи кредити били да би се покриле те неодговорне одлуке претходне власти о повећању пензија и о свим осталим стварима, то су камате биле и преко 10%.

Ми сада, господо посланици, имамо каматне стопе на кредитне којима се задужујемо, само за инвестиције и за капиталне пројекте, 2,5% до 3% на годишњем нивоу. Упоредите то са 10, 12 и више одсто, колико

су камате износиле пре само десетак или пре седам или осам година. То је огромна разлика. С једне стране је поверење инвеститора, поверење банкарског сектора у Републику Србију, а с друге стране резултат наших активности и наших напора да имамо стабилну финансијску слику наше земље да бисмо имали и кредитни рејтинг какав треба, а наравно и могућност за повећање пензија и повећање плата.

Зато грађани Србије не треба да брину. Ми се не бавимо политиком на такав начин да купујемо гласове кроз задужење и задуживање наше земље. Ми желимо да нашој деци оставимо сигурну, стабилну будућност. Због тога се економском политиком бавимо и на овај начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Алексићу, да је ваш ниво знања о економији и јавним финансијама, знали бисте да немате право на реплику. А ваше незнање не дозвољава ми да вам ипак дам то право. Ништа није било увредљиво у дискусији ни једног ни другог министра да бисте остварили право на реплику.

Изволите, колега Стојмировићу.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, евидентно је да данас присуствујемо једној расправи која у свом светлу приказује позитивне резултате у односу на грађане Србије, како закон који се дотиче пензионера, тако и ове измене у Закону о образовању.

Мени је посебно задовољство да могу данас да кажем да смо ми на Одбору имали скоро јединствен став да прихватимо све промене које су сада у овом закону, везано за образовање.

(Александра Јерков: Па баш и није тако.)

Рекао сам скоро јединствено, колегинице.

Е сад, да ли је било могуће решити то на други начин? Свако има неки свој модел и свако ће покушати да нам каже да је могло и овако и онако. Ово је наслеђено из периода уназад 18 година и тешко је сада одредити неки модел где ће сви бити задовољни.

Можда је колега Шешел био у праву када је рекао да студентима не треба ограничавати, да их треба пустити да студирају докле год хоће, можда су у праву и они који кажу да ово треба да буде последњи пут да се продужава студентима рок да би завршили своје студије, али ја мислим да је обавеза Министарства и свих нас да изађемо тим људима у сусрет, и Министарство и велики део Парламента се труди да изађе тим људима у сусрет, и мислим да ће се пронаћи решење и за „болоњце“ и за све групе студената који су једва чекали да се усвоји овај закон.

Због тога предлажем свим колегама да подржимо овај закон у дану за гласање и да тој групи наших грађана омогућимо да заврше своје студије и да некако реше своје проблеме. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Хвала, поштовани господине председавајући. Рекламирам члан 104. Пословника, јер сте грубо прекршили тај члан јер ми нисте дозволили да се обратим на излагање министара, где јасно стоји да основ за реплику није само увреда већ и уколико се погрешно протумачи излагање неког посланика.

Ја сам најнормалније хтео да одговорим министрима на оно што су мене они погрешно, очигледно, протумачили. Ви ми то нисте дозволили и тиме сте прекршили овај члан Пословника о раду.

Не знам шта би то било страшно да министру финансија кажем да са свог сајта Министарства финансија може да погледа и колики је износ јавног дуга и колико је то у процентима, да не обмањује овде свесно или несвесно и нас посланике и грађане Републике Србије, а и саме пензионере. На његовом сајту пише потпуно другачије од онога што је он овде нама изнео. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Алексићу, ја и даље сматрам да нисам повредио члан 104. Пословника. Министар је, како сам ја видео из његовог одговора, вас сасвим добро разумео, него ви нисте сасвим добро разумели његов одговор. У томе је проблем. А то што ви не разумете министра, не даје вама право на реплику. Ви сте га погрешно протумачили, не ја. Жао ми је. Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.)

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Баш сам желео да похвалим ова два дана дискусије како руководство концилијантно и толерантно води ове седнице и то доприноси бољој атмосфери, што и даље не значи да смо позориште или академија. Али морам вам рећи, господине председавајући, па ви размислите, нисам хтео да се јавим по Пословнику, када је реч о захтеву колеге Алексића за репликом, ви сте вероватно у праву када је реч о министрима, али мислим да сте били дужни да му дате на излагање колеге Мартиновића. Није важно, али просто размислите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, ви сте се јавили по дискусији која је на дневном реду.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ја вам штедим време, али колегијално кажем да размислите јер је требало да му дате на излагање колеге Мартиновића, а слажем се да су министри...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: То када ви будете водили седницу. Сада затражите поново реч и почните са дискусијом која је тема дневног реда.

Изволите.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Било би лепо када бисте били упола од овога пажљиви о томе шта је тема дневног реда када је реч о неким другим излагањима.

Било како било, желео сам да допринесем, али ви не дозвољавате, том толерантном тону и, рекао бих пословном, у коме се одвија највећи део ове дискусије. Имамо више важних закона. Хтео сам да кренем од онога што је за похвалу и што мислим да је добро, без обзира на то што то одмах некако смањује пажњу и тензију и атрактивност излагања, али мислим да треба похвалити оно што се може похвалити, без обзира на то са које стране овде у сали седимо.

Мислим да је добро и подржавам то да се омогући завршетак школовања студентима који то из различитих разлога нису могли. То није неки посебан трошак за државу, па да се питамо да ли треба или не треба. То у овом случају није, тако да је у реду да им изађемо у сусрет. Али не ради се овде само о продужењу рока за те старе студенте, него има још неколико добрих ствари у овом предлогу закона о образовању.

Дакле, поменута су већ ова решења о лекторима. Мислим да су она у целини врло добро написана, читав члан је добро написан и министар је почео нешто у том правцу. Само бих га питао како све намерава да се ту поправи стање у смислу повећања броја лектора, јер је јако запуштен положај српског језика ван Србије. То је посебна тема, али на универзитетима широм света је лош и ту треба много да се ради. Мислим да је ово корак у добром правцу, ту нема спора.

Исто тако, нешто што је поменуто али није довољно истакнуто, у члану 64. тајно гласање органа пословодства на универзитетима, да се бира тајним гласањем. Мислим да то није лоше. То охрабрује људе који можда имају примедбе и нису склони, а из личних разлога су притиснути, уцењени или уплашени за свој статус, тога има на универзитету много, дакле да се слободно изјасне. Тако да увођење тајног гласања органа пословодства је такође за похвалу.

Подразумева се, за похвалу је и проглашавање Универзитета у Београду за високошколску установу од националног значаја. Макар и декларативно, добро звучи. Похвално је, а надам се да ће у наредном периоду бити та декларативност праћена и неким конкретним мерама. То је, такође, више колега истакло, да Београдски универзитет, без обзира на то ко где ради и завршава, јесте нека врста локомотиве образовне и када је ту стање добро и када напредује, онда читав систем некако вуче боље. И обрнуто, када криза захвати ту установу, онда је слаба вајда од радовања

неких приватних универзитета када је Београдски универзитет у кризи. Напротив, мислим да се онда читав ниво и квалитет образовања срзава. Било како било, то је за похвалу.

Моја дилема је, мислим да је то колегиница Михајловска поменула, имам озбиљну дилему у погледу ове, причам сада о критичким стварима, менаџеризације високошколских установа. Није то ни прецизирано у овом предлогу, али нејасно ми је шта раде менаџери, како се њихов посао преклапа, да ли се преклапа или дуплира са оним што раде, рецимо, продекани за финансије и сами декани. Мислим да је на делу тренд менаџеризације високог образовања. Генерално, нисам сигуран да је то добро иако разумем да постоје послови који захтевају систематско бављење, што продекани или декани из објективних разлога не могу да раде. Просто скрећем пажњу јер мислим да се ту на мала врата уводи нека врста директора факултета, што онда нарушава однос функционисања високошколских установа. Дакле, то ми је дискутабилно; ако можете то прокоментарисати.

Само једна техничка ствар, ако вас не мрзи, то исправите, у члану 64, када је реч о ономе ко не може бити биран за орган пословођења на високошколској установи па се ту набраја – лице које је осуђено за кривично дело, коме је Агенција за борбу против корупције дала препоруку за разрешење, и сада ту стоји формулација, односно лице које је разрешено дужности органа пословођења, у складу са овим законом. Мислим да ту фали само једна реч – правоснажно разрешено дужности. Доста смо апеловали на то да убаците, јер се то подразумева. Неко може да буде разрешен а да се заправо испостави да је неправно разрешен и да онда буде хендикепиран, да не може да конкурише. Просто на то обратите пажњу. То може да се подведе под правно техничку редакцију.

Оно што је друго, за шта ћу имати мање времена, али нема ни дилеме шта о томе мислим, кажем, није ми циљ прикупљање никаквих поена, али хоћу да уђе у записник, без обзира на то што је већ речено. Овај закон којим се на неки начин исправља, односно укида привремено умањење пензија, мислим да је добро што се доноси. Лоше је што уопште мора да се доноси. Мислим да, и то хоћу јасно и гласно да кажем, није морала да се донесе та мера.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Вукадиновићу.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Имам још времена.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате. Потрошили сте време док сте расправљали о Пословнику, жао ми је.

Реч има министар Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Ово што сте последње рекли је већ урађено. Значи, та реч „правоснажно“ је стављена у редакцији. Сутра је Одбор, па ће се то дефинитивно тако и тумачити.

Везано за менаџере, неће се самовољно доносити шта је функција и то је остављено да се законом о финансирању регулише. Ту ће учествовати и Национални савет за високо образовање и сви други људи са универзитета. Значи, не полази се од лоше намере, то сам већ рекао, полази се од практичних потреба. Значи, ако имамо финансирање високог образовања које је добрим делом засновано на сопственим приходима од стране студената, амбиција државе је, ако има више пара, да се то превазиђе и да се уђе са више новца. Тиме се релаксира високошколска установа да о томе на тај начин брине. Онда је стварно питање која је улога продекана за финансије, ту сте у праву.

Дефинитивно, малопре сам дао пример, када се бавите интернационализацијом, када решавате питање враћања имовине, сада замислите Београдски универзитет који реституцијом добија значајан део своје имовине. Неко мора располагати том имовином, неко је мора пласирати на тржишту, знате. Рецимо, узмите да је то неки факултет при универзитету који нема такве врсте стручњака. Не могу сви са економског факултета доћи да то раде. Значи, видећете у решењима, она ће бити у фебруару овде, где ћемо дискутовати ставку по ставку. Значи, није никаква зла намера, напротив. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите, колега Маринковићу.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министри, даме и господа народни посланици, ми из Социјалдемократске партије Србије смо увек задовољни када се увећавају права и могућности пензионера, радника, када се повећавају давања за маргиналне друштвене групе и када држава покушава да досегне највећи могући ниво социјалне одговорности и социјално одговорног понашања.

Оно што је суштински важно и што морам да напоменем а у вези је са овим предлозима закона, поготово који се тичу повећања пензија, дакле аспекта који за свој главни циљ има побољшање стандарда живота преко 1.700.000 људи, дакле пензионера, дужан сам према грађанима Републике Србије и према свим мојим колегама да кажем који је то контекст и шта је у ствари довело до овога и шта је резултирало да данас држава, која је до пре пет година била у огромним финансијским и економским проблемима, може да се динамично развија, може да остварује један озбиљан привредни раст.

У праву је министар Синиша Мали да је Србија данас на другом месту када је у питању привредни раст у целој Европи. То је тачно. То је истина. Ко год то покушава да оповргне, ко год каже да није тачно, нека погледа само извештаје, нека погледа статистику водећих европских економских часописа – Пољска је прва, са 5,1%; Србија у првих шест месеци друга, са 4,9%. Дакле то је историјски висок ниво привредног раста, то је оно што и јесте циљ председника Републике Александра Вучића, Владе Републике Србије и нас овде који представљамо већину у Парламенту, да Србија у наредних неколико година остварује привредни раст од 5% и више како би, наравно, могла више да издваја за образовање, за науку, за социјалне категорије и како би, наравно, земља била и дошла до онога што и заслужује, а то је једно социјално и економско благостање.

Морам да напоменем да наша земља данас готово нема фискални дефицит, да је јавни дуг смањен, да смо данас, када је у питању Дуинг бизнис листа Светске банке, на 10. месту. Подсетићу вас на 2013. и 2014. годину...

Да, колегинице Радета, 176. место.

Иза нас су биле само Сирија и Сомалија. Ето, колико смо успели да јасном визијом нашег председника и Владе дођемо до преко потребних економских реформи фискалног система, али и до тога да сваке године у претходних неколико година имамо прилив страних, директних инвестиција од преко три милијарде евра и да са 26% незапослености из 2012. године дођемо до данашњих 13%. Мислим да ћемо већ током наредне године, односно у наредне две године доћи до тог главног и основног циља, да незапосленост у Србији буде испод 10%.

Исто тако је, морам да напоменем, том одговорном фискалном и економском политиком дошло до повећања, издвајања и реализације капиталних инвестиција. У Србији се данас гради годишње више од стотину километара ауто-путева, Србија је данас повезана коридорима са свим земљама у окружењу, дакле јесте економски, трговински хаб у овом региону.

Подсетићу вас на изградњу пруге Београд–Будимпешта са кинеским партнерима, са њиховим инвестицијама које се очекују и у наредних неколико година износиће негде око шест милијарди евра. И само да подсетим нашу јавност и грађане али и све моје колеге да се ту не ради о прузи Београд–Будимпешта, него о прузи Београд–Будимпешта–Брно–Братислава–Краков у Пољској. То је пруга која ће повезивати Републику Србију са југоистоком, са севером Европе, што значи да ће наша роба, али и роба кинеских наших партнера, који су нам можда најзначајнији у овом тренутку, моћи много лакше и брже да иде у све делове Европе, тако да смо ми постали у сваком случају један мост једне

тако велике и моћне силе, једног економског цина као што је Кина која ће преко Србије своју робу, своје услуге моћи да дистрибуира у остале делове Европе.

Наравно да је наша већина заслужна за то. Наравно да су лични контакти председника са председником Сијем, са руководством Кине, заслужни за то да данас имамо посла за неколико хиљада радника у РТБ Бору, да данас имамо посла за пет хиљада радника у Железари Смедерево, да тај град и тај регион може да живи после колапса који је доживљен 2012. године, када су Американци продали нашој држави ту фирму за један евро и када, наравно, тадашње руководство није знало шта ће са том компанијом, а било је много речи о томе да се та компанија угаси, да оде у стечај и да, просто, заборавимо пет хиљада породица чији су живот и функционисање везани за њу, сигурно 50.000, 60.000 до 100.000 људи ако имамо у виду све оне који су везани, који производе, који услужно раде за тадашњи „Ју-Ес стил“, сада „Хестил“, односно Железару Смедерево.

Дакле, успели смо да оживимо читав један регион, читаве градове, инвестиције које имамо на југу Србије, на истоку Србије, ауто-пут који се гради, који је изграђен ка бугарској граници. Коридор 10 који ће бити завршен у року од неколико месеци а који ће дефинитивно сада најбрже могуће спајати Србију са Грчком, са Македонијом и другим земљама, који ће бити један од најбитнијих коридора за трговину и за развој економије и трговинских партнерстава.

Дакле, Србија је дефинитивно у средишту свих тих трговинских и економских дешавања, али и поред свих тих успеха ова влада и хвала и министру финансија који се показао као одличан пројектни менаџер, шта год да је радио, урадио је успешно, и то морам да кажем. Преузимање Аеродрома „Никола Тесла“, „Ер Србија“ преузимање од стране „Етихада“ и данашњих пет и по милиона путника који прођу кроз београдски аеродром у односу на два и по милиона 2013. године и, наравно, као шлаг на торти, као тачка на и – „Београд на води“.

Сви они који су тада те 2013, 2014, 2015. године, када смо имали овде расправу у Скупштини, говорили да су то Потемкинова села, да од тога ништа неће бити, ево, Београд је град кранова, преко двеста градилишта, ничу те куле, ниче марина, ничу пословни центри, један сасвим нови дух Београда, чист Београд, прави Београд који прихвата и који привлачи туристе од Ирана, Израела, Кине, Турске, околних европских земаља, САД, где данас Србија има више од милијарду евра зарађених од туризма.

Ето, то су неки конкретни успеси који су њега и делегирали да буде министар финансија. Добро је да је ово први предлог закона са којим је он изашао овде пред нас у Парламенту, а то је да све те успехе конвертује,

односно претвори у бољи живот наших грађана, у бољи живот оних који су 2016. године гласали за нашу коалицију, који су гласали за Александра Вучића, за Расима Љајића, 2017. године на председничким изборима, 2018. године на градским изборима 400.000 тих пензионера је гласало за нашу листу. Гласало је за Вучића, гласало је за Небојшу Стефановића, гласало је за Малог, гласало је за Расима Љајића.

Ми сада настављамо само ту политику. Дајемо оно што је зарађено, не задужујемо се више, не понашамо се као пијани милионери, не понашамо се као популисти који ће из пепела да подигну ПКБ или било коју компанију која годинама, деценијама није плаћала за своје запослене порезе и доприносе, није била конкурентна, није била извозно оријентисана. Сада, наравно, тај популизам који можемо да чујемо данас у Скупштини говори и против „Ал Дахре“, и против „Мубадале“ и против Алабара и његове компаније „Емар пропертиз“ и против „Авитала“ израелског. Сви сметају.

Колега један из једне десничарске странке овде је говорио, сликао се испред фабрике у Владичином Хану и пропагирао политику да ми треба да отерамо стране инвеститоре. Не, даме и господо народни посланици, ми ћемо и даље да их привлачимо, ми ћемо и даље да доводимо инвеститоре овде да запошљавају наше људе, да доносе нове технологије, да наши људи имају, трудићемо се, што веће плате, да радници имају што већа права.

Само јака економија може да изнедри добру социјалну политику. Ко год прича другачије, прича ради свог партикуларног интереса или интереса своје популистичке странке. То није истина. Ми сада имамо снажну економију, ми смо економски лидер у региону, дефинитивно, у сваком погледу. Сигуран сам да ће овај тим министара да настави са овом политиком да економији извозној оријентисаност буду *conditio sine qua non* политике наше владе.

Самим тим што нам је економија јача, јача је Србија политички, па видимо, и неке велике моћне силе мењају своју политику не зато што је Србија слаба, не зато што Србији треба милостиња, него зато што је Србија јака, па имамо бољу позицију и геополитичку, па имамо и бољу позицију око наше јужне покрајине Косова и Метохије и, наравно, изборићемо се, избориће се и председник и наша већина овде да сачувамо територијални интегритет и суверенитет ове земље, али као једна јака, економски и војно и на сваки други начин, држава.

Наравно, када су у питању измене и допуне Закона о високом образовању, мислим да је министар Шарчевић овде највише пута долазио, мислим да му је ово шести пут, човек који познаје јако добро свој посао, који је увео дуално образовање код нас које ће резултирати исто тако

новим запошљавањем, прилагођавањем не нашем него европском, дакле и регионалном тржишту рада, који јако добро спроводи реформу и чини ефикаснијим и основно и средње образовање, а честитам му на успесима када је у питању високо образовање. Дирнуо је тамо где нико није смео да дирне претходних 13 година, откада је усвојена Болоњска декларација и откада наша држава имплементира...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега Маринковићу.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: ... Ево, да завршим само реченицу.

Укида оно што је лоше. Ради на квалитету високог образовања, самим тим ради у интересу наших младих људи, људи који треба да остану овде да раде за нашу земљу и да је развијају заједно са нама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик колегиница Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, колега потпредседниче Арсићу.

Многи посланици су хвалили овде законе из области образовања. Чињеница јесте да у њима нека решења заиста јесу добра. Одлично је уређено питање лектора итд. Међутим, постоје макар два, а и више разлога због којих су ови закони, упркос тим dobrим решењима, изузетно лоши.

Два скандалозна члана у овим законима, 14. и 18, показују да не постоји тачка на коју ће СНС стати да награди нерад, да награди оне који иду преко везе, да награди оне који покушавају да преваре систем, заобиђу правила и прекрше законе.

Не постоји закон из области образовања, господине Шарчевићу, који сте, што ви лично, што ваше колеге које су биле на вашем месту у претходном периоду, предложили, а да на неки начин не награђује оне који купују дипломе, који фалсификују научне радове и оне који на било који начин покушавају да заобиђу правила.

Ви нама кажете овде у образложењу закона где је онај обавезни део – проблеми које закон треба да реши, два проблема нам наводите, проблем недовољне уређености ангажовања лектора српског језика на високошколским установама у иностранству и под два, проблем функционисања органа управљања и органа пословођења високошколске установе. Да ли су стварно то два проблема које овај закон решава? Или решавате проблем старих студената овим законом, или решавате проблем ових спорних доктората, или решавате проблем ових који су уписали степене студија, а за то нису имали услова? Вама или вашим сарадницима, ако су ваши сарадници, саветујем да читате убудуће предлоге закона које шаљете у Скупштину. Они говоре да су два најважнија проблема ова. Како

бих вам рекла, много важније ствари решавате овим законима, и то на ужасно лош начин.

Најпре, члан 14, којим се мења стари члан 127, прво, упадљиво из услова када се дипломе могу увек поништити, изостаје случај када су завршни радови плагирани, када нису продукт самосталног рада кандидата. У наставку члана у наредним ставовима се то оставља високошколској установи да сама то утврђује. Жао ми је што је министар Мали изашао. Имали смо баш и на његовом случају пример да високошколске установе у тим случајевима имају тенденцију да штите и свој углед и своје професоре и оне који су на њима докторирали или магистрирали или дипломирали плагирајући радове. Због чега, овога...? То је један од наших амандмана о којима нећемо разговарати због ваших страначких колега који ће, наравно, поднети тону амандмана на раније законе да се не би о овоме разговарало.

Онда долази можда најпроблематичнији део овог закона, који овде сада уводи правило да уколико комисија коју, наравно, формирате опет ви, утврди да је неко ко је уписао неки степен студија а да за то није имао услове, испунио све обавезе на том степену студија за који није испуњавао услове, његова диплома се не поништава. Ви награђујете оне студенте који су уписали неки степен студија, а за то нису испуњавали услове. Ви кажете – одговорност ће сносити високошколска установа. Слажем се, али не може само високошколска установа да сноси одговорност. Одговорност мора сносити и онај студент.

Прво, немогуће је претпоставити да одрасла особа која уписује факултет или мастер студије или докторске студије не зна да не испуњава услове за те студије. Корупција је, како бих вам рекла, двосмерна улица. Крив је и онај који прима мито, а крив је и онај који даје мито. Ако се неко уписао преко везе на степен студија за који не испуњава услове, и он мора одговарати. Ви овим законом њих ослобађате сваке одговорности.

Даље, члан 18, којим се мења стари члан 149. закона. То су ти чувени спорни докторати. Ви кажете да сте размишљали две године о томе како да се тај проблем реши, па сте изабрали најгоре могуће решење. Изабрали сте да идете линијом мањег отпора. Па кажемо, сви ти спорни докторати ће сада бити у реду, сви они који нису добили акредитацију, који су издавали дипломе, а да нису за то имали акредитацију, све су те дипломе валидне.

Да ли постоји заиста иједан случај да сте решили било који проблем тако да не буду награђени они који су мували, да не буду награђени они који су кршили законе, да не буду награђени они који су гледали само да заобиђу правила и иду преко везе?

Није вама први пут да признајете дипломе оних који немају услове да им се дипломе издају. Имамо случај нашег колеге Зукорлића, чији универзитет функционише на основу мишљења Владе да се његове невалидне дипломе имају сматрати валидним, тако да је то само наставак ваше политике.

Рећи ћу још и неколико речи о овом законима о којима су мање-више говорили и сви народни посланици и народне посланице пре мене.

Нама је ваш колега, господине Ђорђевићу, сада се вама обраћам, в.д. помоћника министра, господин Милошевић – ево овде седи, драго ми је што је дошао – на Одбору пре неколико дана рекао да је Закон 2014. године са намером прављен тако и да су његове одредбе формулисане на тај начин да пензионерима никада не буде враћено оно што им је отето за време овог умањења пензија. Он је рекао да би такво враћање, због начина на који је Закон формулисао ту проблематику, сада било противзаконито и да ти људи заправо немају никакве могућности тај новац да потражују. Дакле, не само да је вама намера да то не вратите, него сте са предумишљајем то тако направили да се никада не врати.

Не знам како да вам кажем, то што сте ви њима узели, то није било ваше. Они су те пензије добили на основу тога што су за време свог радног века уплаћивали, на основу тога им је обрачунато колика им је пензија и ви сте, просто, проценили да су њихове пензије превелике и да су баш они ти који треба да спасу економију од наводне пропасти и да ће баш њихове пензије бити кључ за фискалну консолидацију. Онда сте те њихове пензије – опет ми је жао што господин Мали није ту, пример је за две идеалне ствари – потрошили на новогодишње расвете, на јарболе, на фонтане, на разне ваше приватне, пословне варијанте и сада се појављујете као велики спасиоци који им те пензије враћају, који, иако немају намеру да им врате оно што су им одузели, то представљају као велику награду пензионерима, а њихова висина пензија ће убудуће зависити од тога како се ви одлучите.

Тако да, то је поента наше данашње расправе о пензијама. Ми можемо великим речима да замагљујемо суштину. Ви се, министре Ђорђевићу, можете љутити на нас што не схватамо или, како каже господин Арсић, нисмо довољно образовани да бисмо могли да разумемо писмо које нам читате, које сте упутили Фискалном савету као одговор на њихове мере, али суштина је овде врло једноставна. Суштина је да сте одузели људима нешто што су они зарадили, па сте онда све те паре потрошили на расвете, јелке, фонтане и јарболе, да немате намеру то да им икада вратите и да ће у будућности то што су они зарадили зависити од ваше добре воље.

То је суштина о којој ми данас разговарамо и не постоје никаква писма Фискалном савету и не постоје никаква писма Александра Вучића

пензионерима, које ће ту суштину моћи да замагле. Али, како је народни посланик Божовић рекао, већ смо једном враћали све пензије које сте дуговали пензионерима, дугујете им опет, и ми ћемо то опет вратити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, овде је изречен низ неистина на рачун Српске напредне странке и Александра Вучића. Пре свега, што се тиче Универзитета у Новом Пазару, Државног универзитета у Новом Пазару, ако се сећам добро, мислим да је један од оснивача је био покојни председник Владе Републике Србије Зоран Ђинђић и у време Демократске странке вама тај Државни универзитет ништа није сметао. Сада видим да вам смета.

Даље, што се тиче, како каже госпођа Јерков, мувања, ја сам овде доносио индекс председника моје странке и председника Републике Србије Александра Вучића. Јавно сам читао оцене које је Александар Вучић добио на Правном факултету у Новом Саду и ви досада нисте показали, ви који стално причате о неком мувању, о неким лажним докторатима, о томе како је неко неког преварио, како држава некога штити само зато што је члан СНС-а. Ево, ја вас молим, покажите ви индекс ваш, ваших политичких лидера, па да видимо ко је мувао.

Још нешто да вам кажем. Ти приватни факултети против којих сада водите рат, они су основани, они су процветали у време ваше власти. У време ваше власти је тадашњи председник Републике држао ексклузивно предавање на једном приватном универзитету и то је тада било онако, како да вам кажем, за похвалу. Била је ствар личног рејтинга ако упишете тај универзитет. Сада је одједном крив министар Шарчевић због стања у високом образовању.

Што се тиче лажних доктората, о томе причате већ неколико година зато што других тема немате. Једини доказ који имате против људи јесте то што је на сајту „Пешчаник“ неки асистент у Лондону рекао да је неко плагирао свој докторски рад. Ништа друго ви немате.

Дакле, ја вас позивам још једном, ево, ми који мувамо, ја ћу донети поново индекс мог председника Александра Вучића, а ви донесите индекс било кога од вас, Драгана Ђиласа, Зорана Лутовца, не знам више ко вам је све лидер, па ћемо да видимо ко је био бољи студент и ко је заиста мувао у току студија а ко не.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Право на реплику, колегиница Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Неколико ствари око којих се ми, заиста, не разумемо, због чега ми је драго. Око неких ствари, заиста, поносим се тиме што никада нећемо мислити исто.

Не води овде нико рат против приватних факултета. Ми водимо рат против купљених диплома, против плагираних научних радова, против свих оних који нерадом, преко везе и заобилазећи правила вређају све оне студенте, све оне ученике, сву ону децу и све оне људе који у Србији покушавају својој деци да објасне да се рад и учење исплате.

Са друге стране, ви те људе константно награђујете. Какве везе има ко је колико студирао са чињеницом да ви данас предлагате закон, 2018. године, у ком пише да је валидна диплома онога ко је неки степен студија уписао а за то није испуњавао услове?

Можете вређати колико хоћете. Можете очекивати да ми овде паднемо у несвест због тога што је Александар Вучић завршио Правни факултет. Верујте, постоје друштва у којима се не диве некоме зато што је завршио факултет. Некако, подразумева се да је то нормална ствар да сте завршили факултет а да нисте притом купили ниједну диплому. Нажалост, многи министри из Владе не могу тиме да се похвале.

Што се тиче нашег колеге муфтије, ког драго ми је што толико штитите, то што је Зоран Ђинђић тада отворио тај универзитет нема апсолутно никакве везе са тим што тај факултет 15 година касније ради без акредитације а ви му дозвољавате да то исто ради.

На крају, господине Мартиновићу, неколико пута смо причали – узмете један текст, узмете други текст, видите да су исти; то се зове плагијат.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Видео сам ја како то изгледа, узмете један текст, па узмете други текст, па то каже „Пешчаник“. Па је л' „Пешчаник“ мерило научне вредности нечијег научног рада?

Било би добро да објасните, ево, пошто сте недавно докторирали, ви сте магистрирали некакве европске науке и били сте магистар европских наука, да нам објасните, какве везе има тема из некаквих европских наука, а признаћете, ја сам можда глуп човек па не разумем о чему се ради, какве су то европске науке, са темом ваше докторске дисертације? Ако ми пронађете неку везу, ево, ја ћу вам честитати, али нема везе.

Што се тиче ове теме око вређања, када сам ја вас увредио? Када сам вам рекао било шта ружно? Само сам рекао да је Државни универзитет

у Новом Пазару отворен у време када сте ви владали, односно када је ваша странка владала овом државом. Не знам како можете да отварате универзитет који претходно није испунио законом прописане услове. Још се тиме хвалите. Тада су вам требали гласови Бошњака у Новом Пазару па вам је био добар муфтија. Сада када више те гласове не можете да добијете, односно када на њих не можете да рачунате, онда водите хајку против тог универзитета. И ви то тако радите од случаја до случаја; када вам шта одговара, ви се тако и понашате.

Што се тиче вређања, ево, ко је био изложен, даме и господо народни посланици, грађани Србије, најбезочнијем вређању пре неколико дана. Један од лидера ове ваше коалиције, неки Жељко Веселиновић, каже овако: „Баш ме брига што је Ана Брнабић, фикус-премијер, лезбијка и то никад нисам коментарисао, али што тако зла, подмукла незналица, члан Трилатералне комисије и председник Управног одбора НАЛЕД-а сада стаје на страну наркоманчине и убице Жељка Митровића бранећи „Пинк“ и „Задругу“, критикујући министра културе, коме каже да му није посао да забрани ријалитије него да треба народ да их гледа без обзира на Содому и Гомору које неки полусвет дебила свакодневно тамо примењује. Е, па, драга фикус-премијерко“, то кажу ови Европејци, цивилизовани, који хоће да нам држе лекције о култури, „желим ти да те једном тај исти Митровић затвори у „Задругу“ у четири зида без кључа са једним“, можете да мислите на шта се мисли, „обдареним Афроамериканцем, тек пуштеним из затвора, и да тај шоу народ гледа једно пар месеци, па да видим да ли би после тога бранила најгори овоземаљски шљам.“

Ја сада питам вас из ДС-а и све вас који сте под капом Драгана Ђиласа а који имате женску децу – шта би било да је тај Жељко Веселиновић ово написао за ваше ћерке или за ваше унукe? Ћутали сте на овакве бестидне речи само зато што су упућене на рачун једне жене која је председник Владе, а коју је подржала Српска напредна странка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, господине Арсићу. Очекујем реплику од три и по минута као и колега Мартиновић.

(Председавајући: Три минута.)

Наравно да Демократска страна осуђује то што је рекао Жељко Веселиновић, као што увек осуђујемо сваки простаклук, сваки говор мржње и све оно што ви веома често не чујете, веома често изговарате, веома често подржавате, а богами и водили сте политику која је апсолутно у складу са овиме што је Жељко Веселиновић изрекао и написао. Тако да, у томе је још једна разлика између нас.

Ви говорите о нечијим ћеркама и женама које су увређене тиме што је он рекао. То је тачно. А колико је ћерки и жена увређено оним што сте ви радили деведесетих година, оним што радите сада? Колико је ћерки и жена увређено због твита исто тако жене која је потпредседница Народне скупштине о Сребреници, коју ви и даље држите на том месту и одбијате да се расправља о њеној оставци? Колико сте ћерки тих истих и жена, заједно са Шешељем, оставили без мужева, очева, браће, без крова над главом?

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јерков, извините, не можете ви да оптужујете да је неко некога убијао. То не можете. Не можете. Чак су људи именом и презименом спомињани. Значи, прилагодите ваше право на реплику добром укусу.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Што се тиче другог, односно првог дела вашег излагања, господине Мартиновићу, мени је драго да ћете, из овога свега што сте ви рекли произилази да ћете ви подржати наш амандман којим предвиђамо да се увек диплома поништи у случају када се сазна, испостави да је неки завршни рад био плод несамосталног рада кандидата.

Ја се слажем да не може сајт „Пешчаник“ да утврди, али као што видите, закон нам је такав, а министар Шарчевић предлаже да се тако и настави, да „Мегатренд универзитет“ сам одлучује о томе да ли је неко на „Мегатренд универзитету“ плагирао свој рад.

На крају само, ја верујем да ви не видите везу између моје докторске дисертације и теме моје магистарске тезе. Замислите, нисмо сви као ви да пишемо један те исти рад и објављујемо га под новим именом сваки пут и аутоплагирамо научне радове. Тако да, верујте, неки људи се баве различитим темама у свом научном раду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дакле, колико сам схватио, ја сам један од људи који је убијао грађане Србије и који сам завио у црно многе жене и мајке у Србији због политике коју сам подржавао током деведесетих година. Да ли је тако? Е, добро.

Ви сте, госпођо Јерков, интелектуалац и то интелектуалац из области друштвених наука. Недавно сте постали доктор наука. Има једна добра књига коју вам препоручујем, коју је издао Институт друштвених наука, зове се „Политичке странке у Србији, структура и функционисање“. Уредник ове књиге је садашњи председник ДС-а Зоран Лутовац.

За разлику од вас, ја понекад нађем времена да нешто и прочитам сем „Данаса“ и осталих медија који вас подржавају.

На страни 51 ове књиге, чији је уредник Зоран Лутовац, а изгледа да је у међувремену заборавио шта је сам написао, ево шта каже за ДС тих фамозних деведесетих година: „Демократска странка истиче своје залагање за парламентарну демократију и за демократску федерацију. Међутим, уместо демократског начина решавања националног питања, у програму из 1990. године ДС износи пројекат успостављања велике Србије“, па онда цитира из програма ДС-а, „а национална политика српске државе, баш као и других националних држава, мора бити усмерена на то да све територије претежно насељене Србима уђу у састав једне државе. Ако послеведеног референдума, плебисцита и отцепљења појединих делова Југославије тако смањена заједничка држава буде обухватала више југословенских народа, она би требало да буде интегрисана и добро уређена федерација. Српски народ ће у противном успоставити своју националну државу и захтевати да ниједан део југословенске територије насељен Србима не остане изван граница те државе.“ Надаље је речено да „у случају промене природе Југославије као заједничке државе или њеног распада“, цитирам, дакле ово је цитат из програма ДС-а из 1990. године, „Демократска странка сматра легитимном тежњу српског народа што више својих сународника да окупи под једним државним кровом“.

(Председавајући: Приводите крају.)

Дакле, пре него што баците камен на било кога, узмите мало па прочитајте, па ћете видети за какве...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 107, повреда достојанства Народне скупштине. То је урадила колегиница Јерков.

Могу да разумем особу која је у својој биографији написала да је завршила највише обуке ЦИА. Да је написала БИА, не би ми баш било пријатно, али ЦИА, то одмах код мене изазива неку врсту аверзије. Али изгледа да су је лоше обучили. Увредила је достојанство Народне скупштине.

Она није била посланик 2002. године, ја јесам. Ја сам поздравио то што је Зоран Ђинђић отворио универзитет у Новом Пазару, поздравио. Нико од њих то није учинио. Влада Републике Србије је била задужбинар, господине министре, колико се ја сећам, и још 200 добротвора отворило је у једној осетљивој националној средини универзитет. Главни човек на том универзитету, председник или директор, био је исти човек против кога се

она сад диже. Звао се Муамер Зукорлић. Мислим да се и данас тако зове. Али онда јој то није сметало.

Треба да пита и своју колегиницу Гордану Чомић и још неке функционере ДС-а да ли су посећивали тај универзитет и отворено га хвалили.

Такође је повредила достојанство што је не интересује ко колико студира. Па наравно, Јешић студирао 12 година, од 1993. до 2005. године и добио једну десетку. А у тој пријави за испит и оцени, и оцена и пријава за испит исписана истом руком. Да ли је студент сам себе оценио или је професор пријавио студента, остаје дилема за коју верујем да ће нам ДС рећи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Од обнављања вишестраначког система у Србији до данас све политичке партије које делују на територији наше државе могу најједноставније да се поделе на патриотске и на оне које то нису. Српска радикална странка од оснивања јесте патриотска партија. Председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ и сви ми следбеници те идеологије СРС смо увек били и радили и деловали у интересу државе Србије, у српсконационалним интересима и у интересу свих грађана који живе на територији државе Србије.

Никада ни на који начин нико од нас није угрозио нити повредио права националних мањина. Напротив, увек смо се залагали за што је могуће већа права националних мањина по највишим европским стандардима. Поносни смо што у странци имамо, и у руководству странке и међу чланством странке, доста људи, доста чланова који су припадници различитих националних мањина и то је нешто што је општепознато.

Александра Јерков је своју политичку каријеру засновала, заправо започела у политичкој партији за коју такође сви у Србији знају да је са израженим сепаратистичким ставовима и идејама, да је антисрпска, да је, што рече Маријан, као и сама Александра, Цијина, и неко ко се хвали тим некаквим Цијиним дипломама и седи овде у Народној скупштини, па не могу рећи да нема право, јер овде свако треба да има право да каже све што мисли да треба, али неморално је да говори о било коме с обзиром на то да је сама у својој биографији признала да она заправо ради у интересу неке друге државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Вратио бих се на саму дискусију претходног посланика која се односи на измене и допуне закона. Знајући колегиницу и њену интелигенцију, мислим да је ово све исконструисано коментарисала. То ћу врло лако доказати.

Прво и прво, знате добро шта подразумева аутономија високошколских установа и шта је домен Научног већа када су у питању плагијати и остало. То није домен Министарства. Знате већ све шта пише у закону и како се та процедура спроводи. Овде сте тиме вешто манипулисали и везивали за члан који то не повезује, на који се не односи. Тек толико да би јавност, и академска и она која није то, знала о чему причамо.

Када говоримо о комисији за услове уписа, па не може студент сам себе да упише. Не постоји та категорија. И ми говоримо овде не о масовном броју студената, говоримо о оном броју студената којима је фалило неко време, 10, 15, 20 дана да би прешли на други ниво студија а подстицани су од високошколских установа да ће они то у међувремену завршити. Ми смо то истраживали. Значи, баш због случаја (...) ми смо то истраживали, и овиме стављамо тачку на то шта је старије, кокошка или јаје, ко сме да упише. И, ово није вид корупције. Значи, у сваком случају студент себе није могао сам да упише и ту је тачка. Пошто није било дефинисано, ево, стављамо да је свакако одговорност старијег, а то је факултета и високе струковне школе.

Да се ја не старам да буде ред у образовању, не бих покренуо активност гашења неакредитованих одељења по целој Србији, и то врло ригорозно, због чега је скочило све живо на мене.

С друге стране, узимате пример Интернационалног, приватног, универзитета у Новом Пазару, који је 2002. године добио прву привремену дозволу за рад, и то се поновило четири пута. Знате добро да није разлог његова завршена акредитација свих програма. Тај универзитет има 14 програма, од чега је један број акредитован, оно што није било спорно, а онда је било спорно да се одређени докторати не признају за даље акредитације. Ту се води управни поступак, и то нико ништа још није завршио. То је отворена књига, и то добро знате. Уопште није овако како ви кажете.

За разлику од тога, имамо универзитет, Државни, интегрисани, универзитет у Новом Пазару, где такође имамо потребу да та регија добије што више високошколских грађана. Као један од центара универзитетских, залажемо се да се тамо формира, у тој регији, због великог наталитета и потребе да држава тамо буде видљива, чак и центар за..., као неки наудотехнолошки парк.

Када су у питању студенти за које ви кажете да су мували, нису мували студенти. Ти докторанди су имали две, поновићу још једном, две акредитације регуларне, и само када је тело, Комисија за акредитацију напуштала сцену, јер је нестало са сцене, пријавила је да је ко бајаги истраживала да 20 приватних факултета није пријавило докторске студије после „Болоње“. Ми смо упит послали свим високошколским установама, државним и приватним, и констатовали да то није урадило много државних факултета, неки стари и по сто година.

Ако бисмо се том логиком вашом руководили, поништили бисмо најмање хиљаду и по, ако не и више, доктората из техничких разлога, само из техничких разлога. Опет долазимо на ону везу са студентом – да ли је могао себе да упише, што то нису урадили факултети и високе школе на време, што то није Министарство тада приметило и реаговало? Прошло је толико година и сада можемо да лицитирамо да ли је 10.000 студената због такве грешке угрожено, а назвати их лажовима, нерадницима, лоповима и лажним дипломама, то је у најмању руку непотребно. Не бих други израз употребио. Као кад кажемо стари студенти, студенти који се школују по старом програму, и то мислим да је терминолошки јако, јако важно.

Тако да, покушај да се из овог закона исцеди сува дренавина је врло неуспешан. Национални савет за високо образовање, поновићу још једном, једногласно, сви чланови Конуса, чак ајде немојте оне које именује држава, рекли су да је ово био технички проблем и да се на овај начин може превазићи. То никако нема везе са оним универзитетима, истуреним одељењима и високошколским установама које нису акредитоване. Ја сам дао налог да се сами угасе. Инспекција почиње од првог да ради.

Значи, то су две категорије и немојте их стављати у исти кош. Просто то није фер, ни због тих студената, ни њихових професора, који се осећају јако лоше. Нису својом кривицом доведени у ово стање. Само приликом треће акредитације је неко створио проблем. Заиста покушајте да схватите целу причу. Ја сам је већ два пута већ објаснио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите.

(Александар Мартиновић: Ја сам се јавио.)

Ви сте се јавили?

(Александар Мартиновић: Реплика.)

Реплика?

Изволите, колега Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Не знам да ли сте пратили излагање посланице из Демократске странке...

(Посланици Демократске странке негодују.)

Лепо вам је...

(Балша Божовић: По Пословнику.)

Лепо вам је председник Републике честитао то што сте формирали Владу, нема разлога да будете нервозни.

(Балша Божовић: Пословник.)

Не знам што су се толико унервозили.

(Александра Јерков: Нема право на реплику. Ко ме реплицира?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хоћете ли да пустите колегу Мартиновића, па да сазнамо ко ме реплицира?

(Балша Божовић: Пермутовао је господин Мартиновић.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Господине Арсићу, немам ништа против. Дајте реч Војводи од Малдива, видим да се јавио за повреду Пословника. Видим да је много нервозан.

Иначе, дошао је у Народну скупштину одевен тако да, када би неки обичан грађанин дошао тако, избацили би га напоље, не би могао да уђе у зграду Народне скупштине. То је данас човек који нам држи предавање о демократији, о култури, о пензијама.

Па дајте да саслушамо Војводу од Малдива, па ћу после тога ја да се јавим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Препознао се.

Реч има Балша Божовић по Пословнику.

БАЛША БОЖОВИЋ: Чланове 106, 107, 108. и 109. сте прекршили, господине Арсићу, из простог разлога што сте, пре свега, ћутали на увреду које је упућивао и мени лично, а и госпођи Александри Јерков.

(Александар Мартиновић: Изађи да народ види како си обучен.)

Не знам због чега се не свиђа како сам обучен господину Мартиновићу и зашто загледа у мене. Мало сам видно потресен. Зашто му је стало како се ја облачим, зашто ме прати, снима да ли ми је кравата везана овако или онако? Веома је важно да ви њега опоменете, господине Арсићу, сваки пут када изнесе неку мржњу, неку неистину, неку лаж на мој или рачун било кога од нас. То под број један.

Под број два, а због чега сам се јавио за повреду Пословника, јесте да други пут човек реплицира, а Александра Јерков се није јављала у међувремену. Дакле, пермутовао је нешто. Очигледно је видно потресен оним што је Александра Јерков говорила за њега и о његових плагираних пет научних радова па се узнемирио.

Молим вас, опомените га и реците му да седне, да не прави циркус од овог парламента.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Божовићу, не знам, пошто сте се ви препознали у називу Војвода од Малдива, заиста не знам, али знам добро да једном бившем министру, који је био и посланик у вашој

посланичкој групи, народни посланици који нису подржавали ту владу нису дозвољавали да уђе у салу у фармеркама. Можда се на то односи констатација колеге Мартиновића.

(Балша Божовић: Где то пише?)

Не знам.

(Балша Божовић: То што сте ви у мајци са Шешељем долазили, то је океј?)

Господине Божовићу, ја се вама обраћам са дужним поштовањем и вама не кажем – је ли, Балша, него – господине Божовићу.

(Балша Божовић: По Пословнику.)

Не можете, још нисам завршио одговор. И не могу два пута да прекршим Пословник.

(Балша Божовић: По Пословнику.)

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Да.)

По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 27, господине Арсићу.

Дакле, ја молим Војводу од Малдива да изађе овде да га виде грађани Србије како је одевен, зато што начин на који се он одева када долази у Народну скупштину није прикладан. Када се грађани Србије тако одевају, полицајци на улазу такве неће да пусте у зграду Народне скупштине. Он долази у фармеркама и патикама у Народну скупштину. Нећу да улазим у то колико то кошта, и тиме показује колико му је у ствари стало и до пензионера и до грађана Србије и до Народне скупштине.

А овај простачки и кочијашки речник који користе експоненти Драгана Ђиласа, њега су вероватно позајмили од једног од лидера ове нове ДОС коалиције Жељка Веселиновића. Изгледа да им се јако допадају реченице – е, па, драга фикус-премијерко, желим ти да те једном тај исти Митровић затвори у „Задругу“ у четири зида, без кључа, са једним обдареним Афроамериканцем тек пуштеним из затвора и да тај шоу народ гледа једно пар месеци, па да видим да ли би после тога бранила најгори овоземаљски шљам.

Дакле, кочијашки речник који користе, сад су унели и у Народну скупштину. А видим да су унели и кочијашки начин одевања. Јер то како се одева господин Балша Божовић, тако се одевају енглески цокеји недељом, када је дерби и када је утрка коња, што је, наравно, једно велико културно достигнуће енглеског народа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају.

(Балша Божовић: По Пословнику.)

По Пословнику, народни посланик Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Повреда Пословника је била учињена много раније, али ви имате, изгледа, неке наклоности према Балши Божовићу, а то је вероватно по оном – ко више виче, добије брже повреду Пословника од неког ко сматра да може и ћутањем нешто да постигне.

Значи, члан 104, који се односи на давање могућности реплике. Желим да кажем да сте га прекршили зато што нисте дозволили Мартиновићу уопште било шта да каже осим једне реченице. Ви нисте обратили пажњу на то шта је Александра Јерков рекла, нисте му дозволили да каже, да тражи реплику на основу једне друге дискусије и да повеже шта је Александра Јерков рекла у вези Вјерице Радете и у вези тога како се вуче паралела између једног твита и ове намере Демократске странке и њихових предводника, како се зове овај најновији, одвратно ми је и да поновим, неки Жељко Веселиновић...

Мрско ми је као жени да ово уопште да прочитам, али та њихова вика данас жели да замагли суштину – да нико од њих није осудио овај твит Жељка Веселиновића, ниједна жена посланица која је у Демократској странци или у некој најновијој политичкој опцији, јер њима је то симпатично, јер не прети се силовањем некој њиховој присталици, него жени која обавља највишу функцију у овој држави, председници Владе Републике Србије. И, то је срамота. А овде су им пуна уста, када дискутују на међународним форумима, жена, женских права, женске парламентарне мреже. На овоме пада читава њихова либерална политичка опција. Они подржавају брутално вређање једне жене која се дрзнула да се бави политиком у овој држави, која није члан ниједне партије.

Јесте избацили ову особу из странке?

(Александра Јерков: Није у нашој странци.)

Али вам је симпатичан, седите са њим у некаквим коалицијама.

Гадите га се, је л' тако? То сте рекли?

(Александар Мартиновић: Он је председник...)

Чега председник?

(Александар Мартиновић: Он је председник тог савеза.)

А он је председник вашег савеза? Стаћете иза исте заставе са овом морбидном личношћу, са овим простаком, са овом особом која вређа и људе друге боје коже а не само Ану Брнабић? Срам вас било! Ви заслужујете сви заједно опомену, опомену од грађана Србије.

Ово је морбидно, ово што ви подржавате. Ово је одвратно. Ви сте вређали људе друге боје коже, вређате Ану Брнабић, вређате сваку жену која се дрзне да буде испред Владе Републике Србије и да се бави политиком. Срам вас било све заједно!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Гојковић, сматрам заиста да сте у праву и сада, да не бисмо наставили са увредама, одређујем паузу у трајању од три минута, у складу са чланом 112. Пословника о раду Народне скупштине.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић:) Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

(Балша Божовић: Пословник.)

По Пословнику народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Члан 27. рекламирам зато што сматрам да је нервоза која постоји у редовима Српске напредне странке толика да без обзира на то што сте ви члан СНС-а, ви сте у овом моменту председавајући, је л' тако, Народне скупштине, Ви морате да, не опоменете, ал' ви морате да упристојите ову расправу, прво тако што нећете мене вређати са тог места кад ја не могу да вам одговорим.

Под заиста чудним околностима сте ми рекли да се не облачим како доликује овој народној скупштини иако имам кравату, кошуљу, сако и ципеле. Не знам шта је ту чудно, а није вам чудно када сте сви заједно долазили у мајицама Војислава Шешеља у Скупштину, то вам је било сасвим у реду.

Дакле, Александар Мартиновић, шеф Посланичког клуба Српске напредне странке, у неколико наврата показао је велику нервозу.

Не знам уопште због чега, господине Мартиновићу. Не знам зашто сте толико забринути. Вређате на личној основи, потпуно ван теме дневног реда. Причамо о пензијама које сте узели пензионерима, а с друге стране вређате ме да ли сам се обукао овако. Немојте да ме загледате, верујте да ми је непријатно. Дакле, пустите ме на миру. Обучен сам, мислим, пристojније него многи који седе ту поред вас, али ја уопште не улазим у то. То је ствар некако и кућног васпитања и неког односа према овом послу.

Само молим вас, господине Арсићу, на вређање Александре Јерков, која је, иначе, осудила оно што је господин Веселиновић написао у неком твиту, и онда оптуживати жене из Демократске странке да су прећутале то, такође морате да реагујете. Ви пратите ову седницу.

(Владимир Орлић: Ко председава Савезу овог јутра?)

Дакле, ово што вичу прекопута из недостатка аргумената, како да вам кажем, показују недостатак карактера, то је њихов проблем. Али хајде

да видимо на који... И наравно, Посланички клуб то осуђује; што каже господин Ћирић, то се подразумева. Али хајде да се вратимо на тему дневног реда и да разговарамо како ћете и на који начин да објасните – имате 700.000 пензионера којима сте нешто узели и немате намеру да им вратите. То је тема дневног реда и хајде да се вратимо на то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Балша Божовићу, не видим где сам погрешио, односно прекршио одредбе члана 27. Пословника о раду Народне скупштине. Ја сам изнео претпоставку о томе који то могу да буду разлози зашто је колега Мартиновић упозоравао на ваш начин облачења.

Што се тиче уласка у Народну скупштину са мајицама, слата је политичка порука, а ја не знам какву ви то политичку поруку можете да пошаљете ако сте обучени као енглески цокеј, заиста.

По Пословнику народни посланик Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Извињавам се, председавајући, али члан 103. говори нешто друго од онога што се данас дешава. Значи, у питању је право да укажете на повреду Пословника, а не да реплицирате свим посланицима који су се такође позвали на повреду Пословника. Уопште ми није јасно зашто Балши Божовићу стално дајете реч по повреди Пословника, и то има неку своју санкцију ако то и не чини.

Али нећемо прећи на дневни ред све док нам посланици...

(Маја Виденовић: Опа!)

Опа?! Значи, не знам да се обраћам као да смо у кафани.

... Док нам не објасне чији је председник Жељко Веселиновић тренутно и да ли они који седе данас у сали испред Демократске странке јесу у Савезу за Србију, чији је председник Жељко Веселиновић, особа која је рекла да је премијерка Брнабић фикус-премијер, лезбијка, зла, подмукла, незналица, члан Трилатералне комисије и председник Управног одбора НАЛЕД-а, да је стала на страну наркомана и убице Жељка Митровића итд. и – драга фикус-пермијерко, желим да те једном тај исти Митровић затвори у „Задрузи“ у четири зида без кључа, са једним обдареним Афроамериканцем тек пуштеним из затвора, и да тај шоу народ гледа једно пар месеци па да видим да ли би после тога бранила најгори овоземаљски шљам.

Њихов председник Жељко Веселиновић је најгори овоземаљски шљам. Ја то кажем као жена која се 28 година бави политиком. Овако нешто се никада није десило у вишестраначком систему откако се ја бавим политиком. И ове жене прекопута које седе, њима је председник Жељко Веселиновић који је ово написао и не може преко тога да се пређе. Не може да се пређе, јер ово је та фина, дивна Србија коју они желе да уведу, мимо воље грађана, овде на власт.

Значи, не може да се пређе преко тога.

(Александра Јерков додајује.)

Немојте ми, Јерковка, добацивати, него изађите из тог савеза, јер ваш председник је Жељко Веселиновић, најгори овоземаљски шљам који постоји у Србији. То је ваш председник, не мој.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Арсићу.

Дакле, нисам никога вређао, само сам рекао да је господин који је завршио Правни факултет у кафићу „Бонафидес“ одевен тако да, када би обичан грађанин, који није народни посланик, покушао да уђе у зграду Народне скупштине, не би био пуштен јер би му обезбеђење рекло – не можете да уђете у Народну скупштину у фармеркама и патикама. Али да се ми сада не бавимо тиме, нека се одева како хоће.

Оно што је важно да се каже то је да људи који представљају тзв. опозицију у Србији, тај нови ДОС, тзв. Савез за Србију, у ствари савез против Србије, са речи је прешао на дела.

Пре неколико дана су брутално вређали, тј. њихов тај ротирајући председник Жељко Веселиновић је брутално вређао Ану Брнабић претећи јој силовањем од стране обдареног Афроамериканца, како се он изразио, а у суботу увече је нападнута супруга повереника Месног одбора Српске напредне странке у Шапцу. Преко уста јој је залепљен фластер, држали су јој руке иза леђа и рекли су јој – реци мужу да престане да се бави политиком, само зато што је господин Младен Чолић, који је повереник једног од месних одбора СНС у Шапцу, непомирљиви противник једног од лидера овог новог ДОС-а, Душана Шанета Петровића, који је умислио да треба да до краја свог живота остане нахијски кнез у Шапцу и да нико нема право да дође на власт сем њега.

Дакле, овде се ради о томе да су они који су осуђивали твитове појединих народних посланика прешли са речи на дела. Сада су почели да батинају и да туку људе по Србији који не мисле као Драган Ђилас, као Душан Шане Петровић, као Вук Јеремић, као Бошко Обрадовић. Ја им кажем да са таквом праксом прекину, јер ће држава Србија да реагује, а грађани Србије ће на изборима да кажу кога подржавају и за чију политику мисле да је најбоља.

Дакле, господине Арсићу, водите рачуна, у питању су опасни насилници, исти они који су пре 18 година запалили зграду Народне скупштине. То би учинили и дан-данас само кад би им се пружила могућност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја говорим у складу са чланом 28. и не бих рекла да сте ви прекршили Пословник, просто са ове стране данас се чује шта год коме падне на памет, али да скренем пажњу. То што је скренута пажња да се посланик Балша Божовић не облачи у складу са дрес кодом, то је ствар његове културе, односно некултуре и просто није у реду да народни посланик може да дође у патикама и у фармеркама, јер то није дозвољено, како смо чули, ни било којем грађанину, ни новинарима, на крају крајева, који прате наш рад.

Сад, због тога што Балша Божовић не зна дрес код и што он нема културу понашања у Народној скупштини, он подсећа како смо ми српски радикали некада долазили у мајицама са ликом нашег председника др Војислава Шешеља... Добро сте ви, господине Арсићу, рекли да су се тада слале политичке поруке тим мајицама, али ја просто хоћу да подсетим да је Војислав Шешељ у то време био у притвору Хашког трибунала, да су тамо њему на најгрубљи могући начин кршена људска права, да му је здравље било угрожено, да су му угрожавана процесна права, право на разумни рок када је у питању дужина трајања суђења, и да смо ми, наравно, свој став, свој протест према Хашком трибуналу исказивали на тај начин, седећи на овом месту у тим мајицама и показујући грађанима Србије наш однос према Хашком трибуналу.

Али овде мора још нешто да се каже. То што се дешавало Србима у Хашком трибуналу последица је онога што су радиле тада досманлије, које су изручивале Србе Хашком трибуналу, које су наше архиве ставили на извол'те Тужилаштву Хашког трибунала, што нигде у свету није забележено, и уместо да се покрију по ушима и да ћуте од те срамоте, и не само срамоте него од кривичног дела које су извршили и којим су угрозили стабилност државе Србије, они се још јављају да нешто кажу на ту тему. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

По Пословнику колегиница Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, господине Арсићу. Члан 106.

Очигледно је овде намера да се прича о свему, ко се како обукао, ко је где летовао, ко је шта твитовао итд., а да се не прича о суштини, а суштина је једноставна да једноставнија не може бити – пензионерима је одузето оно што су зарадили, те паре су потрошене на јарболе, јелке, фонтане и новогодишњу расвету и сада нико нема намеру да им те паре

врати. То је суштина, господине Арсићу. Молим вас да скренете пажњу посланицима, у складу са својом обавезом коју имате као потпредседник Скупштине и тренутни председавајући, да ми о томе данас треба да разговарамо.

То је једино што вас Пословник данас обавезује, и то је једино што нама Пословник дозвољава да говоримо данас на седници. Тако да могу колеге причати до сутра како се ко обукао, могу до сутра причати ко је где путовао, могу до сутра читати твит и ми до сутра говорити да то осуђујемо и да је то понашање неприхватљиво, као што смо осудили и друге твитове и друго понашање других колега, који су, зачудо, били апсолутно прихватљиви, повољни у то време за колеге прекопута. Тако да, молим вас да причамо...

Верујте да пензионере у Србији уопште не интересује како је ко од нас обучен. Њих интересује због чега не желите да им вратите оно што сте им противправно одузели и то је оно што нас искључиво овде интересује. Вас очигледно не, али баш као што су вас интересовали они тада кад сте им одузимали, тако вас интересује и сада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јерков, ја морам да вам скренем пажњу. Ја сам упорно избегавао, али пошто и кроз повреде Пословника провлачите ту тему, фонтане и улична расвета се финансирају из буџета локалних самоуправа.

(Александра Јерков: Јавите се за реч, господине Арсићу.)

Одговарам. Јесте ви рекламирали повреду Пословника?

(Александра Јерков: А ви коментаришете повреду Пословника или оно што сам ја рекла?)

Коментаришем повреду Пословника.

(Александра Јерков: У чему? Зашто сте повредили Пословник?)

Па сад управо образлажем. Хоћете ми дозволити или једноставно ви хоћете да причате шта год хоћете и да оптужујете како хоћете? Значи, скрећем вам пажњу. Фонтане и улична расвета се финансирају из буџета локалних самоуправа, а пензиони фонд се допуњује из републичког буџета. Ви сте нешто помешали тему дневног реда.

(Александра Јерков: Због тога нисте повредили Пословник?)

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

(Александра Јерков: Наравно да желим.)

Наравно, у реду.

По Пословнику народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Арсићу.

Дакле, госпођа Јерков изгледа не зна шта тачно ради њен председник Жељко Веселиновић. Дакле, Жељко Веселиновић, тај ротирајући председник Савеза за Србију, такозваног Савеза за Србију, ове гадости на рачун премијерке Брнабић није објавио на Твитеру, него на свом Фејсбук статусу, и нисте се ви извинили због његових реченица које је написао о Ани Брнабић, него сам ја подсетио грађане Србије шта је тај ваш председник за Ану Брнабић написао. Иначе сте ћутали све време на ове најпримитивније могуће увреде на рачун једне, пре свега, жене, даме, која је председница Владе Републике Србије.

Има нешто друго што ћу да вам прочитам. То је објављено на Твитеру. Дакле, ово је било на Фејсбуку. Тај ваш председник Жељко Веселиновић је 29. јануара 2018. године... Ни то нисте осудили ви који се стално позивате на то да треба сменити једну посланицу која је на Твитеру нешто објавила. Ево шта је објавио тај ваш Жељко Веселиновић 29. јануара 2018. године. Како вам то не смета? Каже овако – ко није имао прилике да види понашање Рома по парковима, нека оде са децом до првог парка да погледа то понашање.

Ово је чист расизам. Ово је више од тога, ово је фашизам, ово је говор мржње. Дакле, тиме се служите. На Фејсбуку један дан нападате Ану Брнабић зато што је председница Владе, претите јој обдареним Афроамериканцем, а неколико месеци раније на Твитеру тај ваш Жељко Веселиновић на најгори могући начин вређа припаднике ромске популације. Сада покушавате да објасните грађанима Србије како сте ви велике демократе и како сте ви велики Европејци.

(Председавајући: Приводите крају, колега Мартиновићу.)

Не, ако је неко завукао руке у џеп и пензионерима, и запосленима, и деци, и омладини, и студентима, и мајкама, и очевима, и дедама, и бабама, то је урадила коалиција предвођена Драганом Ђиласом, Шанетом Петровићем, Вуком Јеремићем. Знајте добро да српски народ и грађани Србије ипак имају мало дуже памћење него што ви то мислите и да никада неће заборавити политику упропаштавања Србије коју сте спроводили у Србији 12 година, а у Војводини, нажалост, пуних 16 година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 109. у вези члана 103.

Господине председавајући, ценим вашу високу толерантност према опозицији и нећу тражити да се о овоме гласа, без обзира на то што би по свим правилима требало да одузмете два минута од Посланичке групе

Демократске странке. Ево, покушаћу да образложим шта сте све пропустили да видите, јер смо овде најгрубље вређани од припаднице ДС-а, која је сама рекла да је прошла обуку ЦИА и вероватно је добила наређење да покуша овде да направи неки неред.

Што се тиче њиховог насиља и увреда о којима они тако говоре, овако ДС пише мојој маленкости са официјелног сајта. Каже – ви нисте политички противник, ви сте битанга. Ја нисам очекивао извињење. Верујем да ни премијерка неће добити извињење, али то политичко крило, колективни члан Двери, љотићевске организације, треба да нам каже да ли се они увредама и насиљем које спроводе у последње време такмиче са Дверима ко ће бити већи насилник.

Ја ћу вас подсетити на доктрину Димитрија Љотића, коју ДС увелико преузима. Чак се доказује да су већи насилници од саме љотићевске групе, ових дверића, купусића итд. Наиме, Љотић је својевремено рекао – нама не требају гласачи, нама требају борци.

Демократска странка, или дрпократска странка, како то народ зове, увелико је изгубила рејтинг код бирача, дакле бирачи их неће. С тим у вези, они су закључили да је добра та љотићевска доктрина, пошто су изгубили бираче – нас не интересују гласачи, нас интересују борци. Ти борци, оличени у Војводи од Малдива итд., у разним људима који овде дођу обучени као да су пошли да прошетају цука, овде данима вређају и нас и здрав разум.

Не тражим да се о овоме гласа, али будите мало мање толерантни према појавама које се овде дешавају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику народни посланик Маја Виденовић.

Изволите, колегинице.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Господине Арсићу, потпредседниче Народне скупштине, вама се обраћам, јављам се по члану 103. Пословника, зато што сте ви прекршили Пословник у једној једноставној ствари – ви дозвољавате, злоупотребом Пословника, да се ова седница Скупштине претвори у фарсу због једног искључиво пројекта СНС. Оно што је потпуно очигледно је да на аргументе које је изнео колега Балша Божовић није постојао ни један једини одговор, него сте се удостојили, дозволили себи, дали за право да оцењујете да ли вам се допада или не допада начин на који се неко облачи. На аргументе које је изнела моја колегиница др Александра Јерков нисте имали ништа да кажете, него сте се позивали на лажне биографије на Википедији.

Све због тога и све у организованом покушају у коме ви саучествујете, ви ово омогућавате, пензионери који очекују од народних посланика да чују шта се заправо дешава са овим изменама закона добијају

потпуно недвосмислену поруку, а то је да СНС нема намеру да им врати никада оно што им је отела и да Скупштину Србије користите, односно злоупотребљавате као страначку трибину да се на најбруталнији могући начин обрачунавате са политичким противницима.

Председнице Скупштине, госпођо Мајо Гојковић, огромна је разлика, и то морате да разумете, ове замке у које покушава да нас уведе господин Мартиновић. Он се вероватно збунио, мислим да он није сигуран с ким разговара. Код нас и код наших осуда не постоји „али“. Ми најозбиљније осуђујемо најбруталнији говор мржње, тачка. Код вас нема „али“, али има нечега што је данас свим грађанима јасно – да ви ово користите као алиби за оно што нећете да урадите, а то је да нећете да гласате за смену потпредседнице Народне скупштине Вјерице Радете.

Када нешто осуђујете, ту нема „али“. У вредносној оцени и осуди не постоји „али“ и потпуно је јасно да злоупотребљавате Скупштину да се не би чула чињеница да оно што сте отели пензионерима и грађанима Србије нећете вратити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Виденовић, ви сте рекламирали члан 103. и оптужили сте ме да га кршим зато што сам колеги Мартиновићу дозволио да ради исто оно што сте ви сада урадили. Исто то сте урадили. Исто сте користили право да кроз повреду Пословника дођете до реплике. Сад то не прихватате. Сад видим колико сте заиста искрени у вези развоја демократије у Србији. Немам речи.

Повреда Пословника, народни посланик Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Члан 32.

Жао ми је што Гордана Чомић, такође чланица Демократске странке а потпредседник овог парламента, није овде да каже колика је њена одговорност што није осудила овакав говор мржње. Уосталом, има назнака и озбиљних кривичних дела овде. Све смо ми чули. Накнадно осуђивање статуса на Фејсбуку њиховог лидера председника Савеза за Србију Жељка Веселиновића.

Да вас подсетим, колегинице, то је било у четвртак, а данас је понедељак. Вама је требало четири дана и наши говори овде и позивање...

(Маја Виденовић: Шта ви то говорите?)

Само додајуће, кочијашки, онако како знате иначе, ја то најбоље чујем одавде.

Требало вам је четири дана и читава наша расправа о Жељку Веселиновићу, вашем председнику, не нашем, вашем председнику, да устанете и да кажете – хајмо мало о пензијама, да не причамо ко је тај ко предводи грађанску Србију и вас две као представнице овде.

Је л' ви знате да је тај човек одборник у Скупштини града Београда? Је л' то треба ја да вам кажем из Новог Сада? Наградили сте га. Довели сте

га из Смедерева и прогласили одборником на листи Драгана Ђиласа. Ваш лидер, ваш председник Савеза за Србију, човек који говори овакве ствари, који је вређао... Хоћете ли даље да вам читам? Вређао је Роме, а тога се нисте сетили све ове дане, месеце да осудите. Знали сте да је вређао Роме и пристали сте да вам он буде председник.

Ужас! Ужас! Зар то није фашизам? Јесте ли ви поносни што вам је Жељко Веселиновић лидер? И он вас представља у Граду Београду, јер ви нисте прешли цензус па вам је он представник. Па вређа патријарха Павла. Хоћемо ли Србији да кажемо ко вам је лидер? Вређа, значи, све вернике ове државе, вређа патријарха Павла. И финале, од четвртка до понедељка, сад је понедељак, петнаест до два, у четвртак је ово поставио. Вас две устајете и кажете – хајдемо мало о пензијама.

Па ми ћемо причати о пензијама само да завршимо ово, како је он рекао, „фикус-премијерко“. Значи, понижава жену која се бави политиком, да је Митровић затвори у „Задругу“ у четири зида, без кључа, са једним обдареним Афроамериканцем тек пуштеним из затвора. Нема даље. Одвратно је ово што читам, ал' читам због Србије и читам због тога што се ви дичите вашом грађанском Србијом. Ево вам представништво грађанске Србије у центру Београда, одборник Жељко Веселиновић. И да тај обдарени Афроамериканец пуштен из затвора ради то што му је рекао тај болестан ум, ваш лидер Жељко Веселиновић, а да тај шоу, замислите, како он има, шта он има у мозгу уопште, шта он има у мозгу да каже онда даље да тај шоу народ гледа једно пар месеци, па да видим да ли би после тога бранила најгори овоземаљски шљам.

То је ваш председник. Је л' једна од вас две изашла са састанка? Је л' вам се не гади да седите са њим у просторији? Је л' Гордана Чомић као потпредседница Парламента осудила ово? Је л' понудила оставку? Је л' понудила оставку? Је л' неко од вас рекао – нећу да будем у том Савезу за Србију, нећу да ми Жељко Веселиновић представља Београђане? Ма, ниједна од вас две.

Па причаћемо о пензијама, наравно да ћемо причати о пензијама. Али зашто се стидите вашег лидера? Он је тај који представља Савез за Србију.

(Александра Јерков: Четири минута траје повреда Пословника.)

Ево, седи ту још жена посланица које су у Савезу за Србију, које су много фине.

(Александра Јерков: Четири и по минута траје повреда.)

Говорићу двадесет минута, јер ово је тема изнад свих тема.

Вама је, поштоване колеге, Балша Божовићу, који повремено дођете у овај парламент...

(Балша Божовић: АТП Маја Гојковић.)

... И овим посланицама важније да говор траје до две минуте, али није вам тема ово што ја данас морам, због свих жена Србије, да читам иако ми се гади. Гади ми се ово. Гади ми се тај ваш Савез за Србију и особа која вам је председавајућа сада, одборник у Скупштини града Београда.

(Александра Јерков: Пет минута.)

Па мене су васпитавали да је Београд престоница, да у Београду живе фини људи, васпитани, образовани. Па ово је страшно.

Ово није за говор две минуте, председниче, две минуте патике, фармерице, ово је за осуду читаве Србије. За осуду вас две, а не добацивање. За осуду потпредседнице Гордане Чомић, која је стварала Женску парламентарну мрежу. За осуду ове посланице из Двери која мора да седи ту у неком Савезу за Србију који ће, ако се супротстави, наћи неке Афроамериканце да прети да ће да силују жену.

А да не говорим о Дијани Вукомановић, која реч једну не каже. Била је у левичарској партији, у СПС, прешла је у ово. Свака част, колегинице! Свака вам част! Ето, Савез за Србију је од данас завршио своју каријеру међу женама Србије. Ја вам то кажем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Четири минута ћу да одузmem од времена посланичке групе.

(Балша Божовић: По Пословнику.)

Сада одређујем редовну паузу у трајању од једног сата и са радом настављамо у 14 сати и 50 минута.

(После паузе – 14.50)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

Реч има народни посланик колегиница Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри, поштоване колеге, пре свега бих желела да истакнем, имам потребу да то истакнем да, што се тиче образовања, господин Шарчевић у свом послу ради заиста најбоље што може и боље од свих министара пре њега у овој сфери.

Такође бих као жена још једанпут осудила увреде на рачун премијерке Брнабић и желела бих да кажем да сви они који накнадно то осуђују, сада када су прозвани, хоћу да кажем да се таква осуда не уважава. Нису осудили онда када је то требало, тако да молим да сада не говоре о томе.

Ми смо данас сведоци опоравка српске економије. Укупна друштвена економска ситуација нам данас дозвољава да увећамо примања

и да регулишемо критеријуме за даље унапређење социјалног положаја пензионера који су поднели највећи терет фискалне консолидације. Захваљујући предузетим мерама и успешно вођеној економској политици, Србија је сада друга по стопи раста у Европи са 4,9%.

Прошлонедељна дешавања везана за посету председника Републике Србије Народној Републици Кини јасно показују зашто треба одавати признања, као што то чине сви европски званичници, политици Александра Вучића.

Ми у Бору имамо најсветлији пример који се тиче управо тога, Рударско-топионичарски басен Бор, за који су 2003. године проценили да је безнадежан случај и који су четири пута покушали да поклоне, да, добро сте чули, да поклоне, односно продају у бесцење, а свих 5.000 радника пошаљу кућама, исто као што су послали 13.000 радника продајом предузећа из састава РТБ Бор...

Срећом, план им је пропао. Александар Вучић је био свестан значаја овог рудника за источну Србију. Знао је да је потребно довести озбиљног стратешког партнера. Међутим, прво је требало басен поставити на ноге и учинити га атрактивним пословним субјектима тржишту.

То је, свакако, био јако тежак посао, који је на крају резултирао озбиљним понудама на тендеру и, на самом крају, потписивањем уговора са нашим пријатељима из Кине.

Овако велика инвестиција кинеске компаније „Зиђин мајнинг“ не само да ће одржати басен и свих 5.000 радних места, већ ће басену омогућити ширење и развој. Велика инвестиција од скоро 1,5 милијарди долара у наредних шест година, а планирано је да се производња удвостручи у наредне три године. Изузетно значајна инвестиција за источну Србију и ја сам захвална председнику, јер пре њега нико није марио за источни део Србије и то треба грађани да знају.

Изменом Закона о пензијском и инвалидском осигурању, између осталог, предлаже се праведнији обрачун висине привремене старосне пензије за оне са бенефицираним стажом и то је, такође, добра веза за рударе борског басена. Њих ово дотиче. То има још једну предност, а то је да са већим бројем пензионисаних кадрова омогућавамо младим људима радна места у РТБ Бор. Дакле, дефинитивно источна Србија иде напред. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик колегиница Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Подсећања ради и јавности ради пре свега, ми данас 33 тачке дневног реда разматрамо као једну тачку и, да би грађани знали шта то значи, то значи да су народни посланици ускраћени, да им је 33 пута

смањена могућност да говоре о одређеним предлозима Владе Републике Србије.

Када је у питању овај предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, ту ћемо још нешто моћи да говоримо и по амандманима, али суштински проблем на који желимо да скренемо пажњу јавности, пензионера пре свега, а богами и будућих пензионера, јесте да је овим законом предвиђено да више нема уобичајеног редовног и на одређени начин утврђеног усклађивања пензије, што је, што се тиче нас из СРС, нешто што је апсолутно недопустиво.

Не може се препустити било коме да на часну реч обећава да ће се пензије повећавати у складу са, како овде пише, прописима којима се уређују буџет и буџетски систем. Ми сви знамо да, заправо немамо појма како се користи и како су се користили сви буџети у претходних 18 година. За 18 година Народна скупштина је само једанпут овде имала расправу о Закону о извршењу буџета и докле год немамо такав закон, ми не можемо да верујемо да је оно што нам се представи у јавности заиста истина.

Статистички подаци, показало се више пута, такође, нису нешто чему можемо баш да верујемо. Позната је она народна статистика, моја дика – што пожелим, то насликам.

У петак је министар, сада нисам сигурна беше ли Ђорђевић или Синиша Мали, рекао онако срцепарајућу реченицу – ми никада нећемо заборавити своје пензионере. Ми на „мајке ми“ не можемо да верујемо ниједном министру, ниједној Влади. Неозбиљно је, на крају крајева, да овако озбиљан проблем не буде прецизно и принципијелно регулисан законом.

Ако вам се није допадао модел, могли сте да га мењате, али да не оставите у закону овом могућност да се пензије нивелишу. То једноставно није добро. Тачно је да је могуће, што рекоше министри, да ће се пензије повећавати, не знам, 4%, 5%, 6% итд. То јесте могућност, али је могућност и да после овога никада више не буде повећања пензија. Увек могу да кажу – нема могућности у буџету, чекајте неко боље време. Дакле, наше инсистирање је да се овај члан, поднели смо и амандман, у том смислу промени.

Када су у питању ова два предлога закона из области просвете, ту већ имамо више примедби. Пре свега, када је у питању овај закон о високом образовању, измене и допуне, где се продужава рок студентима да до краја школске године заврше своје започете студије, ми у СРС мислимо да је бесмислено да се сваке године у септембру мења овај члан 148. Закона и зато смо амандманима предложили овај пут да бришете све чланове, да остане само члан 17, али да буде измењен тако да се у том

члану 17. напише да се студентима омогућава да студирају до завршетка студија. Колико ће то бити, то зависи од њихове воље и од њихових финансијских средстава. Иначе, просветне законе треба све озбиљно променити и донети нове. Ове измене с времена на време не значе ништа, само стварају још већу конфузију.

Овај други закон о професијама од посебног интереса у условима њиховог обављања итд., заиста, као правник кажем нема никакве законске ни форме, нити ишта, али у образложењу је написано да је у Националном плану за усвајање правних тековина ЕУ предвиђено да до уласка Србије у ЕУ мора да се усвоји овај закон.

Па мало сте, министре, поранили. Нити ћемо ући у ЕУ, нити је могуће да се уђе тако скоро и која вас мука сад тера да се сад бавимо овим законом? Вама је, изгледа, преча ЕУ него сви они проблеми који потресају, заправо, образовање у Србији. Афера за афером се ниже.

Ви добро знате да стање није ни близу онога што ви овде покушавате да представите. Проблеми у школама су велики. Ученици насрћу на наставнике, ученици се међусобно туку, дрога у школама је присутна, сумњиве екскурзије се обављају, уџбеници нам се штампају у Хрватској, често и хрватским новогвором. Дакле, много тога о чему треба водити рачуна и сад док су овакви прописи, а онда, наравно, пожурити па и мењати прописе којим би се ово уредило.

Вама је, видим из медија ових дана, та „Школа за 21. век“ нешто што је приоритет, па сте се тим поводом састајали са британским амбасадором Денисом Кифом, па са овом неком Клер Сирс из Британског савета за Западни Балкан итд. Сад они покушавају неким средствима која су дали опет да нас доводе у ситуацију, односно да вас доводе у ситуацију да имате различит аршин према деци.

Ви сте овде предвидели да ћете, користећи средства за тај пројекат „Школа за 21. век“, здраву храну обезбедити за децу која су у продуженом боравку, а питам вас – шта је са децом која нису у продуженом боравку? Каже ова Клер Сирс да треба деца код куће да уче како да се здраво хране, а ви јој очигледно нисте рекли да је у Србији скоро пола милиона људи запослено и ради за плату од чак 27.000 динара, јер то је минималац који је сада актуелан.

Увођење електронских дневника – ту постоје два проблема. Један је, министре, да је електронски дневник апсолутно непримењив у многим школама. Веровали или не, а требало би да знате да имате на територији Београда школе које нису покривене интернетом. Тек родитељи који не умеју да користе електронске дневнике. И шта се дешава? Онда родитељи долазе у школу да им се прочитају подаци из електронског дневника.

И оно што сте ви овде покушали да објасните када је у питању фирма која је обезбедила софтвер за овај електронски дневник, то је хрватска, опет хрватска фирма „Тесла“, која се повезује са вама зато што је некада радила нешто слично за ваше приватне школе. Набавка тог софтвера кошта 1,6 милиона евра. Ви сте објашњавали да то нема везе са вама, али вас ми питамо, нисте на то одговорили – како је тендер био такав да људи који се у ово добро разумеју кажу да нико није умео испунити услове тендера, него управо та фирма, хрватска фирма „Тесла“?

Када су у питању ови проблеми који се дешавају са екскурзијама, ви иначе, министре, када се нешто деси, ви реагујете када вас јавност притисне и онда признате – да, десило се, али ви имате проблем што не делујете превентивно. Ево, сад знате шта се дешавало са екскурзијама. Мењали сте неке директоре зато што су наставници водили на своју руку у договору са родитељима децу на екскурзије, па смо имали ону екскурзију наставнице која је малолетну децу из основне школе водила у Амстердам, па их водила у улицу црвених фењера. Дакле, то су велики и озбиљни скандали.

Да ли ви знате да вам сада у школама долазе понуде наставницима, разредним старешинама да организују исте или сличне екскурзије и да директори перу руке, јер директорима је важно да се допадну вама и они кажу наставнику – ради како хоћеш, ја не стојим иза тога, али ако инсистирају родитељи, ти то организуј? Не може то тако, министре. Морате да имате, да Министарство има став и да у школама професори и наставници знају на који начин могу и морају да се понашају.

Такође сте имали интересантне изјаве је у питању вршњачко насиље, проблеми који су много више присутни у школама него што се то зна у јавности. Када је отрована она једна девојчица јер су јој њени вршњаци, колеге, ставили препарат за стоку, ви сте у једној емисији рекли да је то у питању само дечије глупирање. То је недопустиво, министре. То никако нисте смели да кажете.

Шта је још проблем? Ви реагујете тек када вас јавност упозори. Ја вас питам – да није два дана на насловној страни била ова несрећна жена чије је дете малтретирано последњих дана, школа беше „Раде Кончар“, да ли би сте ви реаговали? Жена тврди да вас је упозоравала, да вам је писала, али нисте реаговали. Тек кад се два дана појавила на насловној страни неких новина, онда сте то дете преместили у другу школу.

Проблеми, односно оно што је присутно ових дана, својевремено кад је Гашо Кнежевић као министар увео денацификацију и када је он правио тамо неке своје експерименте па се цела Србија згражавала кад је терао девојчице из основне школе да грудњаке бацају дечацима у неким својим играма и мислили смо, заиста, да нема даље, али има.

Ово што се дешава у време вашег министровања са овим скарадним сликовницама, ово је нешто недопустиво. То, просто, није смело да вам се деси. Ви кажете за ове сликовнице, које су писане хрватским језиком, које описују деци орални и анални секс и страшним сликама и још страшнијим речима нешто чега се не би постидео ни неки аутор филмова за одрасле, ви кажете да није у вашој надлежности садржина тих сликовница. Министар Расим Љајић каже да није ни у надлежности његовог министарства. Па шта је онда у вашој надлежности? Да ли то значи да могу да се појаве, не знам, мајице на којима ће бити слово „У“ и „шаховница“ и шта, Министарство ће проверити само квалитет – јесте, три посто еластина, колико пише, може у продају? То је врло неозбиљно и с тим проблемом морате да се суочите и морате, на крају крајева, да га решите.

Сликовнице које су такође изазвале буру у јавности односе се на сликовнице „Дугина обитељ“, нешто што је, такође, пре свега супротно нашем уставу и што сте ви тако пустили. Писало се о томе, али кога је брига.

Ми смо вас упозоравали пре летњег распуста да морате решити питање издавања уџбеника. Нама и даље уџбенике издају хрватске издавачке куће, извесни Анте Жужул, који је био близак пријатељ Фрање Туђмана, један од првих финансијера ХДЗ-а, па Данијел Ждерић, такође. Они заједно, министре, зараде преко 30 милиона евра годишње зато што нашој деци продају уџбенике који су пуни штампарских грешака, пуни хрватског новоговора, пуни погрешних података из историје. Дакле, то је наставак денацификације и о томе морате да водите рачуна и морате са тим да се суочите и пред Народном скупштином и пред јавношћу Србије.

Наравно, и ова прича везана за докторате. Морате и томе озбиљније да приступите, јер ово што ви објашњавате да утврђивање веродостојности диплома и доктората ствара правну несигурност, није тачно. Правну несигурност стварају лажне дипломе. Између лажне дипломе и дипломе студента који студира десет или петнаест година, увек бих се определила за овог који студира десет и петнаест година, и са стручног и са моралног аспекта. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Па ја не знам да ли сте, Вјерице, све новине пропратили, али све што је најцрње могло да се деси, ви сте покупили, умрежили како вама одговара. Ја испадох толико црн да ћу дати оставку највероватније, да дође неко паметнији од мене. Јер ово све испаде толико незгодно да ја не знам о чега да одговарам прво, као да нисмо у истој земљи живели. Да не кажем да је злурадо, али рећи ћу да је злурадо.

Ви имате овде гомиле неких притужби за које, вероватно, одговорност сноси једно десет министара пре мене. Ако сте мислили да ћу ја за две године све то да решим, ево да кажем да ја то нећу моћи да решим за две године. Значи, ми смо гомилу закона овде донели, гомилу правилника донели. Да ли мислите да је лако променити понашање људи и свест толико устоличену и толико навикнуту?

Та жена из Земуна, да почнем од ње, није се нама јавила. Ја сам сазнао из „Курира“. Има СОС канал. Други дан је већ отишла инспекција и сви тимови за борбу против насиља. Та прича има епилог. Дете је премештено из школе у школу. Истражује се одговорност свих који су ту надлежни. Али та деца која су дирала тог дечака добила су батине први дан, данас су добила још црње батине. Значи, то није сигурно министар просвете Младен Шарчевић наредио, знате? Та прича се истражује докле иде даље, чији је ујак дошао, ко је коме пријавио и то што пише у новинама, па ви сте искусна жена, не можете веровати баш тако здраво за готово.

Причао сам о томе шта је тржиште уџбеника. Па нисам га ја измислио. Знате, нисам га ја уопште измислио. А овде се заиста покушава од сваке ове полувести да направите тако страшну истину да ја не знам на шта да вам прво одговорим. И не знам да ли уопште има смисла да вам одговарам, јер се осећам да се ја вама нешто правдам, а немам потребе за тиме. Апсолутно се тако нити осећам, нити бих то желео тако да радим.

Много штошта сам већ одговорио, и о е-дневнику и о било чему. Наравно да је планирано само 200 школа, знајући да не могу сви да га користе, да има много околности. Много се брже десило, у квалитетном смислу, него што је очекивано. Још морате много добити дозвола да би и родитељ добио модул и свашта ту има. Али, ако је вама то споро, за годину дана 600 школа, то је досада рекорд који је постигнут у Европи.

Фирму, иначе, то ћу поновити, на тендеру је изабрао „Телеком“. Не могу да наместим нешто једној таквој компанији као што је „Телеком“. А за вашу информацију, све школе су на интернету. То смо успели још прошле године да постигнемо увођењем информатике.

Око свих тих сликовница, морате знати да ја нисам донео разне прописе. Војводина је држава за себе. Кад је образовање у питању, моје надлежности су минорне. Посебно, ја не могу вртићу у Јакову да кажем шта да купе за библиотеку и да држе тамо као допунску литературу. Значи, деси се тек кад откријемо... Силни уџбеници на које смо се позивали су овде издати још 2014. године. Значи, ја заиста да поведем већи крсташки рат против свега што су набавили. Мислим да водим. Том брзином, не обећавам никоме. Ако има неког паметнијег, бољег, нека га нађе, кога год. Али, да вам кажем, заиста није у реду, јер бар Министарство просвете, не

ја лично, изузетно се труди да уреди ову причу. Врло је национално опредељено. Чули сте да је формирана јединица за националне програме, да је враћена у закон ћирилица као заштићена, и низ дугих тема о којима смо овде причали. Тако да није ни у реду да извлачите само нешто што је негде у новинама писало и што ствара неки лош утисак. Ако је то тако како ви кажете, па ја не треба ни секунде да седим овде. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Не ради се овде о нечему што је писало у новинама, министре, него се ради о чињеницама.

Ви се нисте први пут срели са проблемом набавке уџбеника. О томе смо вам причали више пута и ова школска година свакако није смела да се сачека на исти начин, да вам ови хрватски издавачи мешетаре по школама, да нуде мито, да наставници узимају мито да би узели уџбенике који не одговарају нашој деци.

Ви треба да знате да четврти разред основне школе, нажалост, велики проценат деце завршава, када дођу у пети не знају основне рачунске радње до 100, не знају таблицу множења и не читају, већ сричу.

Ваши инспектори уместо да раде озбиљан посао када их пошаљете на терен, изигравају строгоћу, тамо тероришу наставнике, а неће озбиљно да се позабаве, евентуално да помогну у решавању неког проблема.

Помињали сте неког ујака који је неког тукао итд. Па ми смо вас упозоравали када сте доносили закон. Поднели смо амандман. Што га нисте прихватили? Ми смо вам рекли да којекакви ујаци, главоње са џиповима, који имају пара да окрече школу, да захваљујући том закону и могућности да буду чланови школских одбора, да су они, заправо, газде школа. Само треба да нас послушате и да прихватите неки озбиљан амандман, па да немате разлога да се после жалите.

Све школе на интернету? Није тачно. Није тачно. Нису покривене интернетом. Можда ви њима плаћате, или они плаћају месечну претплату. Тврдим вам, обиђите школе на ободу Београда, видећете колико школа нема приступ интернету, а имају тај електронски дневник.

Кажете – ми мислимо да је споро 200 школа експериментално за електронски дневник. Ми мислимо да има много пречих послова. Ми знамо, а и ви знате да имамо школе које још увек имају спољне тоалете, да имамо много школа које немају сале за физичко, а хоћемо да се боримо да нам се деца отргну од дроге.

Дакле, постоји много тога, министре, што може да се уради, а законе кад мењате, послушајте понекада некога ко је добронамеран, пре свега у односу на нашу децу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, примили сте оставку народног посланика Ивана Манојловића на функцију посланика у

Народној скупштини Републике Србије и извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине поводом разматрања ове оставке, који је утврдио да је подношењем оставке наступио случај из члана 88. став 1. тачка 2. Закона о избору народних посланика и предлаже да Народна скупштина, у смислу члана 88. став 3. и 4. истог закона, констатује престанак мандата овом народном посланику.

Сагласно члану 88. став 1. тачка 2) и ст. 2. и 4. Закона о избору народних посланика, Народна скупштина на предлог Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине констатује да је престао мандат пре истека времена на које је изабран народном посланику Ивану Манојловићу даном подношења оставке.

Сагласно Закону о избору народних посланика, извршиће се попуњавање упражњеног посланичког места у Народној скупштини.

Изволите, министре.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Само још пар реченица.

Морате знати, усвајали смо Закон о инспекцији овде. Републичких инспектора има 27 за све нивое образовања, те, кад ово нешто кажете, морате знати да су то инспектори са локала, који се врло брзо умреже и направе спрегу с ким год хоћете. Тек када добијемо информацију да ту није посао урађен како ваља, онда излазе републички инспектори, јер у образовању је велика децентрализација урађена пре сваког времена, те очекујући да ја све то средим, ја углавном за штошта још немам овлашћења. Полако их неким законима и враћам.

Ово што кажете за тоалете, па решили смо углавном те проблеме. За вашу информацију, ја сам више пута изјавио – за две године је 870 објеката у Србији рађено. Потрошено је само од републичких пара 11,3 милијарде динара, и са локала сигурно негде близу пет милијарди. Значи, то је једна ренесанса када су у питању поправке од кровова, ве-цеа, сала и свега о чему причамо. Да сте пратили тај део који сам већ излагао, и ви бисте бар нешто похвалили.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Повреда Пословника, реч има Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам члан 107.

Госпођо Гојковић, ја бих вас замолио да, поштујући овај Пословник, поготово ову одредбу Пословника, опоменете бар једном било ког од министара да мора да поштује одредбе Пословника када се обраћа народним посланицима.

Овде смо видели толику приватизацију односа са послаником Вјерицом Радетом да просто човек не може да поверује. Министар се

обраћа Вјерици – ако си ти. Она јесте Вјерица Радета, али је народни посланик и обраћа се или са „госпођо Радета“ или са „посланиче Радета“.

Друго, министар спочитава посланику како се информише и ако се информише из новина, онда он нема разлога да одговара. Министри су ту да одговарају на свако питање, сваку примедбу, сваку опаску народних посланика и морају једном да науче да су они дужни да поштују и народне посланике и Народну скупштину, а не да Скупштина и народни посланици буду у функцији увређене части или сујете појединих министара.

Госпођо Гојковић, ви најбоље то знате и умете да у једном тренутку прекинете такве министре и њихово обраћање. Стварно је претерано више слушати са коликом ароганцијом се обраћају и колико они уцењују ову скупштину говорећи – ако је то тако, онда ја не треба да будем овде. Кога ће да заболи глава да ли ћете бити или нећете и докле ћете бити? То ће одлучити већина, али морате поштовати достојанство сваког посланика и обраћати се са уважавањем сваком посланику.

Да ли сте ви повређени? Да ли је тачна информација, није тачна, то је ствар расправе, о томе морамо овде да расправљамо, да разуверите посланике да нису добро информисани. Само толико. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Сматрам да министар није имао намеру да увреди било ког посланика у овом парламенту. Он је рекао – ако је то истина, ја не треба да будем овде. У том смислу. Иначе бих га ја прекинула, није ми то тешко.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре, поменули сте Закон о инспекцији и жалите се да имате мало инспектора. Да ли се сећате амандмана СРС и наше тадашње расправе? Не смете никада да се жалите на мали број инспектора ни ви, ни ниједан други министар. Зашто и даље држите ограничен пријем људи у државне органе тамо где је потребно? Инспектора морате имати довољно, и не само инспектора просвете. Дакле, то је проблем који морате да решите у Влади.

Нама не значи ништа одговор – има само 27 инспектора. Инспектори долазе, не знам, рецимо, из Блага у Београд, из Ниша у Београд и ти инспектори, нажалост, неку врсту комплекса лече над наставницима, колегама који имају много више радног стажа него они. Не умеју да се понашају и не умеју да раде посао инспектора. Имамо информацију да је Министарство више пута о таквим стварима обавештавано. Да ли то стигне до вас, то је опет нешто што ви морате да решавате у самом министарству.

Кажете колико сте школа поправили, реновирали. Не кажемо ми да тога није било, али да ли ви знате да и даље у Србији постоје ђаци пешаци,

да и даље у Србији постоје школе које само што се нису срушиле деци на главу? Постоје, нажалост. Мора цела Србија да се доведе у колико-толико пристojно стање. Немамо ми ништа против дигитализације, напротив. Али ви имате Врњачку Бању, наш туристички центар, која није покривена цела интернетом или сваком мрежом мобилне телефоније, а камоли наша села која су удаљена, где не постоје услови...

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Снежана Богосављевић Бошковић.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Поштована председнице, господине министре са сарадницима, уважени народни посланици, међу предложеним законима који су предмет парламентарне дебате овог скупштинског заседања, желим посебно да се осврнем на Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању.

Сматрам овај предлог закона важним и потребним, како за решавање потенцијалних практичних проблема студената којима 30. септембра истиче рок за завршетак студија по програмима по којима су студије започели, тако и за додатно прописивање правног оквира за будућу свеобухватну реформу високог образовања.

Кажем додатно прописивање правног оквира, с обзиром на то да је важећа законска регулатива донесена прошле године, а сада усвајањем допуна предложених овим законом, у складу са уоченим недостацима и потребом прецизирања појединих законских одредби, обезбедиће се целовит законодавни оквир као основ развоја и унапређења система високог образовања у Србији.

Нема сумње, циљ је добро организовано, ефикасно и квалитетно високо образовање у складу са расположивим ресурсима и најбољим домаћим и иностраним практичним решењима. Због тога сматрам да предложене измене и допуне закона треба разматрати у контексту континуираног и интензивног рада на проналажењу и оптималног и свеобухватног законодавног оквира реформи високог образовања. То није нимало лак, нити пак једноставан задатак, што је и разумљиво ако се има у виду да данас у систему високог образовања у Србији, према подацима Министарства просвете, важећу акредитацију има 121 факултет, пет високих школа академских студија и 62 високе школе струковних студија. Укупан број акредитованих студијских програма на овим нашим високошколским институцијама је 2.154. Процене су да нашу студенску заједницу данас чини преко 200.000 студената на свим годинама и свим нивоима студија, а од чега су око 2/3 студенти академских, а 1/3 чине студенти струковних студија.

Дакле, јасно је да су факултети, високе школе, студијски програми, студентска и целокупна академска заједница по заступљености и по

потенцијалу важан ресурс нашег образовања, као и укупног друштвеног и економског развоја наше земље, али ресурс који мора да се прати, анализира, развија и унапређује у складу са најбољим искуствима и расположивим могућностима.

Најважнији циљеви реформе високог образовања су унапређење квалитета студија, али и боља повезаност високог образовања са привредом и другим институцијама система. У том смислу сматрам да је изузетно добра препорука да свака наша високошколска институција треба да има формиран савет послодаваца, као непосредну спону привредних субјеката са високим образовањем. Ово је посебно важно за академије и високе школе струковних студија, с обзиром на то да је њихова најважнија мисија да студентима осигурају стицање практичних знања и вештина које ће им омогућити да одмах по завршетку студија уђу на тржиште рада и почну да раде у некој конкретној области.

Управо ово су и разлози због којих су струковне студије посебно цењене и популарне у развијеним западноевропским земљама. На пример, у Немачкој и Аустрији стручњаци се по завршетку струковних студија лакше запошљавају. За ове стручњаке послодавци се чешће одлучују, јер они су ти који су одшколовани да се одмах могу укључити у посао неке фабрике, компаније, привредног друштва, институције и слично. Зашто? Зато што су ови стручњаци кроз студије стекли потребна практична знања. У њиховом школовању учествовали су и професори директно из праксе и они са великим искуством из бизниса. Уз то, високе струковне школе тамо сарађују са великим бројем локалних и страних компанија, чиме помажу студентима у проналажењу места за радну праксу, а та места касније најчешће буду и њихово стално запослење.

Полазећи од овога, сматрам да ће се и код нас формирањем савета послодаваца на нашим високошколским институцијама значајно унапредити веза високог образовања са привредом и другим институцијама система. Сматрам да је то изузетно важно јер наши студенти морају добити и нове и веће могућности за стицање практичних знања и радног искуства, а након завршетка студија и много веће шансе за запослење у струци.

Поред наведених, важан циљ овог предлога закона је и да се разним мерама подршке факултети и високе школе додатно стимулишу за већу отвореност, за мобилност студената и рад на привлачењу страних студената. У том смислу, предлог је да се значајно скрате и поједноставе процедуре за одобравање студијских програма на страним језицима или језицима националних мањина. Предлог је и да студенти који учествују у програмима међународне мобилности могу да преносе ЕСПБ бодове између различитих студијских програма.

Иначе, сматрам да је политика привлачења страних студената изузетно важна, како због мобилности студената, тако и због интернационализације домаћег високог образовања, али и великих могућности да се и на овај начин подстакне и помогне друштвени и економски развој.

Оно што је посебно важно када говоримо о страним студентима, то је да су они код нас свакако добродошли, између осталог и због чињенице да годинама уназад имамо већи број расположивих акредитованих студијских места од броја новоуписаних студената. Дакле, након завршеног уписа нове генерације студената значајан број места на акредитованим студијским програмима остаје непопуњен. Разлога је више. Ту су и новоформирани факултети и високе школе, али и негативни демографски трендови који се посебно осећају у образовању. Да је то тако јасно говоре подаци да је из године у годину све мање новорођене деце и све мање новоуписаних студената.

Полазећи од овог, али имајући у виду и поједине друге показатеље, стања потенцијала и могућности високог образовања у Србији, сматрам да је изузетно добро што је Министарство просвете покренуло нов пројекат под називом „Студирај у Србији“, са циљем враћања страних студената на наше универзитете. Кажем враћање страних студената из разлога што је некада на нашим универзитетима било много студената страних држављана из многих земаља света и са различитих континената.

Подаци кажу да је крајем осамдесетих година на универзитетима у Србији студирало око 20.000 страних студената. Тада су наши факултети и наши универзитети били на добром гласу и препознати као институције које школују врхунске стручњаке. Ова добра пракса, нажалост, прекинута је деведесетих година због познатих политичких дешавања везаних за распад наше бивше државне заједнице.

После 2000. године било је више покушаја да се страни студенти у значајнијем броју врате на наше универзитете, али резултати су били скромни. Тако, на пример, 2005. године на Београдском универзитету била су свега 184 страна студента. Данас их на свим нашим високошколским институцијама, опет према подацима Министарства просвете, има 1.470. Више него 2005. године, али далеко од тога да смо задовољни овим бројем и овај број сматрамо минорним.

Због тога сам и рекла да сматрам да је изузетно добро што је Министарство покренуло пројекат „Студирај у Србији“. Верујем да ћете имати подршку и неопходну логистику и других министарства и Владе у целини, како би се страним студентима, поред квалитетних студија, понудили и добри смештајни, боравишни услови, поједностављене

процедуре за добијање боравишних виза, али и лакше решавање других административних питања.

Надам се да ћете успети у свом плану да овај пројекат у потпуности заживи школске 2019/2020. године и да ће наши факултети и наши универзитети поново бити атрактивни за стране студенте.

Желим само да кратко поменем, сматрам да је вредан и помена и пажње предлог овог закона, а то је да се правно уреде питања везана за избор лектора српског језика на високошколским институцијама у иностранству. Ово је изузетно важно, јер сам циљ говори довољно о томе, а циљ је да српски језик на овим институцијама опстане и да се представља на прави професионалан и одговоран начин.

И на самом крају желим да кажем да ја, као и све моје колеге из Посланичке групе СПС подржавамо предлог да се нашим „старим студентима“ продужи рок за завршетак студија, уверени да им на овај начин помажемо и охрабрујемо све њих да учине и додатан напор и да заврше студије на личну корист и на корист наше заједнице. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Шарчевић.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Више због колегинице Снежане, а и због јавности да кажемо да је посао да вратимо велики број студената јако велик посао. Мора се кренути отпочетка. Чак је број долазио и до 30.000 својевремено. Али осим интересовања амбасадора и људи из тих земаља који долазе сада у Србију, који су студирали овде и који су наши лични амбасадори у тим земљама, они виде разлику између онога шта њихова деца сада добијају од других страних универзитета који долазе у њихове земље у корист наших. Ми сада на нивоу Владе радимо много на повећању инфраструктуре. Бићу у прилици да обавестим и Парламент када дођемо до те теме, а то је потреба да се повећају капацитети многих наших факултета, не само Београдског универзитета, него и Нишког, Новосадског и Крагујевачког.

У том делу је урађен каталог захваљујући Фондацији Темпус, подељен у преко 56 земаља. Укључили су се људи и из Министарства спољних послова, Министарства унутрашњих послова. Ту је било потребно решити и боравак и статус и визе и низ других детаља, али и градњу студентског смештаја, тако да ту имамо и одређене инвестиционе фондове и то је један озбиљан, огроман посао који је започет и мислим да ћемо га финиширати кроз пројекат Сремских Карловаца.

За Сремске Карловце се већ формирала група. Влада је донела одлуку да то буду три министарства – култура, образовање и туризам, и ту ћемо ових дана имати прилику да кренемо да радимо нови закон о

Сремским Карловцима. Стари закон је из 1991. године. Не постоји компонента о култури. Овде нам је партнер Српска православна црква, која има већински део оног историјског простора, а онда иде пројектовање новог кампуса, смештајних капацитета и за сада је програм на енглеском језику, негде око 24 студијских програма разних наших универзитета, и то је нешто што није ни београдско, ни новосадско него је то надуниверзитет који ће личити на познате светске универзитете.

Тако да мислим да тим Министарства просвете, заједно са другим министарствима и Владом, у ово јако много полаже и јако много се ради. Остварујемо контакте са многим људима у разним земљама. Нарочито смо обновили односе са Грцима, са Кинезима имамо одличне односе, са Русима интензивно причамо у току октобра на ту тему, са Турцима смо већ постигли одређене договоре. Такође, регије Западне и Северне Африке, као и Блиског истока су следеће регије са којима ми интензивно разговарамо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Имате минут и 29 секунди. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

У првом делу расправе моје излагање министар Ђорђевић није коментарисао. Доста касније је рекао да сам наступио као портпарол Фискалног савета. Нисам добио тада прилику на реплику иако сам је тражио, али ево сада ћу искористити. Фискални савет је саветодавно тело Владе. Ова скупштина га је изабрала не тако давно. Ова скупштинска већина га је бирала и она подржава Владу. Ако сматра да Фискални савет погрешно саветује, нека промени саветнике.

Није у овој расправи коју водимо други дан поента у томе да ли математичко правило које Фискални савет предлаже за усклађивање пензија је издашније од Владе и Владиних процена. Овде је реч о предвидивости, о постојању унапред познатих и постојаних правила којих се правна држава доследно и неселективно придржава. Пропишите издашније правило, онолико издашно колико можете да будете издашни. Даћу када ја проценим – то није правило, то је милост.

Овде је реч о томе да се мора развејати једна заблуда која се свесно пласира. Поштовани пензионери, власт вам не даје пензије, то није новац власти, то је ваш новац који сте током радног века по сили закона штедели код државе, дали га држави на управљање. Власт њиме управља. Не може да вам га да, може само да га проневери и да га врати, како га је узимала у претходне четири године. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Бранимир Ранчић.

Изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председниче Скупштине госпођо Гојковић, поштовани министре господине Шарчевићу, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, ја ћу данас говорити у начелу о изменама и допунама Закона о високом образовању, а закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању ћу оставити да о њему говорим кроз амандмане.

Важећим Законом о високом образовању из 2017. године урађено је усаглашавање са европским стандардима у овој области, али као што то обично и бива, у току примене овог закона уочена је потреба за конкретним дефинисањем појединих одредби ових закона који се односе на рад и избор органа високошколске установе како би се превазишле нејасноће настале у прелазном периоду у којем су високошколске установе усаглашавале своја подзаконска акта.

Конкретно, проблем који треба да реши овај закон је проблем функционисања органа управљања и органа пословођења високошколских установа. Да будем још јаснији, Закон о високом образовању усвојен је 2017. године, а ступио је на снагу тек 7. октобра 2017. године. У прелазним одредбама је омогућио да сви изабрани органи заврше свој мандат према прописима по којима су и изабрани. Поједине високошколске установе злоупотребиле су период ступања на снагу овог закона, значи 7. октобра 2017. године, и изабрале су нове органе у складу са старим законом из 2005. године, чиме су одложиле примену овог закона на још три године. Оваквим понашањем се претило да се угрози углед високошколских установа, што су актуелни догађаји и потврдили, па и поред упозорења ресорног министра о неакадемском понашању одређеног броја представника органа пословођења високошколских установа, значи ректора и декана, који су се под кровом аутономије универзитета крили од сукоба интереса и одбијали препоруке Агенције за борбу против корупције, урушили углед свог универзитета и припадајућих факултета.

У члану 8. Предлога закона, који се мења и допуњује чланом 64, орган пословођења се бира тајним гласањем, чиме се могућност трговине утицајем на чланове Савета своди на минимум. На тај начин ова материја је уређења на исти начин за све високошколске установе у Србији.

Чланом 16. Предлога закона прописан је рок да високошколске установе у којима су органи изабрани по Закону о високом образовању из 2005. године, а мандат им је истекао 1. јуна 2009. године, покрију процедуру за избор нових органа високошколских установа и то тако што се покреће процедура за избор најкасније у року од 60 дана од ступања на снагу овог закона.

Што се тиче члана 6. Предлога закона, а односи се на члан 44, Универзитет у Београду се проглашава високошколском установом од националног значаја, јер се високо рангира на светским ранг-листама универзитета, тзв. Шангајске листе, али неправедно би било да не поменемо да су се поред Београдског универзитета, који је у физици од 151. до 200. места, у математици од 201. до 300. места, затим у хемији, биологији, пољопривреди, ветерини, прехранбеној технологији, у најновијем рангирању нашли и други наши универзитети. Универзитет у Нишу је у групи од 401. до 500. најбољих у хемији, инжењерству и математици, Универзитет у Новом Саду између 101. и 150. места у области прехранбене технологије и Универзитет у Крагујевцу између 401. и 500. места у области математике.

Ово посебно подвлачим јер овако одређивање Универзитета у Београду је декларативног карактера и из њега не произилази никакав посебан статус у односу на друге високошколске установе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Господо министри, колегинице и колеге, не могу чудом да се начудим цео дан. Сви они који су нам задњих петнаестак година ускратили право на живот, а не на примања и на пензије, данас постављају некаква питања. Чудим се.

Причају о стеченим правима, причају о томе како је неко некоме нешто узео. Не! На моју велику радост, СНС и председник Александар Вучић воде одговорну политику, пре свега економску политику, политику која мисли на будућност, која размишља о будућности, као што и господин министар просвете мисли о младима и мисли о будућности.

Ми као организација, ми као странка, мислимо о будућности Србије. Мислимо о томе да ће и сутра неко морати да прими пензију, мислимо да ће и сутра неко морати да прими плату.

Нажалост, они који су 2000. године све распродали и дали у бесцење хвале се овде како су повећавали пензије 10, 12, 13 посто. Да, али шта нам је остало од индустрије? Да ли постоји једно једино предузеће које је функционисало те 2000. године? Где су ти велики системи? Лију малопре крокодилске сузе око ПКБ-а. Хвала богу да смо продали ПКБ, да смо дали некоме да ради, да ствара. Ви сте знали само да уништите, да распродате и да сад жалите за неким временом и да тражите да се нешто врати. Шта да се врати? Шта нам нудите? Шта сте нам нудили? Имали смо обећања. Да, те 2000. године била су обећања, 500 евра су чекали на мађарској

граници. Само да падне тај бездушни режим и све ће бити добро. Нажалост, пали смо ми. Пали смо на колена.

Српска напредна странка све то лагано враћа. Не можемо да вратимо све. Не можемо да вратимо уништени „Магнохром“. Не, па распродат је, распарчан, исечене су високе пећи и продате на Косову и Метохији нажалост, јер тамо још увек постоји рудник који је некада био у власништву „Магнохрома“ и који вади ту руду магнезит и тамо се раде те опеке. Како је то отпутовало не знам, али знам да у време те бездушне приватизације... Шта је са 400.000 отпуштених људи? Шта је са оне четири хиљаде у Краљеву у „Магнохрому“, са две и по хиљаде у фабрици вагона? Шта је са свим оним предузећима, трговинским, великим, која су у старој Југославији постојала, „Стотекс“, „Тргопромет“, „Гвожђара“? И ви ми нешто причате.

Пензионери су трпели и хвала им, истрпели су. Сви наши стари знали су да и они, одричући се једног дела своје пензије ове четири године, стварају за будућност да се старају о својим унуцима, да мисле на њих. Ми отварамо фабрике, а неко рече – па плету се жице. Па плету се жице. Ви нисте отворили ништа. Ви сте све затворили. Нека се плету жице. Ствараћемо и младе информатичаре, младе инжењере. Мени ће највећа жеља бити и задовољство да отворимо неке производне погоне где ће радити стотинак електроинжењера.

Али оно што ми посебно даје за право да сам и ја у праву је управо погон фабрике „Леони“ који се отвара у Краљеву и ужурбано се ради на припреми и на радовима за изградњу те фабрике. Иако ће они за годину дана кренути да раде, они су већ сада расписали конкурс за 20 дипломираних електро и машинских инжењера који ће радити, који ће ићи на обуке, који ће упознавати те младе људе који буду кренули сутра да раде са процесом производње. Опет ће ту неко бити паметан и рећи ће – да, шта има електроинжењер са плетењем жице? Апострофирам оно што су други рекли. Па и тај електроинжењер, да би пренео неком знање, мора да научи процес производње и мора да зна све оно што се дешава у процесу производње.

Пензионерима хвала, а ми ћемо и даље радити и стварати, и направити неку нову, добру Србију. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, уважени министри са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, пред нама су предлози закона који свакако утичу на побољшање стандарда грађана, пре

свега пензионера, али и закони који се односе на даљи економски развитак Републике Србије, на повећану трговинску размену, на споразуме о социјалном осигурању између Србије и Народне Републике Кине.

Такође, на дневном реду су и закони који доприносе даљем унапређењу образовања кроз могућности продужавања рока студентима који нису завршили студије по старом програму, а њих је отприлике четири хиљаде. Морам да кажем да су у сфери образовања извршене корените промене, да су извршене корените промене пре свега оне које се тичу питања дуалног образовања.

Оно на чему посебно желим да вам честитам, господине министре, јесте враћање процеса васпитања у васпитнообразовни процес и стављање акцента на то да су образовне установе, сем образовања, и те како и васпитне установе, умрежене и у партнерству са родитељима али и са другим институцијама на локалном нивоу.

Оно на шта хоћу да се вратим и што желим да ставим у фокус свог излагања јесу измене и допуне Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Невероватно је да смо данас од појединих посланика жутог предузећа у различитим појавним облицима чули различите критике, тобож на овај закон. Ја морам ради грађана Србије да подсетим да су они 2012. године довели Републику Србију, буџет Републике Србије, а самим тим и све грађане и пензионере пред финансијски колапс. Они иза себе нису оставили средства којима је било могуће уопште даље исплаћивати пензије. Они су ти који су отпустили 400.000 радника. Они су ти који су угрозили основно људско право грађана Србије, а то је право на рад, али и право на обавезну здравствену заштиту, јер кроз неуплаћене порезе и доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и здравствену заштиту радници нису имали могућности за лечење.

Они су ти који су иза себе оставили 30.000 правно невидљивих лица, углавном Рома. Они су ти, односно Ђилас је тај који је извршио највећи транспорт Рома из Београда, стављајући их у аутобусе и расељавајући их према југу Србије, наводно зато што нису имали боравиште. Они су ти који су четири пута 2008. године, зарад јефтиних политичких поена, четири пута повећавали пензије, и то замислите како, поштовани грађани – на име задуживања и то узимањем комерцијалних кредита по највећим могућим каматним стопама до 12%. Ко је то морао да враћа? Наравно, сви грађани Републике Србије и, наравно, пензионери. Они су ти који су иза себе оставили двоцифрену инфлацију, инфлацију од 12,9%. Они су ти који су иза себе оставили 25,9% незапослених лица.

За разлику од њих, одговорном политиком Српске напредне странке и њеног председника Александра Вучића, одговорном фискалном политиком, одговорном економском политиком дошли смо данас у

ситуацију такву да је буџет Републике Србије у задње три године у суфициту, да је инфлација у границама европских земаља, односно око 2%, да је незапосленост најмања у последњих 20 година, односно да је незапосленост смањена на 11,9%.

Наравно да су пензионери поднели велики терет мера фискалне консолидације и на томе им је Српска напредна странка захвална, и наравно да овај економски напредак земље треба да осете пензионери. И они ће сви то осетити већ уз свој исплаћени октобарски чек. Пензије ће се и даље увећавати, јер је једини начин да се постигне одрживост пензијског и инвалидског осигурања управо унапређење економије и управо напредак у економском погледу Републике Србије, а то се из године у годину управо дешава.

Желим да истакнем да ће Српска напредна странка у дану за гласање подржати све наведене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народна посланица Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Поштована председнице, господо министри, колегинице и колеге народни посланици, покушаћу у неколико минута, колико ми време дозвољава да грађанима, превасходно, који прате ову седницу резимирам и огулим суштину о чему се заправо овде ради, као што су моје колеге данас током дискусије покушале да скрену пажњу на неколико ствари.

Прво, када грађани чују да из Скупштине долазе вести да се укида формула за усклађивање пензија, па читамо реферате министра од неколико сати које не уме после да интерпретира у јасан одговор, не нама него грађанима, они могу да мисле да је то неки другачији начин нормирања нечега што би требало да буде законска материја, а заправо значи нешто потпуно другачије.

Грађани врло добро знају, посебно наши пензионери, да су се досада у држави Србији, која год да је власт била у претходном периоду, пензије усклађивале у односу на инфлацију, на раст цена, на привредни раст, а да данас Српска напредна странка избацује из закона то да ће се законски усклађивати у односу на нешто, него говори о некаквој апстрактној норми која се зове финансијска одрживост пензијског и инвалидског фонда, Фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

Шта то заправо значи? Значи да овим, огољено, власт Српске напредне странке каже да је воља једне странке и једног човека важнија од закона и да ће пензије и износ пензија зависити од воље, од милости једног човека, а не од онога на шта их закон обавезује. Ако ми прихватимо да овде будемо саучесници, врло добро морате да знате, народни

посланици, колеге и посланици власти, да ћете гласањем за овако нешто гласати против владавине права, против владавине закона, против тога да пензионери који су читав свој радни век провели као одговорни радници, радили на свом послу и који су, уплаћујући сваког месеца доприносе за сопствену пензију, очекивали да, када оду у старост... Уместо да ту старост проведу на начин који је достојан човека, они гледају шта ће један човек и шта ће једна странка одредити и колика ће њима бити пензија. Ово не сме и не може да буде земља у којој ће висину пензије било ког пензионера одређивати једна странка, тренутно актуелна Влада, а не закон. О томе се овде ради.

Да ово није само нешто што вам говорим ја или моје колеге данас које су на ово указивале, колега Божовић, колегиница Александра Јерков, ја ћу да вас подсетим управо на оно што говоре министри, што говори бивши премијер а данас председник Србије. Жао ми је што ту није министар доктор Мали, који је показао две невероватне ствари пре неколико дана, када је рекао, цитирам зато што овако нешто стварно нисам у стању да измислим: „Немају шта грађани да брину, јер Влада не доноси политичке одлуке. Повећавање се пензије и више, ако резултати то остварују“. На то што министар у Влади не зна да Влада доноси политичке одлуке, него мисли да доноси економске нећу ни да се обазирем, али хоћу на то што је дискреционо и то што су то апстрактне норме – када финансијски резултати то омогућавају, повећавање се пензије. Ко то одлучује? Ко одређује да ли су се остварили финансијски резултати и да ли то значи, ако се не остваре предвиђени финансијски резултати да ће се пензије можда и умањивати?

Понављам, ово не сме да буде земља где ће уместо закона да се одлуке доносе на основу тога што једна странка и један човек, председник Србије у овом тренутку, тако нешто одређује. Председник данас пензионерима каже – хвала вам, пензионери, ја ћу свима њима да пишем по писмо. Извините, молим вас, то је рекао да ће учинити као председник Српске напредне странке. Постављам питање председнику Српске напредне странке – одакле Српској напредној странци подаци о свим пензионерима у Србији, под један?

Под два, председник Србије нема шта да се захваљује пензионерима јер их нико није питао да им се отме нешто што је њихова имовина, за шта су радили целог свог живота, него је његов посао, односно посао Владе и његове већине да те пензије грађанима врати. Долазимо до друге ствари, где се уместо одговорне социјалне политике уводи нешто што се зове увећање новчаног давања у пензију, што представља потпуно огољени маркетиншко-предизборни трик где ће Српска напредна странка у неком тренутку да каже – е, сад су се остварили резултати, баш супер, пред

изборе, па ћете добити увећање. Уместо да водите одговорну социјалну политику, јер пензија није милостиња, пензија је нешто што су људи зарадили. Пензије нису новац Владе, него новац грађана који ви распоређујете.

На крају, оно што је важно и оно што мислим да је суштина, министре, ја вас молим за одговор, грађани ово слушају. Можете ли тачно да нам кажете где тачно у предлозима измена и закона, у ком тачно члану, у ком тачно ставу стоји када ћете грађанима да вратите износ пензија који су они трпели приликом овог смањења? Када ћете вратити отете пензије, у ком року и из којих средстава?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри и колеге посланици, због јавности и покушаја да се дезавуише јавност о томе како постоји неко ексклузивно право, прво да наведете где то пише да се укида формула. То је једно. Зато што тачно постоји део члана закона који говори када се примењује формула и по ком основу, али тачно постоји и у Закону о буџетском систему Републике Србије да пензија не сме, и да се везују за бруто друштвени производ који је 11%, код нас је 11,1% са повећањима.

Значи, када буде економски раст већи од 4% до краја године, тада можемо формулу да применимо. Не можемо да примењујемо формуле, па да исплаћујемо плате 13,4% бруто друштвеног производа, да угрозимо буџет Србије, да подижемо кредите, јер смо ми једна одговорна власт. И данас су представници ММФ-а заједно са Народном банком Србије и Министарством финансија на преговорима из предострожности о аранжману који води рачуна о томе да крајње одговорно водимо своје финансије. Значи, то је једна ствар.

Социјално одговорна политика једне државе говори управо о томе да не смемо да угрозимо грађане Републике Србије неодговорним одлукама. Данас дајемо из буџета у ПИО фонд да бисмо исплатили повећања пензија 28%, а у ваше време је то износило 48%. Значи, због тога ниједна држава, ниједан инвеститор није желео да дође у Србију јер сте задужили будућност своје деце вашом неодговорном политиком. Значи, немојте да пласирате неистине пензионерима. Људи знају шта су крајње одговорно урадили и СНС и Вучић у протекле четири године и како су обезбедили одговорно и одрживо финансирање. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Повреда Пословника, Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Повређен је члан 107.

Само сам желео ради јавности и ради колега народних посланика да појасним овај део око формуле. Не могу да верујем да колегиница Виденовић злоупотреби на овај начин Пословник и, наравно, целокупну јавност и све оне који гледају Народну скупштину.

Очекивао сам од ње да као представник социјалдемократске опције у Парламенту каже оно што је истина. Значи, дужни смо говоримо истину, а знате и сами да се формула не примењује искључиво из једног јединог разлога, да би 40% оних пензионера који примају минималну пензију, да би њима могла да се повећа пензија.

То је једина истина и молим вас да је не злоупотребљавате када је у питању даља скупштинска расправа, јер се ради о злоупотреби осећања и права наших најугроженијих грађана, наших сениора, бака и дека који имају минималне пензије. Ово је пут да те минималне пензије повећамо.

Не могу да верујем да сте против тога и да на овакав начин кажете и говорите грађанима Републике Србије да владајућа већина има намеру да нешто злоупотреби, да манипулише. Наравно, не живимо у комунизму, живимо у тржишној привреди, у капиталистичком друштву и како ствари стоје колико можете да видите, имамо привредни раст у првих шест месеци 4,9%. Наравно да ћемо повећавамо пензије, наравно да ћемо да повећавамо плате у јавном сектору и ја вас само молим да у овом цењеном дому говоримо истину и да сви заједно радимо у интересу најстаријих грађана, а не да зарад одређених политичких поена говоримо оно за шта и сами знамо да је нетачно, да је неистина и да не иде у корист наших грађана. Поготово вас молим да будете сензибилни када су у питању пензионери. Ту не сме да буде никакве разлике.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам. Да ли сматрате да Народна скупштина треба да се изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има министар Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Желим да вам кажем само једну ствар. Колико год се трудила опозиција, пензије се неће усклађивати 1% него 4%, 5%, 6% и више посто, колико год их то болело. То је права истина за грађане Србије.

ПРЕДСЕДНИК: По Пословнику Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, председнице.

По истом основу по коме је потпредседник ваш колега Маринковић добио реч рекавши да је повреда Пословника, а заправо образлажући, покушавајући да мене инструира на који начин би требало да ја говорим.

Што је симпатично, колега. Добар покушај, који је пропао у самом вашем старту.

Позвали сте се да би требало да говоримо истину и, ако је то повреда Пословника, онда сте на најдрастичнији могући начин прекршили Пословник тиме што сте ви рекли нешто што је потпуна неистина. Ја цитирам оно што је ова владајућа већина донела нама и грађанима Србије овде о чему ми причамо, а то је да се пребацује надлежност Влади да одлучује о усклађивању пензија до достизања финансијске одрживости система.

Питам, а видим да сте се квалификовали као неко ко је прилично информисан, одговорите ми ви или, министре, ви ако сте у стању да бар на ово питање одговорите – шта то значи финансијска одрживост система?

ПРЕДСЕДНИК: Добро. Пошто ми нисте за минут и нешто рекли ни члан Пословника који сматрате да је повређен а почели сте да комуницирате са свима у сали, што такође није предвиђено повредом Пословника, захваљујем се.

(Маја Виденовић: Молим вас да ми дозволите да завршим.)

Реч има народни посланик Станија Компировић.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, сет предлога закона о изменама и допунама који се налазе испред нас подсећају нас на време у коме живимо, на изазове који су пред нама, на терет који смо успели да савладамо захваљујући политици нашег председника Александра Вучића, његовој тежњи да нам изгради стабилно друштво у коме боље живимо.

Сprovedене су мере штедње уз велике напоре грађана и пензионера које ће престати да важе 30. септембра 2018. године законом о привременом уређивању начина исплата пензија што ће и довести до повећања пензија. Основни циљ реформе пензијског и инвалидског осигурања који се спроводи од 2002. године у више фаза, 2003, 2005, 2010. и 2014. године имао је за циљ да створи услове за дугорочну, економску одрживост пензијског система, правну сигурност и бољи социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера.

Мерама реформе подигнута је старосна граница за одлазак у старосну пензију за оба пола на 65 година старости за мушкарце, односно постепено подизање старосне границе за жене на 65 година за шест месеци годишње. Пооштрени су и услови за стицање и остваривање права на инвалидску пензију. Уведена је превремена старосна пензија са трајним умањењем пензија. Пооштрени су услови за породичну пензију. Закон о изменама и допунама који је ступио на снагу 1. јануара 2015. године дао је веома позитивне резултате који су омогућили даље планирање измена и допуна закона да би се отклонили негативни ефекти поменутог закона за поједине кориснике пензија.

Издавајући предложене измене и допуне навешћу неке од чланова који су довели до нарочите промене у обрачуна пензија. У Фонду ПИО преко једне трећине лица која се одлучују за самостално уплаћени допринос за пензијско и инвалидско осигурање тај исти допринос нису редовно плаћали. Изменом ове одредбе својство осигураника не престаје ако доспели допринос не плати у року од шест месеци по доспелости, а најраније са даном када су допринос плаћали, што је у складу са начелом правне сигурности и ефикасности.

Измењен је и члан 4, којим се мења одредба да би се заштитили запослени који раде најтеже послове а којима се стаж рачуна са увећаним трајањем 12/18. Тим лицима се старосна граница снижава до 50 година, а ако су у тренутку престанка радног односа радили на тим радним местима и ако су на истим местима провели најмање 2/3 радног времена.

Такође, отклониће се и велики проблем доношења привремених решења због недостатака података о просечној заради за годину којом се остварује право на пензију превазилазећи одређивање годишњег личног коефицијента за ту годину тако да се не чека крај календарске године. Такође, орочава се привременост решења на максимално три године и за раније донета привремена решења. Једна од новина која ће бити садржана у члану 7. и 42. јесте да се мења и да се исправи неправда према лицима којима у матичној евиденцији нису утврђени подаци о зарадама. Наиме, уместо просечне републичке зараде, односно минималне зараде узима се просечни годишњи лични коефицијент који се утврђује према зарадама које су постојале у матичној евиденцији Републичког фонда ПИО за сваког осигураника посебно и на тај начин би се макар донекле исправила неправда. Нарочито се односи на осигуранике са подручја Косова и Метохије као и бивша професионална војна лица.

Одредбама се предлаже и промена начина обрачуна тзв. пенала у смањивању висина пензија за осигуранике којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем а који остварују право на превремену старосну пензију.

Пошто се овим осигураницима старосна граница за старосну пензију снижава у зависности од степена увећања стажа осигурања, предлог је да се пенали за ове осигуранике рачунају у односу на ту снижену старосну границу за сваког конкретног осигураника са бенефицираним стажом уместо као досада и у односу на општу старосну границу од 65 година живота, тако да, уколико је осигураник радио 30 година на пословима 12/14, значи бенефицирани радни стаж, има услове за остваривање права на превремену старосну пензију, а истовремено има 56 година живота, умањење би се рачунало у односу на снижену старосну границу, а то је 62 године живота.

Значи, све ове новине које сам навела једним делом из овог закона које предвиђају своје допуне о ПИО обезбедиће већу правну сигурност корисника пензија и довести до броја смањења привремених решења и укидања Закона о привременом уређивању исплате пензија, што је резултат позитивних, економских кретања и позитивне ефикасности на оне који су поднели највиши терет нашег друштва, значи, поднели терет штедње, то су наши пензионери. Зато позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже Предлог измена и допуна Закона о пензијском и инвалидском осигурању, као и закон о високом образовању који ће, такође, допринети да наши студенти који су започели студије заврше исте у законском року. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Миљан Дамјановић.

Изволите.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Поштоване колеге, као што знамо, ови закони су стигли по хитном поступку. Вероватно један од најважнијих закона јесте овај закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, али, с обзиром на чињеницу да је вама, како представљате јавности, пензионерима, будућим пензионерима и комплетној нацији, толико било хитно, говори и податак да се министар није појавио на седници Одбора за буџет.

Морам признати, слушајући расправу и у петак и данас, да је много квалитетнија била расправа на седници Одбора, иако у њој нису учествовали представници Министарства. Када су постављали посланици СРС питања, нису одговарали, остали смо без одговора. Имали смо квалитетнију расправу са представницима владајућих странака који су чланови Одбора него што смо то могли да чујемо у петак и данас, јер данас смо могли да чујемо ко се како облачи, ко је више крив, ко је преварио народ, ко је шта твитовао, ко је шта писао по друштвеним мрежама, а заборављамо да оно што нам је заиста најнеопходније јесте квалитетна и здрава расправа.

Здраву расправу нисмо ни могли да очекујемо и због чињенице да нисте услишили молбу Савеза пензионера како Србије тако и АП Војводине, који су замолили за мало више времена како би се упознали са овим изменама и допунама, јер оно што је остало заиста непојашњено до краја јесте модалитет.

Као што знамо, ранијих година модалитет повећања пензија је, просто, био прецизиран законом. И тада смо имали различите модалитете. Претходних, хајде да кажем, 20 година, било је различитих предлога и законских решења, да ли су то трошкови плус примања, па да ли су везани за инфлацију, да ли са порастом БДП-а. Било је, кажем, различитих модела.

Често су ти модели мењани јер, као што знамо, од „булдожер револуције“ која се десила Србији, Србијом управљају ММФ и њихови представници који, наравно, имају за циљ, да би били стално ангажовани и зарађивали своје плате да у интересу свом терају државе да се узајме што више, да узимају што више кредита како би они свој процес распарчавања и растурања одређене државе и завршили, односно никада до краја, како би увек били ангажовани, а сада можемо да кажемо да се то нешто односи на неких 0,3%, који сте ви једним новим чланом закона, новом изменом, односно допуном одредили, која не знамо шта значи. Да ли то значи да ви већ унапред знате да ће у наредној години бити више у буџету? Не знамо да ли ће можда 2020. године бити 0,6%.

Оно што је апсолутно непојмљиво јесте да се укида формула, а давање дискреционе могућности Влади да одлучује о усклађивању пензија и самом повећању јесте потпуно супротно од онога за шта се ви макар јавно залажете.

Ваша власт, откада сте је преузели, ви сте говорили да се често поредите са земљама ЕУ, са земљама које су изузетно развијене и које имају развијену економију, па се поставља питање, постављам питање и вама – а која то развијена држава у свету има овакав модел који сте ви предложили или можда сматрате да су Мароко и Алжир неке земље на чији модел треба да се угледамо и које треба да буду пут Србији ка вођењу квалитетне економске политике?

Оно што смо могли да чујемо на Одбору, а с обзиром на то да нисмо могли да чујемо представнике Министарства, моја критика и говор ће се више базирати на то да не знам како неке није јасно али нама се сваки час и више пута покушава наметнути једна флоскула која је неистинита, а то је да се обрачунски период враћа на ниво 2014. године са увећањем.

Мислим да смо тада доказали и на Одбору да је то немогуће јер ви сте тада изrekli да оно како сте затекли, како сте рекли тада, када затекнете касу какву сте затекли, онда морате да зовете и ММФ, који, поново кажем, није ништа до обични утеривач дугова.

Оно што треба да прецизирамо јесте зашто и како веровати, јер овде причамо о позицији која треба да се представи и да ради у интересу свог народа. Ми смо прихватили и рекли да је ово историјски моменат с обзиром на то да кроз привредни и економски развој, инвестиције које су стигле, и ту морам опет да подржим председавајућег Одбора, која је рекла „да су финансијери углавном стигли са Истока, а не са Запада“. Драго ми је да је тако јер је коначно и влада Александра Вучића схватила да је најбоља политика политика СРС-а, а то је да су нам пријатељи на Истоку, да треба да сарађујемо са Истоком.

Подсетићу вас да је пре више од 15 година и проф. др Војислав Шешел после „булдожер револуције“ говорио да треба да се окренемо Руској Федерацији, да ће Руска Федерација стати на ноге и да треба блиско сарађивати са Кином. Тада се већина посланика смејала таквој политици, а данас сви са поносом говоре о инвестицијама које стижу и из Кине и из Руске Федерације и из осталих земаља са Истока и ето поново, ако ништа друго, једне озбиљне констатације – Србији апсолутно не треба овај стрмоглави пут ка ЕУ и, када причамо о великим инвестицијама, признајете да стижу оданде одакле треба да стижу.

Једну ствар морамо да констатујемо. Не може бити увећање. Можемо говорити о томе да се обрачунски период враћа на 2014. годину, а онда када вратите, онда новим модалитетима, који не смеју да буду никако остављени као дискреционо право Владе, већ то мора бити законски решено, зна се како се решава, као што је и досада било решено, јер у предлогу закона нигде, када сте говорили, не пише шта сматрате ви под термином финансијске одрживости.

Заиста сматрамо једном флоскулом то када кажете да бринете о интересу народа јер, као што је рекао у уводном, слободно могу да кажем предавању, економском предавању, Војислав Шешел у петак, ми морамо да се као држава и ви као Влада изборимо да пензије буду, оне најминималније, што веће. То је онда озбиљан облик социјалне политике, а не овако како сте нам представили у новом закону, јер ви се хвалите чињеницом да ће пензије од 25.000 динара сада скочити за 13,3%, а они који имају пензије преко 120.000 само за 8,4%. Заиста, то је забрињавајуће када се тако говори ако ви заиста то озбиљно мислите. Колико има тих људи који примају пензију 120.000 динара и више, а колико оних који су примали 25.000 динара?

С друге стране, ви сте о пензионерима који су највише страдали у претходне четири године говорили као о инвеститорима на тој седници, да су они инвестирали у државу Србију иако сте им у предизборном циклусу обећавали да ниједан пензионер у Србији неће stradати и ту смо слободно могли да вас подржимо, јер тако је, требало је да страдају, да се укину многе владине агенције где су плате абнормално велике, много финансирања великог броја невладиних организација и многих других радника у администрацији, али у пензије није смело да се дира.

Поставља се онда питање – у шта су то пензионери инвестирали у претходне четири године? Да ли су инвестирали у оног криминалца Благоја Спасковског, кадра Млађана Динкића, кога сте присвојили, који је правио такву дубиозу да још 20 година отимања пензионерима не би могло да покрије рупе и, хвала богу, дођоше Кинези и надам се да ће уместо фотеле заслужити коначно место где и треба. Да је Српска радикална

странка дошла на власт, био би тамо где му је и председник тадашње странке Млађан Динкић, и ништа друго него у затвору.

Да ли је тај новац отишао на финансирање свих оних шминки, скупих ручкова и вечера министра Зоране Михајловић? Да ли је тај новац отишао за оне потпорне зидове на Коридору 10 који су падали, где је опет учествовала нико други него Зорана Михајловић и ко зна како намештала тендере? Да ли је део тог новца отишао и за оне за које сте рекли да треба да покрију онај криминални уговор везан за „Бус плус“, који сте исто обећали да ћете укинути па кад сте макли Драгана Ђиласа вама се осладило и исто то сте наставили да радите? Или је можда отишло за ове новогодишње светиљке? Ево, док сам долазио данас у Скупштину видим да, иако је тек септембар, већ се постављају по Београду, а коштају, ни мање ни више, више од 300 милиона.

Онда се ту говори о одговорности према оним људима који кажете да су инвестирали у нашу будућност, инвестирали, извукли из кризе нашу земљу. Да ли је криза била велика? Јесте. Да ли је неодговоран претходни режим из 2008. године урадио нешто што није смео да уради? Није. Да ли је неосновано подизао пензије? Апсолутно јесте. Да ли је то радио мимо било каквог привредног раста само да би купио изборе? Јесте, и 2008. и 2012. године. Ништа спорно. Зашто сте обећавали нешто што нисте могли да испуните? Како ће овај сада модел даље да у пракси буде успешан? Да ли ви стварно мислите да неко верује да ћете дискреционом политиком убедити неког да буде сигуран...

(Председавајући: Време, колега Дамјановићу.)

Ево, завршавам реченицу.

... Да може да улаже у себе и за своје боље сутра у старости коју треба да дочека. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Право на реплику, народни посланик Александра Томић.

Изволите, колегинице.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Много размишљања, а сва погрешна.

Оно о чему смо говорили и на Одбору и овде, када говоримо о инвестицијама, говоримо о доброј спољној и унутрашњој политици једне Владе, а то је да инвеститори и са Истока и са Запада имају могућност да финансирају и да отварају фабрике овде у Србији. То показује управо трговински промет са земљама ЕУ, које су 2/3, а она 1/3 су компаније које долазе са Истока.

Оно што је најважније јесте да се показало у последњој посети Кини да је Србија високо уважавана земља као један од најважнијих партнера у програму „Пут свиле“, „16 плус један“ земаља Средње и Југоисточне

Европе. Значи, земља која једноставно има највећи степен поверења унутар ЕУ иако није чланица ЕУ. То је једно.

Друго, када причамо о ексклузивном праву Владе кад су у питању пензије, то је оно што је покушај да цела опозиција јавности прикаже како 0,3% раста БДП-а, који је везан за високи економски раст Републике Србије јесте ексклузивно право Владе да повећава пензије, што није истина. То представља један додатак и није везано уопште за методологију исплате пензија.

Према томе, Влада Републике Србије, која је одговорна, жели да са високим растом паралелно даје и високе додатке пензионерима и да на основу тога врати оно што је оним законом из 2014. године смањила, независно од процента који се односи на увећања.

Према томе, пензионерима ће уз њихов чек не само бити враћене пензије на ниво 2014. године, него ће добити уједно и повећање, што ће дати могућност да, уколико у следећој години будемо имали и већи економски раст од 4%, а то стоји у оном члану 80. и буџетском систему 27е, да буду подељена много већа повећања уз њихову плату него што би имали по оној формули.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Томић.)

И на крају да вам кажем, велика је срамота када било која институција напише у својој оцени и извештају да се ми везујемо у том пејоративном смислу за економски раст афричких земаља и Блиског истока. То је, прво, увреда за те државе јер у том смислу ми желимо да увредимо те државе како они имају одређени раст и систем поделе плата на један лош начин.

Извините, један Египат, један Алжир су државе које данас подржавају Србију...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Томић.

Реч има министар господин Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Ја не знам одакле вама Тунис и Алжир. Претпостављам да волите Тунис и Алжир. Они јесу пријатељске наше земље, али ја бих вас позвао да погледате Аустрију, Ирску, Холандију, Данску. Мислим да ће то да вам значи, и та имена и развијеност тих земаља, па упоредите системе који постоје тамо за пензије, то вам је одговор.

Мислим да сте слагали аудиторијум и слагали јавност. Ово је права истина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Миљан Дамјановић.

Изволите.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Председавајући, захваљујем, мада заиста не знам зашто је прво добила реплику посланик СНС, ниједном је нисам споменуо, али нема проблема; и притом је говорила три минута уместо два, али у реду.

Када смо говорили, враћам се на Одбор јер представници Министарства тада, да ли је маца појела језик или не знам шта је, када смо говорили о свим модалитетима, они су се повукли и ћутали су.

То да ли ја лажем или не, ускоро ће се видети како ће овај модалитет у пракси да изгледа. Наравно да ћу увек говорити да је потпуно сумануто сада да устану сви посланици владајуће већине којима је написано да говоре о томе како је ово повећање пензија повратак на 2014. годину и повећање.

Одлично. Колико је коштало гориво 2014. године? Колико је коштало све остало? Колико су коштале основне намирнице? Колико је коштао живот? Колико је коштала вода? Колико је било шта? Ево Град, колико је повећао сада све ове нове дажбине, Инфостан и остало? Колика је тада била пензија? Хајде да погледамо све показатеље!

Онда ви говорите – ево ми повећавамо. И кажете онда – ми нисмо смањивали пензије онима до 25.000 динара. Живите ви са 25.000, да видим да ли ћете живети. Да плаћате станарину, да плаћате школовање, да плаћате вртић, да купите деци храну, основне потрепштине, а да не причам о било каквим озбиљнијим летовањима, зимовањима и било чему. Лако је вама да говорите када имате и управне одборе и ко зна шта све не из позиције власти, али немојте обмањивати јавност да је све исто и сада боље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам члан 107. и члан 103, с тим што и вас упозоравам да је ово последњи пут да ћемо толерисати ми српски радикали да се министри овако односе и опходе према народним посланицима.

Министре, колега Дамјановић није ништа слагао. Он је само на бази коришћења модела упоредио овај модел са земљама где се он користи. То је тачно.

Ви сте слагали, ви сте обманули, и то радите са циљем да овај модел који ће се заснивати првенствено на томе да ли ће статистички подаци који ће бити саопштени јавности допринети да се повећа пензија или не, да ли ће Влада одлучити да дође до повећања пензија или не, да ли ће БДП бити повећан или не, да ли ће од тог повећања бити 0,3% распоређено довољно свим пензионерима или не. То је суштина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, само ми реците какве то везе има са члановима 103. и 107.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Има са чланом 107, да се министри упростоје коначно и да не показују ту врсту ароганције и безобразлука. То је безобразлук, господине Арсићу, а ви, као колега наш, треба да браните посланике. Ви као најодговорнији треба да упозоравате министре. Убудуће ми ћемо реаговати или са места или ћемо на основу повреде Пословника много жешће одговарати.

Боље вам је, министре, да се не смејете. Са радикалима није препоручљиво тако.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, члан Пословника који регулише јављање за повреду Пословника предвиђа да то буде одмах по учињеној повреди. У међувремену је колега Дамјановић говорио, добио је право на реплику, тако да сте закаснили са рекламирањем Пословника.

Право на реплику народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Директно помињање.

Када причамо о управним одборима, па управо онај ко највише прича био је члан Управног одбора „Студија Б“. Значи, овде од посланика СНС-а ретко ко је члан неког управног одбора. То је једно.

Када говоримо о томе како се исплаћују пензије, значи, формула се примењује уколико паднете испод 11% БДП-а. Ми смо тренутно са овим повећањима на 11,1% БДП-а, што је везано за Закон о буџетском систему. Када будемо имали већи раст, онда ће ових 0,3% БДП-а који се сада даје у виду додатка, повећања, вероватно бити веће.

Ми се спремамо за већи економски раст, за већу привредну активност. За разлику од свих вас који сте ишли испод, ишли сте на пад привредних активности и делили пензије из кредита, ми се у томе драстично разликујемо, јер имамо одговорност према народу и грађанима Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министри, слушајући расправу у ова два дана и слушајући расправу на Одбору за буџет, у ствари можемо да схватимо да се намећу два кључна питања, а та два кључна питања, да преведем грађанима Србије, јесу – одакле ће Србија да исплаћује пензије и шта је то, боже, написао Фискални савет Републике Србије, који је основа за целу критику опозиције у Парламенту Републике Србије?

Да кренемо редом. Фискални резултат Републике Србије најбоље се види, као и у свакој земљи, на бази фискалног, консолидованог завршног

рачуна за једну фискалну годину. Фискални резултат у 2018. години за првих шест месеци је 32,9 милијарди суфицита и последица је буџета Републике Србије, оног ког ми гласамо у Републици Србији за 30,9 милијарди и суфицита на нижим органима власти, односно по први пут у историји, и увек треба рећи по први пут у историји, на пример, градови и општине имају суфицит од 4,4 милијарде. Овакав приход је резултат доприноса у износу од 30% на нивоу опште државе, односно 296 милијарди. Тај допринос расте по стопи од 8,8% или 24 милијарде и примарна ствар у целој тој причи са доприносима је раст доприноса по основу пензија и инвалидитета.

Раст наплате у ПИО фонду последица је раста опорезивог прихода и раста броја запослених. Дакле, имамо и смањење нивоа незапослености и раст нових радних места. Да будем прецизан, врло тачно, просечна плата у бруто износу у Републици Србији порасла је за 5,5%, ниво запослености за 3,3% и отворили смо нових 68.000 радних места.

Овакви порески приходи омогућили су држави Србији да остварује своје обавезе које има пре свега према социјалним категоријама. Тако држава Србија у овом тренутку исплаћује 24% за плате, а 27% за пензије, 8% иде за социјална давања и 8% за субвенције.

Е, даме и господо из опозиције, то је економски основ који чини државу Србију стабилном да може да измирује своје фискалне обавезе. То је основ који омогућује држави Србији да у наредном временском периоду успева да у апсолутним износима исплаћује више, а да задржава у релевантним износима тачан процентуални износ онолико колико је написано у буџету Републике Србије.

Даме и господо, ово је истовремено и доказ да држава Србија у првих шест месеци 2018. године бележи тренд и стопу раста коју бележи и 2015, 2016. и 2017. године и да држава има уређен фискални поредак. Корени и основа оваквог фискалног уређења, пре свега, постављени су 2014. године, када је визија Александра Вучића и одлуке Владе Републике Србије у претходне три године омогућила стабилан економски поредак.

Даме и господо, поштовани министри, данас је тешко расправљати са људима који имају другачији став. Политички најупутније би било узети и цитирати речи и реченице које су они изговорили у претходном временском периоду, па да погледамо шта су говорили када смо доносили ове законе. У ствари, цела та расправа била би прилично бесмислена, јер је потпуно нетранспарентно да неко ко није разумео када смо у Скупштини Србије доносили тешке и ригидније економске законе разуме и схвати данас када доносимо овакве.

Посебно бих се осврнуо на Фискални савет. Фискални савет Републике Србије је саставни део функционисања фискалног поретка

Републике Србије. Његово функционисање дефинисано је Законом о буџетском систему и није спорно да Фискални савет даје своја мишљења на предлоге и одлуке Владе и своја мишљења на одлуке Скупштине Србије. Немам никаквих проблема са тим. Одлуку Фискалног савета треба увек слушати и чути, увек прочитати, али је то само мишљење.

Када мене питају шта мислим о Фискалном савету, уз дужно поштовање према људима који седе тамо, ја увек кажем – хајде, узмите, прочитајте шта је Фискални савет писао нпр. 31. јуна 2014. године о својим перцепцијама дешавања у Србији у наредном временском периоду. Узмите 2015, 2016. и 2017. годину. На пример, можете да видите да Фискални савет каже да ће 2020. године јавни дуг у односу на БДП бити 75%. Данас није ни 2020. година, него је 2018. година. На почетку 2019. године јавни дуг неће бити 75%, како каже Фискални савет у његовој перцепцији, него ће бити испод 50%.

Фискални савет има право на своје мишљење, али Фискални савет не обавезује нас и Фискални савет није законодавно тело у доношењу одлука.

Фискални савет се потпуно сложио са фискалном стратегијом. То вам каже члан 27г, јер је Влада Републике Србије, када је доносила фискалну стратегију, а која је основ за буџет Републике Србије, саслушала и схватила мишљење Фискалног савета, који се није супротставио томе. Фискални принципи, 27е каже да је буџетска равнотежа у овом тренутку на 11% пензија и 7% плата. Дакле, Фискални савет се сложио да фискална стратегија буде таква каква јесте. Ако погледате и те извештаје од раније, онда можете да схватите да је у фискалној консолидацији Фискални савет предлагао много строжа и много тежа правила за државу Србију.

На крају, зашто ја не могу да се сложим са ставом Фискалног савета? Ради се о процесу индексације. Ако би данас Скупштина Србије послушала оно што се предлаже одлуком Фискалног савета, у ствари, ми бисмо пензионерима дали мање пензије. Ми кажемо, и цитирам врло јасно, а треба прочитати, да се ова одлука базира на 0,3% БДП-а. У овом тренутку, ако погледате индексацију која стоји у закону и 0,3%, имате губитак од најмање две милијарде динара на страни штете пензионера.

Фискални савет треба да се поштује, али СНС чини све да пензионерима и грађанима Србије буде боље.

На крају, не могу уопште да помислим да постоји иједан народни посланик, иједан грађанин Србије који не жели да наши пензионери добију веће пензије. Можемо ми да водимо расправу данас и водићемо је на крају у појединостима, али суштина ове расправе јесте да, када у новембру моји родитељи, моје комшије добију чек од пензије за октобар, они ће добити сви од 8,8% до 13,2% веће пензије него икада. Јесте ли ви

против тога? Кажу – стопа инфлације. Стопа инфлације је 2% у просеку. Дакле, нико нам не каже шта ми у ствари треба да радимо, а да не буде овако као што каже Светска банка, ММФ и друге институције.

Мој савет свима онима који нас критикују, хајде не морате да читате законе, хајде не морамо да имамо иста економска гледишта, хајде не морамо да имамо исте економске погледе на економију, хајде, људи, прочитајте шта каже Светска банка, ММФ, шта вам кажу статистички показатељи за све европске земље. Ако каже један економски параметар, раст нивоа БДП-а, смањење стопе незапослености, стопе страних инвестиција, иједан параметар да Србија данас није у топ 10, у реду, у праву сте.

Нико данас, ових дана није поменуо избор вицегувернера Народне банке Републике Србије. Знате, бирамо вицегувернера НБС и нема расправе о томе. У ствари, када данас расправљамо о пензијама и фискалној стабилности, ми бирамо и вицегувернера и говоримо о монетарној стабилности. Да ли би постојала фискална реформа, фискални принципи, фискална правила да немате монетарну стабилност, да немате тим чија је политичка основа Александар Вучић, а у смислу функционисања фискалног поретка министра финансија и гувернера НБС, у смислу монетарне политике, Јоргованке Табаковић? Сада не хвалим Јоргованку Табаковић.

Стопа инфлације у ЕУ у овом месецу је 2,1%, у ЕУ зони 2,1%. Стопа инфлације у претходном месецу у ЕУ је 2,2%, у ЕУ зони 2,2%. Централна европска банка доноси одлуку да примени стопе и рестриктивну монетарну политику зато што је инфлација већа од зацртане, а зацртана је на 2%. Стопа инфлације у јуну у Русији 2,1%, у Америци 2,9%, просечна стопа инфлације у Србији 2%. Просечна стопа инфлације у Србији у задњих пет година 2%, раст стране валуте у претходних пет година практично не постоји.

Данас када одлучујемо, односно сутра када будемо одлучивали о повећању пензија, одлучиваћемо о избору и вицегувернера Народне банке. Ако СНС није одужила свој дуг према неспорном поверењу грађана Србије... Да није било поверења грађана Србије, не би било ни фискалне политике, ни монетарне политике. Ја морам да гласам за те одлуке, а да сте ви веровали, ви свакако не бисте били на страни победника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Ковачевићу.

Реч има народни посланик Бобан Бирманчевић.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, поштоване колеге и колегинице, поштовани грађани Србије, данашња начелна расправа води у смеру показивања ко је и шта радио од

2012. године наовамо, али боље речено ко је и шта радио од 2000. па до 2018. године.

Управо преузимање одговорности је право питање и за опозицију, а и за позицију на данашњи дан. Када кажем преузимање одговорности, причам о одговорности коју треба да преузму сви они који су се бавили политиком, односно они који су доносили одлуке и који су управљали државом.

Када је 2012. године СНС преузела одговорност за државу Србију, у тој истој држави су живели и пензионери и они људи о којима сада причамо. Управо сви ти људи који су живели 2012. године, који су захваљујући демократији у изведби ДОС-а једва дочекали, једва преживели до 2012. године, схватили су 2014. године да смањење пензија није пораз него управо пут ка већим пензијама и, ево, после четири године закон који ће пре свега укинути смањење, а пензије вратити на ниво из 2014. године са увећањем у просеку од око десетак посто.

Начин на који су од 2000. до 2012. године водили државу је довео до таквог резултата да, када је 2012. године СНС преузела власт, нико није хтео да преузме одговорност за дешавања до 2012. године. Управо Ђилас, Петровић, Јеремић, Стефановић, Тадић отишли су куд који мили моји, а ко је крив за растурање државе и уништавање привреде, пољопривреде, уништавање пензионерског фонда, здравственог фонда, уништавање тенкова и Војске Србије? Нико није крив.

Е, па грађани моји знају, односно наши грађани знају ко је крив и ко је одговоран за то. Показали су то и на изборима 2014. године после укидања, односно смањења пензија, 2016, 2017. године још већа подршка. Значи, знају ко је одговоран и знају ко ће направити прави резултат и праву будућност за Србију.

Оно што је поново питање јесте то да је Савез за Србију у ствари савез коме је једина тачка да мрзе Вучића, са једне стране, а са друге желе да Ђиласу некако врате власт. Ту их Ђилас окупља, а управо тај исти Ђилас, када је остао без места градоначелника у Граду Београду, а ви ме демантујте ако нисам у праву, прво што је урадио избацио је Вука Јеремића и Душана Петровића из странке. Сада су поново заједно у покушају да на неки начин смене Александра Вучића и ову власт.

Оно што ви знате, а знате врло добро, Београђани су схватили шта је радила ДС и тако су им одговорили на изборима. Како ко ради, шта ради, пресуђују грађани на изборима, а криви сте, пресудили су на изборима и 2014, 2016, 2017. и 2018. године, а пресудили су вам заједно и ови пензионери које ви штитите. Да, и они су вам рекли да сте криви.

Оно што је још већи проблем јесте то да се ви у Савезу, у коме су се нашли сви који мрзе Вучића, стидите једни других, лажете једни друге,

али то је ваш проблем. Зашто било ко од вас не устане и не каже да Жељко Веселиновић није у 10 оснивача тог вашег савеза, да у том савезу нису људи који долазе са фантомкама на скуп Савеза за Србију? Били су са фантомкама у Шапцу. Управо на том скупу повређена је једна грађанка Шапца. Управо у суботу се, нажалост, десило да је под окриљем мрака, у десет сати увече, неко прескочио, односно два маскирана лица са фантомкама на глави прескочила су у двориште активисте Српске напредне странке у Шапцу. Напали су жену која је у том тренутку била са двоје малолетне деце. Запретили су јој да, ако јој се муж буде наставио бавити политиком, њој и деци неће бити добро.

То су ваши савезници. Устаните и реците да није Жељко Веселиновић савезник, да вам не долазе људи са фантомкама на скупове Савеза за Србију. Устаните! Или ја не говорим истину, или ви. Грађани Србије врло добро знају шта су и ко су управо чланови Савеза за Србију.

Пензионери су врло добро разумели ко шта ради, ко лаже и ко краде и нема потребе да ви њих штитите.

За крај, тиме ћу завршити, хоћу да кажем да се ви стидите својих сабораца. И треба да их се стидите. У СНС се нико не стиди својих сарадника и својих шефова. У овом случају, наши министри сnose одговорност за ово што раде. Наш председник Републике је најодговорније лице у Србији, и тако се и понаша. Овај парламент такође сноси део одговорности и нико никада неће бежати од тога што ми будемо гласали. Сви они који мисле добро Србији и мисле добро пензионерима треба да подрже ове законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бирманчевићу.

Реч има народни посланик Дејан Николић.

Изволите, колега Николићу.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Па заболеће вас рука од толиког тапшања Владе по рамену.

Колега Бирманчевић је дао сјајну анализу измена и допуна закона о ПИО фонду. Надам се да ће коначно председник странке да га препозна као једног вредног посланика.

Дакле, бучи ми два дана у глави од фискалне стабилности, консолидације, од стабилности фискалног поретка. Да ли знате који су резултати, који би требало да буду резултати фискалне стабилности? Предвидивост, стабилност, могућност планирања. Да ли је тако, министре Мали? И ви управо укидате члан закона који то гарантује пензионерима.

Члан закона који ви укидате пензионерима је гарантовао колику ће пензију имати. Гарантовао им је и давао им могућност планирања своје старости, свог живота. Не само пензионерима, министре, и радницима који се приближавају пензији. И ви управо укидате тај члан закона и

уводите поново пензионере и раднике у један период несигурности, нестабилности, турбуленција, немогућности планирања. Године 2014. сте довели пензионере до егзистенцијалне несигурности. То понављате данас. И можда је могуће да то прође на неким изборима уз огроман медијски твист, али ово пензионери не смеју да вам забораве.

Дакле, ви напуштате један стандардни, европски модел усклађивања пензија са трошковима живота, да тако колоквијално кажем, и прелазите на један систем који се користи у земљама у којима влада војна хунта, у којима је државно уређење теократија, у којима влада монархија, где је краљ и религијски лидер. Уводи се поступна демократичност која траје 20 година. То нису демократске земље. Ви са једног модерног европског модела прелазите на овај модел који се користи у Јужној Африци и у арапским земљама.

Дакле, то је оно што ви постижете овим законом. А на наше питање, министре, оба министра – како и чиме гарантујете да ћете усаглашавати пензије, ви одговарате – па ево, нека нам верују на реч. Часна пионирска. Ма, видећете, сигурно ћемо усаглашавати.

Министри, не верује вам се на реч. Веровале су вам и труднице и маме, па данас морају да шетају да би одбраниле своја права. Веровали су вам и пензионери 2014. године да немамо шта од њих да узмемо, па вам нећемо смањивати пензије, говорили сте. И онда, шест месеци касније, на стотине хиљада динара сваком пензионеру за ове четири године.

Још једном, невероватна је ствар да уназад годину дана улазите у законска решења која дају Влади дискрециона права, па је тако министар образовања дао себи дискреционо право да поставља директоре. У десет школа где је поставио директоре, у пет штрајкују родитељи, не само наставници.

Министар финансија је дошао са законом који даје вама дискреционо право да награђујете своје запослене онолико колико ви мислите да може, без икаквих критеријума.

Данас долазите са законом који укида јасну сигурност пензионера да ће им пензија бити усаглашена на законом утемељеној формули и прелазите на дискреционо право неког министра, председника Владе или председника државе. Превише дискреционих права.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Завршите полако.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Не верује вам се више на реч. Улазите поново и уводите пензионере у период нестабилности. То вам неће опростити на следећим изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу.

Реч има Владимир Орлић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 107. и питање достојанства, опет због оне потребе да се говори истина.

Говоримо ми, додуше, онима који су ту да чују. Ако желе да причају о формулама, дакле хајде нека буду бар толико коректни и толико фер да погледају снимак. Ако им је толико тешко да у сали седе када се о томе прича, да погледају о чему се говори на седницама Одбора.

Не могу да говоре о формулама они за које тај Фискални савет, на који се позивају, сам каже у мишљењу, које је достављено народним посланицима али је, изгледа, неким тешко да обављају посао народног посланика па да прочитају то на шта се позивају – формула која је била по тзв. швајцарском моделу, када је укинута у овој земљи, да ли вам је то идеал? Године 2005. Ко је те године био на власти у овој земљи? Да није опет та фантастична тајкунско-љотићевска коалиција која се окупила сада? Нешто ми се чини да јесте. Толико се добро сећамо тог периода.

Шта се онда десило? Погледајте исто то мишљење, па видите. Променили су формуле па су дошли на неке нове, које су сад можда идеал број два, шта ли. А шта је била последица 2008? Потпуни колапс. Тај банкрот, та дубиоза због које је био неодржив не само овај систем о ком расправљамо, него сваки систем и свако финансирање у земљи, па то је последица тих ваших фантастичних формула.

Неприхватљиво је да данас неко овде упира прстом и каже – изазивате неизвесност, ви угрожавате овог и угрожавате оног. Притом, наравно, игнорише чињеницу да смо ми видели већ у пракси да то не да није истина, него истина је на потпуно супротној страни. Да је истина на повећању од 13% кад се ради озбиљно и одговорно, а не буду довољно фер и коректни да кажу – а, то на шта упозоравамо, то смо направили ми сами. И због тога да кажу поштено – не можемо данас када причамо о формулама ни једном једином речју да кажемо која би формула била права. Знате зашто не могу? Испробали су све те о којима би сад покушали нешто да кажу и на свакој, али буквално свакој направили катастрофалне грешке.

И, завршавам, кад се овде искористи реч „невероватно“, онај ко са оне стране сале, из те коалиције, устане и употреби реч „невероватно“, нек је доврши, нек је испрати речима – невероватно је да нисам нашао за сходно да досада осудим срамни потез свог председника, њиховог председника Савеза Жељка Веселиновића. Стидим се као човек.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Хвала, колега Орлићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

По Пословнику колега Николић.

Изволите, колега Николићу.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Члан 27.

Не знам на основу ког члана сте дали господину Орлићу сада реч. Он је реплицирао. Немам ништа против реплике...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Члан 107.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: То је на основу члана. Али он није имао право да говори сада о реплици на основу члана 107.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ту сам ја да проценим, колега.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Лоше сте проценили, али добро, ваше је право да лоше процените.

Дакле, формула постоји. И министри су јасно рекли – ако буде фискалне стабилности ПИО фонда... Ако буде. Може да буде, не мора да значи. Шта значи, јасно дефинишите, министри, фискална стабилност, фискална одрживост система ПИО фонда? Шта то тачно значи? Можда нас демантујете. Можда пензионерима боље објасните. Овако је све магловито. Овако је превише дискреционих права. Овако знамо да је ово изборни закон којим ћете пред изборе рећи – ево, подижемо пензије јер смо у овом тренутку остварили суфицит и стабилност фискалног система ПИО фонда.

Дакле, ПИО фонд није стабилан ни у једној Немачкој, ни у једној Аустрији. Због демографског старења немогуће је исплатити пензије на основу доприноса. И онда владе инвестирају, односно улажу из буџета. Онда оне уводе неке нове таксе, неке нове порезе. Дакле, ако тако гледате, ни једна Немачка није остварила стабилност ПИО фонда и она по вашем моделу не би могла да усаглашава пензије надаље.

Дакле, потребно је да врло јасно законски дефинишете на основу чега, односно онако како је то досада било. Уколико сте хтели да разговарате о пензионом систему, могли сте да дођете у Парламент и тако отворите дебату. Ми бисмо рекли наше предлоге. Могли смо да разговарамо о инвалидским пензијама. Могли смо да разговарамо о старосним, о породичним пензијама. Овако долазите само да себи дате већа овлашћења и пензионере уведете у нову нестабилност и несигурност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу. Не знам какве везе има са чланом 27. ваша дискусија, али добро. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, повреда Пословника.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пошто, господине председавајући, неки овде, изгледа, потпуно оуглају на оно што садржи члан 107, и када ми овде кажемо да је реч о члану 107, они томе већ по рефлексу не придају никакав значај, а тиче се достојанства Народне скупштине. Ево нешто потпуно ново за њих. Верујем да ће им бити занимљиво. Члан 283. Објаснићу, наравно. Он каже – народни посланик је дужан да учествује у

раду Народне скупштине. Ово што се сада догодило је класични контрапример. Седи човек ту, требало би да слуша расправу, међутим, не слуша. Требало би да учествује у раду, да обрати пажњу на оно што смо изrekli. Он то не учини. Мислим да то није добро, али унапред вам кажем да не тражим да се о овоме гласа.

Кажу траже гаранције. Кажу траже извесност. Шта би била извесност, по њима, ако би им се веровало на реч? Да сваки грађанин на, рецимо, две до три године пред пензију узме код куће парче хартије, узме оловку и каже – хоћу да буде усклађивање на основу инфлације. Знам да ће инфлација за две године од данас бити толика и толика, хајде сада себи да израчунам колика ће ми бити пензија, па је онда потпуна извесност. То је потпуно смешно. То је апсолутно немогуће. То апсолутно нико тако не ради.

Ако сте забринуте за извесност, ако желите гаранције, онда можемо на основу досадашњег искуства. Најјача могућа гаранција да ће те пензије бити редовне, да ће бити стабилне, да ће долазити на време и да ће се повећавати јесте чињеница да нећете ви да одлучујете о њима. Чињеница је да неће о њима да се питају они који су земљу задужили, који су угрозили те пензије, који су учинили директно да не буде можда ни пензија, а ни било чега другог у овој земљи. Нема чвршће гаранције.

Када погледате шта ће свакоме писати на исечку од октобра, па када погледате да су то износи за 8% до 13% већи него што су били пре мера 2014. године, биће вам јасно да није морало тако како сте ви радили, да може и овако добро, да може да се иде у плус. Ви сте тако радили како сте радили, јер нисте боље умели. Није вас било брига.

За сам крај, када год неко устане са оне стране, мора или да почне или да заврши речима – и жао ми је и стидим се што ми је председник мог савеза један Жељко Веселиновић. Ако то не уради, цабе је устајао данас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Дејан Николић.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Ми врло јасно постављамо питања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само члан, молим вас.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Члан 104.

Дакле, пензионери су досада имали врло јасну гаранцију и врло јасну формулу како се усаглашавају пензије. Оно што је најважније, то је било законско утемељење, то је била законска дефиниција. Они су тачно знали да када је нешто законом дефинисано, ви онда можете да планирате, ви онда можете да предвидите, ви имате једну стабилност и сигурност. То је производ фискалне стабилности.

Ви овде само говорите о фискалној стабилности, а укидате члан који управо гарантује пензионерима усаглашавање и одређено повећавање пензија. И ми питамо – на основу чега ћете ви дефинисати финансијску стабилност ПИО фонда? Ви онда кажете – па верујте нам на реч. У правној држави се не верује на реч; верује се законима, само то вас не интересује.

Ово је изборни закон. Повећаћете пензије пред изборе да замаглите ову причу да сте им узели на стотине хиљада динара за четири године, да сте их увели у једну фискалну и егзистенцијалну несигурност. То сте урадили 2014. године и некако покрили медијским твистом. Данас вам то неће опростити. Поново уводите пензионере у несигурност, у егзистенцијалну несигурност, у немогућност планирања, у неизвесност. То је оно што најмање треба нашим пензионерима.

А да, нисмо знали боље. Повећали смо пензије само 10%, а нисмо само то. Вратили смо 12 пензија. Вратили смо 18 пољопривредних пензија. И то нисмо знали боље од вас. Ви сте задужили, две године нисте исплатили социјална давања. Ми смо то вратили 2000. године. Не само да смо повећали пензије, и ово смо урадили за њих.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о мојој повреди Пословника? (Не.) Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Др Орлићу, повреда Пословника?

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 27. из очигледних разлога, али опет, унапред кажем, не треба да се изјашњавамо.

Треба само да водимо рачуна о неким стварима овде, да ће неко на крају да се похвали – али пазите, да се похвали – чињеницом да су, оно, 10 плус 10 посто пред изборе. Пазите сад, то неком другом покушавају да пребаце као грех иако се никад није догодило. Никад се то није догодило нама, да ће неко тиме да се хвали, тиме што је учинио да – дам ти 10, па дам ти још мало, ма нек буде још 20, а онда ако останеш без ичега, извини молим те, ја сам тако морао јер је био добар тренутак. Па то није за хваљење. То није нешто чиме ће пристојан човек да се размеће. То је све супротно од тога.

Што се не похвалите ониме што је урадио, рецимо, Драган Ђилас у Граду Београду? Колико милиона је остао дужан, да ли знате, пензионерима? Колико милиона посебних је остао дужан трудницама и породиљама, које помињете данас? Јесу ли то ти феноменални резултати? Па једино чиме сте могли да се хвалите као рекордно добрим било је, и на републичком нивоу а и на том градском којим је директно оперисао тајкун Драган Ђилас, дубиоза, дуг, задуживање по фантастично добрим

каматним стопама, да је то сутра неко морао да враћа. На срећу Србије враћао је неко и враћа неко ко то уме да уради озбиљно и одговорно, и то тако да са те стране попуњава рупе које сте направили бесомучно трпајући ви најбоље знате где, а да с друге стране се завршава прича о некој реформи која је била привремена тако што на крају буде више свима. Слушајте добро, више свима, и онима који су имали најниже пензије и онима који су имали највише пензије, свима више, од 8% до 13% зависно од износа.

Ко је онда ту успешан, а ко је ту неуспешан? Ко на крају троши време? Хајде моје, хајде своје, него време људи којима су године појели, као скакавци су их појели. И између осталог, тиме што се данас јавља овде за реч, покушава да убеди некога да је бело црно, а црно бело, а притом не нађе за сходно да каже – и стидим се, као човек се стидим једног Жељка Веселиновића, који је слика и прилика и мене лично и осталих из моје тајкунско-љотићевске коалиције, и чим нећу да кажем да се тога стидим, ја то подржавам. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 103, али ја поштујем толеранцију коју сте ви исказали везано и за добацивање у члану 109. и санкцијама, али ја тражим да их не примените.

Овде је повређено достојанство Народне скупштине, такође. Речено је – ми смо вратили 18 пољопривредних пензија. Као неко ко је гласао за владу Зорана Ђинђића, њега се не сећам, овог што је то изјавио. Нисмо ми вратили, мада сам ја гласао за ту владу. На одређен начин међународна заједница нам је компензовала донаторском подршком оно што нам је учинила деведесетих година. Та донаторска подршка је износила 4,5 милијарди. Лондонски и Париски клуб, а то би министар финансија требало да зна боље од мене, такође је опростио дуг захваљујући енергији грађана и њиховој трпељивости деведесетих година када је био атак на нашу земљу. Због војних и економских притисака међународна заједница нам је помогла. Она је помогла да вратимо то. То нема везе са њима, има везе са владом Зорана Ђинђића за коју сам, ето, и ја гласао, али њих у то време нисам видео и колико видим они су се удружили и постали интегрални део љотићевске организације која се зове Двери. Према томе, они немају благе везе са политиком Зорана Ђинђића, само га злоупотребљавају.

То је једно што сам хтео да кажем. Како су они водили рачуна о пензионерима, навешћу вам пример. Пред пад те злочиначке власти, влада

Мирка Цветковића је оное што му је дала шећеране три за по три евра дала 13.000 или 13 милиона килограма шећера, 15 милиона, пардон, за 13 милиона евра. Цена је била преко 80 евроценти за један килограм, иако је шећер коштао 40 евроценти. Масној гуски реп су подмазивали, а пензионере су заборавили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има министар финансија др Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Мени је жао што је посланик господин Николић изашао из сале пре него што чује одговор на оно што је изнео.

Наиме, ако се сетимо 2009. и 2010. године, тада је на власти била, ако се не варам, Демократска странка и тада су људи из те странке замрзли пензије и 2009. и 2010. године. Не знам на који начин то представља било какву предвидивост и сигурност за пензионере.

С друге стране, постоји велика разлика између 2008. и 2018. године. Године 2008. су једном потпуно катастрофалном, неодговорном одлуком четири пута подигли пензије. Одмах наредне године српска привреда имала је негативан раст од 3,1%, наш јавни дуг је кренуо да расте и имали смо рекордни дефицит који је кулминирао 2013. године.

Ми данас, у овом тренутку, говоримо о повећању пензија које је направљено и које је планирано на основу реалних резултата, на основу треће године заредом суфицита у буџету који имамо, на основу тога што смо уштедели и што нам је програм економских реформи успео. То је велика разлика између оне политике тада која се водила куповином гласова, која се водила тиме да се победи на изборима, од ове сада. Увек је било да смо обећавали и причали – тежак рад, тешке реформе, болне реформе кроз које морамо да прођемо али, ево, сада се виде резултати те реформе и те политике.

На крају, за господина Николића и за остале који се, видим, држе једног папира који је припремио Фискални савет – погледајте како раде и у Холандији и у Данској и у Ирској, а немојте само да узимате пример Алжира и не знам које друге земље.

Што се тиче Владе Републике Србије, ми не желимо, и то ћу поновити милион пута ако треба, да повећамо пензије на основу стопе инфлације, која је сада изузетно ниска, дакле 1,5-2%. Ми желимо те пензије да повећавамо и више, уколико нам економски резултати то дозволе. Показали смо да умемо, да можемо и да знамо како да водимо економију ове земље, како да зарадимо новац, како да спустимо незапосленост, како да привучемо стране инвестиције како бисмо управо

имали више новца у буџету и како би и плате у јавном сектору а и пензије нашим пензионерима биле веће. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

(Горан Ћирић: Демократска странка је поменута.)

Изволите.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: По ко зна који пут је поменута Демократска странка од министара, али занимљиво је када министар Мали помиње Демократску странку. Више пута сте говорили о резултатима. До када сте били члан Демократске странке и део тог тима? Најчешће оптужбе и напади на ДС који су се овде чули од коалиционих партнера у периоду од 2000. до 2003. године, касније од 2004. до 2007. и 2008. године, то је учешће ДС у приватизацији. Ви сте били један од најдиректнијих учесника у приватизацијама, где се прикључујете оптужбама за тај период приватизације и за то питате сада нас посланике – а шта је то ДС добро учинила и у пензионом систему а и уопште у економском систему Републике Србије?

Ево, ја ћу вас подсетити. Као један од запослених у Агенцији за приватизацију учествовали сте у многим приватизацијама, па се добро сећате, вероватно, колики је био јавни дуг 2000. године, који је наследила ДС од садашње коалиције, која је водила државу деведесетих година. Петнаест милијарди евра. Петнаест милијарди евра, и учешће јавног дуга у БДП-у је тада износио преко 200%. То је било право економско окружење које је одисало великим економским знањем и тиме што је ДС тада успела да врати 12 пензија заборављених за исплату. Успела је да врати и стару девизну штедњу. Замислите, неко прогласи оно што сте штедели читавог живота да више немате, да се проглашава старом девизном штедњом, а онда је та зла ДС после петооктобарских промена успела да врати и то. Тако ће вратити и ово дуговање, тих процењених око 200 милиона евра годишње. Колико ће се законима који су 2014. године усвојени о привременом смањењу пензија вратити, о томе смо говорили – за четири године негде око 800 милиона евра. Ови услови и критеријуми о којима говорите, под условом раста БДП-а од 4%, са ограничењем од оних 0,03%, на процени БДП-а од 35 милијарди, неких је укупно до 100 милиона евра на месечном нивоу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ћирићу.

Реч има др Синиша Мали, министар финансија.

Изволите, министре.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Најпре још једанпут да поновим. Рекао сам неколико пута, ја никада у животу нисам био члан Демократске странке. Никада, ни један једини

дан. Радио сам посао поштено и часно и знам шта сам радио и како сам радио од 2001. до 2003. године и то никакав проблем није. Можемо да причамо о томе колико год хоћете.

Једно је приватизација, а друго је плачкашка приватизација. Једно нема везе са другим. То је део мог професионалног искуства. Говорио сам о 2008. години, за 2001. и 2002. годину знам каква је била ситуација. Говорио сам о 2008, 2009, 2010, 2011. и 2012. години. Не можете да кажете да од 2008. до 2009. године јавни дуг кроз учешће у БДП-у није порастао за 50%. Не можете да кажете. Не можете да кажете, такође, да стопа раста економије није била негативна, минус 3,1% 2009. године, мислим 0,2% 2010. године. Ја о томе говорим.

Малопре је колега Николић говорио о предвидивости система која у том тренутку није постојала, о томе да сте замрзли пензије 2009. и 2010. године. Ево, господин Николић се вратио. То није поменуо. Мени је то важно да се разуме. Ви сада у овом тренутку имате могућност да дате и вратите пензионерима и више него што је нека формула о којој причате, која се није укинула, која и даље постоји, само што имамо могућност да дамо и више, а показали смо да смо одговорни довољно да ако је стопа инфлације 1,5–2%, а повећавамо пензије за 8, 9, 10, 13 посто, па то је реалан раст. То није раст када имате инфлацију... Имали сте, нажалост, немам папир овде код себе, 2012. и 2013. године ишла је и преко 13%. Није повећање пензија било толико. Прошле године имали сте стопу инфлације 2,7%, ако се не варам, раст пензија био је 5%. Дакле, у реалном износу пензије иду горе. Уколико нама економска ситуација дозволи, ићи ће још више. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

(Горан Ћирић: Реплика.)

Господине Ћирићу, немате права на реплику. Није поменута странка, нити председник странке.

Али може Дејан Николић, он је поменут по имену.

Изволите.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Што се мене тиче, господине Мали, заиста нема разлога да говорите о вама лично и о томе шта сте радили и где сте били. Прво, ја лично политику не сводим на лично. Реч нисам рекао о томе да ли сте били. Господин Ћирић је рекао да сте били део једног система који нападају ваше колеге. Они чак нападају и одређене приватизације на којима сте ви радили. Ми то не говоримо и ми то не спомињемо. То говоре ваше колеге овде у Парламенту. Што се мене лично тиче, ја ћу оставити то. Уколико постоји неки судски процес, нека суд одговори шта сте ви радили, да ли сте нешто погрешно урадили на основу закона или ако није било на основу закона. Заиста не желим да улазим у то.

Ви сте сада министар финансија и желим да говорим о овом закону. Ваш одговор на све то је – па добро, и ви сте ово урадили 2008, 2009. и 2010. године. Ви не одговарате на законе, ви кажете – ви сте били лоши, што ваљда даје вама право да будете још гори. Је л' то одговор министра финансија?

Пре свега, замрзавање пензија јесте била одређена врста стабилности. Је л' знате каква су била глобална финансијска и економска кретања тада? Америка, једна највећа економска сила, изгубила је милионе радних места. Једна Кина, друга економска сила, изгубила је милионе радних места. Једна Немачка је губила неколико стотина хиљада радних места. Сви буџети су били у проблему. Замрзавање пензија је била једна мера која је, такође, гарантовала да неће доћи до смањивања пензија, које сте ви онда учинили 2014. године. Ја говорим о томе да ви нама дефинишете на основу чега и на чему темељите то што сада говорите да ће бити одређених повећања. То мора да буде у законима утемељено. Морате да дефинишете врло јасно, а не да кажете – па добро, ако буде одређене финансијске стабилности...

(Председавајући: Хвала.)

Зашто нисте онда ставили на основу финансијске стабилности буџета Владе ако је толико фискално консолидован? Зашто? Ви сте ставили финансијску одрживост система ПИО фонда, који је сам по себи неодржив у овом тренутку због демографског старења. Дакле, због таквих мутних дефиниција ми не верујемо и постављамо питања, а ви не одговарате већ два дана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Николићу.

Реч има др Синиша Мали.

Изволите, министре финансија.

СИНИША МАЛИ: Господине Николићу, малопре сте рекли да је замрзавање пензија у том вашем тренутку било израз стабилности за пензионере и помињете да су то радиле и неке друге земље. Господине Николићу, ви сте повећали пензије четири пута 2008. године када је избила светска економска криза, када су управо последице тога биле у тим земљама које сте навели. Па то је био катастрофално неодговоран потез који је нас довео и у проблем, довео нас и у повећање јавног дуга и у негативне стопе раста и све остало. Дакле, два лоша не чине добро.

Није систем ПИО фонда неодржив. Варате се, господине Николићу, ове године, до краја године, само 26% ПИО фонда биће потпомогнуто буџетом Републике Србије. Пре само четири године то је било скоро 50%. Дакле, сваки други динар који је исплаћиван пензионерима у Републици Србији ишао је из буџета Републике Србије. Имате јасну трајекторију на доле када се ради о подршци буџета ПИО фонду. Е, то је пут ка

одрживом систему. Зато се боримо за свако ново радно место, за сваког новог запосленог у привреди, јер тај запослени својим доприносима уплаћује у ПИО фонд. Што више таквих имамо, имамо мању потребу за подршком из буџета, имамо одрживији и стабилни пензиони систем. То је само оно што ви не разумете. Тако систем ради.

Зато се боримо са сваку нову инвестицију, за сваку нову фабрику, за сваки нови километар ауто-пута, јер тај километар ауто-пута доводи неке нове инвеститоре, а то онда пуни буџет и онда кажемо – да, ми смо на најздравијим могућим основама направили фискалну стабилност. Па није суфицит у буџету у трећој години заредом случајност, него је последица исправне и одговорне политике. Каже – у Закону о буџету и буџетском систему, па ето вам закон. Видећемо каква ће вам ситуација бити следеће године. Ако буде добра, имаће пензионери и веће повећање пензија. Зашто да не?

Мислим да сам довољно јасно одговорио на ваша питања по питању грађана Србије, наших најстаријих суграђана. Још једанпут велико хвала на свему ономе кроз шта смо заједно прошли у протекле четири године. Уколико наставимо овим темпом, а нема разлога да не наставимо, наши економски резултати могу да буду само бољи и бољи. Још једанпут, то значи веће пензије и значи веће плате у јавном сектору, значи бољу и сигурнију будућност за нашу децу. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, министре Мали.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

После њега министар Шарчевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Па, ево, ја ћу само кратко да пробам и ја да објасним нешто што можда вама није баш било јасно, бар колико видим из вашег излагања.

Прво, не постоји предвидљивост система и господин Синиша Мали је рекао да, и када сте имали утемељење у закону, ви сте замрзавали пензије и дешавало се 2009. и 2010. године да Министарство финансија и Влада процени да треба нешто да се замрзне. Али све да би се то и десило, Влада мора да ту одлуку донесе у Народној скупштини, мора да има већину. Не може својом одлуком или било којим правилником да регулише, уредбом, да каже да се нешто замрзне.

Што се тиче самог система, ви сте били у праву када сте рекли краљевина, али не тамо нека краљевина, Краљевина Холандија, Данска, па онда Ирска као земља, Аустрија имају овај систем пензија и усклађивања пензија као што ми сада радимо овде. Ви причате о једном систему који постоји. Тај систем усклађивања пензија постоји у неким земљама, где се он усклађује са растом цена бруто домаћих производа, инфлацијом,

платама итд. То можете да радите у системима када сте задовољни односом пензија и плата, пензија и бруто домаћих производа, пензија и потрошачке корпе. Србија није задовољна тиме и мислим да се ви слажете са мном да пензије треба да сустигну више потрошачку корпу и више просечну плату и треба да им се приближи, јер сматрамо да су пензије ниже него што треба од неке просечне минималне потрошачке корпе. Да би то функционисало, онда се користи систем овај као у овим земљама које сам вам набројао, ове четири. Значи није Тунис, није Алжир, него ове четири европске земље.

Значи, ми желимо да у складу са могућностима државе приближавамо пензију минималној потрошачкој корпи, као и минималној цени рада. Значи, идентичну ствар желимо да радимо. Желимо неке минималне услове грађанима Србије да у некој врло блиској будућности омогућимо, а то је да њихов материјални положај буде бољи. Биће бољи уколико та минимална плата, уколико та минимална пензија буде на нивоу минималне потрошачке корпе. То је, мислим, идеал за који сви живимо.

А кад кажете није нигде усклађена и то ће Влада неким својим актом или прописом, не може Влада актом и прописом то да ради. Значи, то мора да се деси у Закону о буџету и буџетском систему на крају године. Ја сам господину Марку Ђуришићу обећао, петак, 16 до 16 и 9, он је то излагао и рекао је да не верује. Ја ћу га позвати, датум знам, датум сам себи уписао, да заједно прочитамо шта је он рекао и ја очекујем извињење с његове стране када буду Законом о буџету и буџетском систему дефинисане веће пензије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има министар Младен Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Нећу дуго. Мислим да је остала једна реченица да виси у ваздуху а везана је вероватно за немар и да се министар просвете бахати тиме што се у 10 школа штрајкује јер је лоше поставио директоре.

Ево овако. Пре годину и по дана донет је закон где та категорија стоји да министар може да се умеша. Од 1.741 школе, ја не знам да их има 10, морали бисте да ми помогнете, можда има четири, колико ја знам. И не штрајкује нико. Било је претње штрајком.

Али поштујући демократску већину, значи негде 99,4% се све дешава демократски. Чак по вашој математици, да је 10, то је само шест промила. Тамо где већину има кандидат из колектива, испуњава друге законске услове, где се тражи неки квалитет, поштујем вољу колектива. Где су пата карте, где је подела колектива, онда се гледа шта ради школски одбор, где је дата већина. Тамо где се инадијски тера кандидат који има

проблем са корупцијом, са Агенцијом за борбу против корупције и све оне разлоге који су наведени у закону, ја инсистирам да се понови конкурс. Више пута је било чак у Војводини, зато што се злоупотребљава категорија пренетих права на Покрајину.

Можете проверити. Ја ћу вам све податке донети до среде. Можда сте у жару нечег рекли. Ја строго водим о томе рачуна, зато што, о томе смо дискутовали, доношењем закона та категорија је само послужила да се прича брже дисциплинује. Верујте да има ефеката на терену. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Шарчевићу.

Настављамо са радом.

Реч има Мирко Крлић. Није присутан.

Реч има Милован Кривокапић.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, продискутоваћу мало о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању и о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о високом образовању.

На самом почетку бих рекао да је познато и доказано да председник Републике Србије Александар Вучић, Влада Републике Србије и Српска напредна странка улажу у младост и будућност ове земље, али пре свега осећају велико поштовање према пензионерима због онога што су некада радили, што раде данас, што воле Србију, што сви од њих могу много да науче и дугујемо им огромну захвалност јер су први подржали тешке мере не мислећи на себе, већ на будуће генерације.

Никако не смемо да заборавимо какво смо тешко стање затекли доласком на власт. Готово да се није видео излаз. Морале су да се донесу тешке одлуке, а пензионери су без резерве то умели да подрже управо зато што нису били себични и мислили само на себе већ и на оне који долазе после њих. Много се радило у претходне четири године и председник и Влада показали су одговорност и уз реформе које су спроведене, а за које су добиле признање од ММФ-а и Светске банке остварен је суфицит у буџету и стабилност јавних финансија.

Сав наш рад, енергија и залагање су усмерени ка томе да нам економски раст буде што бољи и да створимо могућност да нам будуће генерације живе боље и лепше. Пролази време када су пензионери издржавали породице своје деце. Данас деци обезбеђујемо посао и квалитетно средње и високо образовање. Када смо пре три и по године донели мере фискалне консолидације, било је много напада и оспоравања. Господа из опозиције се просто утркивала ко ће више да удара по нама, занемарујући да су мере морале да буду уведене управо због њиховог

немара и нерада у претходној влади коју су управо они водили. Све су довели на ивицу амбиса. Пензије и плате су морале да буду смањене јер је постојала реална опасност да их уопште не буде. Толико је било лоше стање. Сада имамо пуну државну касу, стабилне јавне финансије и видљив економски раст што је показатељ да је велика пензионерска жртва и разумевање од пре три и по године имала смисла и да су мере фискалне консолидације биле исправне.

Стратешко опредељење наше државе, између осталог, јесте да успостави модерну и ефикасну администрацију па се у том циљу доносе нови закони и измене и допуне постојећих. Дакле, изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању предлаже се праведнији обрачун висине превремене старосне пензије за осигуранике којима се увећава стаж осигурања, тзв. бенефицирани радни стаж, а који у складу са одредбама закона имају право на снижавање опште старосне границе приликом одласка у пензију.

Поред тога, изменама одређених одредби закона значајно ће се смањити обавеза послодавца у погледу попуњавања и достављања Републичком фонду ПИО различитих пријава, на пример укидање обрасца М4 и других, а укида се укупно 16 образаца.

Затим, у овом закону имамо предлог за измену начина обрачуна последње године стажа осигурања, а све у циљу смањења броја привремених решења Републичког фонда ПИО, што ће значајно побољшати ефикасност рада Фонда и смањити административне трошкове.

Можемо слободно рећи да се усвајањем овог закона обезбеђује већа правна сигурност корисника пензија. Српска напредна странка је мишљења да је потребно усвојити овај предлог закона јер се на тај начин обезбеђују правне претпоставке за његову благовремену примену и наглашавамо могућност да пензионери, који су поднели највећи терет процеса фискалне консолидације, осете корист од унапређења стажа у економији државе.

Пре него што продискутујем о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о високом образовању, не могу а да се не захвалим министру Шарчевићу што увек када је потребно нађе за сходно да дође на Косово и Метохију где је то потребно и где заједнички са релевантним органима решава постојеће проблеме, чиме даје велику подршку српском и неалбанском народу за бољи и сигурнији живот.

Анализирајући проблеме из праксе који се јављају у примени постојећег закона, и уважавајући исти, можемо видети да су у изменама и допунама закона нађена адекватна решења која ће на најбољи начин допринети унапређењу функционисања високошколских установа и

система високог образовања и решити проблем недовољне уређености ангажовања лектора српског језика на високошколским установама у иностранству, као и функционисање органа управљања и органа високошколских установа. Дакле, готово сви проблеми које измене и допуне закона треба да реше произилазе из непостојања одговарајућих одредби у важећем закону. Зато је за њихово решавање неопходно допунити одредбе важећег Закона о високом образовању.

Претходна влада, коју су водила господа из опозиције, који су и по овом питању много гласни, није обраћала пажњу на проблеме који су се гомилали свакодневно, а ни за апел стручне јавности која је указивала на то, па је њихова погрешна политика и изостанак системске бригае и новчане подршке лекторима и лекторатима довела до смањења броја лектора српског језика у свету. Лектори су због лошег материјалног положаја одустајали од запослења на страним универзитетима, а тамо где их нема, наши нови студенти се не уписују. Наравно да смо морали да реагујемо и наравно да смо, за разлику од претходне владе, проблем схватили озбиљно и да ћемо учинити све да се српски језик и култура промовишу у свету.

Српска напредна странка ће, имајући у виду да Предлог закон о изменама и допунама Закона о високом образовању решава готово све проблеме настале у претходном периоду, гласати у дану за гласање и подржати овај закон. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Кривокапићу.

Реч има министар Младен Шарчевић.

Изволите, министре.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Ако дозволите, господо народни посланици и поштовани посланиче, мислим да бих се само мало укључио на ово што сте ви рекли, а јакo је важно за поправљање квалитета и побољшање управо на Косову и Метохији, нашој покрајини.

Управо све ствари које смо радили у задњих годину и по дана тамо дају резултате. Остаје да се поради нешто на овом источном делу са Ранилугом, и то припремамо интензивно, али оно што смо урадили са Универзитетом дало је врхунски резултат. Десет посто је више уписаних студената на самом универзитету и 96,8% остају средњошколци да ту студирају, што је изузетно важно.

Посетом председника Републике последњих дана Косову и Метохији направљен је договор да се уради оно што је ЕУ обећавала годинама – зграда Техничке школе која недостаје Универзитету за свеукупне капацитете, што је велика инвестиција, негде око шест милиона евра и добија се 5.500 квадрата. Тиме се решава укупан статус Универзитета, а здравствени центар се такође рехабилитује и ту се улажу

значајна средства да би Клинички центар ушао у састав Медицинског факултета, тако да су то изузетно добре новине и то ће још битно ојачати, уз све оне друге моделе на средњем и основном образовању. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Шарчевићу.

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине господине Маринковићу, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, наравно, о два ова закона.

Овим предлогом закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању престаје важити Закон о привременом начину исплате пензија. Тако ће наши пензионери надаље примати пензије без умањења. То је срж и то је битно за наше пензионере, да кратко и јасно чују шта ће овај закон донети.

Тиме данас овде у овом високом дому одајемо признање нашим пензионерима за огромни допринос стабилизацији јавних финансија и модернизацији Србије коју, како видимо, врло успешно предводи наш поштовани председник Републике господин Александар Вучић, а то све зарад будућности наше деце и зарад будућних пензија.

У понедељак смо овде могли чути неаргументоване критике, а и данас у преподневним часовима, на рачун инвестиција. Господо из опозиције, ако нема инвестиција, нема ни пензија, ви који сте критиковали инвестиције, поготово од човека који је у народу познат као Краљ Стечаја. То је човек коме најбоље иде када наша предузећа иду у стечај. Тада једино њему иде добро и зато критикује наше инвестиције, и он и његови следбеници. Баш га брига за пензије и радничке плате.

Тај Краљ Стечаја и стечајни управник господин Саша Радуловић, стечајни управник у 14 фирми, за 495 месечних надокнада ставио је у џеп 50 милиона динара. Тај бивши председник странке у расулу је као стечајни управник закључивао уговоре о књиговодственим услугама са фирмом чији су сувласници били он и његова супруга и тако уништавали финансијску стабилност Републике Србије, а тиме, даме и господо и поштовани пензионери, и пензиони систем Републике Србије.

То је човек који је оштетио буџет Републике Србије, САД, што није платио порез у износу од милион долара. Ево податка из октобра 2016. године који сам ја овде показивао у овом високом дому.

И није само он ових дана то радио. И његов други колега Драган Ђилас, познат по називу Ђики Мафија, свакодневно напада сваку инвестицију, сваку саграђену фабрику у Србији, свако радно место, а то значи, господо пензионери, и ваше пензије. Он то једнако напада без

обзира на то да ли је то „Београд на води“, да ли је то ПКБ, да ли је то РТБ Бор или Фабрика гума у Зрењанину. Тиме покушава отерати домаће и иностране инвеститоре из Србије. То је велики злочин, даме и господо, не само према грађанима Републике Србије, него злочин и према држави Србији у целини.

Наш председник Србије уважени Александар Вучић био је 100% у праву, а ви сте се, господо, смејали уназад три године, када је 27. априла господње 2014. године у свом експозеу рекао: „Хоћу да грађанима поручим, оно што је апсолутно најважније – све што будемо радили, све тешке, болне реформе, па и ове пензионе, које будемо предузимали, издржаћемо у наредне три-четири године и већ почетком 2017. имаћемо здравију економију и зауставити раст јавног дуга и нижи фискални дефицит“, а то ће придонети осигурању наших пензија.

Господо из опозиције, овде у овом високом дому питам вас – је ли ово остварено или није остварено? Је ли зацртани план тада остварен? А вицеве сте правили на рачун тога. Дабоме да јесте, и више. Из дефицита смо прешли у суфицит, јавни дуг смањили више него што је зацртано.

Поштоване даме и господо, поштовани грађани Републике Србије, ми тада не бисмо ишли на привремено смањење плата и пензија да бивши режим није земљу довео на ивицу банкрота. Уништио је привреду Републике Србије.

Данас смо чули – „пети октобар“ и представник овде који заговара „пети октобар“ седи данас у овом високом дому. Па 5. октобра није ДОС победио, то је био улични пуч. То су сви научници, не само у Србији него и у свету, констатовали.

Господин Коштуница, ако има мало професорске части, а мислим да има, нека каже да ли је победио на изборима. Господин Милошевић није изгубио, Коштуница није победио и није било другог круга. Зна се ко је наредио да се то учини. О томе постоји стручна литература и на међународним скуповима већ се увелико дискутује.

Кад смо већ на томе, на 5. октобру, представник ДС-а, један адвокат, веровали или не, пре 5. октобра је заговарао бомбардовање Србије са Маргарет Тачер, са Џорџом Сорошом, Мирком Ковачем и другим дупеглавцима 1993. године. Тај исти адвокат, члан ДС-а, молим вас, назвао је Србију „анус мунди“, да грађани знају, као шупак, а Србија је за њега оно што се налази у анусу, што се налази у шупку. Завршен цитат.

Господине Мартиновићу, нису они само расисти поводом Рома, него ово је ауторасизам. Ово су све цитати, ја вам могу слободно то рећи. Но, можемо цитирати колико хоћете. Идемо даље.

Поштоване даме и господо, наш председник Александар Вучић у свом експозеу тада је рекао још један цитат: „Мерама фискалне

консолидације дефицит буџета ће се до 2017. спустити на границу одрживог 3-4% БДП-а, што ће довести до заустављања јавног дуга од око 75% БДП-а и започети његово постепено опадање. Једном речју, држава ће постати стабилна“.

Господо из бившег режима, је л' се ово остварило или не? Устаните овде и данас реците, побијте ово. Колики је БДП, а колики је јавни дуг, и још више него што је планирано. Смањено се дефицит, наравно, видите чак и у суфицит се прешло и јавни дуг...

Поштовани грађани Републике Србије, тако то ради наш председник Републике Србије и Српска напредна странка, по систему врло једноставном али врло тешком – планирано, речено, остварено.

Још неколико реченица о закону о високом образовању. За студирање и завршавање студија, господо народни посланици, никада није касно. Нису битне године ни средња школа коју смо завршили.

Господо студенти, вама се обраћам, ви морате познавати своје способности, ускладити жеље и своје могућности, спознати своје квалитете и вредности, а професори морају, ако су педагошко-методички, а почесто, нажалост, нису у високом образовању оспособљени, помоћи сваком студенту, ама баш сваком, у свом настојању, а друштвена заједница да створи амбијент да то постигну.

Нема, господо посланици и поштовани грађани, лошег студента или ученика, има само лоших професора за катедром. Друштвена заједница треба да створи амбијент. Професор мора да се бори за сваког студента, као лекар за болесника, иначе није професор. Може бити за катедром ко год хоће ако тако не ради.

Народна скупштина Републике Србије на предлог ресорног министра већ је неколико пута продужавала студентима рок завршетка студија по тзв. старом програму. Наравно да студенти треба да заврше студије по оном студијском програму по којем су започели студирати и ту нема дилеме.

Факултети поједини, нажалост, ограничавали су године студирања и у ограничавању видели шансу за наплаћивање, прелазак на нови програм енормно високом свотом новца. Овде се ради о студентима који су углавном доброг просека, ја сам прегледао негде око 4.000 индекса и њихових оцена, али су у одређеним материјалним проблемима. Међутим, зато су продужавали, поред осталог, и студије, а најчешће због „баук професора“. Тако имамо данас на једном београдском факултету да је 0,1% студената завршило један испит у року. Кад кажем 0,1%, да вас не буну, само један је писмени део завршио, нико други. Морамо ући у дубину разлога.

Да није никада касно најбоље показују умови човечанства који су у својим позним годинама стварали своја највећа дела. Навешћу само неколико – Платон, 5. и 6. век, један од највећих грчких филозофа и педагога, завршио је дело „Закони“ у 80. години живота, а своје најбоље дело „Држава“ у 60. години живота. Софокле, 5. век п.н.е., знаменити атински драматург, у својој 89. години је поставио на сцену Едипа. Галилео Галилеј, 16. и 17. век, један од највећих италијанских астронома, физичара, филозофа и математичара, у својој 72. години живота је завршио своје дело „Дијалози о новим наукама“. Чувени филозоф Емануел Кант, 18. и 19. век, дакле, немачки филозоф је у 66. години живота написао критику „Моћи суђења“. Виктор Иго, 19. и 20. век, у 70. години живота написао је роман „Деведесет трећа“. Војин Смодлака, наш, у 90. години усавршавао је физичку културу и њену повезаност са медицином.

Још ћу само једног, могао бих стотине научника набрајати који су у позним годинама завршили своја научна дела, а то је наш студент, бивши, Славомир Стојановић, познати графички београдски дизајнер, завршио је факултет после 30 година. А, гле чуда, пре тога добио је десетак награда и награду за животно дело, баш из тог предмета који је након 30 година завршио. Знате због чега? Због „баук професора“.

Један академик, ево, задњи којег наводим, није могао завршити факултет, а објавио је 40 књига и 300 научних радова, са просеком 9,50, због професорке која му је рекла да кад она умре да дође полагати. Ево, овде, усред Београда.

Да даље не наводим, него на концу, дозволите да ипак кажем неколико реченица на завршници. После овог продужетка, а продужићемо студентима, на њих апелујем да не размишљају колико, да ли је годину или више, него да се усредсреде на испите које треба да полажу. После, када усвојимо ово за који дан, ја ћу мирно да спавам те ноћи, а надам се и 6.000 студената који нас прате моментално, њихови родитељи, а верујем, господо народни посланици позиције и опозиције, и једни и други, да ћете и ви те ноћи добро спавати.

Надам се да ће те ноћи добро спавати Драган Ђилас звани Ђики Мафија, Саша Радуловић звани Краљ Стечаја, Вук Јеремић звани Вук Потомак, Саша Јанковић звани Сале Прангија, Јанко Веселиновић звани Станокрадица, Ђорђе Вукадиновић звани Влах, Зоран Лутовац звани Залутовац, Бошко Обрадовић звани Липицанер, Борис Тадић и Ненад Чанак звани Гицоје и многи други из савеза за пропаст Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Ђорђе Вукадиновић се јавио по ком основу?

(Ђорђе Вукадиновић: Поменут сам.)

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Наравно, нећу ништа специјално да кажем, само да скренем пажњу пре свега вама, господине председавајући, и свим председавајућима да не треба, у име заштите достојанства овог дома, да допуштате овакве дискусије. Дакле, мислим да оне шкоде. Ја нисам ни повређен ни увређен, нисам ни тражио повреду Пословника, него само мислим да оне сад не само да не помажу много ни владајућој већини, али то је њихов проблем, него заиста нарушавају достојанство овог дома и ове скупштине.

На такав начин говорити о колегама и посланицима, и присутним и неприсутним, просто девалвира, поготово с обзиром на важност теме, јер смо ми данас већи део, таман сам похвалио почетак те расправе и боље да нисам, изгледа да сам урекао и тон и дискусије, испоставило се да је, заправо, читава поподневна и највећи део поподневне расправе прошао отприлике у овом тону на који је сада колега на неки начин ставио печат.

Дакле, да ли он сматра да је то ефектно, да ли он мисли да је то атрактивно, да ли он мисли да то доноси поене, не знам, и где доноси поене, али је чињеница, на такав начин... Плус материјалне грешке у набрајању ових великих личности које су у својим потоњим и високим годинама постигли нека достигнућа. Кажем, ту је било неких материјалних грешака, али то сада није важно. Важно је то да смо ми ову тему успели, можда је то била намера а можда не, да склонимо са фокуса, а фокус јесте био, и о томе нисам стигао да причам у овој својој дискусији, на томе зашто су пензије прво укинуте, ако су укинуте, и зашто се не враћају.

Дакле, лепо је што се укида мера смањења пензија, али није јасно зашто смо толико времена потрошили на, рекао бих, неважне ствари уместо да поставимо кључно питање, и завршавам тиме – ако су економски параметри, ако је економско стање тако добро као што представници власти и владајуће већине кажу, због чега се онда није ишло на континуирано враћање пензија уместо да се маше на овај начин, као добри владар Сулејман који иде, обилази земљу и онда каже – ево, сад ћу повећати пензије, сада ћу теби дати три хиљаде, теби пет хиљада? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вукадиновићу.

(Марко Атлагић: Реплика.)

Докторе Марко Атлагићу, ви немате право на реплику. Није вас... Колега Вукадиновић је, онако, избегао успешно да вас помене.

(Марко Атлагић: Како? Пре мене је...)

Не знам. Можда сам повредио Пословник?

(Марко Атлагић: По Пословнику, члан 106. и 107.)

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани председавајући, ја заиста никог нисам вређао. Ја могу да дам за једно пола сата, али ја то нећу... Ево, овде имам папире, донео сам једно седам килограма, где су новинари аналитичари називали ове људе овако, али у једној минути покушаћу само једно да кажем – 14. априла 2011. године у једном листу наслов стоји „Полиција чешља Краља Стечаја“. Шеснаестог априла 2011. године – „Краљ Стечаја Саша Радуловић ојадно шећеране“. Само ћу наслове. Даље, 27. априла 2011. године наслов у једном листу – „Ухваћен стечајни фантом Саша Радуловић“. Дана 31.2.2016. године један лист, наслов „Радуловићу, бруко, колико си мазнуо пара“.

За сваког од вас имам цитате овакве. Ево их, овде, господине који сте приговорили. Ви знате да ја никад напамет не говорим. Али видим да и ону реч Гицоје... Ја нисам мислио на оно на шта ви мислите. Мислио сам на народног посланика у Румунији који се тако зове, који је контрадикторна личност, као и наш један народни посланик овде, који исте работе ради, а овде је ухваћен, у овој држави. А ово на шта ви мислите, представници једне странке десно од мене су га назвали 2000. године, да вам цитат не говорим. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника? (Не.) Хвала.

Можемо да кренемо даље.

Реч има народни посланик Драган Вељковић.

Изволите, колега Вељковићу.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, пред нама се налази више законских предлога, од којих ће мој фокус бити усмерен на Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Као што је апострофирано у образложењу предложеног закона, потреба за истим је резултат даље реформе и уређивања пензијског и инвалидског осигурања, које је започето још 2002. године са основним циљем стварања услова за дугорочну економску одрживост пензијског система.

Наиме, владе многих држава суочиле су се са кризом националних пензијских система. Постојећа демографска ситуација, живи се дуже а рађа се мање деце, довела је до тога да је систем државних пензија који се у већини земаља јавља као основни вид пензијског осигурања постао неодржив. С једне стране систем државних пензија је прескуп за државу, а са друге стране не осигурава пензијске надокнаде које могу да обезбеде достојанствен живот у старости.

Систем државних пензија организован је по Бизмарковом моделу. Заснива се на принципу међугенерациске солидарности, где активни осигураници издвајају доприносе од зараде да би се од тако прикупљених средстава исплаћивале пензијске надокнаде. Главни фактор који утиче на функционисање система државних пензија је однос броја радноактивних становника и броја корисника пензија. За здраво функционисање овог система потребно је 3-3,5 пута више активних осигураника од пензионера.

Србија са својим неповољним демографским карактеристикама пре неколико деценија имала је 3,5 пута радника више него пензионера, а данас је свега 1,5 пута више радника, што продукује потребу дотирања државе из буџета ради исплате пензијских надокнада.

Нарочито негативни однос активних осигураника и корисника пензије десио се током економске кризе, када је у периоду од 2008. до 2012. године остало 400.000 радника без посла, а истовремено је дошло до неоправданог повећања пензија од преко 20%, што је произвело дефицит у укупном износу од близу 170 милијарди динара, па је удео пензија у БДП-у био 13,8%, а држава Србија је морала да издвоји из буџета 45%.

Ово је био један од резултата накарадне владавине претходног режима, манифестоване кроз плачкашку приватизацију корупционашких афера, када су се они лично богатали, народ сиромашно, а јавне финансије довели у провалију, па је ликвидност буџета била свега 15 дана. Таква неодговорна власт оставила је у буџету средстава за исплату пола једне пензије, а све остало је опљачкано, отето, однето на другу страну.

Због овако изразито негативног фактичког стања, које је довело државу Србије до ивице банкрота, Влада Републике Србије била је принуђена да донесе изнуђене и тешке мере како би уопште систем јавних финансија опстао. То је продуковало и доношење Закона о привременом уређивању начина исплата пензија, који се овим предлогом закона укида, а чији је примарни циљ био да обезбеди финансијску одрживост пензијског система а тиме и одрживост буџета Републике Србије и макроекономску стабилност земље.

Ма колико то парадоксално звучи, усвајање тог закона имало је управо за циљ заштиту пензионера, јер да се наставило са постојећим начином исплате пензија, систем би био урушен и онемогућена њихова исплата у целости у врло скором периоду.

Указујем да Србија није једина земља која је морала да прибегне оваквим мерама. То су урадиле и многе друге земље, попут Шпаније, Грчке, Румуније, Словеније, Естоније, Летоније и многих других. Није то била ни бахатост, ни ароганција. То је била тешка одлука која је морала бити донета, која је имала фундаментални циљ да Србија опстане, јер је претходни режим водио државу у пропаст и ниједног тренутка нису

размишљали о будућности, већ како да трају од једног до другог изборног циклуса.

Дакле, за доношење таквог закона постојао је јавни интерес, који се огледа у потреби очувања стабилности економског система државе у условима финансијске кризе, подмиривању обавеза државе и осигуравању несметаног обављања свих државних функција и задатака.

Зато треба и овом приликом одати огромно признање и захвалност пензионерима, који су дали огроман допринос да Србија изађе из безнађа у које га је гурнула тадашња власт и да прође тежак пут до суфицита у буџету и стабилних јавних финансија које нам дају основ за унапређење услова живота за све наше грађане.

Узимајући у обзир позитивне ефекте у економији наше земље и финансијском стању у буџету Републике Србије, престали су сви разлози за даљу примену Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. У том контексту указујем да је удео пензија у БДП-у смањен са 13,8% на 11%, колико је стандард на коме инсистира ММФ, са тенденцијом даљег смањења тог удела. Такође, смањује се део пензија које се исплаћују из буџета са огромних 45% на око 30%, а повећава се финансијска дисциплина и уплата доприноса.

Исто тако долази до уравнотежења макроекономске позиције, а такође, доћи ће и до раста потрошње који би могао да даље погура нашу прехранбену индустрију.

На крају, ту је још један аргумент, а то је исправљање односа између пензија, чиме се исказује друштвена и политичка жеља за већим степеном солидарности у оквиру јавног пензијског система.

На крају, сигуран сам да ће се усвајањем и применом предложеног закона реализовати прокламовани циљеви, па ће стога Посланичка група СНС са великим задовољством у дану за гласање подржати овај и све друге предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

Реч има Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала.

Поштовани министри Шарчевићу са сарадницима, колегинице и колеге, ја ћу се у свом излагању задржати на изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, закона који је у последње две деценије често мењан и допуњаван како би се наш пензиони систем уредио и консолидовао, али често без неког већег успеха, нажалост.

Сада смо у прилици да решавамо наслеђене проблеме и исправљамо ствари које су годинама биле запуштене и вођене тотално нецелисходним

поступцима, а посебно ако се имају у виду критеријуми који су тражени за одлазак у пензију.

Пошто је уплата у пензионе фондове залог за будућност, да би пензиони фонд могао одрживо да функционише без дотирања буџетских средстава, потребно је да на једног пензионера имамо троје запослених. У 2014. години статистика говори да је у Србији тај однос био 1,4 према једном пензионеру, а сада 1,5 према један. Уколико грешим, ви ме исправите. Наиме, познато је да у Србији имамо 1.717.000 пензионера. Та и таква пропорција нас доводи у позицију да давања из буџета, а на име давања пензионерима, буду велика и представљају оптерећење за државну касу.

На другој страни, сама организација ПИО је веома сложен и захтеван систем. Ова влада и надлежно министарство изменама и допунама закона желе дугорочне позитивне ефекте, тј. одрживост система ПИО. Сам ПИО и његово функционисање зависе од старосне структуре становништва, миграционих прилика, БДП-а, нивоа запослености, регионалних и општих економских прилика и од многих других фактора. Дуго времена смо се као друштво суочавали са бројним проблемима као што су раст незапослености, неповољна економска ситуација, стање нације у смислу старости. Познато је да смо четврта нација у Европи по старости становништва, такође, проблем морбидитета и морталитета становништва.

Бавили смо се и суочавали са злоупотребама разних врста, са неизмиривањем доприноса, растом расхода у односу на приходе, што се неминовно одразило и на функционисање система ПИО. Међутим, убрзан развој земље, мере фискалне консолидације, 68.000 нових радних места, директне стране инвестиције и све друге мере које председник државе господин Александар Вучић, Влада и Министарство спроводе, воде ка оздрављењу економије наше земље, што ће се неминовно одразити на унапређење ПИО фонда. Мере су усмерене ка побољшању положаја корисника пензија. Мере нису рестриктивне и воде ка унапређењу положаја осигураника и корисника.

Влада и Министарство воде рачуна о побољшању социјалног положаја пензионера и желе да поправе њихов статус и обезбеде одрживост система ПИО, већу правну сигурност корисника, ефикасност рада администрације ПИО фонда, тако да очекујемо да ће резултати бити што пре видљиви. Измене и допуне овог закона су први знак убрзаног развоја земље.

Ми посланици СНС ћемо у дану за гласање подржати овај предлог закона, као и остале предлоге закона и споразуме који су на данашњем дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Марковић. Није присутан.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Није присутан.

Реч има народни посланик Милисав Петронијевић. Није у сали.

Реч има народни посланик Милија Милетић. Нема времена.

Реч има народни посланик Мирјана Драгаш. Није присутна.

Реч има народна посланица Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, данас се, између осталог, на дневном реду налазе и они закони који се односе на наставак реформе образовања у Србији. Мени је увек драго када видим законе који се односе на ову област због тога што сматрам да министар и његов тим раде озбиљан посао на реформи образовања у Србији. Тај посао је веома значајан и веома тежак због тога што у образовању лежи велика моћ, али та моћ се не огледа у новцу који кроз образовање протиче, него се огледа управо у томе да је образовање кључно и за опстанак и за развитак једне нације. Сада мислимо, наравно, на српску нацију.

Надам се да ће што пре на дневном реду бити оно што смо чули и од министра и од његовог тима да се најављује, а то је да ће средњошколско образовање бити обавезно у Србији. Без обзира на то што имамо податак да је 85% ученика, тј. деце данас обухваћено средњом школом, ипак проценат оних који немају основну школу, који имају непотпуну основну школу или који су завршили само основну школу, за мене тај проценат је превелик. Тако да мислим да ће увођење обавезног средњошколског образовања сигурно повећати број оних који ће и завршити основну школу, а који ће завршити и средњу школу.

Такође, оно за шта се свакако министарство мора похвалити јесте то што је насиље у школама стављено, што би се рекло, у жижу јавности. Ми готово свакодневно о томе причамо. Причамо колики је то проблем. Донедавно се о томе није причало. У оквиру Министарства је направљен тим за превенцију насиља у школама и треба популаризовати тај тим, треба да што више њих зна да, кад год се јави насиље у школама, могу да позову тај тим за превенцију насиља и да тај тим из Министарства излази на лице места.

Оно што се тиче потенцирања српске науке, а то је да је пре шест месеци уведен, тј. основан Завод за унапређење образовања и васпитања, који ће се у будућности бавити националним програмима, како у Републици Србији тако у Републици Српској, а такође и у оним школама које имају организовану наставу за српску децу у дијаспори и у региону.

Мислим да ће рад овог Завода за унапређење образовања делимично отклонити онај недостатак који смо имали око Завода за издавање уџбеника и то колики проценат уџбеника издаје један издавач, колико други и слично. Мора се нагласити да ће овај завод направити јединствене националне програме из области историје, географије, књижевности, језика и културе.

Када се говори о потенцирању српске науке, свакако не треба да заборавимо једну од, по мени, битних измена данашњег закона о високом образовању, а то је додавање члана 83а, који се бави лекторима, тј. лекторатима српског језика на високошколским установама у иностранству. Битно је веома да се тиме позабавимо и чини ми се да није на данашњој седници довољно времена посвећено управо лекторима српског језика, пре свега због тога што је лектора у иностранству све мање и што се гасе лекторати српског језика у иностранству.

Ми смо 2000. године имали број од 47 лектора. Међутим, 2001. године угашен је Републички завод за међународну научну, просветну, културну и техничку сарадњу и та брига о лекторатима није прешла ни на једно министарство у целини. Од 2001. до 2009. године финансира се делимично рад лектората у иностранству са неких 150 евра месечно и комисија која је била тада при Министарству просвете се на неки начин бави лекторатима али не у потпуности као што је то радио Завод из 2001. године, тако да ми данас имамо ситуацију да не знамо колико лектората на међународним универзитетима постоји. Те лекторе у иностранству нико не финансира и имамо велики проблем са тим.

Дакле, увелико поздрављам ову иницијативу да се министар и његов тим, без обзира на то што су се, можемо рећи, удубили у многе проблеме који се тичу образовања, ухватили укоштац и са овим проблемом. Ми овим чланом предвиђамо и појам, и услов, и начин избора и финансирање лектора у Србији.

Ову област је нужно уредити због тога што сматрам да су лектори српског језика на неки начин амбасадори српског језика. Исто као што су Вук и Доситеј преко својих пријатеља у Европи промовисали тада нови српски језик, мислим да и ови лектори могу на неки начин да буду амбасадори нашег и језика, и културе, и целокупног друштва.

Не само што мислим да су ове измене у образовању веома добре, него су оне и у складу са програмом Владе, оног дела који се тиче образовања, тако да постоји моја апсолутна подршка у дану за гласање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мајкић.

Реч има Балша Божовић по Пословнику.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући Маринковићу.

Члан 107. Мени је тужно то што је, изгледа, Српској напредној странци, као што видите, битнији партијски састанак од пензионера којима је потребно вратити пензије...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Како сам ја, колега Божовићу, прекршио члан 107. и достојанство Народне скупштине?

Молим вас, немојте злоупотребљавати Пословник. Знате да ми имамо одличан и веома коректан однос, али нема смисла. Нисам повредио ничим Пословник. Мораћу да вам одузmem време од посланичке групе.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ствар је само у томе што нисте направили паузу. Нека заврше састанак, па да се врате, па да разговарамо озбиљно. Синиша Мали није ту. Министар Шарчевић заиста јесте. Има два посланика, чини ми се, СНС од 120 и не знам колико их има.

Дакле, хоћу да кажем да је важна тема. Мислим да грађани очекују од нас једну квалитетну расправу. Мислим да они очекују да добију повећање пензија, као што им је неко обећао, али не може то да се ради тако што не постоји нико у скупштинској сали. Одбијају да говоре по редоследу, као што и сами увиђате, и онда без било какве паузе, остали су само посланици опозиције, наравно, два министра и, како да вам кажем, неће се усвојити оно што ми предлажемо, наравно, него што предлажу они који нису данас у Скупштини. Хајде да видимо или да прогласимо паузу док се не врате са партијског састанка, али да не кажемо да је приоритет Главни одбор СНС-а а не закон о враћању пензија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Божовићу.

Стварно не знам, нисам прекршио Пословник. Знате и сами, није нам потребан кворум. Не знам где је ко од посланика отишао, изашао, али ако вам овај састав и ови људи који су сада у сали није довољан за једну квалитетну расправу, ја стварно не знам шта бих вам одговорио.

Погледајте са ваше стране. Ту вам је и Александра Јерков, и Весовић из Двери, и људи из ПУПС-а, СДП-а, из СНС-а и два министра. Не знам шта ви желите.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Ваљда нам је у интересу квалитет расправе, а не да ли нас има 50, 70 или 150.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 103, господине председавајући.

Ако је остало било каквог времена овим тужним остацима остатака ДС-а да се одузме, мислим да је ово прави тренутак.

Дакле, није било апсолутно никаквог разлога да господин Божовић овде коментарише чињеницу да ми имамо, заиста, седницу Главног

одбора. Није то никаква тајна. То да можда изађе мало на велики екран и да мало покаже колико је mudar, је л' тако? А ми то већ врло добро знамо. Кад осети потребу господин Божовић да овако устане и покаже колико је mudar, прави разлог и добар разлог био би да се, како то они воле да кажу, вредносно одреди према председнику свог савеза, свог тајкунско-љотићевског савеза, мислим ту на Жељка Веселиновића. Малочас сам помислио да је он зато устао, да је устао да прокоментарише ове речи свог председника, његове слике и прилике, и слике и прилике вредности његове Демократске странке, а то су следеће речи Жељка Веселиновића: „Е па, драга фикус-премијерко“, он се обраћа председници Владе ове Србије, ове државе, само да знате, „желим ти да те једном тај исти Митровић затвори у 'Задрузи', у четири зида без кључа, са једним обдареним Афроамериканцем“, слушајте, ово су ваше речи, господине Божовићу, „тек пуштеним из затвора и да тај шоу народ гледа једно пар месеци, па да видим да ли би после тога бранила најгори овоземаљски шљам“.

То је култура, то је васпитање, то је поштовање жена. То је све оно најлепше и најбоље што нам мисле, што нам желе и што би нам радили господин Божовић, његови пријатељи и сарадници из „жутог предузећа“, ДС-а, али и сви остали који припадају истом систему вредности те тајкунско-љотићевске коалиције.

Кад год следећи пут пожели господин Божовић да овде устане ничим изазван и да прокоментарише нешто посебно важно, било би добро да нам каже да ли се слаже са овим речима, пошто се очигледно слаже, да нам каже колико је поносан што су ово његове вредности, и уједно да нам можда допуни своје, сигуран сам, мудро излагање, пошто је увек мудро, одговором на питање да ли је савладао сва сабрана дела Димитрија Љотића, јер то су сада, такође, његове вредности. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Идемо даље са радом.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите, колега Јовановићу.

(Балша Божовић: По ком основу? Је л' по редоследу говорника?)

Редослед говорника, да.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Имајући у виду да су моје колеге, као и овлашћени представник Социјалистичке партије Србије подржали комплетан сет закона о којима данас расправљамо, ја заиста немам разлога да посебно коментаришем квалитет предложених закона, имају у виду да је он несумњив, како у области пензијског и инвалидског осигурања тако и у области високог образовања, и у том правцу ћу се придружити како колеги Ђорђу

Милићевићу тако и колеги Жарку Обрадовићу, који је заиста крајње стручно, надам се, министре, дао квалитетне разлоге због чега управо овај предлог закона треба да заживи и у својој практичној примени да свој пуни допринос.

Везаћу се за неколико споразума који су из моје професије, па сам због тога дужан на неки начин да им се посветим, а то су споразуми о међународној сарадњи када су у питању кривичноправне материје. Због чега? Због тога што без пружања међународне правне помоћи у кривичним стварима, посебно у ситуацији повећаног кретања грађана, када се софистицираним средствима чине кривична дела, односно противправне радње, а ради се о транснационалном карактеру криминала, онда је логично да споразуми који се везују за међународну правну помоћ морају имати свој и те како велики значај и у овој скупштини и кроз нашу расправу завредети посебну пажњу.

Ово нарочито из разлога што је 2013. године Министарство правде примило чак 8.000 захтева за међународну правну помоћ. Чињеница је да је та међународна правна помоћ нарочито данас потребна, имајући у виду да смо сведоци да смо из Бугарске имали једно изручење, или екстрадицију, када се ради о чиниоцима кривичних дела врло великог степена друштвене опасности, клановима итд.

Имајући у виду да немам више времена за дискусију, само ћу на крају да истакнем чињеницу да би без ових споразума држава Србија и Министарство правде били озбиљно ускраћени за међународну правну помоћ и зато, господо министри, имате подршку Социјалистичке партије Србије и у овом делу предложених закона о којима расправљамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Реч има народна посланица Јелена Вујић Обрадовић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ВУЈИЋ ОБРАДОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани представници Министарства, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, сви предложени закони и споразуми, дакле двадесет осам предложених споразума, имаће пуну подршку Посланичке групе Јединствена Србија.

Јединствена Србија као социјално одговорна странка, на челу са нашим председником и почасним конзулом Републике Грчке у Србији уваженим Драганом Марковићем Палмом, води одговорну социјалну политику и бригу о свим грађанима Србије, као и о пензионерима, тако да ћемо дати пуну подршку када је у питању закон о пензијском и инвалидском осигурању.

Што се тиче другог закона, закона о високом образовању, свакако да ћемо подржати и закон о високом образовању, који је у епицентар пажње ставио да студентима који завршавају студије по старом програму дамо рок додатног студирања, тако да не видим ниједан разлог да не подржимо и овај закон и да не подржимо наше студенте и образовање.

Када је у питању двадесет осам предложених споразума, посебно бих истакла Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Грчке о сарадњи у области туризма, као и Предлог закона о потврђивању Споразума о социјалној сигурности између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине. Сви ови споразуми, а нарочито бих истакла пријатељски однос Грчке, затим Републике Кине и нама пријатељске Русије, говоре у прилог чињеници да ове земље показују пријатељски и благонаклон однос према Србији.

Видим да представници опозиције негодују када сам рекла да Јединствена Србија води бригу о пензионерима. Речи су овде сувишне. Имали смо критике када су у питању неки Твитер налози од неких представника породичних партија. Речи може свако да изговори, али дела су најзначајнија када је у питању однос ЈС према пензионерима и ми ћемо наставити да помажемо пензионерима, а исто тако и да подржавамо закон који је позитиван и који је у корист пензионера.

Када је у питању закон који је поднело Министарство рада и социјалне политике, министре Ђорђевићу, у вашем уводном излагању сте нас убедили да Србија сада води добру економску политику, што представља један услов повећања пензија у Србији, односно ми сада имамо ситуацију да овим изменама и допунама закона треба да укинемо закон о привременом смањењу пензија и пензионерима вратимо однос пензија који је био у октобру 2014. године, тако да усвајањем закона већ у октобру, односно исплатом у новембру, пензионери ће имати могућност повећања пензија.

Такође очекујемо, с обзиром на суфицит у буџету и исправно вођену економску политику, да ће у наредном периоду Влада дати предлог и о даљем повећању пензија, као и о повећању плата у јавном сектору.

Ми не сумњамо у добру вољу предлагача и ми из ЈС сматрамо да Република Србија на челу са председником Александром Вучићем води одговорну и стабилну економску политику, што показује суфицит у буџету. Фонд ПИО, како смо могли да чујемо, јесте стабилан а у буџету има довољно средстава, и то је позитивна вест. Дакле, Србија је изашла из дефицита. Већ три године имамо суфицит у буџету, а 2014. година је била пред финансијским банкротом. Одлука која је тада донета највише је погодила пензионере који су можда и најважнији стуб друштва и ми морамо да наставимо да се боримо даље да пензионери могу да наставе

достојанствено да живе, тако да не смемо никада више дозволити да пензионери морају и после одласка у заслужену пензију да наставе да раде како би помагали својој деци и унуцима.

Наравно да постоје и локалне самоуправе које помажу свим грађанима, нарочито пензионерима, болесним и старим лицима. Имамо пример Града Јагодине, који омогућава бесплатан превоз пензионерима, бесплатан превоз ка клиничким центрима и болницама. Исто тако, функционери у Јагодини не користе своје службене аутомобиле, већ их користе грађани, користе их стари и болесни. Ово су све позитивни примери да, поред позитивног закона и локалне самоуправе исто тако треба да пруже пуну подршку када су у питању пензионери, стари и болесни.

Дакле, да сумирам. Сви економски показатељи су добри. Циљ је укидање привремених мера умањења пензија и повећање пензија, које никада није било веће. Наравно да ћемо подржати реализацију овог циља. Дакле, све промене су у интересу пензионера и пензионери ће имати пуну подршку Јединствене Србије.

Такође, министру Ђорђевићу и државном секретару Ненаду Нерићу захвалићу се, с обзиром на то да долазим из општине Александровац, зато што су уложили као Министарство и Државни секретаријат огромне напоре да Друштво за помоћ деце са посебним потребама, или деце ометене у развоју нађе начин за решење проблема застоја у раду, да ова дечица добију пуну подршку у наставку коришћења својих услуга.

Што се тиче другог закона, или да кажем трећег по реду закона, Предлога закона о високом образовању, овим изменама и допунама закона дајемо шансу, или пружамо шансу ефикаснијег и ефективнијег студирања, тако да држава треба да има високообразовани кадар. Посланици Јединствене Србије не виде препреку да овим студентима, колико их је сада остало, око 4.000 студената, не треба дати шансу. Напротив, треба им дати шансу. Ми смо имали питања и на сајту Парламента да студентима по старом програму, чије студије трају пет и шест година, можда и додатно дамо предлог да се продуже рокови уколико буде било потребе за тим.

Такође, министре Шарчевићу, хвала вам што држите реч када су у питању сеоске школе, нарочито када је у питању Расински округ. Ваши сарадници су обишли овај терен. Ми имамо не тако велике, али проблеме са одређеним сеоским школама у планинским пределима...

(Председавајући: Време.)

Само да завршим, да поставим министру питање.

Дакле, имамо проблем са сеоском школом у Плочи, где је поднет захтев Министарству које је изразило позитивну вољу, и Министарству за јавна улагања, па вас молим да и тај проблем решимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има министар Младен Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Мало пре сам поменуо колики је обим средстава за две године дат и кратко ћу вам рећи шта планирамо за идућу годину ми као министарство, Министарство правде из средстава опортунитета, чак Министарство за рад, социјална и друга питања, Министарство привреде и, наравно, канцеларија која ради за нас. Ту су и пројекти које смо наследили, преко 100 пројеката који су били у Јединици за управљање пројектима, који су били стали. Преко 70 и нешто смо урадили, тако да ћемо и то стићи.

У буџету ћемо сигурно, када будемо овде у Скупштини, ставити да за наше министарство имамо два приоритета – један су школе које су и даље у лошем стању, апсолутни приоритет, и приоритет ће бити три групе школа одакле желимо да покажемо да је по старој стратегији целодневна настава са продуженим боравком деце у школи на свим нивоима основне школе нешто што ћемо кренути као „пилот програм“ већ ове године у ходу. Аутоматски ћемо тамо где су мање школе видети како то радимо, где су школе већ празне, ту ћемо уложити, и у оне школе у неким градским срединама где има споља простора довољно а унутра мањи број учионица. Тако да ћемо концентрисати сва улагања на ове категорије и мислим да ће школа бити у том плану. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Бранислав Михајловић. Није присутан.

Следећи је народни посланик Борисав Ковачевић.

Изволите, колега Ковачевићу.

БОРИСАВ КОВАЧЕВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Поштовани министри, поштовани сарадници министара, уважене колегинице и колеге посланици, ја ћу тежиште своје дискусије ставити управо, претпостављате, пошто сам из ПУПС-а посланик, дакле на закон о пензијском и инвалидском осигурању.

Овај закон, као што је увек био, јесте и сада и биће један од основних који регулише саму реализацију социјалне политике, која уз социјалну правду карактерише и јесте део дефиниције ове државе. Социјални програм антиципира будуће време, разуме се, али он мора да уважава постојеће стање. Да би се планирала будућност, мора се обавезно сагледавати реална стварност. То значи да без опоравка и стабилности економије нема услова за реализацију социјалне политике укупно и положаја, у овом случају нас се тиче, пензионера, положаја пензионера, социјалног, материјалног и сваког другог.

Зато и јесмо, ПУПС као партија и његова парламентарна група, подржали план и програм премијера и Владе 2014. године за фискални опоравак земље, односно смањење изнад просечних пензија чак за 22% до 25% и потпуно свесни шта то значи и који терет треба поднети, поносни смо на тај свој допринос, ја могу слободно рећи изласку из кризе ове земље. Убеђени у даљи опоравак и стабилизацију тражили смо, а овим законом пред нама се стварно и враћају пензије на ниво из октобра 2014. године. За нас и све кориснике пензија то јесте једна од најзначајнијих нових одредби овог закона, односно измена и допуна закона.

Овај закон видимо као прву полазну карику у приступу реформи пензионог система у целини. Потребна је комплексна, широка и дубиозна трансформација друштва на социјалном плану у смеру остваривања социјалне правде.

Многи елементи, правци развоја, и на светском плану и код нас када је у питању техничко-технолошки развој, аутоматизација, роботизација итд., упућују на то да се мора приступити врло крупном задатку, а то је реформа пензионог система. Она се не може урадити ни брзо, она мора трајати дужи један период. Она захтева широк друштвени дијалог, на који смо ми као ПУПС позвали већ почетком ове године. Она захтева не само овај који је пред нама, него још низ закона и прописа. Она мора бити пројектована и реализована етапно. Овај закон ће у том стратешком пројекту претрпети обавезно и неминовно даљу доградњу и ми овај закон видимо као почетну фазу у том смислу.

Систем међугенерациске солидарности, који је деценијама трајао, и у свету, преживео је. Остао је у прошлости, неповратно. Један од циљева реформе јесте уједно и најтежи у тој реформи јер мора довести до прерасподеле на новим основама у свим друштвима, па и у нашем.

Дакле, ПУПС је покренуо дијалог. Нудимо предлог, а не коначно решење. Очекујемо конструктивну широку расправу и здраву атмосферу. Учесници у разговору неминовно морају бити репрезентативни синдикати, удружења и асоцијације пензионера, међу првима Савез пензионера, невладин сектор, стручна јавност, представници Владе и све релевантне политичке партије, наравно, и као коначну реч даје ова скупштина. Овај закон је почетни корак у етапи доношења одрживих законских решења која ће регулисати проблематику озбиљне реформе пензионог система.

На крају, председник СНС Александар Вучић је показао спремност да део одговорности препусти и коалиционим партнерима, иако му то није било потребно с обзиром на то да имају велику већину. Пружена нам је као коалиционом партнеру могућност да предлажемо решења. Ми смо то чинили и, ево, овим што сам рекао такође показујемо да чинимо и даље.

Као поуздан и конструктиван партнер и део владајуће коалиције ПУПС преузима одговорност и зато покреће реформу пензионог система, а Посланичка група ПУПС, сходно ономе што сам изложио, подржаће Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

Следећи говорник је др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господо министри, у овом времену које имам проговорићу коју о два закона. Први је Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању. Има ту, господине Шарчевићу, ствари које су мени мање спорне, има ствари које су добре, а има и ствари које су, по мени, јако проблематичне.

Није ми спорна чињеница да ћемо променом овог закона продужити време студирања онима који већ подуже времена студирају, без обзира на то што смо и ви и ја у некој дискусији пре годину дана причали да ће то да буде последњи пут. Уз све разумевање свих тешкоћа које су могле у току студирања да наступају, ја ћу опет на крају, када будем ово прокоментарисао, да поставим питање које сам и тада поставио, а на које нисам добио одговор ни тада, а ни у промени закона коју сада радите.

Није ми спорна ни разлика што ће ови „болоњски“ студенти који су били у првим генерацијама студирања по „Болоњском програму“ да решавају своје питање рока студирања по препорукама које су биле и онда, и мислим да је то изнуђено али опет по њих добро решење, али ми је спорно што у свему овоме, опет понављам, господине министре, нигде нема добрих студената. Они који на време завршавају са високим просецима, нажалост, због оваквих наших решења која доносимо почесто напусте земљу Србију. То је оно што је, по мени, у овом закону мање спорно.

Одлична је прича о лекторима. То апсолутно подржавам, и сва она настојања која ви имате у смислу очувања и српског језика и традиције. За то увек имате апсолутну подршку и моју личну и Српског покрета Двери.

Али сада морам да вам кажем шта је за мене у овом закону јако спорно – чланови 14. и 18. Не можемо, господине министре, никада да се сложимо да у случају да, ако студент није завршио основне студије а уписује последипломске студије, за то сву одговорност мора да сноси установа која га је уписала, дакле факултет. Не могу да прихватим да неко ко уписује последипломске студије не зна да није завршио основне студије. Много ми је то наивно, а озбиљан сам човек и мислим да ту одговорност треба да буде и с једне и с друге стране.

Да не кажем да смо оваквим предлогом закона довели у правну неједнакост оне који то раде легално са онима који то раде нелегално. Да не кажем да могу да извучем закључак да Министарство на овај начин постаје мајка „лошим момцима“ који ће на овај или онај начин извргнути то што нису основне студије завршили, а постаје маћеха онима који редовно свој процес студирања спроводе и у основним и у последипломским студијама.

Године 1888. знаменити српски правник из Цавтата господин Богишић је превео ону латинску мисао и рекао – што је грбо, вријеме не исправи. Правимо га грбим, господине министре, и мислим да време ово, ако овако донесемо, неће моћи да исправи.

Члан 18. закона је по мене, такође, апсолутно споран. Факултети који нису имали акредитацију, а на којима је спровођено последипломско студирање ће моћи да, уколико се процени да докторати нису плагијати или на неки други начин урађени, да те докторате као такве признају. Опет смо у потцењен положај довели оне који су свесни били и знали да пре уписивања последипломских студија морају да се распитају да ли тај факултет има акредитацију за оно за шта они хоће да се стручно усавршавају. Јер када овако радимо, малопре сте споменули питања и ваше могућности које имате да у вези корупција које се јављају у високом школству делујете. Ја не сумњам никада, господине министре, у вашу добронамерност и то верујем.

Да ли знате, господине министре, да су ових дана на Правном факултету за продекана за наставу и продекана за финансије постављени људи који су били високооптужени у афери „Индекс“? Да ли знате да мито и корупција 30 година не застаревају, а да се одлука КАПК-а, који је 5. септембра 2014. године дао Извештај о спољној провери квалитета рада на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу, на овај начин крши? Или ћемо да сачекамо можда да се господин који је председник Управног одбора, онога што је надређено КАПК-у, господин Сима Аврамовић, који је био иначе на листи СНС-а, врати из Италије да промени ту одлуку КАПК-а да би лице које је радило тумачење Устава тзв. државе Косово било продекан за наставу на том факултету? Је ли то оно што ми треба да урадимо? Заиста вас молим да ваше ингеренције које имате...

Или је ово настало после смене ректора, по нечијем мигу и по донетим партијским књижицама, као што се прича? Проверите, министре. Знам да ћете то урадити, али оваква деловања бацају сумњу и нешто што озбиљно радимо може да нам поремети. Да не кажем о томе да су еминентни правни стручњаци господин Марковић и Попов писали о том тумачењу Устава лица које треба да буде сада проректор за наставу. Или проректор за финансије, причао сам о том случају у овој скупштини, коме

је наложено да на 36. страни, по препоруци неког, упише оцену студенткиње, имају о томе и стенографски записници, да буде проректор за финансије? Није било никада могуће да коза чува купус, односно да ти људи који су примали мито, а то не застарева, буду продекани за финансије на факултету.

Само још пар речи са господином Ђорђевићем. Господине министре, пре неки дан цитирали смо оно што је господин председник државе Александар Вучић 10. марта 2014. године рекао пре него што су смањене пензије. Ми смо цитирали и ми смо рекли да је то неистина, а ви сте рекли да је лепо што учимо мудре цитате. Ја могу да схватим вашу политичку жељу да то тако кажете, али неистина може да има само грубље име, а не може бити мудар цитат.

И још нешто. Када сте причали о платама, ја ћу сада вас да цитирам, ви сте рекли, обратите добро пажњу: „Ко је имао плату 50.000, имаће плату 53.954 динара, што је 9% више“. Математика каже да то није 9%, те сте и ви рекли неистину, а ја нећу да верујем да је та неистина мудар цитат.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Весовићу.

Реч има министар Младен Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Пробаћу због времена и, што каже, колико смо остали, да кратим и да будем врло јасан.

Афера „Индекс“ је у надлежности судства, то знате. Смена ректора није променила баш све учеснике и понашања на Универзитету у Крагујевцу. Колико сам јуче обавештен, дошло је и до смене декана Медицинског факултета. Тако да су неке ствари тамо у току, и нису после него пре смене. Што се тиче Београдског универзитета, испитаћу, нисам стигао. Видећу и професора Аврамовића и све што се евентуално дешава.

Што се тиче чланова 14. и 18, за 14. је намера да се ово више не дешава. Значи, ово је наслеђено стање и све је онако како сам вам рекао. Није то само овај случај Медицинског факултета у Крагујевцу, него многи приватни факултети, да би дошли што пре до студената – хајде, нема везе, упиши па ћеш накнадно, нуткали их, мислим да су одговорнији бар за тај ниво. Али ако њима дође забрана и они буду у проблему, па не може се дешавати више. Рећи ће онај службеник на упису – извини, немаш папире, врати се итд. Не амнестирамо студенте, него није исти степен одговорности да их стављамо у исти кош. Причали смо и професор Кораћ и ја у петак о томе. Није слатко наћи паметније решење од овога, али бар је намера да се то више не дешава.

Видели сте да смо у члану закона, уз ону редакцију као, и у просвети уградили Агенцију за борбу против корупције, која има сад правоснажно мишљење, наравно, и око именовања тих људи. Значи, нема непотизма и

то се није дешавало, јер знате и сами да се етички комитети баш нису претргли од неке етике, иако говорим о људима високообразовним и тамо би требало да буду пример свима осталима.

Када је у питању ова друга категорија људи – нису, опет ћу поновити можда више пута и у медијима и овде, нису били проблем неакредитовани факултети. Они су имали два круга акредитације од истог тела КАПК-а. У трећем кругу су се досетили да, када се прешло на „Болоњу“, нису пријавили да немају докторске студије. Значи, тада нису постојале докторске студије. Постојале су магистарске студије и ишло се на полагање докторске тезе, тако да је ту био један правни вакуум и ми смо испитали не тих 20 установа што је КАПК навестио, него су медији брже-боље од тога направили аферу већу него што истина каже.

Значи, поменуо сам да је у питању можда више од 1.500 људи који би били страшно оштећени, који могу да туже државу са великим разлогом. Ако вам два пута неко то кроз акредитацију потврди, онда ви имате потпуну правну несигурност да вам ретроактивно неко закон примењује. Онда се поставља, кажем, питање шта је са можда и десет хиљада студената како смо негде угрубо рачунали. Значи, овде треба да се стави тачка. То каже Национални савет за високо образовање, сви чланови, апсолутно једногласно. Знате, ту је био чак и господин Поповић који је био члан КАПК-а, господин Ковачевић, бивши ректор. Значи, говорим о озбиљним људима.

Оно што је сигурно најважније да вам кажем, ми ћемо бити врло брзо са још једним законом овде и он ће решити ова питања за добре студенте о чему причамо, а то је закон о ученичком и студентском стандарду, где нам је намера да уведемо двоструки систем стипендирања и оно што се зове дуално на високом образовању, можда буде неке и то смешно када будемо о томе говорили, али не можете наћи ниједног инжењера на четвртој години да би га компанија сад ангажовала, дала стипендију, чак ни на трећој на Машинском факултету, ни на једном универзитету у Србији, ни на ЕТФ-у.

Значи, те компаније су јако вољне, а ми преговарамо да износ новца буде јако велик, према немачким и другим моделима, сходно трошковима живота у Србији. Пошто је то јако битна радна снага, он њима у Немачкој не треба, овде им треба. Има он ту уштеду разлике трошкова живота и то је нешто што гледамо кроз интерес. Ако ту један део младих људи збринемо, остају овде и то по добрим условима, онда остаје да ми финансирамо оно што ћемо квалитетом утврдити да каже држава да је перспективно. Значи, разне технологије, низ других ствари које утврдимо. Ако нам крене доста страних студената, па и филологија и све друго и, наравно, ту радимо на индикаторима квалитета.

Трећи ниво стипендија јесу за добре студенте шта год студирали, као и досада. Тако да је то битна промена целе парадигме око тога. Наравно, нека студира свако колико хоће, ту се слажем са колегиницом Јерков и са свима, али ако неко заврши у року, пре рока и тако даље, као у моје време нити је враћао кредит, добио си стипендију и све друге бенефите и то треба да се види и причаћемо убрзо о томе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Шарчевићу.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Господине Весовићу, само пар напомена, да будемо прецизни у статистици и у математици. Значи, ко је имао пензију 2014. године, пре смањења, 50.000, он данас прима 47.606 динара. После укидања имаће 53.954, или 13,33%, то је оно што је председник рекао, више у односу на оно пре него што буде укинато. Значи, имаће више у односу на садашњу пензију 13,3%. У односу на пензију из 2014. године имаће 7,91%. Узмимо једну другу пензију која није смањена тада, то је 23.000. Ко је имао 23.000, њему није скидана пензија, значи није умањена. Он данас прима 24.819 динара. Он ће после укидања овог закона и повећањем пензија примати 26.060 динара, или 13,3% више. То је математика. Сад можемо да идемо за све пензије, али то је оно што је председник рекао, да се креће од 8% до 13,3%. То је једино што је права истина. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ђорђевићу.

Право на реплику др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Па због речи господина Весовића о некој тешкој неистини, која може да има и још тежу формулацију. Је л' тако беше било? Наравно, алудирао је на оно што је Бошко Обрадовић радио овде пре два или три дана, кад је то било, и притом указивао на речи председника Републике Александра Вучића из 2014. године. Разумемо се о чему причам, је л' тако?

Што се тиче неистине, зна се ко их овде воли, зна се ко их овде практикује. Пошто је волео Бошко Обрадовић да прича о периоду кампање, 2014. године сам игром случаја учествовао активно у кампањи Српске напредне странке и на сваком, али буквално сваком скупу јасно су се чуле речи – тешке и болне реформе. То је оно што смо најавили грађанима Србије, то је оно за шта смо добили мандат, то је оно што смо урадили тако да на крају ефекат буде за те грађане Србије најбољи и они су то одлично разумели. Ови који се праве да нису разумели или да су заборавили, имају проблем што, ето, постојимо ми који се тих ствари одлично сећамо.

Може Бошко Обрадовић овде да прича шта год хоће на тему његових тумачења шта је то требало да значи, али зна се, још једном, ко неистине воли и ко се њима једини служи.

Рекао је овде пре два или три дана – није тачно да су биле смањене плате пре пензија. Смањене су плате. Рекао је – није тачно да су се вршиле уштеде на нивоу Владе или Скупштине. Па јесу, вршиле су се и врше се. Колико је само оних службених аутомобила, којима су неки волели бесомучно да се користе, избачено из употребе баш по том основу? Колико је дневница смањено, и на нивоу Владе и на нивоу Скупштине? Колико је бесмисленог трошења елиминисано пре него што смо закључили – мораћемо да приступимо и оном уређењу пензија? Све су то грађани одлично разумели. Немојте за њих да се брините. Брините се за своје потребе да тумачите туђе речи на непоштен начин.

Кад смо код речи које бисте волели да се забораве, ево речи Бошка Обрадовића баш ту негде с конца 2013. године. Слушајте их пажљиво: „Драган Ђилас – није познато чиме се бавио и шта је радио док није ушао 2004. године у Демократску странку. Од тада профит његових фирми расте стотинама пута.“

(Председавајући: Време.)

„Највеће богатство Ђилас је згрнуо препродајом рекламних секунди на РТС-у, ангажовањем својих фирми за услуге у градским управама у Београду, чији је градоначелник, добијањем за клијенте државних предузећа под контролом Демократске странке и страних фирми којима се пре тога омогућава повлашћено пословање или плачкашка приватизација у Србији, што све представља незабележену врсту медијског монопола.“

(Председавајући: Хвала.)

Завршићу, господине председавајући.

Бошко Обрадовић, који је овакве ствари говорио у том периоду, некако покушава да се сети, а данас му је Драган Ђилас лични узор и идол.

(Председавајући: Хвала. Хвала, колега.)

Ево вам слика и прилика оног Веселиновића, о коме смо причали данас, и доказ да су се окупили баш они који су право друштво. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику др Драган Весовић.

Изволите, др Весовићу.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Прво господину министру Ђорђевићу. Мало пре сте, а о томе постоје сад тазе стенографски записници, направили лапсус, министре. Дакле, ако је 50.000 пензија па је порасла на 53.954, то никада не може да буде 8%, него оно 7,9% што сте рекли. Данас смо се сложили, а тачно је

да је 13% у односу на 47%, али ви сте рекли, ја сам цитирао, да је од 50.000 до 53.954 осам посто. Математика је егзактна, то није 8%. Толико о томе.

Што се колеге тиче који се обратио мени да ја тумачим речи господина Обрадовића, ја могу да тумачим само своје речи и могу да тумачим оно што објаве новине и што пише као цитат а што је у склопу мог политичког наступања у неком моменту корисно. Дакле, мени лично је врло често на уму једна мисао коју је почивши ава Касијан Студенички причао, а она каже: „Није ми се дало да страдам са свога језика“. Ко је схватио, тај је и разумео. Хвала. Ја водим рачуна о ономе шта говорим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Право на реплику др Владимир Орлић, после њега Балша Божовић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Па управо због тога што треба да се води рачуна шта се говори. Зато сам ја и реаговао, наравно, поштована господо.

Да није господин Весовић овде себи дао за право тај комфор да помене речи председника Републике и каже неистине, које могу да се назову и драстичније, не би било потребе да ја њега подсећам на све оно што би он волео да се заборави.

Не би било потребе да ја њега подсећам на речи Бошка Обрадовића, његовог председника. И то, наравно, има везе са његовим политичким ангажовањем. Зато ја и причам о овоме, забога. Не знам да ли су објављене у новинама, али јесу на Фонду стратешке културе. Потписао их Бошко Обрадовић, члан старешинства Двери, датума 6. октобра 2013. године.

Верујем ја да постоји много разлога да господин Весовић закључи да му се не исплати, да му није, како је казао, корисно или упутно да се овим бави, али ће морати тиме да се бави, јер је сам исказао амбицију да се бави речима изговореним 2013/2014. године, које су или неистина или се могу назвати још драстичније.

Ја не знам. Ево, ја, на пример, сматрам да је све ово што је Бошко Обрадовић тада рекао о Драгану Ђиласу истина, али оно што говори данас, онда изгледа није, и онда се то што данас Бошко Обрадовић говори о Драгану Ђиласу може назвати драстичније него неистина. На шта конкретно мислим? Мислим на речи: „Драган Ђилас је брзо и лако прешао пут од студентског лидера до тајкунског медијског магната“.

Ево, Драган Ђилас је ових дана најавио има да тужи свакога ко га назове тајкуном. Бошко Обрадовић, његова узданица, његова десна рука данас, назвао га је тајкунским медијским магнатом. Ако сада Драган Ђилас не буде тужио Бошка Обрадовића, онда се он бави неистинама, како каже господин Весовић, које се могу назвати још драстичнијим именом.

Такође, у овом истом тексту речено је оно о чему смо причали данас. Бошко Обрадовић ту рече: „Драган Ђилас је ушао у посао са

медијима у време режима Слободана Милошевића“ и онда даље покушава да рашчлани како је то било могуће у то време.

Ја, рецимо, верујем да је ово била истина, али шта је данас, господине Весовићу, оно што прича Бошко Обрадовић, оно што причају остали из те ваше коалиције – неистина или нешто још горе од тога?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику др Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала велико, господине председавајући.

Дан понедељак, датум 10.3.2014. године, часова 14 и четири минута, извор „Бета“: „Боље са наше грбаче да се скида него да се дирају стечена права пензионера... Али у пензије не дам да се дира. Када бисмо у та права дирали, не би направили проблем само пензионерима него и држави“, рекао је Александар Вучић на скупу у земунској хали „Пинки“.

У пензије је дирано. Ја сматрам да је ово што је речено, а након тога тако урађено, неистина, и то је све што имам о овоме да кажем. Извор сам вам навео, време сам вам навео, дан сам вам навео и место сам вам навео. Каже се – јасно сам био оријентисан у времену, у простору и према личностима, што значи да сам свестан. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Др Владимир Орлић, па Балша Божовић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Па наравно да је свестан господин Весовић. Не може човек несвесно да не прочита све речи. Може само да врло свесно избегне да их прочита.

Прочитао их је Бошко Обрадовић, да се не бринете. Он је то можда урадио несвесно. Баш ме брига, нећу да улазим у то како је он то урадио, али прочитао их је овде. Комплетна формулација гласи – пензије ће бити последње што ћемо да радимо, последње.

Пре тога, ја сам вам већ данас навео, на више различитих нивоа предузете су све оне мере које су биле неопходне да се држава спасе. И када причате о пензијама, морате да се, хтели то или не, вратите у то време и да се сетите шта су предлагали они са којима се данас стручно слажете, је л' тако. Јесу ли тражили да буде још драстичније смањење пензија? Јесу. Јесу ли тражили да буде још драстичније смањење плата? Јесу. Јесу ли тражили да све то буде праћено значајним поскупљењима, на пример, струје? Јесу. Јесте ли се са тим слагали онда или се слажете данас, или су данас код вас проблем ваше неистине које се могу назвати још драстичније? То је моје питање.

Не морате ви да прихватите да је народ разумео шта је рекао Александар Вучић и да је баш зато добио поверење што није хтео народ

да лаже, што није хтео да му продаје приче попут, на пример, Бошка Обрадовића октобра 2013. године, сад сам вам то прочитао.

Дакле, он се овде, човек, очигледно забављао. Радио је оно што мисли да је занимљиво некоме да негде прочита, да стекне негде неку симпатију. Је ли Бошко Обрадовић озбиљно мислио да су жути лопови, како их је називао и у овом тексту, упропастили земљу? Па није. Да ли Бошка Обрадовића заиста брига за народ ове земље? Па није. Да ли је њему заиста стало до тога како људи живе и шта би могло да им се догоди? Па није. Бошку Обрадовићу да је било шта од тога битно, одредио би друго место данас од места прве столице до Драгана Ђиласа, тог жутог тајкуна о коме је овако лепо причао. Он би се данас налазио на неком другом месту, а не уз скуте онога за кога је тврдио – само да се он не врати.

То вам је, господине Весовићу, однос према истини, односно неистини која може да се назове још драстичније од тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Право на реплику народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Напокон. Коначно. Хвала вам, господине Маринковићу.

Морао сам да се јавим с обзиром на то да нас грађани гледају.

Можете да вређате Драгана Ђиласа који није у овом парламенту, и то заиста није у реду, али морате да знате једну ствар. Можете да вређате и било кога од нас, и мене лично, то сте радили више пута данас. Све што смо урадили, или све што је Драган Ђилас урадио, оставља утисак да је био не само сјајан градоначелник, него је и као директор Народне канцеларије урадио много и за младе у Србији и за Србију.

Никада нећете бити у стању, верујте ми, господине Орлићу, да направите један кокошињац, а камоли једну школу, или једно обданиште или неки мост, ни ви ни ваш председник.

Према томе, немојте тако олако да говорите о људима. Нису у овој сали, а тако олаке речи употребљавате, које ће заиста на крају завршити на суду. Три стотине хиљада динара сте пре неколико недеља морали да платите Драгану Ђиласу зато што сте износили неистине и ви опет то радите. Па ја сад стичем утисак да ви не знате шта ћете са парама када вас апсолутно није брига.

Дакле, ви сте на Главном одбору, вас не занимају пензионери и пензије, блатите и Драгана Ђиласа, и Мају Виденовић, и Александру Јерков и мене, а с друге стране апсолутно немате никакву идеју како ћете вратити људима оно што сте им отели. Седамсто хиљада њих има. Па није то шака, неколико људи. Па и да јесте, и њима морате да вратите, али овде је у питању 700.000 пензионера којима сте отели пензије. Не знате како то

да урадите и онда вређате Драгана Ђиласа. Па није вам ваљда он крив за то што сте ви украли пензионерима? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Божовићу, с тим што мени уопште није јасно зашто сте се ви јавили за реплику. Помињете све време Драгана Ђиласа, који је потпуно ирелевантан за Народу скупштину. Нити је лидер ваше странке, нити је поменут господин Лутовац, поменута је ваша странка, а ви реплицирате аконто неких дискусија које се тичу Драгана Ђиласа, али добро, то је...

Владимир Орлић.

Изволите, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Објаснићу, господине председавајући, и вама и осталима ако случајно некоме заиста није јасно. Овде се реагује на помен Драгана Ђиласа из обавезе. Из обавезе. Дакле, они су обавезни да га штите и бране, јасно вам је то.

Говорили смо ми лепо, али нису хтели да слушају, уочи београдских избора у марту – мораће, хтели – не хтели, да га бране, јер их држи у цепу све. Мораће, хтели – не хтели, зато што им је дуг ставио у свој цеп, прво га направио па га у свој цеп ставио да би данас радили баш ово што сте видели малочас, скакали на дугме чим им он каже – сад устани и брани ми лик и дело. Нису нам веровали, као што нам нису веровали ни кад смо им лепо рекли, добронамерно – ако се буду понашали како су се понашали, неће ни прећи цензус у Београду. Рекли смо им – имаћете 3%. Нису веровали, смејали се. Још смо их и чистили, значи није ни 3% већ 2,2%.

Драган Ђилас је био посланик у овој скупштини па је решио да га то не занима. Је л' тако било? Решио – баш га брига и за грађане, и за ову проблематику и за пензије, за било шта. Отишао човек да се бави лепим стварима. Био је и одборник у Скупштини Града, па га ништа није занимало. Је л' дошао на једну седницу од колико, 44-45? Баш брига Драгана Ђиласа, као и ове о којима сам причао малопре, и за грађане и за проблематику и за било шта. Сад је Драган Ђилас опет одборник у тој Скупштини Града. Је л' мислите да му не постављамо ова питања? Па наравно да постављамо. Је л' знате шта ради? Седи и ћути, црта нешто за столом. Толико је њему стало да се та његова истина чује.

Што се тиче суда, ја малочас рекох, ако је озбиљан и ако је искрен, ево, нек тужи, нек на суд води онога који га је називао тајкуном. То се и дан-данас налази на интернету. Ко ово сад прати, може одмах да оде и да пронађе тај текст. Ако је то суштина. Ако је суштина да се држимо неких цифара, 300.000 динара, шта то беше? Отприлике укупан износ колико је Драган Ђилас добио на име тога што је био одборник а није се појавио ниједном у Скупштини Града. Је л' му недостају те паре? Је л' му мало? Је л' му мало 25 милиона евра које сада има и које је сад пријавио као

имовину, а некада је имао, при ступању на функцију коју сте поменули, шта? Стари ауто, 70.000 и неки стан своје супруге.

Је л' му то све мало? Ако треба нешто да се враћа, ако то заиста најискреније мислите, први нек врати Драган Ђилас, очигледно има одакле, а знамо и зашто има одакле.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Колега Божовићу, уз сву жељу и вољу, ја стварно не могу да вам дам реплику. Нити је поменут господин Лутовац, нити Демократска странка, поготово... Стварно вас молим за разумевање. Хвала вам.

Можемо да наставимо даље.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли је у сали? (Није.)

Следећа је Олена Папуга.

Изволите, колегинице.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председавајући.

Пензионери нису и не могу да забораве да је закон који је усвојен пре четири године узео њихова права која су стекли Уставом. Власт би морала јасно да утврди и саопшти пензионерима износ који држава треба да им надокнади за период у којем су пензије умањене, као и динамику којом ће то бити исплаћено.

У време умањења пензија, а оне су три пута повећаване, и то 1,25%, затим, 1,5% у 2017. години и 5% линеарно од 1. јануара. Иако је Закон о ПИО предвиђао усклађивање пензија два пута годишње у складу са растом потрошачких цена и кориговано са растом БДП-а, то никада досада, односно за те четири године није урађено.

Тај новац од обавезних а неисплаћених повећања пензија држава дугује свим пензионерима, укључујући и оне којима нису умањене пензије, односно онима којима су пензије биле ниже од 25.000 динара. Укратко, новац који се по тим основама пензионерима дугује у претходне четири године потребно је не само умањити за износ повећања које је већ исплаћено и тако вратити дуг пензионерима. Питам министра – када ће бити враћено оно што је за четири године узето пензионерима а не само да се хвали да се пензије повећавају?

Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању је супротан закону, јер знамо да пензионери имају своја стечена права, која по Уставу не смеју да се одузимају никоме. Устав каже да се пензијско осигурање уређује законом, што значи уз јасне критеријуме, који не зависе од воље извршне власти.

Суштинска промена у овом новом предлогу закона је брисање формуле по којој су се два пута годишње пензије усклађивале са растом инфлације. Уместо тога, Влади се даје дискреционо право да одлучује о

повећању пензија. Одредба члана 37. Предлога закона је недозвољена и неуставна имајући у виду да је пензиони систем регулисан једним свеобухватним законом, који дуго постоји и по којем су грађани стекли пензиона права. Није примерено да Влада својим актом мења стечена права и нејасно је како је уопште схватила да има таква овлашћења, која је сама себи дала.

Поред тога, предложено решење крши основни концепт осигурања саздан на томе да постоји јасно право оних који упућују да знају колика ће им бити пензија. У пракси то може да значи једну корекцију годишње, и то не да буде према стопи инфлације већ према процени Владе. Ако није изборна година, може се десити да корекције и не буде и пензионери у том случају највероватније неће добити ништа.

Пензија није ствар нечије воље. То је систем у коме се зна ко је колико и колико дуго уплаћивао доприносе. Условне, висину и динамику исплате новчаног износа утврђује Влада својим актом на терет средстава буџета Републике Србије, што је незамисливо. Према речима министра Ђорђевића, Влада ће пратити економски и привредни раст и могућности у земљи и према томе ће се пензије повећавати, а када и колико, одредиће неко министарство или неки министар.

Пензионери живе од најава да ће им пензије бити повећане. Председник државе и министар финансија најављују да ће од октобра пензионери имати никада веће пензије. По којој основи, нико не зна. Пензије треба да буду ствар закона, а не нечије добре воље и обећања, што је тренд у нашој држави.

Лига социјалдемократ Војводине неће подржати све ове предложене измене закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Папуга.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Пошто сте, госпођо Папуга, лепо то прочитали, вероватно ни ви нисте схватили шта сте рекли, али неко вам је то написао. Пошто ја све време објашњавам, ви нисте ту и не слушате шта образлажем и вртите једну причу укруг, ево, ја ћу, пошто сам и вашим колегама објашњавао једно 20 пута, објаснити и вама, 21. пут.

Значи, нико не гарантује пензије када имате у закону... Пошто сте ви показали 2009. и 2010. године када сте имали у закону усклађивање, па сте замрзли пензије 2009. и 2010. године.

Постоје разни системи усклађивања пензија, од тога да их радите ад хок, као што раде Данска, Холандија, Ирска, Аустрија, и овај систем Србија жели сада да примени.

То што ви нудите грађанима Србије јесте усклађивање како је било досада, у складу са инфлацијом и растом цена, и то се ради у случајевима када сте задовољни односом који има ваша пензија према просечној плати и само усклађујете, и увек тај исти однос држите у односу на просечну плату или на минималну потрошачку корпу, и колико она расте, толико ви у ствари подижете пензије.

Ја морам, ево, 21. пут, вама да кажем – ми не прихватамо предлог опозиције да се пензије усклађују 1% или 1,5% годишње, колика је сада инфлација и кретање цена на мало. Ми желимо њима да дајемо више, јер сматрамо да су пензије ниске и да треба да се приближе минималној потрошачкој корпи. Колико год се ви опирали томе, ми ћемо пензије да повећамо и колико год ви желели да то буде другачије, ипак ће да буде онако како је Влада обећала, а то је да ће пензије расти из године у годину. То је једино што је право и једино што је права истина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ђорђевићу.

По Пословнику, Александра Јерков.

Изволите, колегинице.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседнице Маринковићу. Наравно, члан 107.

Господине Ђорђевићу, ви можете евентуално да се придружите својим страначким колегама и одете на главни одбор своје странке па тако тамо да разговарате. Као министар, са народним посланицима у Скупштини, која вас је изабрала на ту функцију, немате право овако да разговарате. Ви сте у петак, господине Ђорђевићу, два и по сата седели и читали оно што вам је неко други написао и сада овде некога, због тога што има другачије мишљење од онога што сте ви прочитали, оптужујете да не разуме шта је читао и то што се не слажемо са вашом прочитаном аргументацијом, јер даље од тога одмакли нисте, јер нам два дана овде читате сваки пут исто писмо које сте упутили Фискалном савету, ви нас овде оптужујете да ми не схватамо шта говорите.

Не, нико не схвата. Ни Фискални савет не схвата, ни народни посланици не схватају, само ви, финансиста, схватате шта сте хтели да кажете и само ви овде имате право да читате. Ви овде немате право, господине Ђорђевићу, тако да разговарате са народним посланицима. Ако сте нестрпљиви да се ово заврши, идите. Отишле су и ваше друге колеге из Скупштине. Ако немате живаца, немате стрпљења, не желите да слушате шта имамо да кажемо... Како да кажем, школа није обавезна. Ево, господин Шарчевић седи, говори, одговара, разговара са посланицима. Ви у тим приликама када се јављате или читате оно што вам је неко написао или нас овде вређате.

Ја вас молим да се упристојите и молим председавајућег да вам скрене пажњу на то да се наша правила понашања односе на све учеснике у расправи, дакле и на министре.

Знам да сте ви навикли да се са вама тако разговара, али ми нисмо, и грађани нису заслужили да се на овакав начин обраћате било коме ко њих представља.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јерков. Сматрам да нисам прекршио Пословник.

Сугерисао бих, наравно, министру само за још мало више сензибилитета, с обзиром на то да је и колегиница Олена Папуга позната по својој толерантности и разумевању за све који овде долазе и за друге народне посланике.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Александра Јерков: Да.)

Желите, добро.

Реч има министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Па ви сад више говорите о вама него о мени, али ви имате право, наравно, и да се љутите. Ко губи, тај има право и да се љути. Ја свакако...

(Александра Јерков добацује.)

Поштовао сам и саслушао сам вас када сте причали. Разумем и ваш јад и жељу да сада мене омаловажите тиме што...

(Балша Божовић: Пословник.)

Пословник вероватно то што председавајући вашег савеза жели и разговара другачије о мојој председници Владе и ви сада не желите уопште, иако посланици траже да се ви изјасните по томе како и на који начин се један ваш председавајући опходи према председници Владе, то сад није битно. Битно је кад ја с госпођом Папугом причам а ви као адвокат њен кажете да се ја не понашам како треба и да ја не констатујем да госпођа Папуга чита. Ја сам врло лепо видео да је прочитано, али могу да расуђујем и из тога што је прочитано, ако 20 пута нешто кажем и поновим, схватим да 21. пут неко није схватио то што сам ја рекао.

Пробао сам да објасним и пластично то. Госпођа Папуга није била ту, као што ни сада није ту. Само желим њој да објасним да то што сам ја објашњавао 20. пут, није ми тешко, да ћу да објасним и 21. пут. Ако треба, и 22. пут ћемо да објаснимо у чему је проблем и у чему је идеја Владе Републике Србије, а идеја Владе Републике Србије своди се на једну просту проширену реченицу. Не желимо да усклађујемо и да пензије буду мање. Желимо да пензије буду веће и да оне расту много брже него што расту потрошачка корпа и инфлација. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

По Пословнику, Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Члан 107. У питању је достојанство Народне скупштине.

Господине Маринковићу, морате да упозорите министра. Други пут у пет минута му се догодило да има веома непријатан тон према посланицама, у овом случају опозиције, мада апсолутно нема никакве разлике између посланика власти и опозиције када је у питању понашање било ког министра.

Дакле, веома је важно да кажете министру, ако њему смета и осуђује, као што и ми осуђујемо однос према председници Владе од поменутог човека који је цитиран данас једно милијарду пута, онда ни министру Ђорђевићу, који је био министар одбране, није први пут да седи у Парламенту па да не зна каквим тоном треба да разговара са посланицима.

Дакле, овде су посланици ти који питају, а министри су ти који одговарају. Не можете ви да говорите некоме да ли је неко нешто схватио или не, јер ви нисте никоме разредни старешина. Морате да будете пристојни и да одговарате на постављена питања народних посланика, свиђала се она вама или не. Ви сте из тог разлога данас овде.

Немојте да се љутите. Нема овде ништа лично. Ово је само правило ове куће и достојанство ове куће, која је централна политичка институција у Србији. Наопако би било да долазе министри и да преслишавају народне посланике.

Када причам о Олени Папуги или Александри Јерков или Маји Виденовић, исто мислим и о посланицама Српске напредне странке. Дакле, не заслужује нико да се на тај начин неко опходи или понаша према њему. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има др Владимир Орлић, повреда Пословника.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Бићу најкраћи данас, господине председавајући.

Члан 103, пошто малопре мислим да нисам чуо одговор да ли има или нема техничких услова да примените одредбе тог члана на посланичку групу Демократске странке. Не знам да ли им је остало времена које можете одузети, али разлог имате, пословнички разлог имате, јер је ово била реплика министру а не указивање на повреду Пословника. То се види из свега што је речено. Али ја морам да додам, види се и из политичке поруке. Нема у њој ни трага искренности. Види се да је реч о нечему што човек заиста не мисли, не осећа искрено.

Да то заиста мисли и заиста осећа, први не би господин Божовић седео сада уз скуте Драгана Ђиласа. Да је њему стало до односа оног човека који представља егzekутиву у било ком смислу према члановима парламента, било републичког или градског, па он не би толеришао друштво човека, мислим на Драгана Ђиласа, који се попут кочијаша псовачки односио према одборницима у Скупштини Града док је он био у моћи, у снази и док је био градоначелник. То знају сви који су тада били у Скупштини града Београда.

Друга ствар, да устане и да овде каже онако релативизујући причу покушавајући да је разводни, ми осуђујемо то нешто што је данас речено и читано милијарду пута. Па сад ако каже тако пренаглашено милијарду пута, онда ће те речи бити мање ружне, је л' тако?, а он ће бити више невин у целој причи иако и дан-данас прати, политички следи и диви се оном човеку, мислим на Жељка Веселиновића, који је оне одвратне, пристojном човеку незамисливе ствари рекао о председници Владе.

Зашто то кажем? Да је господин Божовић искрен, да су искрене његове колегинице или било ко ко данас тамо каже – па добро, ја то осуђујем, немојте више да ме давите тим, да то заиста искрено мисли, не би им данас, на данашњи дан, четири дана након што је ове ужасне, нељудске речи написао, Жељко Веселиновић и даље био председник, односно председавајући њиховог савеза. Они би се постарали да им више не буде главно лице. Они би се постарали да им не буде идол и узор. Они би се постарали да им не буде слика и прилика какви су они сами.

На данашњи дан, у овом тренутку...

(Председавајући: Хвала, колега Орлићу.)

... И ово је последња реченица, како се зове председавајући овог њиховог савеза? Да се не зове случајно Жељко Веселиновић? Шта то говори о вама и о вашој искрености, господо?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Настављамо са радом.

Реч има Ана Стевановић. Није присутна.

Соња Влаховић. Није присутна.

Миладин Шеварлић.

Професоре, немате времена. Истекло је време, извињавам се.

Народни посланик Момо Чолаковић.

Изволите.

МОМО ЧОЛАКОВИЋ: Поштовани потпредседниче, поштовани министри Шарчевићу, поштовани министри Ђорђевићу, уважени народни посланици, такође бих желео да поздравим директорку Фонда ПИО, која читаво време проводи у Скупштини доприносећи томе да расправа у вези

са законом о пензијском и инвалидском осигурању буде садржајнија, повољнија и која је на челу Фонда који је допринео значајно финансијској консолидацији како државе тако и Фонда ПИО.

Посланици, уважена госпођа Петровић и господин Ковачевић врло јасно и прецизно су изразили ставове партије ПУПС у вези са Предлогом закона и одлуком о ребалансу Финансијског плана Фонда ПИО.

Своје ставове сам врло прецизно и јасно изрекао поводом расправе о буџету за 2018. годину у децембру и поводом избора министра финансија у марту ове године. При тим ставовима остајем и мислим да је веома значајно да то испоштујемо и веома је значајно што је дошао на дневни ред тај предлог који смо ми тада поднели, а то је предлог престанка важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Оно што је веома значајно и битно, то је да похвалим председника државе, који је предложио да он ступи на снагу месец дана раније него што је то било припремљено од стране Министарства. Није то мала ствар, то су две и по милијарде динара у касу корисника пензија.

Друга ствар која је веома битна, то је да су резултати у ПИО фонду и реформе које смо од 2014. године урадили најбољи после финансијске консолидације државе. Ја сам о томе говорио и не желим сада то да понављам. Најбољи су. И због тога је веома значајно и битно...

(Председавајући: Време.)

... Да милион седамсто хиљада и нешто пензионера добије овакву заслугу, и још бољу него што је предложено.

Подржавамо, такође, закон о високом образовању, господине министре Шарчевићу, и посебно молим да уважите највећу групацију неког невладиног сектора кад је расправа о овоме, говорим о министру финансија и министру Ђорђевићу, да обаве разговор са...

(Председавајући: Хвала.)

Молим вас, пустили сте све друге, пустите и мене једну реченицу.

...Да уваже најбројнију структуру невладиног сектора када се припремају закони. То је мени обећано од стране премијерке и министра Сенише Малог приликом његовог избора. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Чолаковићу.

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Данас на дневном реду имамо предлог закона којим се укида пре четири године противуставно донета одлука о отимању пензија, и то од пензионера који примају пензију између 25.000 и 50.000 динара. Управо ови пензионери који примају између 25.000 и 50.000 динара поднели су

највећи терет у последње четири године када је реч о отимању, поновићу – отимању, и то противуставном отимању пензија од пензионера.

Пензије нису социјална категорија, пензије су имовина. Не може држава да одлучује да некоме ко је цео живот одвајао у пензиони фонд током свог радног века ту уштеђевину и имовину отме.

Ово што данас имамо је ругање пензионерима који су поднели терет овог противуставног закона зато што им се презентује као да се сад пензије враћају на старо, што уопште није истина. Инфлација је већа за ове четири године него што је ово враћање пензија, тако да су њима пензије поново умањене и поново им је отето.

Оно што овом закону такође недостаје јесте враћање, одредба о враћању свега онога што је отето досад. То овај закон не предвиђа...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја вас молим само, колегинице Стаменковић, да не користите такве речи као што је „отимање“. Ово није хајдучија. Ово је парламентарна демократија, тако да прилагодите свој говор овом високом и цењеном дому.

Изволите, наставите говор. Пријавите се поново.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Па ја стварно не знам, професор Атлагић кад каже да је неко „обична битанга“ и „лезиједовић“, онда је то у реду...

(Председавајући: Он цитира медије, не каже он.)

... А ја не смем да кажем „отето“ и „паштета“. Када сам рекла „паштета“, 20% од плате сте ми узели. Не ви, други председавајући, али председавајући, они који воде ову скупштину. Шта има лоше у речи „отето“? То је врло прецизна реч. Имовина је „отета“.

(Председавајући: Молим вас да је више не помињете, а то што је отишло, отишло је за децу на Косову.)

Да ли можете да ми сугеришете коју реч уместо „отето“ да користим? Послушаћу вас.

Шта је урађено са пензијама у последње четири године? Да ли су украдене? Шта је урађено ако реч „отето“ није прикладна? Ако некоме противзаконито и противуставно узмете имовину, уђете неком у кућу, изнесете му столицу, шта сте урадили са том столицом? Отели сте му је.

Значи, овом закону који се прокламује као враћање пензија на старо недостаје одредба о враћању свега онога што је од пензионера – она реч што не смем да кажем. Тапљено, каже колега Вукадиновић.

Посланичка група Доста је било поднела је амандмане у том смислу и надамо се да ће они наићи на разумевање колега који имају већину у овој скупштини, да ће то бити изгласано и та велика неправда исправљена.

Само бих још једном поновила оно што мене највише узнемирава када је реч о целој овој сторији око пензија, која је почела још 2014. године, а то је „завади па владај“, што је иначе манир владавине ове владајуће коалиције. Када се кренуло у кампању објашњавања јавности да ће Србија банкротирати ако се пензије не смање, кампања је ишла у правцу „завади пензионере међусобно“, па се причало о пензионерима који имају баснословно високе пензије. Пензионера који имају пензије веће од 100.000 динара има 325. Шест стотина хиљада пензионера који су поднели највећи терет ове отимачине јесу пензионери који примају пензије у висини између 25.000 и 50.000 динара. Њима су пензије биле смањене.

Од тих новаца није спасен банкрот Србије. Да су бар ти новци отишли у неке социјалне програме, да су отишли у здравство, па и ајде. Тим новцима ми смо плаћали субвенције иностраним корпорацијама, махом немачким, да дођу у Србију, при томе им поклањајући градско грађевинско земљиште, обезбеђујући им преко локалне самоуправе сву неопходну логистику и инфраструктуру потпуно цаба да би они отворили неке фабрике у којима ће да запосле нашу децу да раде за 200, 250 до 300 евра, а они су добијали субвенције од неколико хиљада, па и 10.000 евра по отвореном радном месту. При томе, значи, ми смо финансирали потпуно нелојалну конкуренцију домаћим фирмама које те погодности нису имале. На то су отишле све ове паре које су узете од пензионера. Нису отишле у здравство. И то је оно што мене највише погађа када причамо о овој целој трагедији отимања пензија.

Посланичка група Доста је било још 2014. године, чим је најављено да ће се од пензионера узимати, противуставно узимати пензије, организовала је потписивање петиције, једну велику акцију „Не дамо пензије паразитима“, јер смо знали шта ће с тим новцима бити и да неће отићи тамо где је у буџету потребно да оду, и поднели смо уставну иницијативу Уставном суду. Он је, нажалост, одбио да о томе уопште расправља.

У том смислу, завршила бих још једном позивом да, када дођемо до расправе о амандманима, сви овде, свих 250 посланика, који сигурно у својим породицама имамо пензионере, добро размислимо да се усвоји амандман моје посланичке групе Доста је било, да се све оно што је отето пензионерима врати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, колега Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођа Стаменковић је грубо нарушила достојанство Народне скупштине, члан 107.

Наиме, ми као народни посланици морамо да поштујемо одлуке Уставног суда. Овде је неколико пута она поновила како су противуставно, наводно, отете пензије. Нити је то противуставно, нити је отето од стране власти. Али да она не ради на црно и да не пружа медицинске услуге пре партије барбута свом вођи, ове „расуловић компани“, да она не ради на црно, можда би пензије биле веће. Ал' она и њена колегиница Стевановић су примењивале на црно медицинске услуге без лиценце и без пореза, без доприноса. То је противуставно. То је противзаконито. Сви људи имају иста права и исте обавезе. Ако једни лекари морају да пријаве своју делатност а други лече на црно, онда је то нелојална конкуренција, онда се празне фондови итд.

После фенг шуи терапије препоручиле су реики терапију. Кажу ако и то не успе, онда прелазе на су ђок терапију и тако ће да лече. Дакле то пише у њиховој објави, ништа нисам измислио.

Пензије није отела власт, отели су у заједничком злочиначком подухвату странка бившег режима и стечајни управници. Што су пропустили и што је пропустио Риђокоси Гусар, то дочека Дели Стецивоје. Дели Стецивоје, који се није вратио, али се Бошко и те како вратио.

(Председавајући: Хвала.)

Ја препоручујем колегиници да поштује, као и сви други народни посланици, одлуке Уставног суда, јер нико не може да буде старији од Уставног суда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Да ли желите да се Народна Скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Бранка Стаменковић, повреда Пословника.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Повреда Пословника, члан 103. Посланик, претходни говорник јавио се по Пословнику, а ушао је у реплику, која захтева одговор.

Што се тиче свирања у Скупштини, ми смо бар свирали Бајагу, а ви сте ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Стаменковић, одузимам вам два минута од времена ваше посланичке групе. Хвала на разумевању.

Идемо даље.

Право на реплику др Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

У свом излагању претходна говорница је, пре него што је рекламирала Пословник, споменула владајућу коалицију и има основа за реплику у више наврата.

У вези онога што је поготово тема, „отимачина“ пензија, треба поставити питање и грађанима Србије – како се назива отимачина када је у питању 2008. година, повећање пензија у три наврата, а онда после тога имамо замрзавање 2009. и 2010. године, када је само инфлација била 10,5% и када је курс девизни варирао између 80 и 120 динара за један евро?

Е, како се онда то назива када су у питању пензионери и буџет Србије и када долазите у ситуацију да је 13,4% од БДП-а практично део обавезе и исплате пензија, када долазите у ситуацију да морате да отерате ММФ зато што је он сведок тога како сте развалили буџет Републике Србије? Е, то је онда вероватно нека економска теорија у којој стечајни управници узимају паре из буџета Србије, воде неких 13 предузећа и узимају преко 220 милиона динара и онда постају председници посланичких група у којима седе посланици као што су они који сада нас нападају. Е, то је та политичка теорија са којом се, једноставно, ми не слажемо и потпуно идемо у циљу економског раста и развоја и сматрамо да на одрживи начин треба исплаћивати пензије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Томић.

Настављамо даље са радом.

Реч има Љиљана Малушић. Није присутна.

Марија Јањушевић. Није ту.

Јелена Жарић Ковачевић. Није ту.

Саша Радуловић. Није ту.

Владимир Ђукановић. Није ту.

Иван Костић. Није ту.

Милимир Вујадиновић. Није присутан.

Зоран Радојичић. Није присутан.

Марко Парезановић. Није присутан.

Срђан Ного. Није присутан.

Доктор Владимир Орлић.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући. Искористићу ово мало времена колико нам је остало да још једном у име посланика Српске напредне странке поновим да ми подржавамо предложене законе.

Кажем то у име посланика СНС из јасног разлога што су неки овде, очигледно жељни тога да се баве нама и нашим посланицима, узели да, вероватно у неком усхићењу да им је дан апсолутно успео, праве анализе колико нас овде седи а колико њих, и то, зна се, по правилу, баш оних којих ретко када има. Мислим ту и на ове ведете чувеног „жутог предузећа“ које су се појавиле на овој седници са једним даном закашњења, чини ми се право са неког лепог путовања, па на три минута

пред завршетак претходног радног дана. Они се сада баве тиме колико нас овде има, када и колико. И, наравно, њихове колеге, које су, колико видим, по овим друштвеним мрежама изузетно храбре, на тим својим Твитер налозима. Тамо воле да се баве тим питањима и нашом посланичком групом, само, ето, изгледа нестане те храбрости када треба да се прозбори у Народној скупштини.

Не чух их нешто да су се том темом бавили овде, што се каже, у микрофон. Шта је проблем? Није сигурно проблем у храбрости и снази аргумената. Не зна се да ли су храбрији или су снажнији аргументи. Ти људи су помињали нас. Па за те људе је пре свега добро да знају, а грађани то знају, не морам да им кажем – све док у овим клупама седи један једини посланик СНС-а, било који, један једини, тај један могао би комплетну тајкунско-љотићевску коалицију да носи у зубима, тако да не бојте се, увек нас је више него довољно, колико год да се вас тог дана упростоји да дође у Народну скупштину.

Што се тиче ових закона, ми смо закључили већ, даме и господо, мада је и то једна од ствари која је људима у нашем друштву позната, да је ово важан резултат, мислим на предложени закон, да ће бити такође важан, вредан резултат дан када ми овај закон изгласамо, односно када заиста за све категорије пензионера, али водите рачуна, за све категорије пензионера, пензије буду веће него што су биле икада. Сада већ јесу за многе, чини ми се за око 88% пензионера, а биће за све, још једном понављам, оног момента када ми овај закон изгласамо. Зашто? Зато што ће бити као део укупног решења не само враћање неких износа који су били смањени 2014. године, него ће бити задржана сва повећања, којих је било три у међувремену, је л' тако – 1,25%, 1,5%, 5%. И када човек узме па израчуна колико то износи, прво повећање, па онда проценат на проценат и основицу за друго, па онда за треће на све оно што је било у међувремену, дође се до тих око 13%. Ако некима није јасно о чему ми причамо, о томе причамо.

Наравно, не може бити јасно никада, како год ми то објаснили, онима који су решили да не желе да им буде јасно. Дакле онима који су храбри на овим Твитерима различитим, по друштвеним мрежама, који дођу па се појаве овде на три минута пред завршетак радног дана. Њима никада неће бити јасно, из једног очигледног разлога, што ти људи просто не желе да им буде јасно. То су људи који одбијају да прихвате било шта што је за ову државу добро, што је за ове грађане добро, само зато што, ето, наопако, нема никакве везе са њиховим заслугама. Они су оно шта и како могу и умеју, показали. Оно што постижу Александар Вучић, Српска напредна странка, Влада коју ми подржавамо не могу да поднесу, и то вам је цела истина, комплетна истина, ништа осим истине.

Када се помињу двоструки стандарди, господо храбри на друштвеним мрежама, мислим ту на оне који воле да се с времена на време изјасне овако или онако у смислу националне припадности сходно ономе што сматрају да им је корисно у датом тренутку, наравно, двоструки стандарди, то су њихове речи; лицемерје, то су њихове речи, а све на тему поштовања Народне скупштине. Никада нећете од нас видети тај ниво поштовања Скупштине као онај који је својевремено показивао Драган Ђилас у Скупштини града Београда, и када је био на месту градоначелника па простачки псовао одборнике који су, замислите, имали неку реч критике да му саопште. И онда када је био одборник, а није се појављивао тамо, јер га ништа није занимало, али је уредно примао накнаду сваког месеца, то није никада погрешно да узме, па ни сада када је „као“ неки одборник, а рекао сам вам већ, седи тамо и црта, човек убија време, просто чини да, ето, технички нема неко разлог да му каже – не долазиш. Шта он ради, како проводи време и када дође да ли је то поштовање, нек закључи свако сам по својој памети.

Када говоримо о Републичкој скупштини, нећете од нас чути да претимо председавајућем, нећете од нас чути да псујемо жену која је председница Народне скупштине, а све су то ваша фантастична достигнућа. Нећете од нас чути да људе називамо, знате већ шта сте нам све лепо говорили, и коњу, и ђубре и стоко итд. Било је ту фантастичних ствари, којима само врхунски пристојни, најбоље могуће одгојени људи могу да се похвале. Такве примере поштовања Скупштине, када говорите о лицемерју, када говорите о двоструким стандардима, код нас нисте видели нити ћете видети.

Када говоримо о том лицемерју и тим двоструким стандардима, ванредно храбри, и ови који дођу па се баве Српском напредном странком у времену од два минута за рекламирање Пословника, као и ови који се баве Српском напредном странком на друштвеним мрежама, не нађоше, вероватно од силне заузетости, од толике вредноће, времена да на тим мрежама на којима се нама баве, осуде ово – свог председавајућег Жељка Веселиновића. Нису имали кад? Морали су много да се припремају за ову седницу, или у овим тренуцима када су решили да се нама баве, не стижу због тога да се баве овим. Ово је, ако случајно не разумете о чему ми причамо овде, ово је позив на силовање, ово је одвратно, ово је ужасно, ово је пристојном човеку неприхватљиво. Је л' немате времена или храбрости да се овим позабавите мало?

Док су вам ово председавајући лидери, они су вам слика и прилика. Када ви говорите, ово лице грађани Србије виде. Када вас гледају, ово препознају. Ово сте ви и ваше вредности док сами не одлучите да није тако. Дајте нам разлоге да верујемо да сте одлучили да није тако.

Које смо ми проблеме решавали? Оне проблеме са државном касом за које, наравно, није могао ни да очекује нико да су се могли избећи у држави, у друштву у коме су врхунски експерти, фантастично пристојни и стручни људи који сада знају све о свему оставили стотине хиљада људи на улици, стотине хиљада људи без посла. Побегоше ови неки који су и данас волели овде да причају о томе како је понижавајуће радити за 250 евра или колико су већ рекли, а врхунски је – шта? Када се достојанствено живи не са 250 евра, него са нулом. У стању су да потцене сваки посао, а људе су слали да – шта? Достојанствено потраже нешто за јело на сметлишту. Је ли то било много боље? Је ли то било много лепше?

Хоће да коментаришу плате. Не смеју да кажу колике су биле просечне плате у њихово време. Не смеју, јер ће се испоставити да су биле мање него данас. Не смеју да кажу ни за пензије ништа, јер ће се испоставити да су у истој врсти проблема и ту. Минимална зарада колика је била? Данас, пазите ту бесмислицу, водите, велики лидери из овог тајкунско-љотићевског скупа, ансамбла, шта су, не знам, кажу – они ће се постарати, ма само да победе, да минимална плата у Србији, сада вам цитирам речи, верујте ово је буквално овако речено – минимална плата у Србији не може бити нижа од просечне. Да ли је видео то неко да негде постоји, да у некој држави минимална плата буде једнака просечној плати? А буквално је тако речено. То једино у некој земљи коју су они осмислили, у којој баш сви, шта год радили, где год били, колико год стажа имали, имају идентична примања. Сви, стално, свуда. Тако једино може, колико сам ја успео да размислим о тој статистици, минимално једнако просечно.

Сад видите колико је то бесмислено. Сад видите колико је то празно, па онда и да разумете све остало што смо ми чули на овој седници. На пример, да ће бити мање пензије када ми ово усвојимо, иако су 8–13 посто веће. Зашто? Кажу – због инфлације. Њихова рачуница каже да је инфлација од око 2% годишње у периоду од четири године мања од 13%. Значи, њима је, наравно, 8 мање од 13. Зашто? Зато што је њима, како беше, и милијарду и двеста милиона једнако 400 милиона. За Град Београд су нас убеђивали да феноменални резултат Драгана Ђиласа од милијарду и двеста милиона дуга није то, него је 400 милиона, и тако вртели за све живо што им на памет падне.

Са таквим проблемима ми смо опет морали да се изборимо и нисмо од тога бежали. Ми смо се тиме озбиљно бавили, па отуда и 170.000 нових радних места у последње три године. Отуда и смањена стопа незапослености, са њихових сјајних 25% на данас испод 12%, 11,9%. Отуда и смањен јавни дуг, а све то, даме и господо, има пуно везе са оним што ми радимо на овој седници и са овим мерама.

Дакле, да подсетимо, они који су пробии законски оквир од 45%, дигли јавни дуг у оној незадрживој спирали, јер су се под тим условима задуживали да то ниједна држава не би могла да поднесе, гурнули преко 50% са циљем да иде преко 60%, 70%, 80%, а ми смо, ето, којима никако нису задовољни јер не могу да се пореде ничим добрим, јер никакав резултат да ставе наспрам нашег немају, ми смо некако успели да то ипак зауставимо да не иде преко 80% као што су сви на овом свету прогнозирали. Па смо га спуштали, данас спустили испод нивоа „Мастрихта“, испод је 60%. То је такође добра вест коју би било лепо поделити са неким ко је у стању да се радује доброј ствари за све људе у овој земљи. Нажалост, они са друге стране сале то очигледно нису. То се смањује даље и, видећете, биће то испод 50% и имаће то опет пуно везе са овим што ми радимо данас и другим добрим мерама.

Нису могли никада да конкуришу ни овом расту од 4,9% сада на шестомесечном нивоу, никада. Њихових минус 3,1 не може да се пореди са плус 4,9. Није могло ни са, колико је већ било, било је преко два и око два годишње, и тада им је то било мало. Али опет, њихово минус три није могао да се пореди са нечим што је плус. Сада, када је за један, један и по посто бољи од најбољих прогноза које смо добили почетком године, бесмислено је уопште покушавати да се са нама расправља на те теме.

Те проблеме смо ми решавали још једном, даме и господо, и ево, као што можете да видите из ове расправе, успевали смо да их решимо на добар начин. Последица јесте да ми имамо суфицит у буџету другу, трећу годину за редом, да ми имамо одакле да издвојимо за ове мере које ћемо усвојити, односно да, када престане са важењем Закон о привременом начину исплате пензија, држава то може да поднесе, да држава то може да носи, да не буде ништа угрожено, да не буде унета нестабилност у наш систем и, наравно, да повећава даље.

Никада нас нисте чули да кажемо ни по овом питању ни по било ком другом – и сада тачка, посао је завршен и нема више о чему да се прича и нема ко чему даље да се нада. Никада. Ни када смо говорили о стандарду радника, ни када смо говорили о потрази за новим радним местима, ни када смо говорили о повећањима у просвети или где год желите, па ни када је реч о пензијама. Идеја је врло јасна и то су овде присутни министри лепо образложили, да повећавамо даље. Богу хвала, да се протегнемо колико смо дугачки, да не буде то више на рачун будућности било чије у овој земљи, да не буде тако да сутра мора да га неко врати а да га оставите у неприлици да не зна ни одакле ни како и да се онда сруши све.

Данас, због озбиљног и одговорног односа према држави, те успешне политике коју заиста предводи Александар Вучић, СНС и наши партнери са којима заједно формирамо Владу Србије, ми то можемо да

урадимо. Дакле, због тога ће пензије бити веће за све пензионере, веће него икада, између 8% и 13%. И неће то бити враћање на стање из 2014. године, које су неки прижељкивали, а ми рекли да не може, јер би то значило да за све оне којима је повећавано у међувремену, да треба да се за толико сада смањи. Рекли смо – тако неће бити. Видите Предлог закона, тако заиста неће бити. Сва повећања задржаће се. И даље, када се повећавања буду дешавала, опет у складу са оним колико смо у стању да се као држава протегнемо, без да било шта угрозимо и нарушимо, биће повећања за све.

Тачно је, највећи су терет изнели наши пензионери. Бесмислено је подсмевати се поруци председника државе Александра Вучића да им сви дугујемо захвалност. Бесмислено је. Ми то разумемо јер ми те људе заиста срећемо сваки дан, а ови који су у стању да себи опет дозволе тај луксуз да причају да неће СНС ниједан кокошињац моћи да направи, и тиме показују колико трагично никад ништа не знају. Они не разумеју те људе, они те људе не срећу и они не знају ни колико је значајно то што су ти људи изнели, а ни због чега ти људи упорно баш Александра Вучића подржавају. Распитајте се мало за кога гласају пензионери у овој земљи и биће вам јасно колико су добри аргументи на тој другој страни, односно колико их само нема и колико им нико не верује, а како стојимо ми, за које тврде да смо од њих лошији, само, ето, некако опет, за инат, испостави се, знамо ко је Милутин Миланковић када нас неко пита или ко је Илија Гарашанин, на пример; некако се омакне па то знамо.

Што се тиче приче о отимачинама, они који су отимали, ако осећају грижу савести, могу да се јавно покају и могу да се обрате увек искључиво самима себи. Они који су отимали и тим неодговорним односом довели државу у ситуацију да је била принуђена да предузме одређене мере, ако заиста мисле, искрено мисле да нешто још треба да се врати, они треба да се обраћају себи. Имају одакле да врате, само ако желе.

Има, на пример, и Драган Ђилас. Видели сте већ шта је пријавио од имовине. Видели сте када је то стекао у међувремену. Уосталом, да вам не причам то ја, читао сам вам речи Бошка Обрадовића. Зна човек, зна из прве руке. А ко ће знати ако не десна рука Драгана Ђиласа кад је овај то стекао, одакле и колико је то само велико? Укрстите то са пријављеном имовином и видећете, има се ту на гомили.

Зна се и за Вука Јеремића. Онолико су писали по штампи па је на крају морао да призна – па јесте, то је толико. Ал' да му извучете једну реч објашњења, а зашто, због чега, од кога сте ви то добили и за коју врсту услуга, нема шансе. Нема шансе, то једино ако онај Хо Ки Патрик и како се остали зову, ако они неку реч кажу на ту тему па ми сазнамо нешто више. Или се открије на оне начине које ни Вук Јеремић није могао да предвиди. Можда неко ко буде знао нешто о пословима, како беше,

Катарске амбасаде у Берлину, открије информацију. До тада Вук Јеремић ћути као заливен, а да има милионе на гомили – има. То да сакрије није могао, морао је то да призна.

И тако идемо редом. Могли бисмо ми од лидера до лидера, од једне до друге водите те тајкунско-љотићевске коалиције. Али шта то говори? Ако су заиста искрени, ако заиста озбиљно мисле да било шта треба поравнати, они би требало да то ураде из тих сопствених средстава, односно условно говорећи сопствених. То су, наравно, све средства која суштински припадају грађанима ове земље, па ако желе да их врате, као што причају о враћањима, сигурно су више него добродошли.

О здравству ћу да причам са госпођом која га је поменула када буде дошла следећи пут, али ако пожели сама да икада да добар допринос ситуацији у нашем здравству, и то је више него добродошло, ево, на пример, оних 30-ак милиона динара кампањског новца који су поделили она и остали који су имали фирме, она је имала предузетничку радњу на своје име, могу слободно да врате држави Србији и, ја сам уверен, држава ће умети да их уложи на прави начин, као што је умела у акцелераторе, санитете, сигма ножеве и остале добре ствари које су унапредиле ситуацију по питању здравља наших грађана.

На овом закону и на досада изведеном заједничком послу треба честитати. Треба, ако смо поштени, честитати пре свега нашим пензионерима, због тога што су учествовали пуног срца, због тога што су дали немерљив допринос да данас нашој заједничкој кући буде боље. Треба, даље, честитати и свим другим грађанима Србије на чињеници да прилике у нашој економији заиста јесу овакве као што смо сада изнели, и на том одличном расту, и на смањењу дуга, и на смањењу незапослености, и на преко 170.000 нових радних места и на чињеници да расту пензије, али расту и плате, расте и та минимална зарада, дакле на свим dobrим стварима које смо тешким, озбиљним и одговорним радом направили треба честитати.

Треба честитати и великим политичким генијима Драгану Ђиласу, Бошку Обрадовићу, Јанку Веселиновићу, Вуку Јеремићу, Борку Стефановићу и свим осталим великим лидерима – мислим да их има 10, не могу све ни да их запамтим – на томе што су решили да нам покажу своје право лице и свој систем вредности. Ови брутални позиви на силовање, ово иживљавање јесте њихов систем вредности док их ови и овакви људи предводе. И ако су решили да пред Србијом покажу ко су и шта су стварно, па и на томе треба честитати; то је нека искреност, је л' тако? Између осталог, што су признали да Александра Вучића, како то рече високи функционер странке Вука Јеремића, прочитаћу вам тачно како гласе његове речи: „Вучића на изборима да победимо не можемо.

Преко 60 функционално неписмених грађана је ту и они ће до краја остати његови верници. Милошевић није изгубио на изборима, већ револуцијом. Ја сам заговорник побуне народа, доћи ће тај тренутак“. Господин Гајић, ако се господином назвати може.

Дакле, што су признали какве су њихове намере, што су признали да на демократским изборима у фер утакмици немају шта да траже и што свака прича о пучу, свака прича о војној хунти, о физичкој одмазди има очигледно своју неку институционалну залеђину у главама тих људи. Видели сте шта им је систем вредности на примеру њиховог Жељка Веселиновића, а ево на примеру Гајића и њима сличних видите и шта су им намере и шта су им методе. Али треба честитати на овоме. Треба честитати, јер нема пуно људи на планети, ако те оквире посматрамо, који су у стању да овако нешто гласно изговоре. Тако да, за све те ствари свака част. Стварно су врхунски примерци у питању.

На крају, треба честитати, даме и господо, свима који су представљали ову добру политику и добре резултате које је постигла Република Србија. Није то, по правилу није лак посао, али да знате, тај посао је посао који нас чини поносним. Једног дана ми ћемо имати на шта да покажемо иза себе и тај траг биће нешто што ћемо моћи да покажемо оним генерацијама које долазе иза нас, а они који су се у том периоду када смо се ми тим послом бавили налазили на другој страни, нека размисле шта ће имати да покажу онима који ће иза њих доћи. За Србију је снага те разлике више него јасна. Она је то показала пуно пута, па показује то и данас и на сваким наредним изборима. Немојте да се бринете око тога.

Господо министри, на самом крају, честитке и вама на одличним предлозима, као и увек.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има Бошко Обрадовић. Није присутан.

Доктор Александар Мартиновић. Није присутан.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког начелног и јединственог претреса питам – да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника? То се односи на известиоце.

Реч има Снежана Б. Петровић, известилац Одбора за привреду, енергетику и туризам.

Изволите.

СНЕЖАНА Б. ПЕТРОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, господо министри са сарадницима, Одбор за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику је у складу са својим надлежностима на 31. седници одлучио

да предложи Народној скупштини да прихвати свих 10 предлога закона међународних споразума и протокола, а све ово из разлога што се њиховим усаглашавањем и потписивањем од стране влада, као и потребном ратификацијом овде у Народној скупштини стичу формални услови за даљи развој и унапређивање привредног амбијента и то најпре кроз нова улагања.

Даље, ова акта предвиђају лакше кретање роба и услуга кроз усклађивање царинских процедура и одређене царинске олакшице, а то води ка олакшаној трговини, па самим тим и могућности веће спољнотрговинске размене, бољој промоцији туристичких капацитета и њиховој већој искоришћености, односно јачању свеукупних економских односа и додатном приливу средстава у буџет Републике Србије.

Напомињем да прихватањем ових споразума нема додатног финансијског оптерећења за буџет Републике Србије. Од свих 10 тачака о којима је Одбор расправљао ја ћу истаћи једну и захвалити Руској Федерацији на потврђивању Протокола о измени Споразума између Руске Федерације и Републике Србије о дугорочном сигурном снабдевању природним гасом из Руске Федерације у Републику Србију, којим је руска страна прихватила иницијативу српске стране да се брише одредба из раније потписаног споразума који је подразумевао испоруку природног гаса само за тржиште Републике Србије. Овим су отклоњене препреке у вршењу обавезе коју је Србија преузела у погледу уговорених количина природног гаса, као и обавеза насталих потписивањем Уговора о оснивању Енергетске заједнице са наше српске стране. Још једном хвала Руској Федерацији, која је са своје стране овај протокол о измени споразума већ ратификовала.

Даље, користим прилику да се као председник Одбора за привреду осврнем на резултате привредних и финансијских кретања у првих шест месеци ове године и истакнем остварени раст бруто друштвеног производа од 4,5%. Уз ниску стопу инфлације и јавни дуг испод 60% остварен је изузетно висок суфицит у државној каси од 31 милијарде динара. Кажем изузетно висок зато што је био планиран минус, био је планиран дефицит од 22,6 милијарди, дакле од плана који је требало да буде у минусу до реализације и суфицита од 31 милијарде динара, а то потврђује и добро спроведену реформу и остварену финансијску стабилизацију. Уз смањену стопу незапослености, ово представља најбољи резултат у последњих 10, а можда и више година.

Раст и јачање српске привреде очитује се кроз позитивна кретања у свим секторима како производним тако и услужним, почев од грађевинског где се бележи највећи раст преко индустријског, трговинског, туристичког, сектора информационо-комуникационих

технологија, па до пољопривредног. Дакле, Србија бележи привредни раст изнад просека земаља у региону па и шире, а такође, бележи се и пораст интересовања страних инвеститора.

Даље, јака привреда и економија, стабилне финансије и одговорно трошење јавних средстава са уређеном и ефикасном државном администрацијом чине јаку државу. Србија сигурно иде ка томе. Са даљим новим инвестицијама, улагањима, новим радним местима, редовним пуњењем буџета, даљим растом БДП-а, оствариће се бољи стандард грађана, оснажиће се српско село и задругарство, а поготово право на сигурне и редовне пензије и њихово увећање које предвиђа Предлог закона о пензијском и инвалидском осигурању, а о којем разговарамо и расправљамо управо на овој седници, и који представља основу за даљи раст пензија.

На крају, сведоци смо да се представљени и постављени циљеви Владе и председника Вучића успешно реализују и оправдавају добијено поверење што се очекује и убудуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Петровић.

Реч има Александра Томић, председница Одбора за финансије, буџет и контролу трошења јавних средстава.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Оно што смо на Одбору имали прилике да чујемо јесте онај део који се односи на Предлог одлука о избору вицегувернера Народне банке Србије, али и да дамо своје мишљење на Предлог одлуке о давању сагласности на финансијски план ПИО фонда. На основу излагања представника ПИО фонда и Министарства финансија, оно што је за нас најважније јесте да ова повећања иду из реалних основа, из одрживости буџета, и биће у одређеном обиму од две милијарде динара.

Али оно што је најважније јесте хронологија доношења оваквих одлука када говоримо о одређеном правном основу. Значи, пре свега, ми овим давањем сагласности дајемо правни основ за измену и допуну Закона о пензијском и инвалидском осигурању, за шта је најважнији део који се односи управо на оно о чему је Фискални савет говорио, примена члана 27е Закона о буџетском систему који усваја Народна скупштина Републике Србије, а то је да одређени вид повећања, односно један вид као додатака, значи не онај део који се односи на усклађивање пензија, износи 0,3% БДП-а и да ће та повећања у будућности, зависно од економског раста, бити све већа. Наравно да држава која одговорно управља буџетом сматра да ће пословне активности расти с обзиром на то да је економски раст ишао узлазном путањом након увођења економских реформи и свака година је била све боља. То је, на крају крајева, показао и суфицит у буџету

који је увек већи од онога што је планирано предлогом буџета који је усвојен у претходној години.

Оно што је важно да кажемо када причамо о методологији, о законском основу за доношење одлуке за усклађивање плата и пензија један модела који до сада, о којој формули говоримо о индексацији, један модификовани швајцарски модел који каже чланом тим 80. да се пензије усклађују два пута годишње, 50% усклађивања односно раста иде уз усклађивање цене на мало, а други део, то је у априлу, јесте рецимо онај који је 50% у односу на зараде код развијених држава. Код нас, наш модел говори да је то разлика између раста од 4% и реалног раста који ће се десити у тој фискалној години, с обзиром на то да ова година нама показује да је већ раст за половину године 4,9%, а знате да до краја године обично надоласе све обавеза које се плаћају. Колико год да буде већи раст од 4%, та разлика практично треба да представља ниво усклађивања. Влада и Министарство финансија су негде то предвидели на 0,3% БДП-а и сходно томе постоји сада могућност и да пре завршетка ове фискалне године можемо да разговарамо о таквом повећању и због тога имамо овакав модел финансијског плана на који је Одбор дао сагласност.

Пензије ће, иначе, у будућности расти много већим интензитетом и због тога овај модел из члана 27е каже и, на крају крајева, и Фискални савет даје то у оцени, да треба да се везује за 11% раста БДП-а. Тих 11% је сада још увек негде на 11,1% и када буде пао испод тога, а раст буде знатно већи од 4%, тек онда можемо да причамо о повећању по некој формули. Ова формула засада би дала јако мала повећања и због тога су Влада и Министарство дали овај предлог измене и допуне плана да би пензионери у свом номиналном износу заиста осетили већа повећања која им и припадају, поготово када су у питању овако добри економски резултати.

Када причамо о суфициту од 49,1 милијарду динара, када причамо о стопи инфлације од 2,5% када говоримо о економском расту 4,9% у првих шест месеци онда говоримо о томе да нам сви показатељи дају за право да стабилност исплате пензија можемо да гарантујемо нашем привредом, значи отварањем нових радних места, отварањем нових структурних и инфраструктурних пројеката, отварањем једног привредног амбијента који доликује високоразвијеним државама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, госпођо Томић.

Реч има Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Господине Маринковићу, председавајући, даме и господо народни посланици, уважени грађани, поновићу само још једном. Дана 24. септембра 2000. године, пре 18 година, били су избори када је Слободан

Милошевић заједно са СРС наступио на тим изборима и изгубио те изборе и Србија се окренула интеграцијама, помирењу у региону и Европи. Оно што је остало да се дугује пензионерима јесу 12 пензија сваком пензионеру у Србији, 18 пољопривредних пензија и 24 социјалне помоћи. Дакле, две године се нису социјалне помоћи уплаћивале.

Међу онима који су тада вршили власт, многи од вас су и тада седели у овом дому и подржавали ту већину. Ми смо представљали једну наду, једну снагу, која је успела да након 24. септембра 2000. године врати до последњег динара, са затезном каматом и стопом инфлације, све пензионерима, укључујући и стару девизну штедњу. Мислим да то грађани Србије врло добро знају. Из тог разлога ми обећавамо још једном грађанима Србије и пензионерима Србије под пуном одговорношћу да ћемо поново вратити сваки динар који је ова власт узела у ове четири године пензионерима Србије. У питању је 700.000 пензионера Србије.

Министар Ђорђевић је у неколико наврата данас говорио о томе како ће пензије већ за који дан бити веће него што су биле икада. О томе је говорио и др Синиша Мали. Говорили су и премијерка и председник Републике Србије. Ја овде имам изјаву једног официра Војске Србије који је у пензији, који је рекао да му се од оног дана 2014. године када му је умањена пензија до данас, када ће наводно добити повећање, дугује 616.000 динара.

Не знам ко говори неистину, министре, ви или он, и да ли је истина да се официру Војске Србије дугује 616.000, а да ви, с друге стране, тврдите да ће његова пензија бити већа него икада.

Ко ће му вратити ових 616.000 динара? У питању је само један пензионер, а 700.000 њих, ко ће њима вратити пензије? Ту смо се потпуно негде усагласили, ви не желите и нећете. Ваш помоћник је рекао да је то чак и противзаконито, он је то тако рекао на Одбору за рад и социјална питања, а ми вам гарантујемо да ћемо првом приликом када будемо имали поверење, вратити пензије за 700.000 пензионера у Србији и ове четири године које недостају и када им је одузета старост, када им је одузето оно што су зарадили и стекли током свог радног века. Ми то обећавамо и то подвлачим још једном и, ево, последњи пут, ми то обећавамо.

Оно што се говорило данас у овом парламенту јесу оцене да ће од изборног циклуса до изборног циклуса мимо било каквих формула пензионерима бити повећавана и смањивана пензија. То значи да су руке ваше дубоко у џеповима пензионера и да заправо вољом својом ви на неки начин одређујете њихову судбину и то колико ћете им дати или узети.

Фискални савет, као једна веома важна институција у Србији, рекао је да то Србију заправо упућује на оне земље које постоје у Африци или негде на Далеком истоку у којима не влада никаква правна извесност нити

владавина права и то је слика и прилика Србије данас. Више нема правне извесности. Сигуран сам да ће и моја генерација, сасвим сигурно ћу ја уплаћивати убудуће у неки приватни пензиони фонд доприносе зато што више немам поверења по закону који ви предлагете. Не желим да ми се мешате у оно што је моја имовина. Ја лично нећу више бити у ситуацији да уплаћујем своје доприносе у ПИО фонд зато што је он приватизован од стране Српске напредне странке.

Још једна јако важна ствар. Господине Шарчевићу, као министар образовања ви и ја смо имали прилике у неколико наврата да чак и добро сарађујемо и помогли смо студентима који нису били по старом програму него су били они први „болоњци“ да им се на неки начин изађе у сусрет. Ја вас молим, ви најбоље знате колико су тешка времена и колико је тешка ситуација, да се тај новац на неки начин њима уштеди и да им се и ове године да могућност да се то студирање продужи. Обећавате? Хвала вам.

Још једна ствар. У члану 14. и члану 18. имамо упис на студије без услова. Имамо у члану 18. преко 2.000 доктората који су на неки начин спорни, а који ће на овај или онај начин можда моћи да остану валидни и да се даље користе у неком образовном систему. Молим вас само једну ствар, пошто више немам времена. Обећали сте првог дана када сте дошли у Парламент стратегију образовања. Имамо Стратегију, која је изванредно написана. Хајде да радимо по њој и хајде да напokon реформу образовања спроведемо заједно, јер од тога зависи сва будућност у овој земљи.

Чини ми се да ми је време истекло.

Господине Маринковићу, хвала и вама на данашњој дискусији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Младен Шарчевић.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Говорили смо о тој стратегији више пута и ја никад нисам рекао да је лоше написана. Рекао сам да није примењивана и нема добре акционе планове.

Иначе смо ми већ у Министарству формирали неколико тимова који почињу да се баве Стратегијом. Два велика тима смо формирали као почетне тимове, Стратегија у просвети и Стратегија у високом образовању и науци. Ту су еминентни људи са универзитета, еминентни људи из националних савета и сви они који треба да се појаве као први играчи, уз касније присуство људи из Европске комисије.

Оно што је важно, чули сте и данас можда једним делом, то је из старе стратегије, а то је да се једносменски рад и целодневна настава појаве као категорије у планирању буџета. У преводу, да деца у школи до пола пет остану, да буду збринута, да је мање дроге, насиља, више интернета, спорта, домаћег језика и свега тога. У просвети је ту врло јасан циљ.

Већ смо померили гимназије ове године са 22% на 25,5% са новим дигиталним одељењима и изменом наставног плана и програма као реформе гимназије.

Код високог образовања, видећете, овде улазимо са још неколико закона и у науци улазимо са два закона у новембру. Све су то теме које су апсолутно у Бриселу у јуну поздрављене као нешто што је јако квалитетно и плодотворно, тако да нисмо остали на речима. Иде се у том правцу, с тим што смо повезали све циљеве из старе стратегије ово мало времена до 2020. године и нови циклус до 2030. године и ставили нове парадигме да би се у том смеру ишло.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Повреда Пословника др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Малопређашње излагање Балше Божовића и члан 107, питање достојанства.

Више ствари је овде, господине председавајући, апсолутно неприхватљиво. На пример, апсолутно је неприхватљиво да се овде постави питање од стране господина Божовића ко говори неистине, а сви знамо како одговор гласи. По правилу су то Божовић, Демократска странка и остали припадници њихове најновије широке коалиције у којој има прегршт дивних, нових вредности.

Неистина, на пример, по питању војних пензија. Неприхватљиво је да човек пита да ли је истина или неистина да ће бити више пензије свакоме након што овај закон усвојимо. То је, једноставно, рачуница. Ако постоји неки исечак на који се неко позива, нека га потражи тамо у октобру, новембру, па нека провери када упореди са октобром 2014. године да ли је више или је ниже. Видеће да је више и биће потпуно јасно поново, мада је свима то у овој земљи одавно јасно ко неистине говори.

Неприхватљиво је да се уопште помиње као категорија војна пензија од стране људи који су те војне пензије буквално девастирали. Колико смо пута то говорили у овој скупштини? Око 200 милиона евра тешка је штета коју су они направили. Ко ме? Па грађанима ове земље и тим војним пензионерима о којима сада брину.

Неприхватљиво је да они данас то као питање постављају било коме другом и када кажу – гарантујемо, када кажу – обећавамо, сећају се речи Драгана Ђиласа, свог новог лидера и идола. Он је тако гарантовао и обећавао у кампањи за мартовске изборе. Само, да ли знате шта је проблем? Чиме је он то гарантовао? Да ли неким својим новцем? Проблем је у томе што је гарантовао новцем који је узео од других, између осталог од те своје странке коју је гурнуо у дугове, коју сада држи у шапи. Њима је гарантовао њиховим парама које им је узео. Грађанима Србије гарантује

парама које је узео грађанима Србије. Па и ови што сада кажу – ја моју имовину не дам, исти проблем имају. Располажу и куну се у нешто што није њихово, што су други узели.

Ако хоће нешто да враћају, нека врате, али нека иду редом. Војне пензије да врате, па онда да пређу и на ове остале. Никакав проблем није, све нека врате.

(Председавајући: Хвала.)

Нека се обрете ка 500.000 људи у овој земљи које су без посла оставили. Све плате да им исплате које су им узели, све школске књиге њиховој земљи које су им узели, све што су им укинули за детињство, нека им врате...

(Председавајући: Хвала.)

Само тренутак, завршавам.

... И онда ћемо да причамо даље.

Да престану да причају о Африци, јер ако желе да нас подсети на Афроамериканце Жељка Веселиновића, нема потребе. Ово...

(Председавајући: Хвала. Тридесет секунди сам вам продужио.)

...Ово нико у Србији да заборави не може...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: У жељи да се допаднете вашим новим шефовима шаљете врло опасне политичке поруке грађанима Србије. Те опасне политичке поруке говоре о томе да је ПИО фонд власништво једне политичке странке. То вероватно полазите од себе, јер сте ПИО фонд сматрали власништвом Демократске странке кад сте ви били на власти. Е па велика је разлика између нас и вас.

Значи, оно због чега су све међународне финансијске институције дале своје мишљење о томе како се воде финансије и како се води буџет Републике Србије под вођством Александра Вучића и СНС управо су економски параметри, а не политички. Због тога и дају ове резултате и то грађани препознају и на изборима ће показати како дају подршку управо Српској напредној странци због овакве политичке платформе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Томић.

Право на реплику, Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Опет помињање Демократске странке и често се овде помиње, истина, и један озбиљан приступ. Мислим да смо чули од једног колеге посланика да је потребно, наравно, отворити широку расправу о Закону о ПИО фонду и тражити решења која ће га учинити

заиста одрживим. На овакав начин и оваква расправа сигурно не доприноси све већем поверењу у ПИО фонд. И о томе треба разговарати.

Треба разговарати и о... Узимајући у обзир податке, једноставне податке, знамо и сами да је просечни живот у Србији за мушкарце 72 године, за жене 78 година, да је сада та старосна граница 65 година и да се због одрживости размишља о повећању те границе, која ће се, могуће, померати и ка 67 година. И када видите да у Србији у перспективи имамо ситуацију да ће се пензије исплаћивати просечно пет година за мушкарце, а да ће се уплаћивати 40 година доприноса, наравно да треба размишљати о мотивацији људи за уплаћивање доприноса у ПИО фонд. Четрдесет година уплаћивати, пет година бити корисник. Колико је то одрживо? То је тема за нас у овој скупштини. На који начин учинити одрживим ПИО фонд? То су теме.

Тема је онда и начин на који доносимо системска решења која ломе овако велике системе. Када донесемо закон, када изгласате овде закон о привременом смањењу плата и пензија, доћи ћемо до ситуације да нам велики број младих образованих људи који треба да доприносе у највећем делу уплатама у ПИО фонд одлазе из Србије, 40.000 њих годишње, за четири године 160.000. Где је перспектива тог фонда? То су теме за нас.

Системска решења која су доношена у овој скупштини управо смањују поверење и то је кључна опасност за све нас. Свима је нама интерес да нађемо решења пре свега у подизању поверења у овај државни фонд и наравно да треба размишљати и о уплатама и формирању и приватних пензионих фондова, јер ова расправа томе, нажалост, није доприносила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Александра Томић.

Претпостављам повреда Пословника?

(Александра Томић: Реплика на реплику.)

Немам могућност. Није поменуо ни шефа странке нити вас. Хвала вам.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите. Имате три минута и шест секунди.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Ево, ја бих да причамо о будућности и да нам се представници власти изјасне да ли у тој будућности намеравају да врате умањења која су учињена током важења привременог закона, односно да нам потврде да неће да врате та умањења онако како су се изјаснили на Одбору позивајући се на члан 4. привременог закона. Јер ако неће да врате та умањења, онда ово сада није враћање пензија, како се то промовише, него је то само престанак њиховог даљег умањивања.

Уставни суд је рекао да пензија јесте имовина и да је њихово умањивање равно узимању једне собе у нечијем стану. Уставни суд је смањивање пензија прихватио под условом да се ради о привременој мери у време кризе. Држимо да тих кризних услова више нема, с обзиром на то да се Влада хвали постигнутим економским резултатима, а и овај привремени закон о умањивању пензија се укида. Ако се умањења учињена током важења привременог закона не врате, онда та узимања од пензионера више неће имати привремени карактер него ће задобити трајни карактер и да се закључити да ће онда бити неуставна.

Ми знамо да су током важења привременог закона вршене и одређене корекције пензија навише, али то је, заправо, било само неко смањивање умањивања, да то тако назовемо. Људи су, на крају крајева, добијали мање него што је требало да добијају да привременог закона није било. Ми смо зато предложили модел како то да се уради. Поднели смо у петак Народној скупштини предлог закона да се утврди разлика за сваки месец за сваког пензионера онога што је требао добити да привременог закона није било и онога што је стварно добио, да се за сваки месец сваком пензионеру та разлика окамати 3% годишње од дана када је умањење учињено до, ми предлажемо 1. јануара 2019. године, да се све то онда испосабира и да се прогласи јавним дугом за који ће се извршити емисија динарских обвезница са роком доспећа од пет година и исплатом у 10 шестомесечних рата, са унапред обрачунатом каматом од 3% од првог јануара када би кренула прва рата обвезница, до 31. децембра 2023. када би оне коначно доспеле.

Сада, зашто је ово важно? Зато што је Литванија, као чланица Европске уније, пензије умањивала од 2010. до 2013. године и комплетан износ учињених умањења, негде 247 милиона евра је вратила у наредне три године. Вратила је. Код њих је био мањи износ у питању. Они, иначе, финансијски боље стоје па су могли за три, ми можемо за пет година. Они су чланице ЕУ, ми смо кандидат, владавина права мора важити и за наше и за њихове пензионере једнако, осим ако не мислите да су наши пензионери гори од литванских. Ми мислимо да нису, а да ли је наша власт гора од литванске, ево прилике да се то покаже. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђурићу.

Владимир Орлић се јавио, повреда Пословника.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: У доброј вери, господине председавајући, да ће бити последњи пут данас. Питање достојанства, члан 107. и питање потребе да се још једном овде говори истина.

Опет сам чуо чудну формулацију, каже – ово је сада престанак умањивања. Повећање, даме и господо народни посланици. Ако је нешто

било 50.000 а сада је 54.000, то је повећање. То се тако зове на лепом српском језику. Ако је било 68.000 а сада је 75.000, то се такође зове повећање. Дакле, никакве ту вербалне акробације не помажу. Суштина је јасна и позната. Уосталом, отпочетка када су се спроводиле те мере за 60% пензионера је то представљало са сваким повећањем само повећање, а онда након другог круга за још додатних 10-15%, након трећег за још скоро 10% нових, да бисмо дошли до око 88% пензионера који имају пензије данас, још пре него што ми ово усвојимо, веће него што су имали октобра 2014. године, а кад усвојимо за све, повећаће се.

Такође, питање истине и онога што се чуло минут или два пре тога. Шта улива сигурност и шта је гаранција? Сигурност и гаранција, даме и господо, јесте да ће држава мање учествовати у потреби да се подржи пензиони систем него што је било некада. Упоредите потребу од 28% данас са оном која је била 48%. То је значајна сигурност.

Проблем је што неки и даље то не желе да виде јер, ето, за баксуз није њихов резултат него оних које политички не могу да поднесу. Додатно добар разлог да се верује и додатно снажна сигурност је и чињеница да данас Србијом не управљају они који су сами закључили када су о себи говорили да су намештали тендере, да су намештали конкурсе, да су се уграђивали за проценте. Они који су тако управљали земљом, ти су и направили проблеме. Ови који раде све супротно, колико год их не волели, они су добра сигурност и снажна гаранција. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Владимир Орлић: Не.)

(Александра Јерков: Образложење да кажете. У чему се састоји повреда Пословника?)

Не чујем вас. Можете ли да дођете овде да ми кажете или...?

(Александра Јерков: Нисам у могућности.)

Добро. Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић. Повреда Пословника. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Члан 103.

Ово малопре није била повреда Пословника, ово је била реплика на моје излагање.

Да образложимо зашто је то била реплика и зашто мислим да је Пословник повређен. Ја нисам ни рекао да пензије сада неће бити увећане. Биће увећане. Ако ће пензија која би била 50.000 октобра 2014. године сада бити 54.000, океј, то је више. Ја сам, такође, и рекао да су током важења привременог закона вршене корекције пензија навише. То ништа није спорно. Али је једнако неспорно и то да су пензионери током важења привременог закона добијали мање него што би добијали да привременог

закона није било. Ту постоји разлика у новцу која пензионерима није исплаћена. То је новац који су они невољно позајмили држави, јер их држава није питала да ли они то желе да позајме или не.

Рекох и у првом свом излагању у петак, многи пензионери су то својевољно прихватили из патриотских осећања, рачунајући да ће на тај начин помоћи држави. Њима је то тако и објашњено. Ништа ја то не спорим. Само кажем једну неспорну ствар – људи су месецима током четири године важења привременог закона добијали мање него што би добијали да привременог закона није било. Та разлика коју су позајмили држави треба да им се врати на исти начин како је то урадила држава Литванија, чланица Европске уније, и ми као земља кандидат за чланство у ЕУ желимо да покажемо да су нама наши пензионери једнако вредни као Литванији литвански и да поштујемо владавину права као што Литванци поштују код себе и у ЕУ.

Просто, новац мој у туђој руци је неко време био, за време трајања те позајмице мени припада камата и да ми се мој новац назад врати. Само то, ништа више.

Ми можемо да разговарамо да ли је пет година кратко, па да буде десет итд., да ли је камата мала или не, али принцип мора да се усвоји. Новац мора да се врати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Владимир Орлић, повреда Пословника.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 104. Јесам био у доброј вери да ће оно бити последњи пут, али ето видите, не дају. Основ за реплику, то је иначе и садржај члана 104.

Господин Ђурић је сада желео да објасни, хватајући се за оних 10% до 12% људи који су имали највеће износе пензија, да су ето, бар за неке ствари мање него што би биле. Да вам кажем, господине Ђурићу, и вама и осталима, нису ни за њих, нису ни за кога. За све би те пензије биле знате колике без ових мера и других мера које смо спровели? Биле би нула. То што су људи примали није мање од нуле. Све је веће од нуле. У томе је разлика у погледима и у разумевању.

Господине председавајући, сада се за крај обраћам вама. Када год пожели господин Ђурић или било ко други да се јави за повреду Пословника, дајте им да кажу шта имају. Дајте им, јер ја се све некако надам да ће наћи за сходно кад устану и реч добију да се позабаве овим Жељком Веселиновићем, да ће осетити потребу и обавезу да ову ствар осуде. Сигуран сам да не желе да пошаљу поруку људима који су ово гледали до пре неки тренутак, а и то је вест за вас, више нисте у преносу, да ове ствари подржавају макар прећутно. То пристojни људи не раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Владимир Ђурић: Пословник.)

Не можете стално тражити повреду над повредом. Мислим да сте имали довољно простора и прилике. Једноставно се не слажете. Давали сте примере. Господин Орлић је давао примере.

Молим вас да наставимо у оваквом тону. Коректна је расправа.

Хвала, колега Ђурићу.

Реч има министар Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Господине Ђурићу, јуче смо причали на тему повећања пензија и свега што је идеја Владе. Могу да вам обећам, као и грађанима Србије, да Влада Републике Србије ради у интересу свих грађана, ради у интересу пензионера и оно што је једино сигурно, то је да ће њихове пензије бити веће.

Ми не гледамо на то у овом тренутку да ли је то 13,3% или 8%. Оно што је добра вест за све њих, то је да ће пензије бити веће и надам се да ће тако бити из године у годину, не гледајући да то добије само један део пензионера, већ ћемо гледати да добију сви пензионери.

Оно што суштински прави разлику јесте да неће бити кварења никаквог система. Водило се рачуна о томе да нема рушења система када је у питању пензиони фонд, када су у питању повећања, да она буду линеарна и да буду према свиме. У овом тренутку постоји идеја и председник је обећао да ће они са најнижим пензијама добити увећање. То увећање се креће, када погледамо од најниже до највише пензије, од неких 8-13,3%. То треба да буде суштина и треба да буде нешто што ће да изађе из овог парламента.

Добра вест за наше пензионере јесте да све оно што је било не тако давне 2014. године, једна ружна слика Србије, један велики знак питања да ли ће им уопште бити исплаћене пензије, једна ружна слика Србије која је имала велику инфлацију, која је имала нестабилан курс, која је имала дотацију из буџета близу 50%, сада је ствар прошлости. Имамо добре резултате економске да можемо са великим ентузијазмом да кажемо да је будућност према нама, да Србија иде ка ЕУ, да је будућност ове земље светла и да ће се она одразити тако што ће материјални положај наших грађана бити бољи. Не само пензионера, о њима причамо данас овде, али ја верујем да ћемо врло брзо у овом парламенту причати о неким резултатима које смо урадили ове године када је у питању буџет, да ћемо на крају ове године, када будемо усвајали буџет за следећу годину, имати сигурно лепих вести за све грађане, а оне ће, наравно, укључивати као и увек и пензионере. Њих никада нико неће заборавити.

То је порука коју треба сви данас из овог парламента да пошаљемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Ђурићу, немате право на реплику. Нити сте погрешно протумачени, нити се министар негативно изразио о вама и о вашој дискусији.

Реч има Маријан Ристичевић.

(Момо Чолаковић: Па министар је последњи.)

Немојте ви мене учити мом послу. Само сачекајте и стрпите се. Господин Ристичевић има право на реч. Будимо стрпљиви. Саслушајмо шта он има да каже. Имаће сви који имају право на реч прилику да то и кажу.

Ово је била реплика малопре, чисто због објашњења.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мени је жао што су се ови колективни чланови Двери разбежали. Ту мислим на странку бившег режима.

Данас јесте 24. септембар. Данас јесте дан када су се пре 18 година одржавали избори. На тај дан је Војислав Коштуница убедљиво водио, али му је фалило 50% плус. Ја то кажем фалило као учесник, а не као Балша приповедач. Ја не летујем на Малдивима за 15.000 евра за десет дана. Ја за те паре купим трактор. Зато немам разлога да орем малдивска мора, већ орем наше њиве.

Он је овде покушао да плује преко главе, а сада ћу вам показати зашто. Он је веома пејоративно говорио о савезу радикала, социјалиста итд., а при томе нешто заборавио. Овај тројни савез између радикала, ДСС и ДС је настао 1992. године. Ја као председник НСС, која је регистрована још далеке 1990. године, и те како памтим та времена. Ово је тај савез који је покушао да обори Милошевића и да изабере председника Скупштине. Мислим да се радило о господину Росићу из СПО.

Ово је, такође, разговор између Ђинђића и Војислава Шешеља. То је оно што би ДС желела да ми заборавимо, али ето, ја нисам заборавио. Нисам ни заборавио да је у влади Слободана Милошевића, савезној, било два министра из редова ДС-а. Мислим да се радило о господину Перишићу и Грубачу, можда је било и три. У републичкој влади су такође имали једног министра. Данас мртвом вуку реп мерити. То личи на њих.

Тakoђе, из тог времена, говорили су о неким тајкунима, ни као финансијски директор ДС који се зове Миодраг Костић, који је одмах после промена, кад је напунио код Милошевића џепове, за време Милошевићеве власти добио три шећеране по три евра.

Данас они причају о крађи пензија. Ово се зове крађа пензија. Велико је питање колике би пензије биле да је за ово узето, рецимо, 100 милиона евра, као што је и ПКБ. Велико је питање колике би пензије биле

да није продато стотине комбината и задруга са преко 300.000 хектара земље, најплодније земље у Војводини за 50 милиона евра. Данас за један комбинат 105 милиона им је мало. Плус на тих 105 милиона треба платити сточни фонд који ће бити негде око 20 милиона. Они су у овим комбинатима раднике разјурили, стоку поклали, фабрике друге продали и они данас причају о крађи пензија.

Пензије су украли они који су продали фабрике а раднике најурили. Тиме је ПИО фонд остао без осигураника. Са приходовне стране преселили су их на расходовну страну. Уништили су им животе, уништили су им породице. Како човек који је изгубио посао, родитељ може да васпитава своју децу да буду поштени, радни, уколико су они такви били и завршили на улици? Док су сви други сиромашили, они су се богатали. Они су покрали пензије. Да није било промена 2012. године, пензионери данас не би хранили голубове, већ би се голубовима хранили. Они данас не би били спокојни, што јесу после овог увећања, већ би вероватно, да није било промена, сви били покојни.

Конфучије каже да још у младости морате одсећи штап на који ћете се наслањати у старости. Тај штап је пензија. Србија све више стари и да су они остали, проблеми које су пензионери имали би се далеко више увећали. Они су пензионере оставили без основа, подигли кредит да запуше рупе, да се не види да су им потрошили радна места и тиме изазвали инфлацију и за позајмљен новац, страни новац, купили страну робу и изазвали пад БДП-а од 3,5%. То је била њихова тактика.

Пензије се зарађују. Они никако не могу да схвате да одређени део БДП-а, а ради се у 11%, треба да иде за достојанствену старост, али такође, и други људи имају право на поштен посао, пристојну зараду, доступно школство и здравство и, наравно, старци право на достојанствену старост.

Уколико желите да једете слатку воћку и укусан хлеб, морате посејати пшеницу. Не можете потрошити новац, скувати семе и онда причати како ништа нисте криви, а управо су они то урадили. Да бисте јели слатку воћку, морате да посадите дрво. Оно првих неколико година даје слабији род. Овим инвестицијама и природном обновом је посађена та воћка и она ће давати плодове. Они да су паметни, сачекали би неки свој тренутак и учествовали у том брању, али не сад одмах младом дрвећу ломити гране, што они свакако имају намеру.

Балша Божовић, велики малдивски гусар који је трошио 15.000 евра на летовање од 10 дана и овде рекао да се његов вођа из савеза лопужа и превараната обогатио у иностранству радећи. Гле чуда! Ја гледао пријаву тог Риђокосог Гусара. Он је пријавио имовину 2004. године, равно 70.000 евра. Тад ступа на јавну функцију. Значи, у иностранству, оно што је покушао да оправда малдивски јуноша, зарадио 70.000, али од 2004. до

2013. године зарадио 100 милиона евра. Наводно у тржишној утакмици, али, гле чуда, док је вршио јавну функцију. При томе, гурнуо само ПКБ у губитак од 87 милиона евра. Мени то личи на пресипање.

Он се обогатио продајући главни производ, а тај главни производ је била магла. Ситно је сецкао маглу по РТС-у. Ситно је сецкао маглу и по Пинку. Сад су гадљиви на ријалити, али је, рецимо, „Велики брат“ Драгана Ђиласа приказиван и на Пинку.

Данас је Бошко Обрадовић, та десно-левица Драгана Ђиласа, напао мене да сам са фарме дошао у Скупштину. Да, тачно. Ја сам јуче врхао кукуруз. Да, пре неки дан сам пекао ракију. Да, то је трајало и по 15 дана. Да, мислим да није забрањено бити произвођач и бити у Скупштини. Он, који се никада није ознојио, мисли да сви ми треба да будемо чачански библиотекари на предлог Веље Илића. Ја то нисам био, он јесте.

Не можемо сви плљачкати Хиландар као он, јер ће га нестати. Не можемо сви плљачкати „Колубару“ и рударе, 50.000 евра узео је оданде. Не можемо сви прати новац, јер новац из изборне кампање уместо да врати држави, он опрао преко представника са своје листе, 30 милиона динара, и мени је част била да му поднесем кривичну пријаву.

Очигледно да је жуто правосуђе, али жуто 80%, благовремено обавестило Бошка Обрадовића да сам му поднео кривичну пријаву због прања новца, утаје пореза и других кривичних дела која је извршило више лица, а сматрам да је то организовани криминал и зато је кривична пријава ишла на Више тужилаштво.

Данас они причају о крађи. Они причају о крађи? Покрали су бога оца. Људима су из главе, малтене, очи покрали и они данас имају храбрости да причају о томе. Сви ми имамо право на достојанствену старост. Србија је збир мањих и већих старачких домова. Србија треба да се подмлади, али Србија треба и да ради. Пензије морају да се зараде. Наши старци су заслужили да пензије не добијају из кредита, из превара, из инфлације, већ да то добију из производње, да тај новац буде зарађен.

Оно што ја желим пензионерима јесте да им пензије буду све веће захваљујући привредном расту, да заједно са свима нама подигну своју главу, подигну своју државу и државну заставу. Желим им да те пензије примају дуго, дуго. Да примају пензије дуго. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Да ли се још неко јавља за реч? (Не.) Хвала.

Сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима аката из тачака 1–33. дневног реда.

Поштовани народни посланици, пошто смо завршили расправу о тачкама 5–33 дневног реда ове седнице, подсећам вас на одредбу члана 87.

став 5. Пословника Народне Скупштине, према којој председник Народне Скупштине може да одреди да дан за гласање о предлогу појединог закона, односно одлуке буде одмах по завршетку претреса тог предлога закона, односно одлуке.

У складу са овом одредбом, одређујем уторак, 25. септембар 2018. године, са почетком у 10.00 часова као дан за гласање о тачкама дневног реда ове седнице о којима је завршена расправа, односно о тачкама 5–33 дневног реда.

Ја се захваљујем свим народним посланицима, министрима и њиховим сарадницима на сарадњи и учешћу у расправи.

Хвала и видимо се.

(Седница је прекинута у 20.50 часова.)